

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

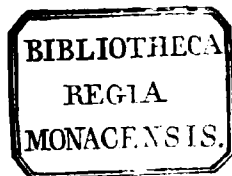
Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

87
5
6

FRAGMENTA
HISTORICORUM GRÆCORUM.

PARISIIS. — EXCUDERANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.



FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

APOLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS.

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,
INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MULLERI.

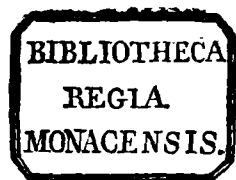
ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM,
HOC CUM LETRONNII, ILLUD CUM G. MULLERI COMMENTARIIS.



PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCÆ TYPOGRAPHO.

M DCCC XLI.

37 F



PRÆFATIO.

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberius antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex serioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahere; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggesserit, ut in perniciosam sæpenumero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emersit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædiique plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

homines eruditi amplexi sunt, quanto majorem ex eo in penitiorum historiæ cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinæ eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disjecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque ac imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiæ studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hac ratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicæ apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et pragmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paullatim descenderes ad jejuniorum illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiæ hoc volumine comprehenduntur, hi sunt : Hecataeus, Charon, Xanthus, Hellanicus, Pherecydes, Acusilaus. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus Bibliothecam Apollodori. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisse videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. Logographos excipiunt scriptores rerum Sicularum, Antiochus, Philistus, Timæus. Deinde sequuntur Ephorus et Theopompus et Phylarchus. Agmen denique claudunt Atthidum auctores : Clitodemus, Phanodemus, Androtio, Demo, Philochorus, Ister. Eorum quos postremo loco nominavi, necnon Phylarchi fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderem, frater meus Theodorus disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primarium fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consuluimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam penuriæ suppellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiores dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, æque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo apposis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisus vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo suo vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscriptimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secuti sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecyde, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjuti sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis* Friderici Augusti Wolfii (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierunt.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεὺς δὲ γαμεῖ — ἔβαλλεν ὄρη.)
Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθαμας — συνευνάζεται.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέβρυκεν — Ἡφαιστίνης.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (ἔχεν πέδιλα — Ἴφιτον κτείνας.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακῆος — τοὺς παριόντας.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9. (Ἡρακλέα ἔχειν — Ἀριστόδημος.)
Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυδεΐα — τὴν Ἀλκμαίωνος.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφειοβοίας λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiore lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(Lectioes asterisco signalas in textum recepitimus.)

EDITIO HEYNIANA.	COD. PARIS. 2722.
3, 6, 1. λέγουσι καὶ Ἡραΐ- στου	*λέγουσιν Ἡραΐστου
4, 1, 1. πρώτων	*πρότερον
4, 3, 4. Ποσειδῶν	*Ποσειδῶν
5, 1, 4. ἔθρεψεν αὐτὸν ἄδανάτων ἐπετήρησε M. αὐτὴν	*ἔτρεψεν ! *αὐτὸ ἄδανάτων *ἐπετήρησεν ἡ M. αὐτὴν
5, 2, 1. Μεταναίρας υἱὸν Ὀκεανοῦ	*Πραξιθέας *Ὀκεανοῦ
5, 3, 1. συμβησόμενον Heyn. conj.	*συμβησόμενον
6, 2, 4. Νίσυρον	νήσουρον
6, 2, 5. Μοῖραι μαχομένους Heyn.	Μοῖραι et sic cod.
6, 3, 4. ἐξηνεμοῦντο	ἐξηνέμωτο (quod reci- piendum)
6, 3, 7. κατέκτησεν Καυσιῶ	κατέκτησεν Καυκασίῳ
6, 3, 8. παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν etc.,	περιελόμενος, ἐκόμενος αὐ- τὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ πο- δῶν διέτεμε νῦν, ἀρά- μενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν etc.
9, 1, 6. ὦν Αἰήτης	sic cod.
9, 2, 2. μήρους	μοίρας
9, 11, 1. τὴν αὐτοῦ ἀδελφίδην	absunt.
9, 12, 1. τὰς Ἰφίκλου	*τὰς Φυλάκου
9, 12, 2. κατὰ τὸ κρυφαῖον	sic cod.
9, 12, 6. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν	*ἐπὶ τῶν αἰδωίων
9, 12, 7. ζῶων	sic cod.
9, 16, 4. προσέταττον ἂν φέ- ρειν	προσέταττον ἀναφέρειν
9, 16, 8. δς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν δς ἐκυβέρνα
9, 16, 9. Ἰριτος Ναυδόλου	sic cod.
9, 17, 1. ἀναχθέντες ἀνδρῶν τότε	ἀνερχθέντες sic cod.
9, 23, 3. μέλλοντα τοὺς ταύ- ρους	sic cod.
9, 24, 4. τοῖς Ἀργοναύταις μηνίσας δὲ Ζεὺς Ἀφυρτίδας	*τοῖς δὲ Ἀργοναύταις *μηνίσας Ζεὺς Συρτίδας
9, 24, 5. Λιγύων	Λιθύων
9, 25, 2. Πέτραι Πλαγκταὶ Θέτις	πέτραι κυάνειαι πλαγκταὶ absent a cod.
9, 25, 4. Κερκυραίους ἑλμυρίδα	Κερκυραίους ἑλμυρίδα
9, 26, 2. ἐπὶ τὰς Μελαυντίους δεῖρας κατήστραψεν	ἐπὶ τὰς Μενοντίου δεῖρας κατήστραψεν
9, 27, 2. Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχον
9, 28, 3. μεμαγευμένον	sic cod.

LIBER II.

1, 1, 1. λέγωμεν τὸ Ἰνάχου ἐκ τῆς Λαοδίκης	λέγωμεν τὸ Τηλοδίκης ἐκ Λαοδίκης
1, 2, 1. Ἰάσον	Ἰάσσον
1, 2, 2. ἐκ Ἰάσου	*Ἐκδίσσον
1, 2, 3. Ἀρμαδίαν	sic cod.
1, 2, 5. θεῖ	sic cod.

EDITIO HEYNIANA.

COD. PARIS. 2722.

1, 3, 1. Ἰάσος ἀγνώματα	sic cod. absent.
1, 3, 3. Ἀρέστορος λέγει υἱὸν	*Ἀρέστορος λέγει
1, 3, 8. Συρίαν	*τὴν Συρίαν
1, 4, 5. κατόικισεν Μελαμπόδων ἀπ' ἑαυτοῦ	sic cod. sic cod. absent.
1, 4, 7. στασιασάντων δὲ αὐ- τῶν πεντηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς deest.
1, 4, 8. Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλ- μα Γαλάνωρ	Λινδίας ἀγαλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.
1, 5, 2. ἐξεῖλε Γοργοφόνην	*ἐξεῖλον Γοργοφόνην
1, 5, 4. Λυγκεύς δὲ καὶ	*Λυγκεύς δὲ
1, 5, 5. οἱ δὲ ἐπτά ἐξ Αἰθιοπίδος	οἱ ἐπτά Αἰθιοπίδος
1, 5, 6. Καλιάνδης Νύμφης	καλιάνδης καὶ νηίδος νύμ- φης
1, 5, 7. οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων	οἱ δὲ Γοργόνων
1, 5, 8. Μετάλικης	*Μενάλικης
4, 2, 6. ἦν φασὶν εἶναι πύρην	ἦν φασὶν τινεὶ καὶ πύρην
4, 4, 9. λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ
4, 5, 1. Πέρσης	sic cod.
4, 5, 3. πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλο- πος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰπ- πονόμης.
4, 5, 6. θυγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἄρρενες	absent a cod. absent a cod.
4, 5, 7. Στρατοβάτην	*Χειρίμαχον
4, 5, 7. Χειρίμαχον	sic cod.
4, 6, 1. Ἠλεκτρίονος δὲ βασ. Μετὰ Τριῶν τῷ μητροπάτορι	*μετὰ Ταρίου *τοῦ μητροπάτορος
4, 6, 5. Μίδειαν	Μιδείαν
4, 6, 7. στρατεύειν	*στρατεύει
4, 9, 1. ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ
4, 9, 2. καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.
4, 9, 3. φοβερός	*φανερὸς
4, 9, 4. οἱ παῖς Διὸς ἦν	*οἱ παῖς Διὸς ἦν
4, 10, 1. Ἀρναίου	Ἀρνέου
4, 10, 2. δορᾶν	δορί
4, 11, 1. οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι
4, 11, 2. ἡμιθνης	sic cod.
4, 11, 4. ἀποταμῶν τοὺς κήρυκας εἰς Θή- βας	ἀποταμῶν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας
4, 11, 8. Ὀκαλεία	Ὀκαλείας
5, 1, 2. εἰς Κλεωνᾶς ἦλθε Μόλορχον ἱερεῖον τότε ὡς ἦρωι	*Ἐλθεν εἰς Κλεωνᾶς Μόλορχον sic cod. τῷ τότε ἦρωι
5, 1, 4. ἀπωδοκόμεσιν	ἀνθρωδόκόμεσιν
5, 9, 3. ἦν κατόικουν (καὶ) Χρύσης	*καὶ κατόικουν *Χρύσης

(1) Kai quod codd. præbent, in textum reponendum. Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατόικουν. Equidem scripserim ἀπεώδουν, i. e. προσδοκῶν ἐκάλουν. Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, nec ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.		EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.	
	ἀπὸ πάντων τῶν ἐν		*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν		κατηκρόντισεν		κατηκρόντισεν ἀπὸ τῆς
	νῆϊ δύο		ἐν νῆϊ				Βοιωτίας
5, 9, 6.	Μύγδονα		Μυγάνα	7, 7, 13.	τὴν Ἰόλῃν		*Ἰόλῃν
5, 9, 7.	ἀρπάζουσιν		*ἀρραρπάζουσιν		ἐκέλευσεν		*ἐκέλευσεν
	καὶ δώσειν τὸν ζω-			7, 8, 1.	Εὐμείδης		*Εὐμήδης
	στήρα ὑπισχνου-		non desunt in nostro cod.	7, 8, 2.	*Ἐπιλάϊδος		*Ἐπίλαος
	μένης				Κλυθίππης		Κλυτοππος
	ἐκ δόλου		sic cod.	7, 8, 4.	*Ὀλυμπος Νίκης		*Ὀλυμπούσης
	ἐπ' ἡϊόνοσ		*ἐπὶ τῆς ἡϊόνοσ		*Ἐόλης		*Ἐεολος
5, 9, 12.	δ Ζεὺς		*Ζεὺς		*Ἀντιώπης		*Ἀντιώτης
5, 9, 13.	Αἰνίας		Αἰνείας	7, 8, 5.	*Ἀρχέδικος		*Ἀρχοδίκου
5, 10, 1.	ἐτάγη		*ἐπετάγη	7, 8, 6.	*Ἦσυχείης		*Ἦσιοχείης
5, 10, 4.	δρων		*δρῶν		Εὐρύσιφ		Εὐρύσιππος
5, 10, 7.	Μενοίτιος		*Μενοίτης	7, 8, 9.	Δηίων		deest.
	καὶ τοξευθεῖς		*τοξευθεῖς	8, 2, 2.	ἐπ' ἐναυτοῦ		ἐναυτοῦ
5, 10, 9.	Διγύην		Διδύην		ῥῆθον		ἀνεχώρησαν
5, 10, 11.	ἀπαιτεῖ καὶ		absunt.	8, 2, 4.	κατὰ τὴν τοῦ		sic cod.
5, 10, 12.	τὰς Θράκης		*τὰς τῆς Θράκης	8, 2, 7.	στενυγράν τὴν		στενύστραν τὸν τὴν (2)
	ἤγαγεν		*ἤγαγεν		ἔχοντι		*ἔχοντα
5, 11, 1.	ἐνὶ μῆνι		ἐν μ.				
	*Ἐρέθουσα		*Ἐρέθουσα				
5, 11, 3.	σπεύσων		*φεύγων				
5, 11, 6.	ἰσχυρότατον		*ἰσχυρότερον	6, 5, 2.	ἀπίοντα		sic cod.
	συνέβη		*συνέβαινε	6, 6, 1.	*Ὀρχαίδα		*Ὀρχηΐδα
5, 11, 8.	παύσεσθαι		*παύσασθαι	6, 6, 2.	ἰσους ἰσοις		sic cod.
5, 11, 10.	*Ἀσίας		*Ἀσίαν	6, 7, 1.	Χαρικλοῦς		Χαρικλέους
	*Ροδίων		*Δινδίων	7, 1, 1.	αὐτὴν τῷ τάφῳ ζω-		*αὐτοῦ (nisi potius αὐτῶ-
5, 11, 12.	Καυκάσου		Καυκασίου		σαν		scripturæ compen-
5, 12, 2.	εἰς Ἑλευσίνα		πρὸς Ἑλευσίνα		ἐκρύφατο		dium obscurius) τῷ
	θετός		θέστιος				τάφῳ ζωσὰ ἐκρύφθη.
5, 12, 3.	κατῆμι		ἀπῆμι	10, 3, 8.	τῷ Ἑλάτῳ υἱῷ		*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῷ
5, 12, 4.	κενὸν		sic cod.	10, 7, 1.	ἐκ Διὸς		Διὸς
5, 12, 7.	Μενοίτιος		*Μενοίτης	10, 7, 4.	εἰς Ἀθήνας		*εἰς Ἀφίνας (quod vero
	Κευθενώνμου		σκυθενώνμου.				Ἀθήνας mutatum est.)
5, 12, 9.	δων		δων				*αὐτῆς
6, 1, 2.	τοξικῆ		τοξικὴν	12, 3, 9.	*Ἀτῆς		sic cod.
7, 7, 2.	ῥῆκεν		ῥῆκεν	12, 6, 8.	Κυρχέως		sic cod.
7, 7, 3.	μετὰ τῶν ἄλλων		*μετὰ καὶ ἄλλων	13, 5, 1.	Θέμιδος		sic cod.
7, 7, 4.	*Ἰτωνα		*Ἰτῶνον	13, 5, 4.	κατέχειν		καὶ κατασχέειν.
7, 7, 5.	*Ὀρμένιον		*Ὀρχόμενον				
7, 7, 6.	οὐκ εἰα		*μεθ' ὧρων οὐκ εἰα				
7, 7, 7.	συνήθροισεν		*συνήθροισεν				
7, 7, 10.	(Δίχαν)		τὸν Κῆρυκα				
7, 7, 11.	τοῖν ποδοῖν		*τῶν ποδῶν				

LIBER III.

(2) C. O. Müller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hunc in modum restaurari vult:
γενεὰς γὰρ, οὐ γῆς καρπὸν ἐξεῖπον τρίτον
καὶ τὴν στενυγράν αὐτὸν τὸν εὐρυγαστορα
— ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones quæ par est diligentia consulimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adornationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Gællerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Gællariana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis œconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Ut Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marxius in Addendis (v. Seebodii *Miscell. crit.*, vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wickersio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchtium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in *Annal. Univers. Berolin.* 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus Chronicon Parium et Inscriptionem græcam lapidis illius, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione Chronici Parii in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, Marmoris interpretem longe doctissimum. Inscriptionem vero Rosettanam LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Februario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

BIBLION A.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου· γήμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρευν, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπερβλήτοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοὶ Γῆ Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔβριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

(3) Τεκνοὶ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρίον, Ἰαπετὸν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ρέοντος αἵματος Ἑρινύες ἐγένοντο, Ἀλκίτη, Τισιφώνη, Μέγαιρα. Τῆς δὲ ἄρχῃς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἄρχην Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τούτους μὲν Τάρταρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώδουν αὐτῇ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἄρχην ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπινε· εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν· μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὅργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα, παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίχα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ Νύμφαις, Ἀδραστεῖα τε καὶ Ἴδη. (7) Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἐτρέφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Caelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyen, Cottum, qui centum quisque manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (*Centimanos et Cyclopes*) Caelus victos deiecit in Tartarum, tenebrosum apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjuge filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phæben, Dionen, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, præter unum Oceanum, patrem aggrediuntur, et Saturnus præsecta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttis sanguinis profluentis enatæ sunt Furæ, Alecto, Tisiphone, Megæra. Itaque Cælo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusos revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Caelus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rhea, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictæo illum parit, et Curetibus Melisseique filiabus, Adrastæ ac Idæ nymphis, alendum tradit. (7) Hæ vero Amalthæe lacte puerum nutriebant; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus scuta quatiebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rhea involutum fasciis lapidem pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὠκεανοῦ, συνεργόν· ἢ διδῶσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς, πρῶτον μὲν ἐξείμει τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μετ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον. ²Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχῃ συμμαχοῦς· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσε. ³Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνὸν, Πλούτωνι δὲ κύνειαν, Ποσειδῶνι δὲ τριαιναν. ⁴Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς Ἑκατόγχειρας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ἔδῃ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὠκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισχλίου] Ὠκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἡλέκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, [Ἀμφιτρίτης], Μῆτις· Κοίου δὲ καὶ Φοιβῆς Ἀστέρια καὶ Ἀητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. (3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεανοῦ Ἀτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανὸν, καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, καὶ Μενότιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατεταρτάρωσεν. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος· Ἡϋδῆ δὲ καὶ Ἀστραίου Ἄνεμοι καὶ Ἀστρα· Πέρου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἑκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου ῥέον Ζεὺς ἐποίησεν ἔρπον, ταύτην αὐτῇ τιμὴν διδούς, ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας, Νηρεῖς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὐκ καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ Ἴρις καὶ Ἀρπυιαί, Ἀελλῶ, Ὠκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν. (7) Νηρεῖος δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθόη, Σπειώ, Γλαυκοθή, Ναυσιθόη, Ἀλίη, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη, Ἀγαυή, Εὐδύρη, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη, Ποντομέδουσα, Ἰπποθόη, Λυσισάνασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡϊόνη?), Ἀλιμήδη, Πληξαύρη, Εὐκράτη, Πρωτώ, Καλυψώ, Πανόπη, Κραντώ, Νεόμηρις, Ἰππονόη, Δηϊάνειρα, Πολυνόη, Αὐτονόη, Μελίτη, Διώνη, Νησαίη, Δηρώ, Εὐαγόρη, Ψαμάθη, Εὐμόλπη, Ἴονη, Δυναμένη, Κητώ, Λιμνώρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμέει μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἡδὴν,

CAPUT II.

(1) Ubi Jupiter ad virilem ætatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumpsit et adjutricem; quæ Saturno pharmacum bibendum dat, cujus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ²Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutonem galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuntur: ac Jovi quidem cœli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat hæc: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, [Amphitrite,] Metis; Coei ex Phœbe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Cœi ex Eurybia, Ponti filia, Astræus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui cœlum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menæti, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrusit. (4) Saturni ex Philyra est Chiron geminus Centaurus; Auroræ et Astræi sunt Venti et Astra; Persæ et Asteriæ Hecate; Pallantis et Stygis, Oceani filiæ, Nice, Cratos, Zelus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiæ, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerei ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucothoe (*nisi potius: Glaucanome*), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Pontomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexaure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (*Nemertes?*), Hipponoe, Deianira (*Ianira?*), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesæa, Dero, Evagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Εὐθείθειαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖξιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ θυγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκη· Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἶτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφως, κατῆλθεν εἰς Ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνά ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὁ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς θεάσαστο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν. ³ Εὖρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. Καὶ τέθραπται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

(3) Κλειώ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἡράσθη, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης, ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἔρᾶν ἀρρέων. ² Ἀλλ' Ὑάκινθον μὲν ὑστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. ³ Θάμυρις δὲ κάλλει διανεγκὼν καὶ κιθαρωδία, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στερηθήσεται οὐδ' ἂν ἐκείναι θέλωσι. Καθυπέρτεροι δὲ αἱ Μοῦσαι γινόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν. (4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Πῆσος, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινεν· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο Κορύδαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρήνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεὺς ἐροῦμεν.

(5) Ἡρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἡφαίστον. Ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. Ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἡρὰ δεθείη βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἑλὼν ἔπλει. Πέσσοντα δὲ Ἡφαίστον ἐν Λήμνῳ, καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτηρι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυον καταπίνει φλόγας· ἐπειπερ ἔλεγε γεννηθεῖν παῖδα, μετὰ τὴν μέλουνσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει

vit Heben, Lithyiam, Martem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concubuit. Ex Themide igitur, Cæli filia, Horas gignit, Ireenen, Eunomiam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropum: ³ ex Dione Venerem: ⁴ ex Eurynome, Oceani filia, Gratias, Aglaiam, Euphrosynen, Thalam: ⁵ e Styge Proserpinam: ⁶ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopen, deinde Clío, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thalam, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Cæagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharœdicam exercens cantu suo lapides arboresque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublata, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducendæ uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quæ tum ad inferos remeavit. ³ Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Mænadibus discerptus. (3) Clío Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, depervit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Hujus amore Thamyris, Philammonis et Argiopes nymphæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ² Sed postea Hyacinthum amasium disco percussus Apollo invitus occidit. ³ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decesseret, omnium pactus concubitus; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Musæ itaque, quum superiores evasisent, oculorum luce et arte citharœdica eum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliope. Thaliæ et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitus peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula conjectæ opem ferentem de cælo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeunti tempestatem immisisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsus, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concubuit Jupiter etiam cum Metide varias alternante formas, quo illius vitaret amplexus. Quæ quum gravida post natam ex se puellam filium se parituram prædiceret, qui cæli dominatione potiturus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso fœtu eam devoravit. Ubi vero pariendi tempus adve-

Προμηθέως, ἢ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηνᾶ σὺν ἑλλοῖς ἀνέθορε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, ὁμοιωθεῖσα ὄρνυγι, ἐαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔβριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. ² Ἀητῷ δὲ συνελθοῦσα Διὶ, κατὰ τὴν γῆν ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαύνετο· μέχρ' εἰς Δῆλον ἔλθοῦσα, γεννᾷ πρῶτην Ἀρτεμιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

³ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσχίσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβρεως, ἦκεν εἰς Δελφοὺς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος· ὥς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὅφρι ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. ⁴ Κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυὸν, δεῖν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενῶς θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δέσας ἦραν, ὑπὸ γῆν ἐκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνίγαγεν. ⁵ Οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πυθῶ, Ἀητῷ θεωρήσας, πόθῳ κατασχεθεὶς ἐπισπᾶται. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξεύουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γῆρας γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἄδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρὼν αὐλοῦς, οὗς ἔβριψεν Ἀθηνᾶ διὰ τὸ τὴν ὄφιν αὐτῆς ποιεῖν ἀμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. ² Συνθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικήσας, ὁ βούλεται, διαθῇ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτο ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθεὶς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτενὸς πίτυος, ἐκταμὼν τὸ δέρμα, οὕτω διέφθειρεν.

(3) Ὠρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δῆλῳ. Τοῦτον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. ² Οὗτος μὲν ἔγχευε Σίδον, ἣν ἔβριψεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς ἱρίσασαν Ἡρα. ³ Αὐθις δὲ ἔλθων εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰονόπιδος ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰονόπιδων αὐτόν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἔβριψεν. ⁴ Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἔλθων, καὶ ἀρπάσας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενομένος, ἀνέβλεψεν, ἐκκαεὶς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ τρυφῶν ἐπὶ τὸν Οἰονόπιωνα ἐσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput ejus securi percussit, deque illius vertice [ad Tritonem fluvium] armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cœi filiabus Asteria in coturnicem mutata, quo Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. Atque insula, primum ab illa Asteriæ nomen accepit, postea appellata est Delus. ² Latona vero a Jove compressa per universum orbem terrarum a Junone acta est, donec Delum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obsterice adjuncta deinceps edidit Apollinem

³ Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc e medio sublato oraculi locum occupavit. ⁴ Neque longo post tempore Tityum quoque interfecit; Jovis natum ex Elara, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea concubuerat, Junonis metu sub terram occuluit, et quem utero gestaverat inusitata: magnitudinis filium Tityum in lucem produxit. ⁵ Hic Pythonem contendens, Latonam conspicius ejusque desiderio detentus veste prehensæ vim inferre paravit. Verum hæc filios auxillio advocat, qui Tityum sagittis conficiunt. Sed etiam mortuus cruciatur; vultures enim apud inferos cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, quum tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem ad certamen musicum provocavit. ³ Convenit autem inter eos, ut victor arbitratu suo devictum afficeret. Inito igitur certamine, inversa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas faceret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior inventus, Marsyæ ex alta pinu suspenso pellem detraxit, ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Pherecydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno datum erat, ut per mare posset incedere. ² Uxorem habuit Siden, quam Juno secum de forma certare ausam in Orcum detruxit. ³ Postea Chium profectus Orion Meropen Cœnopionis filiam in connubium postulavit. Cœnopion vero per ebrietatem somno gravatum excæcavit et ad litus projecit. ⁴ At Orion Lemnum veniens in officinam Vulcani, ex ea raptum puerum (Cephalionem) humeris suis imposuit, qui suum versus ortum iter regeret. Quo quum venisset, solis radiis sanatus pristinam oculorum lucem recuperavit, et deinde confestim adversus Cœnopionem contendit. Huic autem Neptunus (Chii?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἡραιστότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. (4) Ὁρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθεῖσα, ἤρπασε, καὶ ἐκόμεισεν εἰς Ἀῆλιν· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτῃ συν-εχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεΐ συνευνάσθη. (5) Ὁ δὲ Ὁρίων, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνθρώπῃ, δισκεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὥς δὲ τινες, βιαζόμενος Ὀπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὀκεανοῦ γα-μεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἐγγημε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνῃς ἐρασθεὶς, Διὸς συνερ-γούτος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιῆει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν. ² Εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἤκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέ-λαστον ἐκάθισε πέτρᾳ παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον. ³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἔλθοῦσα τὸν βασι-λεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γράϊά τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μευιδιάσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὄντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρᾳ παι-δίου, τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βου-λομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιῆει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανο-μένου τοῦ Δημοφῶντος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετανείρα, τί πράσσει ἡ θεά. Καὶ καταλα-βοῦσα εἰς πῦρ ἔγκερυμμένον, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνῆλθω, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέζηνη. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παιδῶν, δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν δλὴν οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε· Πανύσις δὲ Τρι-πτολέμων Ἐλευσίνος λέγει· φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἔλθειν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὀκεανοῦ καὶ Γῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κε-λεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολλὸν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ῥοῖξ ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ἡ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβεβημένον, κα-τηνάλωσεν αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτρᾳ· Περ-σεφόνῃ δὲ καθ' ἑκαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἡναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέ-γεται.

Vulcani artificio exstruxerant domicilium. (4) Aurora vero Orionis amore capta rapuit eum et in Delum insulam transtulit. Nam Venus perpetuo illam, quippe quæ cum Marte amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est Orion, ut nonnulli narrant, quia Dianam ad disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod Opi, uni e virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, vim inferre voluit, a Diana sagittis confixus est.

(6) Neptunus in matrimonium duxit Amphitriten, Ocea- ni filiam, ex eaque ei nati sunt Triton et Rhode, quæ Soli nupsit.

CAPUT V.

(1) Pluto Proserpinæ amore inflammatus eam Jovis auxilio furtim rapuit. At Ceres accensis facibus noctu diu-que universum terrarum orbem vestigando lustravit. Quum vero ex Hermionensibus audiisset Plutonium eam rapuisse, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem venit, ac primo quidem in lapide, qui a deæ mærore Ἀγέλαστος nominatus est, ad Callichorum puteum consedit. Deinde ad Celeum Eleusiniarum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quæ erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen, jocos et dicteria jaciendo deam exhila- ravit. Quo factum esse dicunt, ut in Thesmophoriis mulieres dicteria jactitare soleant.

⁴ Celeo ex Metanira conjuge parvulus adhuc filius erat : hunc assumptum Ceres nutriebat, et, quum immortalem reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quidquid in illius corpore mortale inerat, ademit. Itaque quum in dies puer, cui Demophonti nomen, præter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quæ quum igne coopertum deprehendisset filiolum et cla- morem ederet, puer igne consumtus est, seque ipsa dea dedit agnoscendam. (2) Triptolemo vero, Metaniræ na- torum maximo, currum alatis junctum draconibus com- paravit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus uni- versum terrarum orbem obsereret. At Panyasis Triptole- mum Eleusinis filium dicit; ad eum enim Cererem venisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano et Terra natum esse ait.

(3) Jove Plutoni ut Proserpinam remitteret imperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, Punici mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quæ inde eventura essent haud prævidens, consumsit. Ascalapho autem, Acherontis et Gorgyræ filio, Ceres, quod contra eam testimonium dixerat, in Orco grave superimposuit saxum. Verum Pro- serpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone, reliquam apud superos ut degeret coacta est. Hæc ita- que sunt, quæ de Cerere traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

(1) Ἰῆ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωματίων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγνώστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς δύσει κατεφαίνοντο, καθεμμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενειῶν· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραϊς· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρύς ἡμμένας. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονεὺς, ὃς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν, ἐν ἡπερέγεννήθη γῇ μαχόμενος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲνα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσιν. ⁶ Αἰσθομένη δὲ Γῆ τοῦτο, ἐξήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειτῶν φαίνειν Ἦοι τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔσω τῆς Παλλήνης εἰλκυσεν αὐτὸν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα.

(2) Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφώρμησε καὶ Ἡρᾷ. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ καταβρῆγγύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐπιάτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρσῷ Διόνυσος ἔκτεινε· Κλυτίῳ δὲ, φασίν, Ἐκάτῃ, μᾶλλον δὲ Ἡφαιστὸς βαλὼν μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγχελάῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτην κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσκαπε σῶμα. ⁴ Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς Κῶν· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀπορρήξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἑρμῆς δὲ τὴν Αἶδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν μάχην Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμις δὲ Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἀγριον καὶ Θόωνα χαλκίοις βροταίοις μαχομένους. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῇ, μᾶλλον χολωθείσα, μέγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Γῆ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἀπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥσπερ ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὀρνῶν· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολυλάκις τῶν ἀστρων ἔφαυε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κεφαλὰς δρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχι-

CAPUT VI.

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Caelo procreavit Gigantes corporis viriutque magnitudine præcellentes, ² qui terribili plane vultu, promissa casarie, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. ³ Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegreæis campis, secundum alios in Pallene. In cælum saxa atque accensas arbores jaculabantur. ⁴ Quorum omnium facile principes erant Porphyryion et Halcyoneus, qui dum in terra, quæ ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. ⁵ Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. ⁶ Quod quum Terra cognovisset, quæsiuit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Auroræ, Lunæ, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, rescavit, Minervæque consilio ad pugnam societatem arcessivit Herculem, ⁷ qui primum Halcyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires refovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum demum ille vitam finivit.

(2) Porphyryion autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium injecit, quæ, ubi peplum ille discinderet ac vinum ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. ³ Ex reliquis Apollo lævum Ephialtæ oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Eurytum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. ² Encelado fugienti Siciliam insulam injecit Minerva, quæ eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. ⁴ Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequabatur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsus ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum conjecit. ⁵ Mercurius Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Grattonem (?) Diana, Parcæ Agrium et Thoonem clavis æneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Cilicia parit Typhonem, ² qui ferinam humanæ mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensæ magnitudinis forma, ut quovis monte esset altior; ³ caput vero sæpenumero astra pertingeret; manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. ⁴ Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δυνῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν συριγμὸν πολὺν ἐξέισαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο· αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῖων τρίχες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέχετο τοῖς ὀμμασι. ⁵ Τοιούτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμέτερας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν δρμύμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. ⁷ Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπτησεν ἄρπη καὶ φεύγοντα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται Συρίας. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς σπείραις περιπλεχθεὶς, κατέσχεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρπην περιελάμενος, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο. ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθρη δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. ¹⁰ Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπην ἐκκλίψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχνὴν, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν δρούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλων κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι ῥωσθήσεται μᾶλλον, ἐγέυστο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδωκόμενος αὖθις, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὅπῃ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠδοιμένων, πολὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἶμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ δρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέρβριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγας ἐστίν. Ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἄλλα περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἥφαιστῳ, τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσάι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἠπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὑστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσωμεν.

(2) Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ea quæ paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus alis (vel) pennis erat obductum. Hispida cæsaries mentique barba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁵ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsum cælum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella deservebat. ⁶ Hunc ubi dli in cælum prospexere irrupentem, fuga salutem quærentes in Ægyptum properare cœperunt, ibique, ut persequentem fallerent, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem procul a se Typhonem conspicatus fulmine percussit; ubi vero cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremæ Syriæ montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manuumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset, intra Corycium antrum Jovem, necnon tendines in ursi pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphynen, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Ægipan nervos suffurati clanculum Jovi aptaverunt. Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alatos equos junxerat, e cælo repente descendens Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo persecutus est, ubi a Jove exagitatum Parcæ deceperunt. Nam poma illa quæ unius diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque ad Hæmum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi reiectis, multum in hoc monte sanguinis exundavit, a quo Hæmi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Ætnam, maximum Siciliæ montem, superinjecit, ex quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactum ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem hæc hactenus a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatis ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensit Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affigeret. Is vero mons est Scythiæ, in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum religionis permansit. Aquila autem quotidie devolutis hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. ⁴ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tenens

βασιλεῶν τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμαί Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἐπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. ² Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκὸν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένω Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνόμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολὺν ὕετον ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὁλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας Ἰσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσγει, καὶ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς θύει Διὶ Φυξίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἵρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες· Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἐνίοι] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. (3) Ἕλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρσηίδος, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσε Ἕλληνας· τοῖς δὲ παῖσιν ἐμέρισε τὴν χώραν. ² καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἰωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. ³ Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοικοῦς ἀφ' αὐτοῦ Δωριεῖς ἔκαλεσεν. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεῶν τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κρηθέα, Σίσυφον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίκην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελώου, Ἰπποδάμης καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντίφους καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κῆϋς ἐγημεν Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν Ἦραν, ἥ δὲ τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνήσας, καὶ τὴν μὲν ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ κῆρυκα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Νηρέα, καὶ Ἐπωπέα, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα. ³ Ἀλωεύς μὲν οὖν ἐγημεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἥτις Ποσειδῶνος ἡράσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Phthiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethei et Pandoræ filiam, quam primam dii finxerunt mulierem. ² Quum vero prolem æneam tollendam Jupiter censeret, Promethei consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, cum Pyrrha ingressus est. ³ Mox Jupiter large effusus de cœlo imbribus maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. ⁴ Tum etiam Thessaliæ montes diremti, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca undarum vi omnia confecta fuerunt. ⁵ Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desissent, egressus Jovi Phyxio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. ⁶ Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcunque vellet expeteret. Deucalion igitur humani generis reparationem deposcit. Deinde Jovis monitu sumtos de terra lapides trans caput iactavit; atque ii quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiit. Hinc itaque λαοὶ (i. e. *populi*) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθας enim lapidem significat.

⁷ Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protopenia, cujus ex Jove filius Aethlius. (3) Ex Hellene autem et Orseide nymphea Dorus, Xuthus, Æolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. ² Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Iones nuncupantur. ³ Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. ⁴ Æolus Thessaliæ imperans, populis Æolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisypum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magneum, Perieren; filias vero quinque, Canacem, Alcyonem, Pisidicem, Calycem, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphus et Actor.

(4) Halcyonem Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Junonem, hæc vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

⁵ Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Nereum, Epopæum, Aloëum, Triopem. ⁶ Aloëus uxorem duxit Iphimediam, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀρουμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφέρει. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὄτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλκείδας λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἤϊξανον πλάτος μὲν πηχυσίων, μήκος δὲ ὀργυσίων· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενομένοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυσίων ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὄσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὄσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἤπειλουν εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, χώσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἔλεγον ἤπειρον, τὴν δὲ γῆν, θάλασσαν. ⁶ Ἐμῶντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν, Ὄτος δὲ Ἀρτεμιν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἄρην. Τοῦτον μὲν οὖν Ἐρμῆς ἐξέκλεψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλκείδας ἐν Νάξῳ Ἀρτεμίδι ἀπάτης· ἀλλάξασα γάρ τὴν ιδεάν εἰς ἑλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν· οἱ δὲ βουόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠχόντισαν.

(5) Καλύκης δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεται, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγών, Ἦλιν ᾤκησε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τούτου κάλλιε διενεγκόντος ἡράσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηίδος Νύμφης ἧ] Νηίδος, ἧ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλῶς ὅς ἀποκτείνας Ἄπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱοὺς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον καὶ Πολυπότην, ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην τὴν Δώρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφόντην. ² Καλυδῶνος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνος, Ἐπικάστη καὶ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὁξύλος. ³ Ἀγῆνωρ δὲ ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος, ἐγέννησε Πορθάονα καὶ Δημονίκην ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐήνος, Μῶλος, Πύλος, Θέστιος.

(8) Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν, Ἀπόλλωνος μνηστευομένου, Ἴδας ὁ Ἀφαρέως ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπότερον· διώκων δὲ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμὸν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἴδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περικύχων ἀφαιρεῖται τὴν κόρην· μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψε αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι, ὅποτέρῳ βουλεῖται συνοικεῖν· ἡ δὲ, δέισασα ὡς ἂν μὴ γηρώσαν αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπη, τὸν Ἴδαν εἴλετο ἄνδρα.

(10) Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβόας ἐγένετο.

ferebat. ⁴ A Neptuno compressa geminos peperit, Otum et Ephialten, quos Alkoidas appellant. ⁵ Hi quotannis latitudine cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi nomen explevere annum, latitudinem cubitum novem, et ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam imposuerunt, Pelioque Ossæ imposito, per hos montes cœlum consensuros se minitabantur; ac congestis montibus de mari continentem, contra de terra mare se redituros dictitabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem insuper in vincula conjecere, quem tamen Mercurius furto eripuit. Diana autem in Naxo Alkoidas per dolum peremit; nam in cervam mutata per medios exsilivit; tum hi in feram collimaturi, alter alterum telis conjectis occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui eductis Æolensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data ab Jove quæcunque vellet deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalem sibi juvenutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex Iphianassa filius est Ætoli; qui, quum peremisset Apin, Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis Phthiæ et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polypæte, qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Ætoliā appellavit.

(7) Ex Ætolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Calydon nati sunt, a quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore Xanthippe Dori, filium Agenorem procreavit, et filias Steropen, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Æolia, Amythaonis filia, Epicasten suscepit et Protogeniam; ex qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius, Epicasten, Calydone natam, conjugem duxit, de qua Porthaonem genuit et Demonicen; quæ ex Marte peperit Evenum, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi collocari in matrimonium quaeritaret, Idas, Aphareï filius, accepto a Neptuno curru pennato, rapuit; illum vero e curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit, ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit, seque ipsum deinceps præcipitem dedit in fluvium, qui ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idæ Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hæc verita, ne se in senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Thestius ex Eurythemide Cleobœæ gnata filias sus-

νεντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Λήδα, Ὑπερμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐίππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἱπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνεὺς, Ἀγρίος, Ἀλκάθοος, Μέλαιος, Λευκοπέως· θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώου Σειρήνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνεὺς δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπελίου πρῶτος λαβεῖ. Γῆρας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου, γεννῆ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτείνειν ὑπερπηδήσαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐγήμε, καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεννησθαι. Αὐτὴ δὲ ἡνίοχει, καὶ τὰ κατὰ πολέμον ἵσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχελῶον ἐπάλαισεν. (2) Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. Τοῦτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ, παραγενομένης τὰς Μοίρας φασὶν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν δ' αἰωόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἑκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

³ Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γεόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων, μόνης Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἔσχον μεγέθει τε καὶ βῶμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. ³ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγέλατο. ⁴ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν ἦσαν οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος αἰτοί· Ἰδὰς καὶ Λυγκεύς Ἀφαρέως ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λακεδαιμόνος· Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμητος Φερίπτος ἐκ Φερῶν· Κηφεὺς καὶ Ἀγκαῖος Λυκούργου ἐξ Ἀρχαδίας· Ἰάσων Αἰσῶνος ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἴφικλῆς Ἀμφιτρώωνος ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος Ἰζιονος ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας· Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμίνος· Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρχαδίας· Ἀμφιάρεος Οἰκλέους ἐξ Ἀργούς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες. ⁵ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξέτισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀρχαίου καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξίναί, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἰδὰ καὶ Μαρπησίδος θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιεῖσθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θῆραν μετὰ ταύτης ἐξίναί. ⁶ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλέως μὲν καὶ Ἀγκαιοὺς ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφάρησαν,

cepit Althæam, Ledam, Hypermnestram; filios autem Iphiclum, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

² Porthæonis et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Cæneus, Agrius, Alcatheus, Melas, Leucopæus; filia Sterope, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Sed Cæneus Calydone imperans vitis plantam a Dionysso primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andraemoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionysso peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Cæneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: « Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit. » Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublato in arcam seposuit.

² Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges rediissent, earum primitias Cæneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermisissâ, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedivit, pecoraque et obvium quemque necavit. ³ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁴ Qui autem ad apri venationem convenere, fuerunt hi: Meleager Cænei, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Apharei filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Ægei, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cepheus et Ancæus Lycurgi ex Arcadia; Iason Æsonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Æaci, Phthius; Telamon Æaci, Salaminus; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schœneï, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. « Quos, ubi convenerant, Cæneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cepheus et Ancæus aliique nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpesæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulit. » Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus a bellua

Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηχόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῦτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλῆξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ⁷ Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) Ὅργισθεις δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι· ἀμφισβητοῦντων δὲ τοῦ θηρός φασὶ τὸν Θεστίου παῖδων, ὡς Ἰφίχλου πρῶτον βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνστήναι. ³ Ἐξελθόντος δὲ Μελέαγρου, καὶ τινος τῶν Θεστίου παῖδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκοι μένειν. ⁴ Ἢδὲ δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τεύχεσι προσπελαζόντων, καὶ τῶν πολιτῶν αἰσούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθεῖν, μόλις πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ, τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παῖδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελέαγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνῆρτησαν· αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπωρηνώθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔφημεν Οἰνέως Περιβοῖαν τὴν Ἰππονόου. Ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίδα, πολεμηθείσης Ὀλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας. Ἡσιόδος δὲ ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιᾶς, ἐφοαρμύνην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκῆως, Ἰππονόου τὸν πατέρα πέμψει πρὸς Οἰνέα πόρῳ τῆς Ἑλλάδος [δῶτα] ἐντεταλόμενον ἀποστελεῖν (ἀποκτείνει conj. Faber). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππονόου, ἐπιγνόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφοαρμύνην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μελανὸς παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχην, Εὐμήδην, Στέρνοπα, Ἐάνθιππον, Σθέnelον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὀλενίαν ἀδελφὸν ἴδιον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἄργος, ἤκε πρὸς Ἀδραστον, καὶ τὴν τούτου γῆμας θυγατέρα Δηϊπύλην, ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατεύσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τραυθεὶς ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θερσίτης, Ὀγχηστὸς, Πρόθοος, Κελεύαρ, Λυκωπεύς, Μελανίππος, ἀφελόμενοι τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiarus oculum ferit, deinde Meleager transosso latere belluam interfecit; sed pellem, quam accepit, muneri dedit Atalantæ. ⁷ Verum Thestii filii indignum putantes, viris presentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. (3) Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mærore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

² Sunt autem qui Meleagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus et Calydoniis bellum conflatum esse; ³ in quo quum Meleager (ex Calydone urbe a Curetibus obsessa) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecatam; hunc vero indignatum tenuisse se domi. ⁴ Dehinc hostibus ad mœnia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, ægre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. ⁵ Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspendunt, et quæ mortuum deplorare mulieres in aves sunt commutatae.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Peribœam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebaidem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenum (Ætolia urbem) in præmiis accepisse narrat. Sed Hesiodus ait ex Oleno, Achaia oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quum filiam suam ab Ceneo vitiatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. ² Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filiaæ amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

³ Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcatoo, in exilium profectus est; sed secundum Alcmaeonidis auctorem, quia Melanis liberis interfecerat Ceneo insidiantes, Phenenum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherecydes ait, Oleniam, suum fratrem. ⁴ Agrio autem propter cædem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipyle in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adrasto in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6) Sed Agrii filii, Thersites, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopeus, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰνέα καθεύδοντες ἤκλινοντο.² Ὑστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἄργους παραγενόμενος μετ' ἄλλου κρύφα, τοὺς μὲν Ἄγριου παῖδας, χωρὶς Ὀγγηστοῦ καὶ Θερσίου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον. Τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδράμονι τῷ τῇ θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι δέδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἦγεν.³ Οἱ δὲ διαφυγόντες Ἄγριου παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρκαδίας, τὸν πρεσβύτερον ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἐθαψεν, ἐνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνὴ καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιάλειαν τὴν Ἀδράστου, ὡς δὲ ἐνίοι φασί, τὴν Αἰγιάλειαν, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοὶ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην. Αὐθις δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.² Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρὸς δεχομένην, καρποὺς ἐτρίσιους οὐκ ἀνεδίδου.³ Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνὴ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένοι, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος.⁴ Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκάζομενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φορόμενοι δι' οὐρανὸν, τὴν μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρόνησου ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλή· καὶ κεῖ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς· Ἡλίου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασίφης, ἣν Μίνως ἔγγημεν· οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῦν ἐν Ἄρεϊ ἀσει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξου παῖδες, Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆνιν Ἥρας, καὶ τῶν ἐξ Ἰνῆς ἐστεργεθῆ παίδων· αὐτοὺς μὲν γὰρ μανεῖς ἐτόξευσε Λέαρχον· Ἰνὴ δὲ Μελικέρτην μετ' ἐαυτῆς εἰς πέλαγος ἐβρύχεν.² Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῷ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Ceneum in vincula conjectum contumelia afficiebant. * Deinde vero Diomedes Argis cum Alcmaeone clanculum reversus, Agrii filios, praeter Onchestum et Thersiten, qui fuga in Peloponnesum se subduxerant, omnes interfecit. Atque regnum, quia Ceneus senio jam confectus esset, Andraemoni, qui Cenei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero Ceneum in Peloponnesum abduxit. ³ Sed qui periculum evaserant Agrii filii structis ad Telephi aram in Arcadia insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Argos translatum, ubi nunc ab illo Cene urbs appellatur, sepelivit, et ducta uxore Aegialea, Adraستي, vel, ut aliis placet, Aegialei filia, contra Thebas atque Trojam in bellum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Aëoli filios Athamas, Orchomeni in Bœotia rex, ex Nephelē filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et Melicerten sustulit. * Sed insidians e Nephelē natis Ino mulieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem) torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris imperata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset, annonam non dedit. ³ Quare Athamas Delphos misit, qui de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum. Ino vero missos induxit, ut responsum dicerent cessuram esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus. ⁴ Quo audito Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum constituit. Sed Nephelē ipsum cum filia eripuit, iisque arietem dedit, quem aureo vellere præditum a Mercurio acceperat. Quo per aerem vehentes, terram mareque interjectum superarunt. ⁵ Quum vero super mare versarentur, quod inter Sigeum et Chersonesum est interjectum, Helle in profundum delapsa periit; unde fretum illud Hellesponti nomen accepit.

* Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Aetes imperavit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes, quam Minos habebat uxorem. Aetes itaque Phrixum hospitio excepit, eique Chalciopen, unam ex filiabus, in matrimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris arietem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Aetæ, qui ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. ⁷ Ex Chalciopē, Aetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas, Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quos ex Inone habebat filiis privatus est. Ipse enim furor percitus Learchum sagitta interemit, Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit. * Deinde e Bœotia pulsus deum rogavit, ubinam gentium habitaturus esset. Respondit oraculum,

κατοικεῖν ἐν ὕπερ ἂν τόπω ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὰν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοῖρας νειομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον. ³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἀφ' ἐαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σχοινέα, Πτώων.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμεῖ Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεταί Ἰλαῦκος, ὃ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδους ἐγεννήθη· ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν. ² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρων ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπεβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠλοῦμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπίσω. Τίней δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσωπῶ θυγατέρα Αἰγίναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῶ μνηῦσαι ζητοῦντι λέγεται.

(4) Δηῖων δὲ βασιλευσάν τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Ξοῦθου γαμεῖ, καὶ αὐτῷ γίνεταί θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπεια· παῖδες δὲ Αἰνέτος, Ἀκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμεῖ Πρόχριν τὴν Ἐρεχθέως· αὐδὶς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει ἐραστῆισα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχὼν, Γοργοφόνην τὴν Περσείως ἔγημεν, ἐξ ἧς Ἀφареὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδάρεως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παιδᾶ, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσωμεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ Νύμφην Νηῖδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οἷτοι Σέριφον ὥκισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατώκει· παραγενόμενος δὲ αὐθὶς εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. Ὑβριστῆς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἐαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἐαυτῷ προσέτασσε θύειν καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκίων σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

(8) Τυρὼ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, παρὰ Κρηθεὶ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτου βεῖθρα φοιτῶσα, τοῦτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεῖ, συγκατεκλήθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ² Ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἱπποφορβῶν, ἵππος μία προσαφαιμένη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν, πελιδνὴ τὸ τοῦ προσώπου μέρος ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἱπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελιωθέντα Πελλίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον

eo in loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multum terrarum peragrasset, obvius factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur relictis, in fugam sese dederunt. ³ Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypsei filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leuconem, Erythrum, Schœneum, Ptoum.

(3) Sisypheus, Æoli filius, condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis filiam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophonem, a quo ignivoma Chimæra intercepta est. ² Punitur vero Sisypheus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflictum est propter Æginam, Asopi filiam, quod Jovem, qui furtim eam rapuerat, Asopo filiam vestiganti indicasse fertur.

(4) Deion, Phocidis (*Phthiotidis*?) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, filios Ænetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Procrin, Erechthæi filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Perieres Messenen obtinens uxorem duxit Gorgophonen, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarus filii nati sunt. Multi vero Perierem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Perieris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nympham, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmoneus primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquarei vellet, suæ ipsius impietatis penas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus æneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrua se concitare, et ardentes faces in cælum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exæquavit.

(8) Tyro, Salmonei ex Alcidiæ filia, quum apud Cretheum, Salmonei fratrem, aleretur, Enipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptunus assumpta Enipei forma cum ea concubuit. Hæc autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. ² Pueris expositis et equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una quum infantium alterum ungula tetigisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Peliam (quasi *Livium* dixeris), alterum Neleum **appella-**

Νηλέα. ¹ Τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητροῖαν ἀπέκτειναν Σιδηρῷ· κακουμένην γὰρ γόνοντας ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν· ἥ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πηλιάς δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.

(9) Ἔστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμει Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῷ· ἄρρενες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυλάων, Δηϊμάχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδαος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ² Ὡς δὲ Ποσειδὼν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπύρθει Πύλον, γινόμενος δὲ μὲν λέων, δὲ δὲ ὄφις, δὲ δὲ μελισσα, ὑφ' Ἡρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν. ³ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο· ὃς γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιέως, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περσέα, Στρατίον, Ἀρητον, Ἐγέφρονα, Πεισίστρατον, Ἀντιλοχον, Θρασυμήδην.

(10) Πηλιάς δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει, καὶ γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὡς δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἴπποθόην, Ἀλκιστιν.

(11) Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἴωλκόν, γαμει Τυρῷ τὴν Σαλμωνέως, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφίδην,] ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες, Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.

² Ἀμυθάων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμει τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους. ³ Ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὐσης πρὸ τῆς οἰκήσεως αὐτοῦ δρυὸς, ἐν ᾗ φωλεὸς ὄφρων ὑπῆρχεν, ἀποκτεινάντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἐρπετὰ, ξύλα συμφορήσας, ἔκασσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφρων νεοσσοὺς ἐθρεψεν. Οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι, περιστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὤμων ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθειρον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενόμενος περιδεὴς, τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσελάθε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχὼν Ἀπολλωνί, τὸ λοιπὸν ἀριστος ἦν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθάωνος ἐμνηστεύετο Πηρῷ τὴν Νηλέως· ὃ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγάτηρα, δώσιν ἐφη τῷ τὰς Φυλάχου βόας κομίσαντι αὐτῷ. Αἴται δὲ ἦσαν ἐν Φυλάχῃ, καὶ κύων ἐφύλασσαν αὐτὰς, ὧν οὔτε ἀνθρώπος, οὔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἠδύνατο. ² Ταύτας ἀδυνάτων Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεσθαι. Μελάμπους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προεῖπεν, ὅτι φωραθήσεται κλέπτων, καὶ δεθείς ἐναυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆι· καὶ καθάπερ προεῖπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇματι

vit. ² Qui quum ad virilem ætatem pervenissent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidere. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis deæ ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se dissederunt. Et Neleus quidem Iolco expulsus in Messenen commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonen, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, ³ cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Itaque in pugna, quo tempore Pylum urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiis occisus est. ² Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est incolumis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratiei (*Atrei*?) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratium, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, Thrasymeden.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Bianthis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonei fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Æson, Amythaon, Pheres.

² Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomenen Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melampus; ³ qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus csset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisos congestis lignis concremavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumstantes ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, et quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. Cum auguriis extispicii quoque scientiam divinitus accepit; atque Apollini prope Alpheum obviam factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythaonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum dictebat. Boves illæ Phylacæ a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. ² Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se præstituram pollicitus est. Ac prædixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tum demum boves habiturum. ³ Itaque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο. ⁴ Λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαίων τῆς στέγης σκωλήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ᾗδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα. ⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἀριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παιδεῖ γίνονται; Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἔφ' ὃ τὰς βόας λήψεται. Καὶ καταθίσας ταύρους δύο, καὶ μελίσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο. ⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μαθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ κριοῦς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδολίων, παρὰ τῇ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαχμένην ἐτι κατέθετο· δεισάντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὖθις κατὰ τῆς ἱερᾶς δρύος αὐτὴν ἔπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχώσας ἐκάλυψε· ὁ φλοῦς. ⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχίρας, εἰ ζῶν τὸν ἰὼν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶν πειν, παῖδα γεννήσει. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὗρε· τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὼν ζῶσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. ⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαθὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσηνί κατώκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμνη Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱσάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βιάντος κατώκησε.

(13) Βιάντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀθαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρώναξ, Μηκιστεύς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιάραος γαμεῖ.

² Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, δὲ μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστεύς δὲ Εὐρύαλος, δὲ ἥκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακος δὲ ἐγένετο Λυκούργος. Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιαλεια, παῖδες δὲ Αἰγιαλεὺς, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθῆως, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμητον καὶ Λυκούργον. Λυκούργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατώκησε, γῆμας δὲ Εὐρυδίχην, ὥς δὲ ἐνιοὶ φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφέλτην κληθέντα Ἀρχέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευόμενος τὴν Πελίου θυγατέρα Ἀλκησιν. Ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελαμένου Πελίου τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πελίαν, Ἀλκησιν λαμβάνει. Θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θῆσαι· διὰ τοῦτο, τὸν θάλαμον ἀνοίξας, εὗρε δρακόντων σπείραμα πεπληρωμένον. ² Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξίλασκεισθαι τὴν θεὸν, ᾗτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἔκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν ἐλθῇ, πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula coniectus in domo quadam custodiebatur.

⁴ Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audit in abditā parte tecti trabem corrodescentes, quarum unum quantum e trabe derosum esset, percontanti ceteræ minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci jussit; quo vixdum facto, domicilium illud corrui. ⁵ Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinatum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulam concisis, aves augurali arte advocavit. ⁶ Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum cruentum adhuc juxta Iphiclium posuisse; deinde vero, quum puer metu perculsus in fugam sese conjecisset, quercui Jovi sacræ impigisse, ubi cortice esset obductus. ⁷ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarce filium procreavit. ⁸ At Melampus boves Pyllum perduxit, fratrique Peronem, Nelei filiam, consecutus in conjugium collocavit, et Messenæ aliquandiu mansit. Postea vero quum Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Perūs filius fuit Talaus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupit Amphiarao.

² Parthenopæus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Deipylen, Ægialeam, filios autem Ægialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Opheltē, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestin, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse prædicante qui leones et apros curru jungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianæ sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ² Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Paris poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων. Ἀλκίησις ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχσαμένος ἤδη.

(16) Αἰσὼνος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὤκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὁ χρωμένω περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνοεὶ τὸν χρησμόν, αὐθις δὲ ὕστερον αὐτὸν ἐγνώ. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἐσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν, ἡρώτᾳ προσεβλῶν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆτιν Ἡρας, ἴν' ἔλθοι κακὸν Μῆδεια Πελία (τὴν γὰρ Ἡραν οὐκ ἐτίμα), τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἀλσει κρεμάμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὔνου.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνους Ἀθηναῖς ὑποβεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσσε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἄργῳ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖ φωνῇεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, [καὶ] χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφυς Ἀγνίου, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμών καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδὰς καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καίνεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκεσίου, Αὐτολύκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενότιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππασίου, Ἀδμητας Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφημος Ποσειδῶνος, Ποίεις Θαυμάχου, Βούτης Τελέοντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργίνος Ποσειδῶνος, Περιχλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Ἥλιου, Ἴφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηκιστεύς, Πηνελεὺς Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσωνος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. Ἐτυχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε οὐσα ἔρημος, βασιλευομένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpessa est; quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Iason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyce filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. ² Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. ³ Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in amne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. ⁴ Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturus esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, « Vellus aureum ut ille afferret imperarem, » respondit. ⁵ Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnis id custodiebat.

⁶ Ad hoc igitur reportandum Iason Argum arcessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cujus proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. ⁷ Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; ⁸ quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagniae filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Œagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Cæneus Coroni, Palæmon Vulcani vel Ætoli, Cepheus Aleæ, Laertes Arcisii, Autolycus Mercurii, Atalanta Schœnei, Menætiæ Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Eurytus Mercurii, Meleager Œnei, Ancæus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Pœas Thaumaci, Butes Teleontis, Phanus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augeas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneleus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Elati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone evecti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbata, Hypsipyles, Thoantis filix, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: *Lemniæ mu-

Θάνατος δι' αἰτίαν τήνδε·³ αἱ Ἀθήναιαι τὴν Ἀφροδίτῃ οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτάς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευνάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Ἀθήναιαι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδράς φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλῃ τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θάνατα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενῃ τῇ Ἀθήνῃ, μίσγονται ταῖς γυναιξίν· Ὑψιπύλῃ δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνήον καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Ἀθήμου δὲ προσίσχουσι Δολίοισι, ὧν ἔβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ἐπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναχθέντες ἐντέθειεν, καὶ περιπεσόντες ἀντιποικίας, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοισι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἐτυχὼν γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμοῦμενοι), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὥς ἐγώσσαν, ἀποδυρόμενοι τὰς τε κόμης ἐκέλευον, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐνταῦθα Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὑλας γάρ, ὁ Θεοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλὴς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἠρπάγη.³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, εἰδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἀγεσθαι νομίζων, καὶ δημοῖ συντυχόντι Ἡρακλεῖ.⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὑλαν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίον ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησὶ πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεῦν.⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφείταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεῖος φθιγγαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τοῦτου βάρος.⁷ Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκὸτα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν Ἀμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὧν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἠνάγκαζε πικτεῦειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργεῖν, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προὔκαλετο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πικτεῦειν πρὸς αὐτὸν, πλήξας κατὰ τὸν αὐγένα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων δρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντέθειεν ἀναχθέντες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκην Σαλμυδησσόν. Ἐνθα ὤκει Φινεὺς μάντις, τὰς ὀφειλὸς πεπηρωμένος.² Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγῆνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lieres Venerem non honorabant. Haec autem graveolentiam illis injectit; quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniae, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thioantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautae in Lemnum, quae tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab Iasone compressa Euneum peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc averti, reslantium ventorum impetu, nesciit rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelasgorum hostium copias adesse putantes (continenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros. * Casis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautae ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt. * Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aequatum missus, ob formae praestantiam a Nymphis raptus est. * Quem quum clamantem audisset Polyphemus, nudato ense persecutus est, a latronibus eum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit. * Interea vero dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. Et Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illic collocavit: verum Hercules Argos remeavit. * Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitatem servivisse affirmat. * Pherecydes autem illum in Aphetis, Thessaliae urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo hujus herois pondus se perferre non posse dictitabat. * Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (Scyto-brachion) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycium terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympa filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleteret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interficiebat. Igitur tum quoque ad Argo navem veniens praestantissimum ad pugilatus certamen provocavit. * Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollacem impetum facerent, viri fortissimi sumtis armis plerosque eorum in fugam actos obtruncarunt.

(21) Inde averti veniunt Salmydeassum quae Thraciae urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus. * Hunc alii Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; eumque excaecatum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus praedicaret, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu-

Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρίῳ, τοὺς ἰδίους ἐτύ-
φλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς
Φρίξου παῖσι τὸν ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν
ἐμήνυσεν.³ Ἐπεμψαν δὲ αὐτῶν καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
Πτερῶται δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ πα-
ρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν
πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κα-
τέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.⁴ Βουλο-
μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν,
ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν
ἐπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδε-
σμάτων, Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτῆσαι
τὴν τροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες,
Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερῶται, στασάμενοι τὰ
ξίφη, δι' αἴρος ἐδίωκον.⁶ Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεὼν
πεθάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου
παῖσι, τότε τελευταίῃσιν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ κατα-
λάβωσι.⁷ Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ
Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὅς
νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν
Ναιόδη, οἱ δὲ Ἀελλόπου καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα,
καλουμένη Ὠκυπέτη, ὥς δὲ ἐνιοί, Ὠκυθὴ, Ἡσίοδος
δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδη, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα
φεύγουσα, μέχρ' Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, ἀπ' οὗ
ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὥς ἦλθεν
ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ καμά-
του κίπτει σὺν τῷ διώκοντι.⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διω-
χθῆναι, καὶ μὴδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα
μηκέτι ἀδικῆσαι.

(22) Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσεν
τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπλη-
γάδων ἐπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν.² Ἦσαν δὲ
ὑπερμεγέθεις αὗται· συγχρούμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ
τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον
ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἐπ' αὐτῶν ὀμίχλη,
πολύς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς
δι' αὐτῶν ἐλθεῖν.³ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα
διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν,
διαπλεῖν καταφρονούντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ
κλεῖν βιάζεσθαι.⁴ Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ,
ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίσιν ἐκ τῆς πρῶρας
πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ
σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν.⁵ Ἀναχωρούσας οὖν
ἐπιτρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου,
συλλαβομένης Ἦρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων
τῆς νῆος περικοπέσις. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτο-
τε ἔσθισαν· χρεὼν γάρ ἦν αὐταῖς, νῆος περαιωθεῖ-
σας, στήναι παντελῶς.

(23) Οἱ δὲ Ἀργοναῖται πρὸς Μαρνανδύνους παρεγέ-
νοντο· καὶ κεῖ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ἐπαδέξατο Λύ-
κος. Ἐνθα θνήσκει μὲν Ἰδμων ὁ μάντις, πληζαντος
αὐτὸν κάπρου· θνήσκει δὲ καὶ Τίφυς, καὶ τὴν ναῦν
Ἀγκαῖος ἐπισχεῖται κυβερνᾶν.

cius filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a
Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filia a
Colchis in Græciam navigationem indicasset. * Ad hæc ei
Harpyias dii miserunt, quæ alis instructæ, ubi mensa Phi-
neæ apponebatur, a caelo devolitantes majorem ferculorum
partem abripiebant, et pauca illa quæ relinquebant, tam
gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. * Argo-
nautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent di-
scendi cupidis dixit hæc se præmonitum, si ab Harpyiis
se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et
cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolan-
tes esculenta diripiunt. * Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes
et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequun-
tur. * Erat vero fatum Harpyiis a Boreæ filiis perire, quibus
ipsis moriendum erat si quas insectarentur non cape-
rent. * Quum itaque illæ agerentur, altera (in Pelopon-
neso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nomina-
tur Harpys. Hanc alii Nicthoen, alii Aellopum dicunt.
Altera, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocypthoe, vel se-
cundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad
Echinadas (*Plotas*?) insulas usque pervasit, quæ nunc
ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas perve-
nisset, convertit se (quæ est στροφή) et volatu defessa
simul cum persequente in litus se demisit. * Verum Apol-
lonius in Argonauticis (2, 284) usque ad Strophades insulas
fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam pas-
sas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo
illaturas promississent.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navi-
gationem explanavit, et de Symplegadum discrimine
eos admonuit. * Hæc ingentes erant in mari petræ, quæ
ventorum impetu inter se collidentes maris transitum in-
tercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur
strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat.
* Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere co-
lumbam, quam si incolumem pervolassee vidisset, eas
trajicere ne dubitarent; si vero interiisset illa, jussit ne
transire conarentur. * His acceptis, soluta nave discedunt,
et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam
dimittunt, cui in tractu summam caudam concursus pe-
trarum abstersit. * Observato igitur scopulorum recessu,
acerrima remigantium contentione, Junone opitulante,
extrema modo puppis parte mutilata, trajecere. Ab
eo inde tempore Symplegades steterunt: in fatis enim
erat eas, si navis trajecerit, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervene-
runt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon va-
tes ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys,
cujus loco Ancæus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπλεύσαντες δὲ Θερμόδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἔλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμισθείσης δὲ τῆς νῆος, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἴασων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρμα αὐτῷ, ⁴ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἂν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπεῖρειν δράκοντος ὁδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἐσπείρει ἐν Θήβαις. ⁶ Ἀπορῶντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μῆδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίης. ⁷ Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφραγῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσῃ αὐτῷ πρὸς τὴν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγεῖλατο, καὶ τὸ δέρμα ἐγγχειριεῖν, ἂν ὁμῶς αὐτὴν ἔξιν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγῃται. ⁸ Ὁμώσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύει μελλόντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρίσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρίσθεντα, ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεται, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ⁹ Εἰδὼς δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὁδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται, βάλλῃ εἰς μέσσην λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. ¹⁰ Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. ¹¹ Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὁδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ, ὅπου πλείονας εἶωρα, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσ-
¹² [Καὶ] καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρμα Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταφλέξαι, καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. ¹³ Φθάσασα δὲ Μῆδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρμα ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρμα, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μῆδειᾳ τετολημμένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μῆδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεύει, καὶ μελίσασα κατὰ βυθοῦ ῥίπτει. ² Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργοῦς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μῆδειαν ἄξουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. Οἱ δὲ διασχεθέντες ἄλλος ἄλλαχού ζήτησιν ἐποιούντο.

⁴ Ἰοῖς δὲ Ἀργοναύταις τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν ᾗδῃ

¹ Tum Thermodontem et Caucasum prætervecti venerunt ad Phasin, qui fluvius est terræ Colchicæ. ² Nave in portum delata, ad Æeten contendit Iason, et expositis quæ sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ³ quod se daturum Æetes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros æripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; æreos pedes habebant atque flammam ore spirabant. ⁴ Hos postquam iugo junxisset, ut draconis dentes sereret imperavit. Æetes enim a Minerva acceperat dimidiam eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁵ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Hæcerat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis et incantationibus insignis. ⁶ Quæ verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum daturum esse promisit, si jurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Græciam nave pervecturum esse. ⁷ Id postquam præstititum se Iason juraverat, pharmacum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere præcepit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro lædi posse affirmavit. ⁸ Eadem prædixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orirentur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut eminus inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ⁹ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quæsit, eosque, quamvis multas flammam vorantes in eum irruerent, misit subjugum. ¹⁰ Satis deinde dentibus armati e terra viri prosilire. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnantem inter se adortus occidit. ¹¹ At licet tauros domuisset, Æetes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹² Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, eoque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, posita cum Iasone et Apsyrtō fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautæ vero cum hisce eadem nocte navem solverunt.

(24) Æetes, cognita Medæ audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratrem jugulat ac membra ejus articulatim concisa jacit in profundum. ² Æetes membra filii colligens a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ³ Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, iisque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitura fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusi Argo navem quærebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluvium jam præternavigan-

παραπλέουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβάλλει πλάην. Καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων ἡ ναὺς φθέγγεται, μὴ λήξιν τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, ἐὰν μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν, τὸν Ἀψύρτου φόνον καθαρθῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁶ Οἱ δὲ παραπλευσάντες τὰ Λιγύων καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πελάγους κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν, ἦλθον εἰς Αἰαίαν. Ἐνθα Κίρκη ἰκέται γενόμενοι καθαίρονται.

(25) Παραπλεόντων δὲ Σειρήνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν ἐναντίαν μούσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναύτας κατέσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξενήχαστο πρὸς αὐτάς, ὃν ἀρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κατώκισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σειρήνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδέχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν φλόξ πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. Ἀλλὰ διὰ τούτων διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρησὶ Θέτις παρακληθεῖσα ὑπὸ Ἥρας.

³ Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἥλιου βοῦς ἔχουσαν, εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον, ἥς βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ δυνάμενοι, οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα κομισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους. ⁵ ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἑλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπῆλθον παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὲν ᾗδον συνελήλυθεν Ἰάσωνι, (οὐ ?) δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστὶ, τῷ πατρὶ ἀντιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μήδειαν Ἰάσωνι συνέζευξεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι μετὰ Φαιάκων κατῴκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στάς ἐπὶ τὰς Μελαντίους δεῖράς, τοξέυσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασσαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες, Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βωμόν Ἀπολλωνος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπησαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδεία δώδεκα θεράπαινοι, τοὺς ἀριστεάς ἐσκιόπτον μετὰ πειγνίας· ὅθεν ἐπὶ καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σύνηθές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυναῖξιν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτη προσίσχειν ὑπὸ Τάλῳ. Τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡραΐστου Μίνωϊ δοθῆναι. Ὁς ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν, εἶχε δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατατείνουσαν ἄχρι σφυρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρειστο χαλκοῦς. ⁵ Οὗτος δὲ Τάλως τρίς ἑκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον πεπιτροχάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν προσπλέουσαν θεωρῶν λίθοις ἐβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

tes Jupiter ob Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempestate in errorem coniecit; quumque Apsyrtidas insulas præternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desituram esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede expiaverit. * Igitur Ligurum Celtorumque gentes prætervecti et per Sardonium mare delati Tyrrheniam legentes venerunt in Æeā, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas præternavigarent, obtudit eorum vocem suo cantu Orpheus, continuitque heroes ne propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enatavit, quem tamen Venus ereptum, Lilybæum transtulit, ubi habitaret.

* Post Sirenes navem Charybdis excepit et Scylla et Planctæ petræ, super quibus multus cum fumo ignis emissus conspicietur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Junonis monitu, incolumem navem traduxit.

* Prætervecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis boves, ad Corcyram, Phæacum insulam, appellant, cujus rex erat Alcinoos.

* Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent, horum alii ad Ceraunos montes consederunt, alii ad Illyriæ oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; * nonnulli ad Phæaces pervenientes, inventa tandem Argo, Medeam ab Alcinoο repeterunt. Sed hic respondit, si Medea jam congressa esset cum Iasone, se eam Æetæ non traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse. Verum enimvero Alcinoi conjux Arete Iasoni Medeam jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phæacas sedes sibi constituerunt, Argonautæ vero cum Medea navem duxerunt in altum. At noctu navigantes in vehementem incidunt tempestatem. * Apollo autem in jugis stans Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum præter opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; * et exstructa ibi Apollini Ægletæ ara, post peracta sacrificia ad epulationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete Medæ dono dederat ancillæ dicteris heroes cavillabantur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos mulieribus manet.

* Inde avecti in Cretam appellere prohibentur a Talo. Hunc nonnulli ærei hominum generis fuisse dicunt, secundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat æneus.) Sunt denique qui Taurum eum appellant. Habebat ille unam tantum venam a cervice ad talos descendentem, cujus cuti clavus æreus erat impactus. * Hic igitur Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur. Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapidibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quæ eum veneficiis, ut nonnulli dicunt, ad insaniam redegit;

φαρμάκων αὐτῶ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούςης· ὥς δέ τινες, ὑποσχομένης ποιήσιν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλον ἐξελεύσας, ἐκρύνεντος τοῦ παντός ἰχώρος, ἀποθανεῖν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοξευθέντα ὑπὸ Ποϊάντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

⁶Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέιναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμιλλα. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελειώσαντες.

(27) Πελλίος δὲ, ἀπογόνους τὴν ὑποτροφήν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσωνα κτείνειν ἤθελεν· ὃ δὲ αἰτήσάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδελῶς τοῦ ταύρου αἶμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ²Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελλίᾳ, νήπιον ἀπολιπούσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνῆρτησε· Πελλίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ³Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδικοῦν μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἰσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέρων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. ⁴Αὔθις δὲ Μηδείαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελλίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ. Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Παλίου παρελθούσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσιν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κρῖον μελίσσασα καὶ καθεψῆσασα ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. (28) Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

²Οἱ δὲ ἦκον εἰς Κορίνθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες· αὐθὺς δὲ, τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσωνι ἐγγυῶντος, παραπεμφάμενος Ἰάσων Μηδείαν, ἐγάμει. ³Ἡ δὲ, οὓς τε ὥμοσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσονος ἀχαριστίαν μεμφαμένη πολλὰς, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, δι' ἀμφισαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἥλιου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ⁴Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἐτι ὄντας κατέλιπε, ἑκάς καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραίας, Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.

⁵Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, χἀκεῖ γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γεννᾷ Μηδῶν. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὅστερον Θησεῖ, φυγὰς [δὲ] Ἀθηῶν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἄπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατεύόμενος ἐπὶ Ἰνδοῦς ἀπέθανε.

⁶Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσοῦ τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reddituram esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam finivit. Verum nonnulli eum a Poeante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt.

⁶Unam hic noctem morati aequatum appellant Aeginam, ubi de aquatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Eubœam et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, occidere voluit Aesonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit. ² At Iasonis mater, Peliam exsecrata, relicto Promacho tenerrimæ ætatis puero, vitam suspendio finivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit. ³ Interea rediit Iason ac vellus aureum Peliae tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat injurias exspectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmum profectus Argo navem Neptuno consecravit. ⁴ Atque Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias injurarum poenas luat. Tum illa Peliae regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frusta concisum decoquant, se veneficis juventutem ei restitutam esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Illæ itaque credulæ patrem membratim concisum elixant. (28) Acastus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco ejecit.

² Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunate transegerunt. Deinde vero Iason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit. ³ Jam vero illa quos Iason deos jurasset obtestata ingratumque illius animum sæpe iterumque detestata, [recens nuptæ peplum misit; quem veneno imbutum quum illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammarum vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Phereum trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quem a Sole acceperat, profugit Athenas. ⁴ Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Acrææ Junonis aram constitutos reliquisse, eosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵ Medea igitur venit Athenas, ubi Ageo nupta filium peperit Medum. Postea quum Theseo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio ejicitur. Sed hic magnum apud barbaros imperium consecutus, subjectam sibi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶ Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quum Aeten a Persa fratre regia dignitate spoliatum invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

BIBAION B.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξελθὺς γένος, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

² Ὡκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεῖ Ἰναχος καλεῖται. ³ Τοῦτου καὶ Με-
λίας τῆς Ὡκεανοῦ Φωρωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεύς παῖδες
ἐγένοντο. ⁴ Αἰγιαλεύς μὲν οὖν, ἀπαίδος ἀποθανόντος,
ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιαλεια ἐκλήθη. ⁵ Φωρωνεύς δὲ ὅπα-
σης τῆς ὑστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης
δυναστεύων, ἐκ Τηλοδίκης Νύμφης Ἄπιν καὶ Νιόβην
ἐγέννησεν. ⁶ Ἄπιν μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ
μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομά-
σας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἄπιαν, ὑπὸ Θελ-
ξίονος καὶ Τελχίνος ἐπιβουλεύεις, ἄπας ἀπέθανε, καὶ
νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σάραπις.

⁷ Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἥ πρώτη γυναῖκί Ζεὺς θνητῇ
ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος φησι,
καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννη-
σον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν
αὐτόχθονά φησιν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν
ἐροῦμεν. (2) Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φωρωνεύς τὴν
βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεισεν
Ἄργος. Καὶ γήμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ
Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐχάσον, Πείραντα, Ἐπίδau-
ρον, Κρίασον, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

³ Ἐχάσου δὲ Ἀγνώωρ γίνεται. Τοῦτου δὲ Ἄργος ὁ
Πανόπτης λεγόμενος. ⁴ Εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν
παιτὶ τοῦ σώματος· ὑπερβάλλον δὲ δυνάμει, τὸν μὲν
τὴν Ἀρχαδίαν λυμαίνοντο ταῦρον ἀνελών, τὴν τοῦ-
του δόρην ἡμιέσαστο. ⁵ Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρχάδας
ἀδικοῦντα καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς
ἀπέκτεινε. ⁶ Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς
Ἐχιδναν, ἣ τοὺς παριόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας
κοιμωμένην ἀπέκτεινε. ⁷ Ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἀπι-
δος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰα-
σος· οὗ φασιν Ἰὼ γενέσθαι· Κάστωρ δὲ, ὁ συγγράψας
τὰ χρονικά [ἀγνοήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν,
Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος
Πειρήνος αὐτὴν φασιν εἶναι. ² Ταύτην ἱερῶσύνην τῆς
Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐφθειρε. Φωρεθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας,
τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν,
αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησιν Ἡσίο-
δος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς
γινόμενους δράκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³ Ἥρα δὲ αἰτησαμένη
παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄρ-
γον τὸν πανόπτην, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέστορος
λέγει· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου (leg. videtur Φερεκύ-
δης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου).
Κέραυφ δὲ, Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγα-
τρός· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενῇ αὐτὸν λέγει. ⁴ Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps
explicemus gentem Inachi.

² Oceani et Tethyis filius est Inachus, a quo in Argolide
Inachus fluvius cognominatur. ³ Ex hoc et Melia Oceani
Phoroneus et Ægialeus filii nati sunt. ⁴ Et ab Ægialeo qui-
dem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui præ-
fuerat universa dicta est Ægialea. ⁵ Phoroneus vero totius
cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potitus, e
Telodice nympha Apin et Nioben suscepit. ⁶ Quorum Apis,
regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice
agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata,
Thelxionis et Telchini insidiis appetitus sine liberis vitam
finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷ Jovis et Niobæ, quam primam Jupiter mortalem mu-
lierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilaus dicit,
etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati
essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse re-
fert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo
in regno succedens, dese Peloponnesum nominavit Argos;
et ducta Evadne Strymonis et Neæræ filia, procreavit
Echasum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea re-
gnum suscepit.

³ Echaso nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panopten
dicunt. ⁴ Nam totum ejus corpus oculis erat consitum. Qui
quum viribus præstaret, aprum Arcadiæ agros devas-
tantem interemit, ejusque pelle corpus sibi contexit.
⁵ Satyrum quoque, qui multis Arcades malis afflictebat
atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁶ Dicitur
etiam Echidnam, Tartari ex Terra filiam, quæ viatores
corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁷ Idem Api-
dis eadem sublati interfectoribus ultus est.

(3) Argo et Ismena Æsopi filia natus est Iasus, e quo
Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus
circa temporum notationes librum conscripsit, et multi
tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus
et Acusilaus eam Pirenis natam dicunt. ² Hanc Junonis sa-
cerdotio fungentem Jupiter vitiauit; sed a Junone depre-
hensus puellam manus attactu in bovem albam commu-
tavit, seque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus
dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³ Juno
autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodien-
dam dedit Argo Panoptæ, quem Asclepiades Arestoris,
Pherecydes Inachi (potius: Pherecydes Arestoris, Ascle-
piades Inachi), Cercops Argi ex Ismena Asopi filia natum
dicunt. Acusilaus denique eum terra ortum ait. ⁴ Hic olivæ,

τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτήν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίῳ ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύσαντος Ἱέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. ⁵ Ἡρα δὲ τῇ βοῇ οἶστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα· ἐπειτα διὰ τῆς Ἰλλυριδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁶ Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταίον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, γενεὰ παρὰ τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. ⁷ Τοῦτον δὲ Ἡρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. ⁸ Πλανωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμνηύετο, ὡς τοῦ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθήναι τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἔλθοῦσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνη τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἄγαλμα Διμήτρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

(4) Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμῇ Μέμφιν τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοὶ θυγατέρα Λιδύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιδύη ἐκλήθη.

² Λιδύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγρήνωρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγρήνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐδασίλευσε, καχεῖ [τῆς] μεγάλης ρίζης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερθησόμεθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμῇ δὲ Ἀγχινῶν τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός· ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεύς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιδύῃ κατώκισεν, Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὅς καὶ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἴγυπτον. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πενήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν πενήκοντα. ⁷ Στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδουκώς, ὑποθιμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκευάσας [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πενήκοντορον], καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἐφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἰδρύσατο. Ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνδρόου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μηνίων Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηνᾶς

quæ in Mycenarum erat luco, Ionem alligavit. Quum vero Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. ⁵ Verum Juno œstrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Hæmo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosporus dicitur. ⁶ Inde quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quumque per continentem multum deerrasset, multaue Europæ atque Asiæ maria tranasset, postremo in Ægyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filium peperit Epaphum. ⁷ Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occultant. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. ⁸ Quæ quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybliorum regis uxore filium nutrirī indicatum erat), Epapho invento, in Ægyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Ægyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Ægyptii, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Ægyptiis imperans Memphin Nili filiam duxit deque uxoris nomine conditam urbem Memphin nominavit; ex eaque filiam suscepit Libyam, quæ Libyæ terræ nomen dedit.

⁵ Ex Libya et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus.

⁵ Agenor in Phœniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnæ sobolis auctor exstitit. Quare de eo in præsentia dicere supersedemus. ⁴ Belus in Ægypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinoen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Ægyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cepheus præterea et Plineus.

⁵ Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Ægyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodium terram nominavit Ægyptum. ⁶ Nascuntur Ægypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filię. ⁷ Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Ægypti filios timens Minervæ consilio navem fabricavit, qua filiabus impositis aufugit.

⁸ Rhodum appulsus Minervæ Lindiæ signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. ⁹ Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inachio, quod eam Minervæ terram esse testatus esset, fontes

ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπεμψε. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ βρίπτει βάλος ἐπὶ ἔλαφον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει· κάκεινος περιαναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι. Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευιάζεται, καὶ αὕτη Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἔλθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ᾗζιουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνηστεικῶν περὶ φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγκεῖ, καὶ Γοργοφόνῃ Πρωτεῖ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφίης ἐγεγονέυσαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγχελάδος καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγαύην, Σκαιήν· αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶν. ⁴ ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρᾳ. [Λυγκεὺς δὲ Καλύκην ἔλαχεν.] Ἰστρος δὲ Ἰπποδάμειαν, Χαλκῶδων Ῥοδίαν, Ἀγήνωρ Κλεοπάτραν, Χαίτιος Ἀστερίαν, Διοκορυστὴς Ἰπποδάμειαν, Ἄλκις Γλαυκὴν, Ἀλκμήνωρ Ἰππομέδουσαν, Ἰππόθοος Γόργην, Εὐχύνωρ Ἰσιμέδουσαν, Ἰππόλυτος Ῥόδην. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντεῖς, αἱ δὲ ἐκ Φοίδης. ⁵ Ἀγαπτολεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκέστης δὲ Δωρίον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἄργιος Εὐύππην, Ἀρχέλαος Ἀνεξιόην, Μέναχος Νηλῶ. Οἱ δὲ ἐπτά ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀκλήρωτι δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφοδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθενέλην, Χρυσίππος Χρυσίππην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηίδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυεοῦς Νηίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθένης, Ἔρμος, Δρύας, Ποταμῶν, Κισσεὺς, Αἴξος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανὼ, Ἡλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδῶρη, Εὐύππη, Εὐρωτῶ, Στύγη καὶ Βρύχη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενομένοι ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερείας, καὶ λαγχάνει Περιφας μὲν Ἀταίτην, Οἰνεὺς Ποδάρκην, Αἰγυπτος Διωρίππην, Μενάλαος δὲ Ἀδύτην, Λάμπρος Ὀκυπέτην, Πυλάργην Ἰδμῶν. ⁹ Ὀκτῶ (οὗτοι;) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδας Ἰπποδίκην, Δαίφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἐρσης· Πανδῆος Καλλιδικήν, Ἀρσῆλος Οἰμην, Ὑπέρβιος Κελαινὴν, Ἰπποκορυστὴς Ὑπερίππην. Οὗτοι ἐξ Ἡφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἑστιάσας ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσι. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέωσσε, παρθένῃ αὐτῇ φυλάξαντα. Διὸ καθέρξας αὐτὴν Δα-

exsiccaverat, filias suas aquatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quærens telum in cervum jactit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re expergefactus ille puellæ ineundæ capitur desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernæos ei fontes indicavit.

(5) Ægypti filii Argos profecti, ut similitatem compnerent hortati sunt atque ut Danaï filiz in matrimonium sibi darentur sollicitarunt. ² Danaus quamvis diffidens eorum pollicitationibus, tum etiam ex illi injuriæ haud oblitus, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit. Verum Hypermnestram natu maximam sorte exemptam Lynceo et Gorgophonen Proteo selegerunt: hi enim e regina conjuge Argyphia nati erant Ægypto. ³ Ex reliquis Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Automaten, Amymonen, Agaven, Sceaam, quas ex Europa regina Danaus susceperat. ⁴ Ex Elephantide ortæ fuerunt Gorgophone et Hypermnestra. [Lynceus Calycen nactus est,] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Chætus Asteriam, Diocorystes Hippodamiam, Alcis Glaucen, Alcmenor Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Euchenor Iphimedesam, Hippolytus Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed puellæ ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantæ, aliæ e Phœbe. ⁵ Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cercestes Dorium, Eurydamas Pharten, Ægius Mnestram, Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachus Nelo. Hi septem e Phœnissa conjuge, puellæ vero ex Æthiopide. ⁶ Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. ⁷ Qui ex Caliande filii duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphæ filias sorte acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cissæus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polycor, Chthonius. Ex nymphæ natæ: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthæa, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygae, Bryce. ⁸ Qui vero ex Gorgonibus Ægypto nati erant, duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obtigit Actæa, Ceneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalcæ Adyte, Lampo Ocypete, Pylarge Idmoni. ⁹ Hi autem sunt novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten (hæ ex Herse matre natæ), Pandion Callidicen, Arbelus Cemen, Hyperbius Celæno, Hippocorystes Hyperipten. Hi ex Hephæstine, puellæ ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illæ sponso somno oppressos interfecerunt una excepta Hypermnestra. Hæc enim Lynceum, quod virginitate sua abstinnisset, incolumem servavit. Quam ob rem eam Danaus

ναὸς ἐφρούρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθην Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὑπερὸν Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνῴκισε· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥστε ἄλλων τελευτησάντων ἐδυσφόρει. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔφημεν, ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως· ὥς δὲ οἱ τοὺς Νόστους γράφας, Φιλύραν· ὥς δὲ Κέρκωψ, Ἡσιόνην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἰακα, Ναυσιμέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγκεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἀργούς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀβάντα. Τούτου δὲ καὶ Ὀκαλείας τῆς Μαντινέως διδύμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἄλληλους. Ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας πρῶτοι. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἀργούς ἐξελάυνει. ³ Ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην· ὥς δὲ τινες φασί, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμεί τὴν τούτου θυγατέρα, ὥς μὲν Ὅμηρος, Ἀντεϊαν, ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενεβοίαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίαν, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τειχισάντων. ⁴ Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατώκουν. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργούς βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακιδαιμόνος Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. ² Αἷται δὲ, ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὥς μὲν Ἡσιόδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηυτέλισαν. ³ Γενόμενοι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν. Αὖθις δὲ τὴν Ἀρχαδίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.

⁴ Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάωνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀθαντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὐρηκώς, ὑπισχνεῖται θεραπεύσειν τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ⁵ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς τηλικούτοις, ἔτι μάλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. Καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιπούσαι, τοὺς ἰδίους ἀπώλλουν παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοιτῶν. ⁶ Προβαινούσης δὲ ἐπιπλεῖστον τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquae Danae filiae capita sponzorū ad Lernam defoderunt, corpora vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expiarunt Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaus Hypermnestram Lynceo elocavit, ceteras in gymnicum certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymone ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste ferebat (vel ex Kuhnii conjectura: quosunque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem mortis genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscripsit, Philiram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Oecem, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnestra filium gignit Abantem: hujus et Ocaleæ Mantinei filiz gemini fuerunt Acrisius ac Proetus.

* Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Proetum Argis exegit, * qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Anteam, ut vero Tragici, Stheneboeam. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tirynthem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. ⁴ Deinde omnem Argivam terram inter se dividerunt, atque Acrisius Argis imperavit et Proetus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit; Proetus vero ex Stheneboæ Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; * quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemnerant. ² Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram deerrabant. Inde Arcadiam (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

* Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filia natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. * Proetus quum tanti pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquæ præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. * Qua calamitate in dies crescente, postulata mercedem Proetus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς δὲ Προῖτος ἐδίδου. Ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίαν. Προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνούσης τῆς θεραπείας, αἰτηθεὶ καὶ πλεῖον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινας ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὁρῶν αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετῃλλαξεν ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχοῦσαις καθαρμῶν σωφρονῆσαι συνέβη, καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμπωδι καὶ Βιάντι, παῖδα δὲ ὑστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Βελλεροφόντης δὲ δὲ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείναν ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δὲ τινες φασί, Πειρήνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλθὼν καθαίρεται. ² Καὶ αὐτοῦ Σθενέβοιζ ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φόρᾶς προσέπεμψατο λόγους. ³ Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸν Ἰοβάτῃ κομίσαι, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνει. ⁴ Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνὼς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρῆσθαι. Ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον. ⁵ Ἐἶχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγῶς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, καθάπερ εἶρηκε καὶ Ὀμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναδιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθείς εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κτετοῖσε τὴν Χίμαιραν. ² Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σόλυμοις μαχέσασθαι. Ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τοῦτον, Ἀμαζόνιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχίσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τοούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, τὰ τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἤξιώσε, δοῖς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατελίπεν αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρίσιος δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρβένων χρησθησάμενος ὁ θεὸς ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ἧς αὐτὸν ἀποκτείνει. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν,

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Proetus veritus ne, « filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. » Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; « quo in cursu Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Proetus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glaucos Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenen vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisset, ad Proetum confugit, ab eoque expiatur. « Ejus Sthenebra amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Proeto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. » Proetus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. « Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum perituum esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. » Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoraque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. « Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, natam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. » (2) Conscenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptuno satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. « Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazones. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. » Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut secum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum sciscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. « Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiavit Proetus; unde

ἐφθειρε Προϊτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνιοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὁροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρῦεις κόλπους, συνῆλθεν. ³ Αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάσθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἔβριψεν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίktυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον.

(2) Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίktυος, Δανάης ἐρασθείς, καί, ἡνδρωμένου Περσέως, μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλεσε τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἰπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους. ² Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαθὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν. ³ Ὁ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς προκαθηγομένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγατέρας Ἐνυῶ, Περφρηδῶ καὶ Δεινῶ. ⁴ ἦσαν δὲ αὗται Κητούς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γραιαὶ ἐκ γενετῆς. Ἐνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἡμειδον ἀλλήλαις. ⁵ Ἄν κυριεύσας ὁ Περσεύς, ὡς ἀπῆτουν, ἔφη δώσειν, ἂν ὑψηλῆσονται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. ⁶ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πόδια, καὶ τὴν κίχισιν, ἣν φασιν εἶναι πῆραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·

Πᾶν δὲ μετάρρεον εἶχε χάρα δεινοῖο πελώρου
Πόργου, ἄμφι δὲ μιν κίχισι δέε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.] Εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν. ⁷ Ὑψηλισταμένων δὲ τῶν Φορκίδων, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυχὼν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν κίχισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πόδια τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωράτο. ⁸ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ⁹ Ἦσαν δὲ αὗται Σθενὸς, Εὐρύαλης, Μέδουσα. Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη. ¹⁰ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσαι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὺνιν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ¹¹ Ἐπιστάς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας, κατευθυνούσας τὴν χειρὰ Ἀθηνᾶς ἀπεστραμμένους καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἣς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκαρτομήσεν αὐτήν. ¹² Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρουνίου πατήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνθήμερος εἰς τὴν κίχισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὁπίσω πάλιν ἐχώρει· αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbrem conversus et per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concubuit. ³ Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Acrisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatum puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictyis, Danaes amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iisque etiam Perseum, munera se coacturum dicens, quibus Hippodamiae, CEnomai filiae, nuptias sibi compararet. ² Dictitante autem Perseo se ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postulavit; quos vero Perseus equos attulit haud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit. ³ Perseus igitur Mercurio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Pephredo, Dino. ⁴ Hae Ceto et Phorco natae Gorgonum sorores erant, vetulae inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente praeditae, quibus per vices inter se utebantur. ⁵ His potitus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quae ad Nymphas duceret viam monstrarent. ⁶ Erant autem Nymphis illis alata talaria et cibis, quam peram esse dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo :

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
Gorgonis, circumdedit vero eum cibis.

Sic dicta cibis, quod ibi condantur indumentum et cibus.] Praeterea Orci galeam habebant. ⁷ Restitutis itaque Phorcibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quae cupiebat adeptus cibis humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscunque vellet, aliis ipse non visus, videbat. ⁸ Deinde quum a Mercurio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolvit, ubi Gorgones dormientes deprehendit. ⁹ Erant vero hae : Stheno, Euryale, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad hujus itaque caput reportandum fuit emissus. ¹⁰ Habebant vero Gorgones capita squamosorum angulum spiris circumdata, magnos dentes sicut apro-rum, ad haec manus aereas et alas aureas, quibus volabant. Quoscunque autem ad se respicientes in saxa commutabant. ¹¹ Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in aereum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem conspiciebat, Medusae caput amputavit. ¹² Quo resecto, Pegasus alatus ex Gorgone prosilivit et Chrysaeor pater Geryonis; hos e Neptuneo procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusae, recessit. At Gorgones e somno

ἀναστῆσαι τὸν Περσεύα ἐδίωκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κυνὴν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἥς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τοῦτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορρᾷ θαλασσίῳ κῆτει. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφῆως γυνὴ Νηρηΐσιν ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείστων ᾠχῆσεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἐπέμψε καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ χρῆσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορᾷ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιόπων ἔπραξε, καὶ προσέδωκε τὴν θυγατέρα πέτρᾳ. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἐρασθεὶς, ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τοῖς γενομένοις ὅρκοις, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφῆως, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλὴν, τὴν Γοργόνα δέικας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίθωσε παρακρήμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προσπεφυγίαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτης τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπειστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἔδειξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἕκαστος ἐτύγε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστήσας δὲ τῆς ΣεριφουΔίκτην βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυνὴν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῆς μὲν οὖν τὰ προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. ⁹ Λέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἐκαρattoμήθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκρηθῆναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσθαι. Ὁ δὲ δεδοικώς τὸν χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγῶτιν ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικομένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιον πόδα βαλὼν, παρακρήμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμόν τετελεισμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν· αἰσχυνόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληρὸν τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προῖτου παῖδα Μεγαπένθην ἡλλάξατο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισται. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προστείχισας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. (5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν ἔλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ

excitatæ Perseum insectatæ sunt, sed videre ob Orci galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

² Qui quum in Æthiopiam pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a ceto marino devoraretur. ³ Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptuneus una cum illis iratus, aquarum proluviem terræ immisit et cetum. ⁴ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem prædicente, si Cassiopeæ filia Andromeda ceto devoranda objiceretur, Cepheus ab Æthiopicis coactus scopulo filiam alligavit. ⁵ Quam conspicalus Perseus et illius amore captus, Cepheo se cetum interemturum pollicetur, si filiam periculo ereptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁶ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugisse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seriphi rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusæ caput Minervæ. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput apposuit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusæ caput præcisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda properavit Argos, ut Acrisium viseret. Is oraculi metu, relicto Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea Teutamia, Larissæorum rege, patri vita functo gymnicum certamen edituro, etiam Perseus decertaturus advenit; verum in quinquentii certamine disco Acrisii pedem ferit eumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum animadvertens Acrisium extra urbem sepelivit; ipse vero, quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua opera occubisset, reverti puderet, profectus Tirynthem ad Megapenthem Præti filium, cum eo regnum commutavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Mideam et Mycenæ admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt filii, antequam in Græciam venisset, Perses, quem apud

κατέλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλεῖας λέγεται γενέσθαι· ² ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθέ-
νελος, καὶ Ἑλεις, Μήστωρ τε καὶ Ἥλεκτρώων, καὶ
θυγάτηρ Γοργόφωνα, ἣν Περιήρης ἔζημεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέ-
λοπος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως,
ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἰππονόμης τῆς Μενουκίως Ἀμφι-
τρώων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ.

⁴ Ἐκ δὲ Μήστορος καὶ Λυσιδίχης τῆς Πέλοπος,
Ἰπποθῆς. Ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας
ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τά-
φιον, ὃς ὥκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκά-
λεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. Τοῦτον
ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσῇν
ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερελάῳ δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κο-
μαιθῶ, καὶ ἀρρενες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀν-
τίοχος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης.

⁷ Ἥλεκτρώων δὲ, γάμιας τὴν Ἀλκαίου θυγάτερα
Ἀναξώ, ἐγέννησε θυγάτερα μὲν Ἀλκμήνην, παιδας
δὲ [Στρατοδάτην,] Γοργόφονον, Φιλονόμον, Κελαι-
νέα, Ἀμφίμαχον, Λυσινομον, Χειρίμαχον, Ἀνάκτορα,
Ἀρχέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυ-
ναϊκὸς Μιδέα Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίπτης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη
καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς
καὶ Μυκητῶν ἐβασίλευσεν. ⁹ Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐμελλε
γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεν-
νηθσόμενον τότε βασιλεύειν Μυκητῶν. Ἡρα δὲ διὰ
τὸν ὕλλον Εὐλείθειαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τό-
κον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκεύασε
γεννηθῆναι ἑπταμηνιαῖον ὄντα.

(6) Ἥλεκτρώονος δὲ βασιλεύοντος Μυκητῶν, μετὰ
Ταφίῳ οἱ Πτερελάου παῖδες ἐλθόντες τὴν Μήστορος
ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπῆλθον, καὶ, μὴ προσέ-
χοντος Ἥλεκτρώονος ἀπῆλθον τὰς βόας ἀμυνομένων
δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλή-
λους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παί-
δων Λικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερελάου,
Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων
οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόν-
τες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ἥλειων Πολυ-
ξένῳ. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος
αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὃ δὲ Ἥλεκτρώων τὸν τῶν
παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσαι, παραδοὺς τὴν
βασίλειαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγάτερα Ἀλκμήνην,
ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον αὐτὴν
φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπο-
λαμβάνοντες δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μῖα ἐκθορούσης,
Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μετὰ χειρὸς εἶχε,
ρόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν
Ἥλεκτρώονος κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁵ Ὅθεν
λαβὼν ταύτην τὴν πρόσασιν Σθένελος, παντὸς Ἀρ-
γους ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit : ab hoc Persarum reges originem
duxisse ferantur : * Mycenis autem Alcæus, Sthenelus,
Heleus, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam
Perieres uxorem duxit.

* Ex Alcæo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex
Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hipponome Menœcei,
Amphitryo natus est et filia Anaxo.

* E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit
Neptunus, et in Echinadas insulas translata compressit,
ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos
deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas
appellavit.

* E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus
aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. * Pte-
relao, (filia Comætho, et) filii fuerunt Chromius, Tyran-
nus, Antiochus, Chersidas, Mestor, Everes.

* Electryo ducta Anaxo Alcæi, filiam procreavit Alcme-
nen, filios vero (Stratobaten,) Gorgophonum, Philono-
mum, Celæneum, Amphimachum, Lysinomum, Chirimachum,
Anactorem, Archelaum; ac post hosce spurium
ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

* Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natæ sunt Alcinoe et
Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit.
* Nam quo tempore Hercules pariendus erat, Jupiter inter
deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, eum
Mycenis regnaturum. Juno autem propter invidiam Il-
thyæ persuasit, ut Alcmenæ partum cohiberet, et hoc
effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in
lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum
Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Ta-
phio avus erat maternus, repetierunt, ac non obtempe-
rante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum
impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese
provocantes mutua cæde perierunt. * Servatus tamen est ex
Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex
Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de
Taphiis evaserant, navibus profecti sunt, postquam ab-
acta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem
deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno bo-
ves Mycenæ reduxit. * Interea autem Electryo filiorum
cædem ulturus, regnum simul cum Alcmenæ filia Am-
phitryoni tradidit, jurejurando obstricto, ut ad reditum
filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum
molitus est. * Cui quum boves traderentur, earumque una
e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus
forte tenebat clavam conjecit, quæ vero de bovis corni-
bus repulsa et in Electryonis caput resiliens, eum vita
privavit. * Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e
tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipse
Mycenarum et Tirynthis imperio potitus est. Mideam

ἐκ τῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπεμφάμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεά καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις.

Ἄμφιτρώων δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παρα-
γεγνημένοι ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγνίσθη, καὶ
δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περικλῆν Ἀλκυμνίῳ. Λεγούσης
δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσθαι τῇ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς
ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβόας
στρατεύει Ἀμφιτρώων καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι
Κρέοντα. ὁ δὲ ἐφη στρατεύειν, ἐὰν πρότερον ἐκεί-
νος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐφθεῖρε
γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. Ὑποστάντος δὲ,
ὅμως εἰμαρμένον ἦν, αὐτὴν μηδὲ τινα καταλαβεῖν.
(7) Ἀδικουμένης δὲ τῆς χώρας, ἐνα τῶν ἀστῶν παῖδα
οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς
ἀρπαζούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. Ἀπαλλαγείς σὺν
Ἀμφιτρώων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Δηϊονέως,
συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων,
δγεῖν ἐπὶ τὴν θῆραν τὸν κύνα, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ
Κρήτης παρὰ Μίνως λαβοῦσα. ἦν δὲ καὶ τούτῳ πε-
πρωμένον, πᾶν, ὅ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκο-
μένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφο-
τέρους λίθους ἐποίησεν. Ἀμφιτρώων δὲ ἔχων ἐκ μὲν
Θορικῷ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχούντα, ἐκ δὲ
Φωκίῶν Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἑλούς τῆς Ἀργείας Ἐλειον
τὸν Περσέως, ἐκ δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων
νῆσους ἐπόρθει. Ἀγχι μὲν οὖν ἔξῃ Πτερέλαος, οὐκ ἐδύ-
νατο τὴν Τάφον ἔλιν· ὡς δὲ ἡ Πτερελάου θυγάτηρ Κο-
μαιθῷ, ἔρασθεισα Ἀμφιτρώωνος, τὴν χρυσὴν τρίχα
τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερελάου τελευ-
τήσαντος, ἐχειρώσατο τὰς νῆσους ἀπάσας. Ὅτῃ μὲν
σὺν Κομαιθῷ κτεῖνας Ἀμφιτρώων, καὶ τὴν λείαν ἔχων,
εἰς Θήβας ἐπλεῖ, καὶ τὰς νῆσους Ἐλεῖω καὶ Κεφάλῳ
δίδωσι. Κάκεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες
κατέκτισαν.

(8) Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρώωνα παραγενέσθαι εἰς Θή-
βας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τριπλασιά-
σας νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρώωνι γενόμενος, Ἀλκμήνῃ
συνενάσθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ Τηλεβοῶν διη-
γήσατο. Ἀμφιτρώων δὲ παραγενόμενος, ὡς οὐχ ἑώρα
φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο
τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παρα-
γεγνημένος αὐτῇ συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τει-
ρεσίου τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρα-
κλέα, μὲν νυκτὶ πρῶτον, Ἀμφιτρώωνι δὲ Ἰφικλέα.
Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας
ὑπερμεγέθεις Ἡρᾷ ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπιεψε, διαφθα-
ρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβουμένης δὲ Ἀλκμή-
νης Ἀμφιτρώωνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἀγῶν ἐκατέ-
ραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. Φερεκύδης δὲ
φησιν, Ἀμφιτρώωνα, βουλόμενον μαθεῖν, ὅπότερος
ἦν τῶν παιδῶν ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν
ἐμβαλεῖν, καὶ, τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

vero quos attēssiverat, Pelopis filiis Atreo et Thyestæ
tradidit.

* Amphitryo cum Alceme et Licymnio Thebas profe-
ctus a Creonte expiatus est, ac Perimeden sororem col-
locavit Licymnio. * Alcmena ei se nupturam professæ, qui
fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Am-
phitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creon-
tem ad belli societatem advocavit. * Qui socium se fore
inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam
Cadmeam devastabat fera vulpes, quam licet adortus
esset aliquis, fato tamen cautum erat, ut a nullo unquam
mortalium caperetur. (7) Dum regio infestabatur, unum
ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt,
quæ, nisi hoc factum esset, pro uno plures raptura erat.
Igitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionei
filio, Teleboicorum spoliis parte promissa, persuasit,
ut in venationem adduceret canem, quem Procris a
Minoe acceptum e Creta adduxerat. Huic enim fato
concessum erat, ut quamcunque insectaretur feram ca-
peret. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque
in lapides convertit. * Amphitryo autem e Thorico in
Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus
Panopenem, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e
Thebis Creontem, Taphiorum insulas vastabat. * Sed dum
Pterelaus vivebat, Taphum capere non potuit. Quum
autem Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore
capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset,
Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit
potestatem. * Deinde interfecta Comætho, Amphitryo cum
spoliis Thebas renavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo
tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes incol-
luerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas rediisset,
Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua,
trinotio facto et assumta Amphitryonis forma, concu-
bit, quæque adversus Teleboas gesta essent omnia nar-
ravit. * Amphitryo redux quum a conjuge se negligentius
excipi videret, causam rei quasivit. Cui quum Alcmena
responderet eum jam priori nocte affuisse et secum con-
cubuisse, a Tiresia Jovis cum uxore concubitus rescivit.

* Alcmena duos peperit filios, Jovi quidem Herculem
una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. * Her-
cule octo menses nato, duos dracones inusitæ magnitu-
dinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit.
Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in
pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. * Ce-
terum Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet
uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὥς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

(9) Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὄπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαριδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. ² Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφείως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεῖς ἀπέθανεν. Ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίκην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ φόνου, παρανέγνω νόμον Ῥαδαμάνθυος λέγοντος, ὅς ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρξαντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. ³ Δείσας δὲ Ἀμφιτρύων, μὴ πάλιν τι ποιῇσι τοιοῦτον, ἔπεισεν αὐτὸν εἰς τὰ βοσκήρια, καὶ αὐτὸν τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ βῶμῃ πάντων διήνεγκεν. ⁴ Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερός ὅτι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην· οὐκ ἦστοχεί δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

⁵ Ἐν δὲ τοῖς βουκολοῖς ὑπάρχων ὀκτωκαίδεκαέτης, τὸν Κιθαῖρωνεῖον ἀνέλε λέοντα. Οὗτος ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαῖρωνος τὰς Ἀμφιτρύωνος ἐφθειρε βόας καὶ τὰς Θεοτίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεοπίων. (10) Πρὸς δὲν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βουλούμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίοντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους γεγεννημέναι τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιήσασθαι. ² Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομῶν εἶναι τὴν αἰὲ συνευαζομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμιέσαστο, τῇ χάσματι δὲ ἐρχήσατο κόρυδι.

(11) Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμψθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. ² Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικέως ἡνίοχος, ὄνομα Περὶήρης, ἐν Ὀρχηστῷ, Ποσειδῶνος τιμῆναι, τιτρώσκει· ὃ δὲ κομισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθνής, ἐπισκῆπτει τελευτῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ³ Στρατεύσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτεῖνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπείσατο μεθ' ὅρκων, ὥπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἐκάτὸν βόας. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπιόντας, συντυχόν, Ἡρακλῆς ἐλυθίστατο· ἀποταμῶν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δῆσας ἐκ τῶν τραγῆλων, ἔφη τούτῳ Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. ⁵ Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέψατο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἡγάγασε Θηβαῖος φέρειν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρύωνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. ⁶ Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injecisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules currus regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Autolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; ² qui Orphei frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus periit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules cum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam cædis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui injustis manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est ³ Veritus autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Hic educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, ⁴ et ipso aspectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopo aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

⁵ Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Cithæroneum interfecit, qui e Cithærone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Hic rex erat Thespensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille eum per quinquaginta dies hospitio excepit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnei filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. ² Hercules cum una eademque semper se concumbere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeæ loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigerent. ² Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menœcei auriga, Perieres nomine, in Onchestio Neptuni luco vulneraverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suæ ultionem mandavit. ³ Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributum nomine mitterent. ⁴ Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affecit: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minyis ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. ⁵ At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello præfectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, eosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo prælio Amphitryo strenue pugnans vitam finivit. ⁶ Hercules vero a Creonte fortitudinis præmium accepit Megaram, filiam natu maximam;

τάτην θυγατέρα Μέγαραν ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. Ἡ δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφίκλῳ δίδωσιν, ἥ δὲ παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. * Ἐγγῃ δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρώκωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθος, κατῴκει δὲ ἐν Ὀκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας πεφυγώς.

* Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἡρας μανθῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο· διὸ καταδικάσας αὐτοῦ φυγῇ, καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θεστίου. * παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφούς, πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἑτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. * Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνάς, καὶ ἐνιζεῖται παρὰ ἀνδρὶ χερνῆτη Μολόρχῳ· καὶ θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τρεῖς τριακοστὴν, καὶ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σώως ἐπανάλθῃ, Διὶ Σωτῆρι θύειν, ἐάν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἔρῳι ἐναγίξῃ. * Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. * Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἰσοδὸν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμειεν εἰς Μυκῆνας. * Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μελλόντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίξῃ, Σωτῆρι θύσας Διὶ, ἦγεν εἰς Μυκῆνας τὸν λέοντα. * Εὐρυσθεὺς δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπέπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσεῖναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄθλους. * Φασὶ δὲ, ὅτι δέισας καὶ πῆθον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος τοῦ Ἡλείου, ἐπέταττε τοὺς ἄθλους. Οὕτως δὲ Ἰφίτων κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυσθέως καθαρσίῳν, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii ei nati sunt tres, Therimachus, Creontiades, Deicoon. * Junio rem filiam Creon dedit Iphiclo, qui jam Iolaum filium ex Automedusa, Alcathe, suscepit.

* Alcmenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocaleæ in Boeotia sedem sibi sumserat.

* Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio ensē accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athena peplum. Nam clavam ipse sibi in Nemeæ silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furorem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filijs in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thestio. * Deinde Delphos profectus deum sciscitatur, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo eum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tiryntem habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores perficere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalem fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tiryntem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerable erat. * Hercules contendens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quærebat, ipsum hospitio excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tamquam heroi inferias ageret. * Ubi in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impetivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequabatur; * quæ quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenæ. * Ubi vero extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenæ. * Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. * Dicitur etiam metu perculsus dolium sibi æneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copreum præconem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenæ exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἑλει ἑκτραφεῖσα, ἐξέβαινε εἰς τὸ πεδῖον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. ² Εἶγε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θητὰς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. ³ Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡνιοχῶντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἐστῆσε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρῶν ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμῶνης, ὅπου ὁ φῶλεος αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένους ἡνάγκασεν ἐξελεθῆναι. ⁴ Ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θατέρῳ τῶν ποδῶν ἠνείχετο περιπλακείσα. Τῷ βοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μιᾷς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνέγυοντο. ⁵ Ἐπεβοήθει δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμέγεθους, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς τῶν (ἀναφυομένων) κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνιέναι. ⁶ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγεγόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατάρωξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἑλεοῦντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς οἰστούς ἐβαψεν· τὸ Εὐρύσθεος δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἐμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῇ χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν μήτε τρῶσαι, συνεδίωξεν ὅλον ἑνιαυτόν. ² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμισίον, κάκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσιν τοξέουσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἠπειγέτο. ³ Μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμις συντυχούσα ἀφῆρετο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμφετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρύσθεά γε γονέειν, πρᾶγνυς τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἐμπνουν εἰς Μυκήνας.

(4) Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκαι τὴν Ψωφίδα, ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρυμάνθον. ² Διερχόμενος οὖν Φολῶν ἐπιζενοῦται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σίλυνθῳ καὶ Νύμφῃς Μελίᾳς παιδὶ· οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν αἰπτὰ παρεῖχε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὤμοις ἐχρῆτο. ³ αἰτοῦντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοῖνον τῶν Κενταύρων ἀνοιξάει πῖθον· θαρβῆεν δὲ παρακλευσάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἡνοῖξε, «καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὁσμῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὥπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπῆλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἰσω παρελθεῖν Ἀγχίον καὶ Ἀγρίον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occidendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebat. ² Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale. ³ Hercules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Lernam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam e specu exegit. ⁴ Egressam deinde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circumplexa hærebat. Nec clava capita percutiens quidquam perficere potuit: nam uno contuso, duo subnascebantur. ⁵ Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipse quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, torribus radices capitum exurendo, quominus alia suborirentur prohibuit. ⁶ Hunc in modum nascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defodit, et magni ponderis superimposuit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleutem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit. ⁷ At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumerandum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cerynitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cerva ad Cenoen auratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Qua de causa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est. ² Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt montem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadiam tetendit. ³ Sed cum Apolline Diana obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfecturus fuisset, objurgavit. Is vero necessitatem facinori prætendens, reique auctorem Eurystheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Erymanthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymantho monte prorumpens Psophidem devastabat. ² Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Meliæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospiti tostas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit. ³ Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurorum dolium aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolium aperuit. ⁴ Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis armati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus Anchium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέφετο βαλὼν δαλοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε
διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ⁵ Ἐκείθεν δὲ πρὸς Χείρωνα
συνέφυγον, δε, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπιθῶν ὄρους Πηλίου,
παρὰ Μαλέαν κατώκησε. Τοῦτω περιπεπτωκότας
τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἴσσι βέλος, τὸ δὲ ἐνεχθὲν
Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνати Χείρωνος
ἐμπήγνυται. ⁶ Ἀνιθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμών τό
τε βέλος ἐξέλιχσε, καὶ, δόντος Χείρωνος, φάρμακον
ἐπέθηκεν. Ἀνίατον δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ στήλαιον
ἀπαλλάσσεται· κακεὶ τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ
μὴ δυνάμενος, ἐπεὶ περ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ
Διὶ Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεθνηζόμενον ἀθάνα-
τον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων
φεύγουσιν ἄλλος ἄλλαχθ'. Καὶ τινες μὲν παρεγένοντο
εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην (ᾠλεον?),
Νέσσω δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐννον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπο-
δεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευσίνα (Λευκωσίαν?) ὄρει
κατεκάλυψε. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς,
καὶ Φολὸν τελευτῶντα θασσάμενος (leg. ἐθεάσατο)
μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἐλκύσας γὰρ ἐκ νεκροῦ τὸ
βέλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέ-
φθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθήσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα,
καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φολὸν
Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίνεται,
καὶ, διώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόγμης μετὰ κραυγῆς εἰς
χώρα πολλήν, παρειμένον ἐμβροχίσας ἐκομίσεν εἰς
Μυκῆνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αὐ-
γέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν
ὄνθον. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν τινες
εἶπον, παῖς Ἡλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ
ἔνιοι, Φόρβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποί-
μνας. ² Τοῦτω προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν
Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον
ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκη-
μάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνέσθαι. Μαρτυροῦ-
μενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα, τῆς τε
αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν
καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παροχετεύσας ἐπή-
γαγεν, ἔκρουεν δὲ ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μαθὼν δὲ
Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτε-
τέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου, προσέτι δὲ ἠρνεῖτο
καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ
τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένων δὲ τῶν δι-
καστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πα-
τρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὁμολογῆσαι μισθὸν
δώσειν αὐτῷ. Ὁργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον
ἰεσθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν
ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. ⁶ Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον
ἦλθε, κακεὶ κατώκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς ᾠλεον πρὸς
Δεξαμένον ἦκε, [κακεὶ κατώκει,] καὶ κατέλαβε τοῦ-
τον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι
Κενταύρῳ Μνησιμάχῃ τὴν θυγατέρα· ὅφ' οὐ παρα-
κληθεὶς βοηθεῖν ἔλθοντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνα

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis
persecutus est usque ad Maleam. ⁵ Inde ad Chironem con-
fugerunt, qui a Lapithis Pelio monte expulsus ad Maleam
consererat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans
telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis
genu infixum est. ⁶ Tum cruciatus Hercules accurrit, at-
que telum extraxit, datumque a Chirone remedium vul-
neri imposuit. Ille vero insanabili vulnere sauciatus in
oavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet,
nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi
eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic de-
mum ille vitam finivit. ⁷ Reliqua Centaurorum multitudo
alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Ho-
molen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pho-
loen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros
Neptunus excipiens ad Eleusin (in Leucosia, una ex Si-
renarum insulis?) injecto monte occuluit. ⁸ Regressus
Phloen Hercules inter alios multos etiam Pholum mo-
rientem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo vi-
tractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros
tantula sagitta potuisset occidere; hæc autem e manu
elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit.
⁹ Postquam igitur Pholum sepeliverat, Hercules ad apri
venationem contendit, quem e frutelo multo cum clamore
in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per-
tulit Mycenam.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augeæ pecorum
fimum uno die solus exportaret. Augeas rex erat Elidis,
Heli filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum
alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. ² Ad
hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato men-
tione facta, uno die se fimum omnem exportaturum polli-
citus est, si decimam pecorum ipsi donaret. ³ Augeas rem
fieri posse non credens, se illi postulata concessurum pro-
mittit. Antestatus vero Hercules Phyleum Augæ filium,
aulæ murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia
præterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per
alium alveum ut defluerent effecit. ⁴ Sed Augeas ubi hoc
ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo
paciam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam
se promissis negabat, eaque de re iudicium se subiturnum
esse ultro dictabat. ⁵ Considentibus igitur iudicibus, Phy-
leus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum
mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde
Augeas ira inflammatus, antequam iudicum suffragiis sen-
tentia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere jus-
sit. ⁶ Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique conso-
dit. Hercules autem Olenum ad Dexamennum abiit, (et
ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsus ut Eury-
tionem Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret
deprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules
Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intero-

ἀπέχτεινεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄλλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

(6) Ἐκτον ἐπέταξεν ἄλλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὀρνίθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνήρεφς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὀρνίθας ἐκβάλλη, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένον τὰς ὀρνίθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέουσι ἀνίπαντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄλλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φησι τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπῃν Διί. ² Τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' ὅς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος ἐς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἡξίου, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισαμένῳ. Καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας εἶδει, καὶ τὸ λοιπὸν εἶπεν ἄνετον· ⁴ ὁ δὲ πλανήθεις Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγχωρίους διελυμαίνετο.

(8) Ὀγδοὸν ἄλλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίῳ καὶ μυκηναϊκῷ· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀδδῆρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἐρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βιστόνας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀδδῆρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀδδῆρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλυντο.

(9) Ἐννατον ἄλλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἰπολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατ'ὧκων περὶ τὸν Θερμῳδόντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἥσκουν γὰρ ἀνδρίαν. Καὶ αἱ ποτε μιγεῖσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἴχε δὲ Ἰπολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stymphalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi raperent, fuga se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quamnam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Haec ille pulsans in monte quodam paludi adjacente pavore aves percudit; quae sonitum istum haud sustinentes praeter metu evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acusilaus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimisisse, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum numen taurum efferasse. ³ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capere liceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum perlatum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁴ Tum ille Spartam peragravit et Arcadiam universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathnem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissimae. Idem equas habebat humanis vescentes carnibus. ² Hercules igitur nave profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praeseptibus praerant, ipas ad mare abegit. ³ Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat, Locrus ex Opunte, Herculis amasius, qui ab equabus discerptus periiit. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem quaerere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi peremti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimissae in Olympo monte a feris dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Haec erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabant, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, femineos tantum partus educabant. Eaedem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, laevas autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principatus.

σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

³ Παραλαβὼν οὖν ἐθέλοντάς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει, καὶ προσίσχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατέκουν οἱ Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. Ἀπὸ πάντων * δὲ δύο τῶν ἐν νηὶ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν. ⁴ Ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τούτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρκει, ἕως ἐπιπρεσβευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θελήσειεν. ⁵ Ὁ δὲ λύσας τὴν πολιόρκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγεω τοῦ Μίνως υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθένελον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου, ⁶ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl. videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου. Καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμώμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

⁷ Καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θემισκύρᾳ λιμένα, παραγενομένης ὡς αὐτὸν Ἴππολύτης, καὶ, τίνος ἦκοι χάριν, πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστῆρα ὑπισχνουμένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγουσα· Τὴν βασιλίδαν ἀφαρπάξουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὧν ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβησαν σὺν ἵπποις. ⁸ Ὡς δὲ εἶδεν αὐτάς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην κτείναν, τὸν ζωστῆρα ἀφαίρειται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίσχει Τροίᾳ.

⁹ Συνεβέβηκε δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. ¹⁰ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. ¹¹ Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν εἶσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προῃ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κῆτει, ὃ δὲ προῦσθη κατὰς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτρας προσαρτήσας. ¹² Ταύτην ἰδὼν ἀκχεμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σύσσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς Ζεὺς ποιήνῃ τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείναν τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολέμησεν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνῆλθῃ, καὶ προσίσχει Αἴνῳ.

¹³ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτος. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱὸν, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτος, ὕβριστὴν ὄντα, τοξεύσας ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενομένος εἰς Θάσον, καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θρᾶκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus est, quum Admeta Eurysthei filia eum concupisceret.

³ Assumptis itaque sociis voluntariis, una nave avectus appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eurymedon, Chryseas, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficerentur. ⁴ De quorum cæde indignatus Hercules hos quidem statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsidione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vellet, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam Androgei, Minois, filios elegerat Ancaem et Sthenelum, in Mysiam venit ad Lycum Dascyli natum, a quo hospitio exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna conflingerent, Lyco auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdonem regem, fratrem Amyci; atque magnam terræ partem Bebrycum civitati ademtam dedit Lyco. Hic totam illam regionem appellavit Heracleam.

⁷ Inde Hercules Themiscyræ portum ingressus est. Ad quem quum veniret Hippolyte, et adventus causam percontata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Amazonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit reginam rapi ab advenis. Tum illæ, captis sumtis, ad navem equis vectæ decurrunt. ⁸ Hercules ut armatas conspexit, rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et reliquis pugna devictis, nave avectus appellit Trojam.

⁹ Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptunus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus assimilati, pacta mercede Pergamum se muro cincturos esse polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit.

¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exæstuante mari in terram belluam eiecit, quæ mortales in campis corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore, si Laomedon Hesiōneū filiam ceto devorandam exposuerit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promisit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon polliceretur, Hercules cetum interemit et Hesiōnem liberavit. Illo vero mercedem recusante bellum Trojæ minatus abiit et deinde appulit Ænium.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave profecturus erat, in litore Æniensi Sarpedonem Neptuni filium, fratrem Poltyis, propter insolentiam sagitta confixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γεω παισὶ κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ ὁρμηθεὶς ἐπὶ Τορώνῃ, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε.¹⁵ Κορίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

(10) Δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον, τὰς Γηρυόνης βοάς ἐξ Ἐρυθρίας κομίζειν. Ἐρυθρία δὲ ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδαιρα καλεῖται.² Ταύτην κατέκει Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὀκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυεὺς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ Εἶχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος.

⁴ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βοάς, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία πολλὰ παρελθὼν (παρελὼν?), Λιβύην ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὁρῶν Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.⁵ Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τοῖον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινε. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παρὰ γενόμενος εἰς Ἐρυθρίαν, ἐνδρεῖ Ἀθαντὶ αὐλίζεσθαι.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παίει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενόιτης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἀδοῦ βοάς βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμούντα, τὰς βοάς ἀπάγοντα, συστήσας μάχην τοξευθεὶς, ἀπέθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθήμενος τὰς βοάς εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησὸν, Ἡλῖον πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹ Διελθὼν δὲ Ἀβδηρίαν εἰς Λιγύην ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς βοάς ἀφαιροῦντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἔχει.¹⁰ Ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἰς ἀποβρῆγγυσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γάρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων.¹¹ Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βοάς Ἡρακλῆς Ἠφαίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπείγετο· εὐρὼν δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος, οὐ δώσειν, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρίς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλην, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἀλῶν ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον.

¹² Ὃς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουσίῳ οἰστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπωρείας· ὁ δὲ διώσας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλάσποντον ἦγεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἀγριαί.¹³ Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελ-

¹⁴ E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctu certamine interfecit. ¹⁵ Apportatum vero Mycenae balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonis boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quæ nunc Gadiræ vocatur. ² Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirrhoe Oceani filla, trium virorum conflato præditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribusque tripliciter divisum. ³ Habebat ille boves puniceas, quarum bubulcus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

⁴ Igiture ad Geryonis boves contendens per European. (Cretam?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europæ et Libyæ montibus posuit duas oppositas sibi columnas. ⁵ Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. ⁶ Id sentiens canis in eum irruit. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. ⁷ Menætes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfossus periit. ⁸ Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

⁹ Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere vulerunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremptis, iter fecit per Tyrreniam. ¹⁰ A Rhegio autem taurus unus agmen deserit, et percursa regione finitima, quæ ab illo Italia nominata est (Tyrreni enim italium dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elymorum. ¹¹ Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quæsiturus processit; quem quum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum se redditurum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹² Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus cestrum Juno immisit, quæ ideo disperguntur in montana Thraciæ. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quæ relictæ sunt postea evaserunt agrestes. ¹³ Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

βοσῶν, Στρυμόνα μεψάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ ρεῖθρον πλωτὸν ὄν, ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρύσθει κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθεσεν Ἡρᾶ.

(11) Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄλλων ἐνὶ μὲν καὶ ἔστιν ἄλλω, μὴ προσδεξάμενος Εὐρύσθους τὸν τε τῶν τοῦ Αἰγίου βοσκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄλλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεα μῆλα κομίζειν.

² Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ, ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείῳ. ἃ Διὶ γήμαντι Ἥρα ἐδώρησάτο. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. ἔχρητο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρέθουσα.

³ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προῦκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τούτου ἐκδικούντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. ⁴ Βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. ⁵ Αὗται μνηνύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβῶν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδεισε· καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μαθὼν δὲ, Λιβύην διεξῆλθε. ⁶ Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαῖειν ἀνῆκε. Τούτῳ δὲ παλαῖειν ἀναγκάζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμασι μετέωρον κλάσας ἀπέκτεινε. Ψαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινὲς ἔφασαν τούτου εἶναι παῖδα.

⁷ Μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξῆλθε. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσισάνσης τῆς Ἑπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθουεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. ⁸ Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἑλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἑνος. Βούσιρις δὲ ἐκείνους πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. ⁹ Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας, τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην].

¹⁰ Διεξὼν δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Λινδίων λιμένι, προσίσχει. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐωχεῖτο θύσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος, στὰς ἐπὶ τινος δροῦς καταπρᾶτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὰν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τούτου πράττουσι.

¹¹ Παριὼν δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορεύεται ἐπὶ τὴν ἕω θάλασσαν, καταπλεῖ· ὃ δὲ ἔσπας καταλαμβάνει. ¹² Καὶ περατωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ, κατετόξευ-

sans, navigabile ante flumen, alveo lapidibus oppleto, in-navigabile fecit : ac tractas boves Eurystheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Augere, neque illum hydræ admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

*Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libyæ erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quæ Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnæ natus, centipede, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

*Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cycnus Martis e Pirene filius ad singulare certamen eum provocavit. Hunc dum Mars tuetur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a cælo demissum pugnam dirimit. * Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natas et Themide. * Hæc indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec prius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. * Hujus rex erat Neptuni filius Antæus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terræ filium dicant.

*Post Libyam Ægyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. * Etenim novem per annos Ægyptus agrorum sterilitate laboraverat Tum Phrasius vates e Cypro adveniens agrorum sterilitatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. * Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahebatur. At diruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamantem necavit (et Chalben præconem).

¹⁰ Itinere per Asiam facto, in Thermyras Lindiorum portum appulit, ac bubulci cujuspiam alterum taurum de plaustro solutum et mactatum comedit. Tum bubulcus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens cepit exsecrari. Quocirca etiam nunc, ubi Herculi sacra faciunt, cum exsecrationibus id peragunt.

¹¹ Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergens ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. ¹² Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucasio monte aqu-

σεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἥπαρ αἰετὸν, ὅντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἤκε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, ¹⁵ καὶ σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι. (Lacuna suppleri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 396. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησὶν ἀπολείπειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως ὑποθήκην· καλεῖται γάρ, ὥσπερ ἐκείνος ὑπέθετο, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως οὗ σπείραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁶ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁷ Ἐνιοὶ δὲ φασιν, οὐ παρὰ Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρεψάσθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁸ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαθὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· ὅστιον γάρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι ποῦ.

(12) Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Ἔῤῥε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. ² Μέλλων' οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἤλθε πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μνηθῆναι. Ἦν δὲ οὐκ ἔξον ἔξνοιος τότε μνεῖσθαι. Ἐπειδὴ παρ' ὁρὸς Πυλῶν παῖς γενόμενος ἐμυέτο, ³ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπέειπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἀγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυθήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τοῦτου κατήει.

⁴ Ὀπηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαὶ, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ἔφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μακρῶς, ὅτι κενὸν εἰδῶλόν ἐστι. ⁵ Πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὗρε, καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὥρπον, ὡς ἀναστήσμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ⁶ Ὁ δὲ Θησέα μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστήσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκλίσεις δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. ⁷ Βουλόμενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρασχεῖν, μίαν τῶν Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενόιτης ὁ Κεϋθωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur depascentem sagittis confixit; atque solvit Prometheum, qui vinculi loco coronam olivæ sumpsit et Jovi Chironem præbuit, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³ Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem pervenit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala proficisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerpitis in Hesperidum hortis tribus malis, redit ad Herculem. Quum vero cælum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere cælum. Quod se facturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometheo suggesto cælum in Atlantem reposuit. Jussit enim ex Promethei consilio Atlantem cælum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imposuisset). ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, cælum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicunt non ab Atlante eum hæc poma accepisse, sed ipsum, cæso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quæ deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecim labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconis, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentum. ² Ad hunc igitur descensus Eleusinem venit ad Eumolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylii filius factus initia consecuturus erat, sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centaurorum cæde nondum lustratus erat, ab Eumolpo expiatus, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tænarum Lacædæmoniae promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetravit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbræ, præter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum reperit et Pirithoum Proserpinæ nuptias ambientem et propterea vincitum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem erecturus, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis præbiturus unam ex Platonis bobus mactavit. Sed qui eas pascebat Menætes Ceuthonyi filius, quum ad luctum Herculem pro-

ληφθείς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεάξας, ὑπὸ Παρ-
σεφόνης παρητήθη.

⁸ Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέ-
ταξεν ὁ Πλούτων ἀγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὄπλων κρα-
τοῦντα. Ὁ δὲ, εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ
Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφρογμένος, καὶ τῇ
λεοντῇ συσκαπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ
τὴν οὐρὰν ὀράκοντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου,
καὶ ἄγχων, τὸ θηρίον ἐπέσειε. ⁹ Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν,
ἤκε διὰ Τροϊζήνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλα-
φον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὄντον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐ-
ρυσθεὶ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἀθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς
Θήβας Μάγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γῆμαι
θέλων, ἐπυνθάνετο Εὐρύτου Οἰγαλίας δυνάστην ἄθλον
προτιθέσθαι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικῆ-
σαντι τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρ-
χοντας. ² Αφικόμενος οὖν εἰς Οἰγαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ
κρίττων αὐτῶν γενόμενος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου,
Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος
δοῶναι τῇ Ἡρακλεί τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν
λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ
τεκνοποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπεισὼν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρύτος μὲν ἐνόμιζεν ὅφ' Ἡρακλέους
γεγονέναι τοῦτο. Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς
Ἡρακλέα, καὶ συντυχὼν ἤκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ,
σεσωκότι τὴν ἀποθανούσαν Ἀλκιστιν Ἀδμήτῳ, πα-
ρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. ² Ἡρακλῆς δὲ ὑποσχέι-
ται καὶ ξενίζει μὲν αὐτὸν· μανεῖς δὲ αὖθις ἀπὸ τῶν
Τιρυνθίων ἐρρίψεν αὐτὸν τειχῶν. ³ Καθαρθῆναι δὲ θέ-
λων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλεά. Πυλίων ᾗ
οὕτως δυνάστης. ⁴ Ἀπωσαμένον δὲ Νηλεῆς αὐτὸν διὰ
τὴν πρὸς Εὐρύτου φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμε-
νος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰππολύτου καθαιρεται. ⁵ Κα-
τασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς
Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς
νόσου. ⁶ Μὴ χρησμοδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τόν
τε ναὸν συλᾶν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας,
κατασκευάζει μαγνείον ἴδιον. ⁷ Μαχομένου δὲ αὐτῷ
Ἀπολλωνος, ὁ Ζεὺς ἔσει μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ
τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν
Ἡρακλῆς, ὅς ἐλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσε-
σθαι πρᾶθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι
κοινὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτῳ.

(3) Τῷ δὲ χρησμῷ δοθέντος, Ἐρμῆς Ἡρακλέα πι-
πράσκει· καὶ αὐτὸν ὀνειράει Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βα-
σιλεύουσα Λυδῶν, ᾗ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γῆμας
Τμῶλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν χομισθεῖσαν
Εὐρύτος οὐ προσεδέξατο. ² Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δου-
λεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Pru-
serpinæ deprecatione a morte servatus est.

⁸ Quum autem Cerberum a Plutone deposceret, permisit
ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non
usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante
Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle con-
tectus, circumjectis illius capiti manibus, haud remisit, quam-
vis draconis, qui in cauda erat, morsibus impeteretur:
sed collum constringens et præfocans belluam parere coe-
git. ⁹ Captum itaque Cerberum abduxit per Træzenem re-
gressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem mutavit.) Hercu-
les Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus
Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eu-
rytum Œchalie imperantem certaminis præmium Iolæ
filie nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia
ipsum et filios suos vicerit. ² Igitur profectus Œchaliā,
quum sagittandi arte præstantior illis exstitisset, nuptias
non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus
Iolæ Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et
ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si li-
beros ex ea susciperet, hos quoque necaret

(2) Non multo post hobus ex Eubœa ab Autolyco furto
abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod
tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, eique
obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam
Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, invita-
vit. ² Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit,
sed denuo furore percitus de Tirynthiorum mœnibus de-
jecit. ³ A qua cæde expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex
erat Pyliorum. ⁴ Repudiatus autem ab eo propter suam cum
Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hip-
polyti filio, lustratus est. ⁵ Verum gravi propter Iphiti cæ-
dem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela
sciscitatus est. ⁶ Cui quum Pythia nihil responderet, tem-
plum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium
sibi oraculum instituere voluit. ⁷ Quapropter quum Apollo
cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demi-
sit; ac hunc in modum pugna eorum diremita, Hercules
accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si vendi-
tus triennium servitutem serviisset et pretium cædis pec-
nam solvisset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eum-
que mercatur Omphale Iardani filia, regina Lydorum, cui
Tmolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus
allatum sibi pretium non admisit. ² Interim Hercules Om-
phalæ serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδωκε. ³ Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. ⁴ Καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἔμπουνον ἐπληξε. ⁵ Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θῆραν, καὶ Θησέα παραγενόμενον, ἐκ Τροϊζήνος (εἰς) τὸν Ἰσθμὸν καθῆραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἐκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Ὀϊκλεῖ κατέλιπεν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστῶν ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. ² Παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Ὀϊκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλέους ἐπολιορκεῖτο. ³ Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστῶσης, ῥήξας τὸ τεῖχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτων Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ῥῆι, μηδὲνα θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. ⁴ Συνιδὼν τούτου Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνήθροϊζε. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι, βωμῶν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκου. ⁵ Ὁ δὲ, ἐπαίνεσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρχου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι. ⁶ Καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἤθελεν ἄγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρχην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτὲ δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρχης Πρίαμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους, Ἡρα χαλεποὺς ἐπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῷ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῳοὶ ληστρικὸν ἄγεον στόλον, βάλλοντες λίθους προσπλεῖν ἐκώλυον. ² Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον;) εἶλε, καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίᾳ παιδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινε. Ἐτρώθη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκιδόντος, καὶ, Διὸς ἐξαρπάσαντος αὐτόν, οὐδὲν ἔπαθε.

³ Πορθήσας δὲ Κῷ, ῥῆκε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

devinxit; Syleum vero, qui in Aulide (Lydiae?) peregrinos praetereuntes terram fodere cogebat, defossis cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarum corpus in litore ejectum, sepulturae dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icarum vocavit. Cujus beneficii causa Daedalus Pisae similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezen profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscendum exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appulisset, navium custodiam reliquit Oicli, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem volens se haberi fortiorem. Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidnam faceret interroganti aram se respondit Herculi exstruere Callinico. Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarce sagittis interfecerat, Hesionen, Laomedontis filiam, virtutis praemium dedit, ei huic quem vellet captivorum abducendum concessit. Quae quum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcunque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre demptum e capite flammeum dedit. Hic Podarces Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Coi piraticam eum classem agere existimantes, jactis lapidibus appellere prohibebant. Is autem vi adhibita noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalaee, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcodonte vulneratus est, at a Jove ereptus mali nihil pertulit.

*Co devastata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρχαδικὸν στρατὸν, καὶ παραλαβὼν ἐλευντάς τῶν [ἀστῶν] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστειν. ² Αὐγέας δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείους πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν Ἡλείων στρατηγὸς Εὐρυτον καὶ Κτέατον συμφορεῖς, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παιῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος. Ἀκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγέου. ³ Συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσήσαι. Διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποιήσατο. Οἱ δὲ, ὕστερον ἐπιγινόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. ⁴ Τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτοὶ δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος ταλουμένης, Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας πειψάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας, τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατεύσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἴλε τὴν πόλιν. ⁵ Καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Αὐγέαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ⁶ Ἐθνηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς (ἑξ;) ἔδειματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος θλίωσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, δὲ μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἀθην ἔτρωσε Πυλλίους βοηθοῦντα.

² Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευσεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα, μεταθεῖν τοὺς Ἱπποκόωντος παῖδας θέλων. Ὠργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχυσαν, μάλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν Λεικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. ³ Θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἱπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν κύων τῶν Μολοσσικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὁ δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἱπποκοωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτελῶς, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρατεῖν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροισεν. ⁴ Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρχαδίαν, ἡξίου καὶ Κηφεί μετὰ τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. Δεδιώς δὲ Κηφεύς, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγαν, Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρὶ χαλκῇ βόστρυχον Γοργόνος, Στερόπῃ (Ἀερόπῃ;) τῇ Κηφείας θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν, ἐάν ἐπὶ στρατὸς, τρίς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τευχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προΐδουσης, τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσσεσθαι. ⁵ Γούτου γενομένου, Κηφεύς μετὰ τῶν παίδων ἐστράτευσεν. Καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὰς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτοις Ἰφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρῶσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παριῶν δὲ Τέγαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ

(2) Nec multo post, collecto Arcadum exercitu et assumptis ex (urbibus) Græciæ volonibus fortissimis, contra Augeam suscepit expeditionem. ² Augæas ab Hercule bellum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eurytum et Cleatum, qui in unum corpus concreti viribus omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor frater erat Augææ. ³ Accidit autem ut inter expeditionem Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum Molionidis inducias fecit. Hi vero quum postea Herculem morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggrediuntur et multos trucidant. ⁴ Tunc igitur Hercules recessit; postea vero, ubi tertium ab eo tempore ludi Isthmici celebrabantur, missos ab Eleis ad sacra faciendi Molionidas ad Cleonas ex insidiis interemit et ductis contra Elin copias urbem cepit; ⁵ occisique cum filiis Augææ reduxit Phyleum, eique regnum tradidit. ⁶ Præterea etiam ludos Olympicos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est, atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, excepto Nestore, necavit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonium Pylis opitulantem vulneravit.

² Exrupta Pylo, profectus est contra Lacedæmonem, Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo supplicias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occidissent, succensebat. ³ Hoc enim Hippocoontis regiam contemplant, Molossici generis canis in eum erupit: puer lapide canem ferit. Tum Hippocoontidæ accurrentes fastibus eum necarunt. Hujus igitur necem ulturus exercitum in Lacedæmonem comparavit: ⁴ atque in Arcadiam progressus Cepheum quoque cum viginti quos habebat filiis belli socium esse voluit. At Cepheus, veritus ne relictam a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna ænea Gorgonis cinnnum Steropæ (Aeropæ?) Cephei filiæ dedit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris cinnnum averso vultu ostentaret, hostes in fugam se conversuros esse. ⁵ Quo facto Cepheus cum filiis expeditionem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occubuerunt, præterea etiam Iphiclus frater Herculis. Hic autem, caeso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augem Alei filium

θυγατέρα οὖσαν ἀγνοῶν ἐφθειρεν. Ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιμῶ δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἀλεὺς εἰσελθὼν καί ἐρευνήσας εἰς τὸ τεμένει, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίνας εὔρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλὴν μὲν γὰρ ἀρτίτοκος ἔλαφος ὑπέσχεεν αὐτῷ· ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Τηλέφον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐγὴν δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπεμπολῆσαι. Ὁ δὲ Τευθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κάκεινος γυναῖκα ἐποίησατο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Διάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Διάνειραν γαμεῖ· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. ²Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἥ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν, ὅπερ εὖξαιτό τις, παρέχειν ἀπονον.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. Καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπόλεμου γίνεσθαι. ²Διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θέστιον, ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν σαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶν τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλι πλῆξας ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν δίδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνέως οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμένοι· Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπίεσθαι. ⁵Ἄγων δὲ Διάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐνῆον ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημεν μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθημὴν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Διάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθευὼν αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Διάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ βυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα, συμμίζειν. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

(7) Διεγὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπιον χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατούντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωγῆσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεγθεὶς ἐπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

haud agnitam vitiauit. Quae quem clam peperit puerum in Minervae sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimatus filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium montem iussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quae nuperrime pepererat, illi ubera praebuit: pastores autem sublatum puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthrantē, Teuthrae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Cenei filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptiis ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheae cornu dedit. ²Amalthea Haemonii filia erat tauri cornu praedita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppeditaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Theaprotos in bellum exit; et capta Ephyra urbe, cujus rex erat Phylas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fit Tlepolemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thestium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere, tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Ceneum in convivio esset, pugno percussus Eunomum, Architelis filium, aqua manibus infundentem occidit. Hic Ceneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubebat, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatores mercede trajiciebat; quod nautum a diis sibi justitiae praemium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem amnem permeavit, Deianiram vero portorium pactus Nesso commisit transferendam. Hic autem in trajectu vinum ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules, egredientem Nessum in corde sagitta percussit. ⁷Is moriturus Deianirae advocatæ, si philtum in Herculem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effudisset cum sanguine ex sagittae vulnere defluente commisceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plaistro duobus bobus juncto occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²Ut vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Αὖθις δὲ ἐκείθεν ὁρμηθεὶς, Αἰγίμῳ βασιλεὶ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούντος. Ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. Βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπολλωνος τεμένει δαινύμενον, ὕδριστὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παριόντα δὲ Ἴτωνον εἰς μονομαχίαν προσκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' ἑπλὼν οὐκ εἶα διέρχεσθαι. Κωλυόμενος δὲ παρῆναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

⁷ Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχάλιαν συνήθροizen, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμαχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδιον καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείννας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασόν τε τὸν Κήχυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμαλώτον. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο. ¹⁰ Μέλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχίνα (Αἰχάν) τὴν κήρυκα ἐπέμφε, λαμπρὰν ἐσθῆτα οἰσόντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Διῆανειρα τυθομένην, καὶ δέισασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ρυέν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρυσεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθουεν. ¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἱς τὸν χρῶτα ἔσπητε, τὸν μὲν Δίχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος, [ἀπὸ τῆς Βουωτίας εἰς τὴν Εὐβοίχην θάλασσαν] κατήκοντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσεπφυκτότα τῷ σωματι συναπασπώντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. ¹² Τοιαύτη δὲ συμφορὰ κατὰσχέθει, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὺς κομίζεται. Διῆανειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντελόμενος ὕλῳ, δς ἐκ Διῆανειρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίον), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπιδάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδενὸς δὲ τούτου πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόσα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκείθεν δὲ τυχὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡρᾶ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίχτος ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτοῦ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλῶν καὶ Ἰππεύς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπτης δὲ Θρεψίππας· Αὔσης, Εὐμήδης· Κρέων· Ἐπιλαΐδος,

³ Hinc rursus profectus Ægimio Doriensium regi bellī socius fuit. Lapithæ enim de terræ finibus cum eo belligerabant duce Corono. Ille vero obsidione pressus Herculem, promissa regni parte, auxilio advocavit. Oritulus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque terram universam liberam Ægimio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis luco epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium, cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in singulare certamen provocavit Cycnus, Martis filius et Pelopie. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut autem Ormenium venit, rex Amyntor cum armis eum transire vetuit. Quum ita a transitu prohiberetur, hunc quoque occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytum animadverteret, contra Cechaliam collegit exercitum. Igitur accitis sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non Locris Epicnemidiis, interfecto una cum filiis Euryto, urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde commilitonibus, qui in pugna perierant, Hippaso Ceycis, et Argio et Melane Lycymnii filiis, ac directa urbe, Iolen captivam abduxit, et in Cenæum Eubææ promontorium appulsus, Jovis Cenæaram consecravit. ⁹ Sacra vero paraturus Trachinem misit Licham præconem, qui splendidam sibi vestem afferret. A quo ubi quæ de Iole acciderant Deianira percepit, veritate illam magis amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum esse philtum arbitrabatur, tunicam perunxit. Qua indutus Hercules sacrificavit. ¹⁰ Sed quum tunica incaluisset, hydræ venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus correptum (a Bæotia in Euboicum mare) jaculatus est; tunicam vero, quæ corpori inhaerescebat, detrahens carnes simul avulsit. ¹¹ Tanta igitur calamitate Hercules laborans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta, suspensio vitam finivit. ¹² Hercules, postquam Hyllo, ex Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi ad virilem ætatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in Cætam Trachiniorum montem profectus, constructo ibi rogo, ubi conscendisset eum, ignem subjici jussit. ¹³ Quod quum facere nemo vellet, Peas, qui amissas greges quærens præteribat, ignem subiecit. Quem propterea Hercules arcu donavit. ¹⁴ Ardente autem pyra, nubes subiens cum tonitru eum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam ejus duxit, ex qua Alexiarem et Anicetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi: e Procride Antileon et Hippeus; ea enim natu maxima geminos pepererat; ex Panope Threpsippas, e Lyse Eumedes, ex Creon, ex Epilaide Astyanax, e Certhe Iobes, ex Eurybia

Ἀστυάναξ· Κέρθης δὲ, Ἰόδης· Εὐρυβίας, Πολύλαος· Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίππης, Εὐρύκαπος· Εὐρύπυλος, Εὐδότης· Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης· ³Ὀνήσιππος, Χρυσήϊδος· Ὀρείης, Λαομένης (Λαομένης ?)· Τέλης, Λυσιδίχης· Ἐντεδίδης, Μενιππίδης· Ἀνθίππης, Ἰπποδρόμος· Τελευταγόρας, Εὐρύχης· Πύλος (Πύλης ?), Ἴππωτος (Ἰππότας ?)· ⁴Εὐδοΐας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικόδρομος· Ἀργέλης, Κλεόλαος· Ἐξόλης, Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίκης, Ἀτρομος· Κελευστάνωρ, Ἰφίδος· Ἀποθός, Ἀντίδης· Ἀντιόπης, Ἀλόπιος· ⁵Ἀστυβίης, Κλααμήτιδος (Καλαμήτιδος ?)· Φυλῆϊδος, Τίγασις· Αἰσχρήϊδος, Λευκώνης· Ἀνθείας· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυνάστης, Ἐρατος (Ἐρατοῦς ?)· Ἀσωπίδης, Μέντωρ· Ἡώνης, Ἀμήστριος· Τιφύσης, Λυκεύς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· ⁶Ελικωνίδος, Φαλίας· Ἡσυχείης, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύωψ· Ἐλευχείας, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίππης· Πάτροκλος, Πυρίππης· ⁷Νῆφος, Πραξιθέας· Λυσίππης, Ἐράσιππος· Λυκούργος· Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λευκίππος, Εὐρυτέλης· Ἴπποκράτης, Ἰππόζυγος. Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων. ⁸Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Δηϊανείρας μὲν τῆς Οἰνέως, Ὑλλος, Κτήσιππος, Γληνός, Ὀνείτης. ⁹Ἐκ Μεγάρων δὲ τῆς Κρέοντος, Θηρίμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηϊών. ¹⁰Ἐξ Ὀμφάλης δὲ, Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κροΐσου γένος. ¹¹Χαλκίοπης τῆς Εὐρυπύλου, Θεττάλος· Ἐπικάστης τῆς Αὐγέου, Θεσταλός· Παρθενόπης τῆς Στυμφάλου, Εὐήρης· ¹²Αὐγης τῆς Ἀλεῦ, Τήλεφος· Ἀστυόχης τῆς Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρώας, Παλαίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοῦς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήϊχα παρεγένοντο. Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδεδούκισαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. ²Διωκόμενοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν, ἤξιον βοηθεῖσθαι. ³Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτούς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδην, ἀπέκτειναν· ⁴αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ἤδη παριπτεύοντα Σκερυνίδας, κτείνει διώξας Ὑλλος. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ πάσας εἰλον τὰς πόλεις. ²Ἐνιαυτοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένης φθορᾶς, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. Καὶ ταύτην γενέσθαι χρησμὸς διὰ τοὺς Ἡρακλεῖδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon, e Clytippe Eurycapys, Eurypylus ex Eubote, ex Aglaia Antiades, ³Onesippus e Chryseide, ex Orea Lanomenes (Laomenes ?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylus ex Hippote (ex Pyle Hippotas ?), ⁴ex Euboea Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythrae, e Xanthide Homolippus, e Stratonice Atromus, Celestanorex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiphus ?) ex Antiope Alopilus, ⁵Astybies e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Aeschreide Leucones, ex Anthea **, ex Eurypyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato ?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphysse Lynceus, Halocrates ex Olympusa, ⁶ex Heliconide Phalias, ex Hesychia Cestrebles, e Terpsicrate Eurypus, ex Eleuchea Buleus, Antinachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, ⁷Nephus e Praxitheia, e Lysippe Erasippus, ex ** Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Buculus e Marse, Leucippus ex Eurylete, ex Hippocrate Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti; ⁸ex aliis vero sequentes : ex Deianira, Cenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. ⁹E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiadēs, Deion. ¹⁰Ex Omphale Agelaus, unde etiam Cressi genus; ¹¹ex Chalcope, Eurypylus, Thessalus; ex Epicaste, Augea, Thestalus; ex Parthenope, Stymphali, Everes; ¹²ex Auge, Alei, Telephus; ex Astyoche, Phylantis, Tlepolemus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirei, Palaeon.

CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Eurystheo autem eos repetente ac bellum minitante, metuentes, relicta Trachine per Græciam fugerunt; ²et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considentes ad aram Misericordiae opem implorabant. ³Athenienses vero non dediderunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedem necarunt; ⁴ipsum denique Eurystheum in curru fugientem, quum jam petras Scironides præterveheretur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenae dedit, quæ illi radiis textoriiis oculos effudit.

(2) Itaque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidæ redire omnesque urbes expugnarunt. ²Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidiase oraculum dixerat, quod Heraclidæ prius, quam fas esset, rediissent: relicta rursus

δόντος αὐτοὺς καταλθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον, ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθῶνα, καὶ κατῴκουν. Ὡς Τληπόλεμος οὖν, κτείνας οὐχ ἐκὼν Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλησσαντος ὑπέδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν (αὐτοὺς;) ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦκεν εἰς Ῥόδον, καὶ κατῴκει.

Ἦγλος δὲ τὴν μὲν Ἰόλην κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἐγήμε· τὴν δὲ κάθοδον ἐζητεῖ τοῖς Ἡρακλείδασι καταργάσασθαι. Διὸ παραγεγόμενος εἰς Δελφούς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν κατέλοιεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμέναντας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. Ὡς Νομάσας δὲ Ἦγλος τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσούτον περιμένει χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατῆι. Τὸ Ἡρακλέους ἐπὶ Πελοποννήσῳ, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελοποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

Ἐπει δὲ ἠνδρώθησαν οἱ [Κλεοῦ] παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος ἡτιῶτο λέγων, τούτῳ πεισθέντα ἀτυχῆσαι. Ὁ δὲ θεὸς ἀνείπε, τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν κατὰ τὸν τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. Ταῦτα Τήμενος ἀκούσας, ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ νύξ· ἐπήγατο τῆς Λοκρίδος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναύπακτος λέγεται. Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος κεραινοθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσιῶνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. (3) Συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ περιπεσεῖν. Ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμούς λέγων καὶ ἐνθεάων. ὃν ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεσταλμένον. Τούτων βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντίοχου τοῦ Ἡρακλέους, τυχὼν ἀπέκτεινε. Οὕτω δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικόν, διαφθαρείσων τῶν νεῶν, ἀπάλετο· τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχησε λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ στρατεύμα. Χρωμένον δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τήμενος, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ καλεόντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα, καὶ χρῆσασθαι ἡγεμόνι τῷ τριφθάλμῳ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριφθάλμον ἐζήτησαν. Καὶ περιτυγχάνουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμονος, ἐφ' ἵππου καθημένῳ μονοφθάλμῳ· τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκοπτο τοῦ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ αὐτοῦ φυχὴν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐναυτοῦ [δὲ] διελθόντος, ἐπανήρχετο. Συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιῶνται. Καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὀρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγίμιοι παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.

Peloponneso, Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Tlepolemus Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Tlepolemus servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

Hyllus ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclidarum reditum studebat efficere. Quare Delphos profectus sciscitatus est, quam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum exspectarent, redituros esse.

Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id temporis quum exspectasset, cum exercitu rediit. (Desunt plura.) Hercules in Peloponnesum, regnante ibi Tisameno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Peloponnesii et Aristomachus occumbit.

Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervenerant, de reditu oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus expostulavit, huic se fidem habentes rem gessisse infelicer. Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terrae se, sed generationis tertium fructum indicare, et angustias latioris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingredienti Peloponnesum. Quae quum audisset Temenus, exercitum paravit et naves compegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. Dum ibi exercitus esset, Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis, Eurysithene et Procle, fulmine ictus occubuit.

(3) Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim apparuit vates oracula fundens et numine plenus, quem magum esse putabant in exercitus perniciem a Peloponnesiis delegatum. Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Herculis, jaculo percussus interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interiit, ac pedestres copiae fame consumptae, totusque exercitus dissolutus est. Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis caedem hoc accidisse respondit, jussitque per decennium interfectorem exulare, ipsi autem trioculum duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quaerentes vero trioculum, obviam fiunt Oxylo, Andraemonis, equum insidentem unoculum, nam alteri ei oculorum sagitta excussus erat. Is caedis patrae causa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Aetoliam revertebatur. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantes exercitus ucem constituunt. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique superiores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Aegimii filii Pamphylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκκληροῦντο τὰς πόλεις. Πρώτῃ μὲν οὖν λῆξις, Ἄργος· δευτέρα Λακεδαίμων, τρίτῃ δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. ² Τῆμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους· Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ³ Ἐλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παιδῶν, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, εὖρον σημεῖα κεῖμενα. οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν ἴδιον,] φῦνον· οἱ δὲ Λακεδαίμονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. ² Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντιες, τοῖς μὲν τὸν φῦνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἀμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, δεινοὺς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσσεσθαι τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίου.

³ Τῆμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανείχεν Ὑρνηθοί, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ. ⁴ ὅθεν οἱ παῖδες παῖδουσι Τιτᾶνας (τινάς vel Τιτανίους;) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ὑρνηθοί καὶ Δηϊφόντῃ. ⁵ Κρεσφόντης δὲ οὐ πολλὴν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παῖδων φονευθεὶς ἀπέθανε. ⁶ Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἀκούσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀνηρθεῖ δὲ καὶ οὗτος. ⁷ Τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπῃ καλούμενον Αἴπυτον, ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρώαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

BIBLION Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἔχομένους λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ² Ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Αἰθῶνι ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. ³ Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίῳ τοὺς προειρημένους ἐγέννησεν· Ἀγήνωρ δὲ [παραγεγόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμει Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. ⁴ Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀποπλέων (ῥόδου vel χρόου ἀποπνέων;)] ταῦρος, [δς] χειροθήης γεγόμενος, ἐπιβίβασθεισαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ⁵ Ἡ δὲ, ἐκεῖ συνευνασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres consecrarunt aras Jovi patrio, in iisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedaemon, tertia Messene. Allata deinde urna aquae plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. ² Tum Temenus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, injecerunt, Cresphontes autem Messenem sortito habere volens, terrae glebam injecit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. ³ Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenem obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, haec invenerunt signa: quibus Argos obtigerat, rubetam; quibus Lacedaemon, serpentem; quibus Messene, vulpem. ² De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggrederentur: qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

³ Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filiis, omni studio ferebatur in Hynetho filiam inque hujus maritum Deiphontem. ⁴ Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur caede, regnum exercitus adjudicavit Hynetho et Deiphontæ. ⁵ Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. ⁶ Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraclidis erat, atque interfecti regis uxorem Meropen invitam sumisit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. ⁷ Nam quum tertium Merope filium Aepyrum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta aetate in patriam clam reversus Polyphontem peremit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heraclidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. ² Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. ³ Et Belus quidem, rex Aegyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phoenicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phoenicis filiam dicant. ⁴ Hujus amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phoeniciam, ubi in litore humi procubuit (?).) Atque quum mitem se praeberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. ⁵ Hic illa cum Jove congressa Minoem peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθον. Καθ' Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. ὁ Ἄφρωνος δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὥς ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλικος. Ὅς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογόντες, ἄλλος ἀλλὰχοῦ κατῴκισαν, Φοινῆξ μὲν Φοινίκην, Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ καίμενην χώραν, ποταμῶ συνέγγυς Πυράμῳ, Κίλικίαν ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατῴκησαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, κατῴκησεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων δὲ Κρητῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁι δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἰσχυροὶ γὰρ ἔρωτα παῖδες, δὲ ἐκαλεῖτο Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Τοῦ δὲ παῖδος πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκείως ἔχοντος, πολέμησας Μίνως ἐπρωτέρησεν. Ὁι δὲ φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προσσχὼν, ἐκεῖ πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε Μίλητον· Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἐβασίλευσε. Καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεὰς ζῆν. Ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιεπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάσαι. Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτὸς φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήνην γαμή. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἄδου μετὰ Μίνως δικάζει. Ὁ Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Πασιφάνην τὴν Ἥλιου καὶ Πελοπίδας, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἑτέκνωσε, Κατρία, Δευκαλίωνα, Γλαῦκον, Ἀνδρόγεον· θυγατέρας δὲ Ἀκάλλην, Ξενοδίκην, Ἀριάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρῦσσην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάνθιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἀπαίδος ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. Φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔφη, ὅ τι ἂν εὕξηται, γενέσθαι. Καὶ Ποσειδῶνι θύων, ἠΐσατο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας, θύσεν ἕτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὅργισθεις δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσε τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασιφάνην δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, δὲ ἦν ἀρχιτέκτων, πεφευγὸς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνη. Οὗτος ἐν τῇ νήσῳ ἐπὶ τρογῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλάνας ἔσωθεν, ἐκδείρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Bellerophontis filia natus est. Quum vero Europa nusquam appareret, Agenor pater ad eam querendam misit filios, ne ante redirent jubens quam sororem invenissent. Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phoenix quidem nomen dedit Phoeniciæ, Cilix vero omnem quam Phoeniciæ finitimam ad Pyramum fluvium regionem subjecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia condescerunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. Qui quum ad virilem pervenissent ætatem, mutuum inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amorem magis inclinaret, conflato inter fratres bello, Minos superior discessit. Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, opitulatus in Lycia regnum sibi comparavit. Eidem Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymni, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. Rhadamanthus autem legibus insularis latis secundo fugiens in Boeotiam sese contulit, ubi Alcmenam duxit uxorem. Demum vita defunctus cum Minos judex sedet apud inferos. At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acalen, Xenodicon, Ariadnen, Phaedram. Porro ex Paria nymphea Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexitheia denique Euxanthium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretæ regnum susciperet prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcunque a diis expetiverit. Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximiae formæ emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco maculat alium. Idem primus maris imperio potius omnibus fere insulis præfuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furorem iniecit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. Hæc igitur tauri amore capta adiutorem sibi Daëdalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impostam atque

βοῦν, τὴν δὸρὰν περιέρβραψε, καὶ θεὸς ἐν ᾧ περ εἵθιστο δ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασίφῃην ἐνεβίβασεν. Ἐλθὼν δὲ δ ταῦρος, ὡς ἀληθινή βοὴ συνῆλθεν. Ὡς δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός. Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. Ὡς δὲ λαβύρινθος ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἶκμα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. Ὡς τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησέως ὕστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρέως δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθιμένης υἱὸς, γίνονται. Ὡς χρωμένῳ δὲ Κατρεὶ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὃ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τευθήσεσθαι. Ὡς Κατρέως μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθιμένης δὲ ἀκούσας, καὶ δέσας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρὸς, ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης, προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ὠνόμασεν. Ὡς Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος, ἐξεάσατο τὰς πέριξ νήσους. Κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρῶων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἰδρῶτο βωμόν Ἀταβυρίου Διός. Ὡς Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ χειρ' ἐγένετο. Ὡς Ἑρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρσας ὑπέστρωσε νεοδάρτας· ἐφ' ἧς ὀλισθήσασα, [ἡνίκα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήει,] φθείρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μηνύει τὸ γεγονός. Ὡς δὲ, σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν, λᾶξ ἐνθ' ὧν ἀπέκτεινεν. (2) Ὡς Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρέως Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπολίσαι. Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμῆι Ναύπλιος, καὶ τέκνων πατὴρ γίνεται Οἰακος καὶ Παλαμήδους.

Ὡς Κατρέως δὲ ὕστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν βασιλείαν Ἀλθιμένει τῷ παιδί παραδοῦναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. Ὡς Ἀποδὰς δὲ τῆς νεῶς σὺν τοῖς ἡρώσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἤλαυνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβεβλημέναι δοκούντων. Ὡς καὶ μὴ δυναμένων ἀκοῦσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀληθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κᾶκείων, παραγενόμενος Ἀλθιμένης, ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὕστερον τὸ γεγονός, εὐζάμενος, ὑπὸ χράσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλιωνί δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτη καὶ νόθος καὶ Μόλος.

Ὡς Γλαῦκος δὲ, ἐτι νηπιὸς ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. Ὡς Ἀναοὺς δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recens excoriata circumsutam, intromissa Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vaccam inivit. Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Minotaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus in Labyrinthi conclusum jussit custodiri. Labyrinthus vero a Daedalo exstructum domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages exitum difficilem reddebat et incertum. Sed quae de Minotauro et Androgeo, deque Phaedra et Ariadna narrantur, postea, ubi de Theseo agatur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minois filio natus sunt filiae Aerope, Clymene, Apemosyne, filius Althemenes. Sciscitanti de vitae exitu Catreo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse. Catreus igitur oraculum celabat; audivit tamen Althemenes, qui veritus ne foret patris interfector, relicta Creta cum Apemosyne sorore in Rhodi insula locum quendam appulit, eumque occupatum nominavit Creteniam. Hic quum ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter easque Cretam quoque conspiceret, patriorum deorum recordatus aram extruxit Jovi Atabyrio. Verum non multo post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus amore correptus, quod fugientem assequi non poterat (quippe quae illum pedum pernicitate superaret), recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsa (quum e Creta redibat,) vitata est. Rem indicat fratri. Is vero dei nomen culpae praetextum esse arbitratus calcibus impetitam occidit. (2) Aeropen et Clymenen Catreus tradidit Nauplio qui in longinquas terras abductas venderet. Harum Aeropen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium sumsit Nauplius, cui filii nati sunt Oiax et Palamedes.

Postea Catreus senio confectus Althemeni filio regnum tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. Jam vero ubi e nave cum heroibus in desertum quandam insulae locum descenderat, a bubulcis, latrones ingruisse ratis, arcebatur. Et quum quae res esset dicentem propter canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patrum cognovit, deos precatus, terrae hiatu absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et notus (Æthion ?) et Molus.

Glauco, infans adhuc, muscam insequens in dolium melle plenum delapsus periit. Quo e conspectu sublato, Minos postquam multum eum quasisse

εὐρήσεως ἔμμαντεύτο. ³Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βῦν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θέαν ἀριστα εἰκάσαι δυνηθέντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴ Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντειων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανοῦ, τὴν χροάν τῆς βοῦς εἰκασε βά-
του καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς, διὰ
τινος μαντείας ἀνεῦρε. ⁵ Λέγοντος δὲ Μίνωρος, ὅτι δεῖ
καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. Ἐν ἀμηνχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δρά-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δέισας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τοῦτω
συμπάθοι. ⁶ Ἐρχεται δὲ ἑτέρος δράκων, καὶ θεασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπεισιν, εἴτα ὑποστρέφει ποίαν
κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. ⁷ Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν ποίαν
προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαβὼν δὲ Μίνωρος τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς
Ἄργος ἀπείνα· τὸν Πολύιδον εἶλα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ² Καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει, κελεύει τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στομα ἐπιπτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπαλάθετο. ³ Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδε μοι λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλέφασσαν,
ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοῦς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυνθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμανεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
βοί, καὶ πόλιν κτίζειν ἐνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμουσα.
² Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίων ἱπορεύετο.
Εἴτα βοὶ συντυχὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίαις,
ταύτη κατόπισθεν εἶπετο. Ἡ δὲ, διεξιούσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλις ἐνθα νῦν εἰσὶ Θῆβαι. ³ Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταθῦσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ·
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν εἰς Ἄρεος εἶπον
τινὲς γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
φθειρεν. ⁴ Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρά-
κοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς δόντας
αὐτοῦ σπαίρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵ Οὗτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
ἐλθόντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶ Φερεκύδης δὲ
φῆσιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφουμένους ἄνδρας
ἐνόηλους, ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷ Περιεσώθησαν δὲ πάντες· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
Ὑπερήνωρ, Πέλωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν,
αἰδίων ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει· ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
τότε ὡς τὴν ἔτη.

² Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de invenlendi ratione consuluit oraculum. ³ Curetes
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem; jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, eum quoque ad invenien-
dum puerum vitæque restituendum fore idoneum. ⁴ Con-
vocatis igitur vatibus, Polyidus, Cærani filius, bovem tri-
plices coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵ At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
eum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶ Deinde vero alter draco advenit,
ac priorem extinctum conspicatus abijt; mox herbam fe-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷ Id quum Polyidus miratus vidisset, ean-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscita-
vit. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi ar-
tem Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit;
² et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³ Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1). Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassam vita defunctam sepeliverat, Delphos contem-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreret, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ² Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, pone eam sequebatur. Hæc
vero Bæotiam percurrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³ Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e
suis quendam misit, qui ex Martis fonte hauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴ Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵ Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶ Verum Pherecydes dicit Ca-
dmum armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se percuti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷ Superfuerunt autem
quinque, Echion, Udaeus, Chthonius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

² Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei in-

τεσκεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἐδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἡφιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαίστου λέγουσι τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης θὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνῷ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν· Αὐτονόην δὲ Ἀρισταῖος· Ἀγαυὴν, Ἐχίων.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς, Ἥρας κρύφα συνευνάζεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κατανεόσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἔλθειν, οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἥραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς βοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἔσθιν. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἑξαμηνιαῖον βρέφος ἑξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνευνησθαι θνητῷ τινι Σεμέλην, καὶ καταφύεσθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθη. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνῷ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λεάρχον ὡς ἑλαφον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνῷ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πετυρωμένον λέβητα βίψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν. ⁷ καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλειόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγῶν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς Ἴριφον ἀλλάξας τὸν Ἥρας θυμὸν ἔκλεψε· καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὀνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαίρῳ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μνησίαντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλην· ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἑλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὅφ' ὃν κατὰ ἀγνοίαν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένῳ δὲ Ἀκταίῳ, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιοῦμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἀντρον· ὃς εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀκταίῳ, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto caelo, in Cadmea convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus peplum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filiae Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristaeo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junone concumbit. Haec autem ab Junone decepta, Jove quidquid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru veclus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquae Cadmi filiae sermonibus divulgant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filiis, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum defert, iisque suadet ut tamquam puellam educant.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis furem injecit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebetem fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosiluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucotheae, puer vero Palemonis a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicertae denique honorem Isthmia Sisypho auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in haedum transformatum Jupiter Junonis irae subduxit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quae Nysam in Asia incolebant, quaeque postea a Jove inter sidera collocatae nominabantur Hyades.

(4) Autonoe et Aristaei filius fuit Actaeon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsis canibus in Cithaerone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis ira, quod Semeles nuptias ambiisset; ³ secundum plerosque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt extemplo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injecisse, ab iisque ignaris dominum esse discerptum. ⁴ Postquam Actaeon perierat, canes herum cum ululata vestigantes ad Chironis antrum devenerunt, qui Actaeonis simulacrum effinxit, quo canibus objecto effecit ut maerorem deponerent.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὗτοι ***

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περιστάδην, ἥτε θῆρας,
τοῦδε δάσαντο κύνας κρατεροί· πέλας Ἀρκυα πρώτην.
... μετὰ ταύτην, ὀλκιμα τέκνα,

Λυγκεύς καὶ Βάνος πόδας ἀνετὸς, ἡδ' Ἀμάρυνθος.
Καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὥς κατέλεξε.

[Καὶ τότε Ἀκταίων ἐθανεν Διὸς ἐννεσίῃσι.]
Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πόν σφετέροιο ἀνακτος
Σπαρτὸς τ' ὦν, Ἀργὸς τε, Βορῆς τ' αἰθήροκαλυπτος.
[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔφασαν.]
Τοὺς δὲ μέτ' ἄλλοι πάντες ἐπέσθθεν ἐμμεμαῶτες.
(Ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἐμμεναι ἀνθρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρετῆς ἀμπέλου γενόμενος, ἦρας
μανίαν αὐτῷ ἐμβαλόνσης, περιπλανᾶται Αἴγυπτόν τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³Αὐθὶς δὲ εἰς Κύβελα
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται· κάκει καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαθὼν παρ' ἐκείνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡπείγετο.
⁴Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὕδρισας
ἐξέβαλεν αὐτόν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάχχαι δὲ ἐγένοντο
αἰχμάλωτοι καὶ τὸ συνυπόμενον Σατύρων πλῆθος
αὐτῷ. ⁶Αὐθὶς δὲ αἱ Βάχχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης· Λυ-
κούργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμνηνὺς,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πελέκει πληξάς, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτόν,
ἐσωφρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν
δὲ θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦρ-
γος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαεῖον αὐτόν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν, κάκει κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἵππων διαφθαρεὶς ἀπέθανε.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν,
στῆλας ἐκεί στήσας, ἦκεν εἰς Θῆβας· καὶ τὰς γυναῖκας
ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βαρχεῦειν ἐν τῷ
Κιθαίρῳ. ²Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχλίου,
παρὰ Κάδμου εὐληφὸς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαίρωνα τῶν
Βαχχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμελίσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
³Δεῖξας δὲ Θηβαίους ὅτι θεὸς ἐστίν, ἦκεν εἰς Ἀργος·
κάκει πάλιν οὐ τιμῶντων αὐτόν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι
παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουοντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διαχομισθῆναι, Τυρρῶ-
νῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνθέ-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπεμπολήσοντες. ²Ὁ δὲ τὸν μὲν ἰσθὸν καὶ τὰς κώ-
πας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε χισσοῦ

Nomina canum Actaeonis : ***

Jam pulcrum ejus corpus circumstantes in modum ferarum
dilacerarunt canes validi. Ac Arcya prima
... post hanc, fortis proles,
Lyceus et Banus pedibus celer, atque Amarynthus.

Et hos nominatim protulit in enumeratione :

[Ac tum Actæon occubuit Jovis numine.]
Primi enim nigrum sanguinem biberunt domini sui.
Spartus Argusque Boreasque celeriter viam conficiens.
[Hi primi edérunt membra Actæonis et sanguinem iam-
Post hos vero reliqui omnes prompte irruerunt. [berunt]
(Sævorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitus Ægyptum pererrat et Syriam. *Ac primum quidem
Proteus, rex Ægyptiorum, hospitio eum excepit. *Deinde
ad Cybelum Phrygiæ montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ menti restitutus et cæremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. *Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
vium accolunt, eum contumelia affectum ejecit. *Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. *Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furem inject. Tum ille
amentia præceps Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussus occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. *Deinde ubi
terra nullas suppeditabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gæum montem abductum in vincula conjecerunt, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, positus ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. *Pentheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hæc ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furem
eum feram esse arbitrata, membratim disceptus est.
*Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligeretur, mulieribus inject insaniam. Hæ itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescabantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transvehi cuperet, prædatorium Tyrrenorum triremem
mercado conduxit. Sed Tyrreni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterierunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. *Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tibarumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἐφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυῶνῃ, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγχέλεας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατῆσειν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες, ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλύριος αὐτῷ γίνεται. ² Ἀϋθίς δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἥλυσιον πεδίων ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηδῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιδὰ γαμεῖ, Νυκτέως τοῦ Χρονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λαβδάκον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαυσιαῖον Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφειλετο Λύκος, ὥς οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως. ³ Ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγυᾶν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτίδος τῆς Βοιωτῆδος, Ὑρίαν κατῴκουν, καὶ, διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα, ἐγεγόνεισαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθείς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονευθείς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε· ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὡς ἐγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλούμενος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιέδρασκε πρὸς Ἐπωπεία καὶ τούτῳ γαμεῖται. ⁶ Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεῖει, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπείας καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατεύσάμενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπεία κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν εἰς Μάκωτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκεκμημένους εὐρὼν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἤσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἤκιστο Λύκος καθεῖρξας, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη λαβοῦσα δὲ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τῶν παιδῶν ἐπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιζεννοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρυσίππον, ἀρματοδραμεῖν διδάσκων, ἔραστεις ἀναρπάξει.

(6) Γαμεῖ δὲ Ζῆθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἣ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἰσμηνον, Δα-

replevit. Verum na: ite furore acti in mare præcipites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ³ Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in cælum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores prælio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Elysium campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem, Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem ducit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, perijt. ² Quum vero Labdacus Laium anniculum filium reliquisset, per ejus puerilem ætatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter cædem Phlegyæ, ex Marte et Dotide Bæbeide nati, ab Eubæa exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitudinem, quæ cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemptus diem obiit supremum. Causa rei fuit hæc: ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravis esset, patre pœnam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim mœrore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jusserat, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemit et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Hæc dum iter fecit in Eleutheris Bæotiae urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuariae studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citharædicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Hic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exercendæ rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quæ septem ei parit filios: Sipylum, Minytum, Ismenum,

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθοδαίαν, ἥ, ὥς τινες, Νέαιραν, Κλεοδόξην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ἀγυγίαν. ² Ἡσίοδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὅμηρος δὲ ἐξ μὲν υἱούς, ἐξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Λητοῦς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Λητῶ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἄρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαίρῳ Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινε. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλῶρις ἢ πρεσβυτέρα, ἥ Νηλεὺς συνώκησε. Κατὰ δὲ Τελέσσαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίοβια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ⁶ Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον· κακεὶ Διὶ εὐχαμένη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γήμας θυγατέρα Μενουκίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ² χρησάντος τοῦ θεοῦ μὴ γενεῖν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον εἶσθαι· ὁ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομῇ, περὶ ναις διατρήσας τὰ σφυρά. ³ Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέβηκεν εἰς Κιθαίρων· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τελιωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ἐν βῶμῃ, διὰ φθόνον ὠνείδιζετο ὑπόβλητος. ⁵ Ὁ δὲ, πυθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἔδυνάτο ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πυρεῖσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεῦσιν, τῇ δὲ μητρὶ μεγίσσειναι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγγοτο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλειπεν. ⁷ Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὄχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου· καὶ κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπειθείαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἔταρον, ἀγανακτήσας Οἰδίκους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαῖον ἀπέκτεινε, καὶ παρῆγεντο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτεν βασιλεὺς Πλαταίων Δαμασίστρατος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενουκίως παραλαμβάνει.

² Τοῦτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἡρα Σφίγγα, ἥ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν

Damasichthonem, Agenorem, Phædimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodaiam sive, ut alii volunt, Neeram, Cleodoxam, Astyochem, Phthiam, Pelcpiam, Astycrateam, Ogygiam. ² At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiorē esse jactavit. Quod ægre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo occidit. ⁵ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natu maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesillæ testimonio Amyclas et Melibœa fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Jovē precata in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœcei filia, quam nonnulli Iocastam, alii Epicastam nominant, ² oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ³ At hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumptum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat CEdipum. ⁴ Adulto puero et robore aequalibus antecellente ob invidiam contumeliososupposititius appellabatur. ⁵ Qui quum ex Peribœa id quaereret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri cædem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷ Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, CEdipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Plataensium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœcei filius suscepit.

² Hoc regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³ Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes candamque leonis, alas deni-

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γεγόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἐφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἀνθρώποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θωὴν, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θῆβας ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγχέλας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυρίων πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἐχρησεν, Ἰλλυρίων κρατήσιν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυρίων ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυρίων, καὶ παῖς Ἰλλυρίας αὐτῷ γίνεται. ² Αἰῶθις δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύσιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηβῶν βασιλεὺς γεγόμενος, Νυκτιδα γαμεῖ, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λαβδάκον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαισιαῖον Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ὥς οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὦν Νυκτέως. ³ Ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτίδος τῆς Βοιδήτιδος, Ὑρίαν κατῴκουν, καὶ, διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα, ἐγεγόνεισαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθείς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζῆθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε. ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτη Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὥς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. ⁶ Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεῖ, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκαίμενους εὐρὼν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἥσκει, δόντος· αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἤκιζετο Λύκος καθεῖρξας, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη λαθοῦσα δὲ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἤκεν ἐπὶ τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιξενούται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρυσίππον, ἀρματοδραμεῖν διδάσκων, ἐρασθεὶς ἀναρπάζει.

(6) Γαμεῖ δὲ Ζῆθος μὲν Θῆβην, ἀρ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἣ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἴσμηνον, Δα-

replevit. Verum natæ furore acti in mare præcípites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ³ Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in cælum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores prælio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Elysium campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem, Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem ducit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, periit. ² Quum vero Labdacus Laium anniculum filium reliquisset, per ejus puerilem ætatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter cædem Phlegæ, ex Marte et Dotide Boebeide nati, ab Eubœa exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitudinem, quæ cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemtus diem obiit supremum. Causa rei fuit hæc: ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravis esset, patre penam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim mœrore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jusserat, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemit et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Hæc dum iter fecit in Eleutheris Bœotiæ urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuariae studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citharædicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus ac taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Hic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exercendæ rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quæ septem ei parit filios: Sipylum, Minytum, Ismenum,

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθοδαίαν, ἥ, ὥς τινες, Νέαιραν, Κλεοδόξην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠγγίαν. ² Ἡσίοδος δὲ δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδοτος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱοὺς, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Λητοῦς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Λητῷ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἀρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαίρῳ Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινε. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρενων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλῶρις ἢ πρεσβυτέρα, ἥ Νηλεὺς συνώκησε. Κατὰ δὲ Τελέσσαν ἑσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ⁶ Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιπούσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον· κακεὶ Διὶ εὐχάμενη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γῆμας θυγατέρα Μενοικίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ² χρῆσαντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον εἶσεσθαι· ὃ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικί, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθίνειν δίδωσι νομεῖ, περόναις διατρήσας τὰ σφυρά. ³ Ἄλλ' οὕτως μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαίρῳ· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελούσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τελειωθείς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ἐν βόμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος. ⁵ Ὁ δὲ, πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγῆσεσθαι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἕξ ὧν ἄλγετο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλειπεν. ⁷ Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαῖον· καὶ κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπειθείαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἔταρον, ἀγανακτήσας Οἰδῖπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαῖον ἀπέκτεινε, καὶ παργένετο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιῶν Δαμασίστρατος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενοικίως παραλαμβάνει.

² Τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἡρα Σφίγγα, ἥ μητὸς μὲν Ἐχιδνῆς ἦν, πατὴρ δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν

Damasichthonem, Agenorem, Phædimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodalam sive, ut alii volunt, Neeram, Cleodoxam, Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. ² At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiores esse jactavit. Quod agre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo occidit. ⁵ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natu maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesilla testimonio Amyclas et Melibœa fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Jovem precata in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœci filia, quam nonnulli locastam, alii Epicastam nominant, ² oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ³ At hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumtum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat Œdipum. ⁴ Adulto puero et robore æqualibus antecellente ob invidiam contumeliose supposititius appellabatur. ⁵ Qui quum ex Peribœa id quaereret, nec certius aliquid posset compere, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri cædem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷ Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Œdipi iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Platæensium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœci filius suscepit.

² Hoc regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³ Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes caudamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὀρνίθος. ⁴Μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους. ⁵Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπους καὶ δίπους καὶ τρίπους γίνεταί; ⁶Χρησμοῦ δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος, τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς Σφιγγὸς, ἥνικα ἂν τὸ αἰνίγμα λύσωσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτει (ἐζήτουν;) τί τὸ λεγόμενον ἐστίν. ⁷Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεδίβρωσκε. ⁸Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμωνος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνίγμα λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν λαοῦ δώσειν γυναῖκα. ⁹Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ Σφιγγὸς λεγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπους βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοις· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπους· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. ¹⁰Ἡ μὲν οὖν Σφιγὶς ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ταυτὴν ἔρριπεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγχευεν ἀγνοῶν· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκη καὶ Ἑτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσι δὲ, οἳ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Τεύθραντος.

(9) Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχνῆς ταυτὴν ἀνῆρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὀφείας τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἡλαύνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἳ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. ²Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνὸν, ἐνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολλὸν χρόνον ἀπέθανεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἑνὶ αὐτὸν ἀρχειν. ²Τινὲς μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἀρξάντος Πολυνείκου, παραδοῦναι μετ' ἑνὶ αὐτὸν τὴν βασιλείαν Ἑτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἑτεοκλέους ἀρξάντος, μὴ βούλεισθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. ³Φυγαθευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ⁴Ἐδασίλευε δὲ Ἄργους Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τοῦτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα. ⁵Γενομένης δὲ ἐξαίτης βοῆς, ἐπιφανεὶς Ἀδραστος διέλυσεν αὐτοὺς· καὶ μάντεως τινος ὑπομνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρῳ καὶ λέοντι συζεῦσαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν, ὁ δὲ λέοντος. ⁶Γαμῆ δὲ Δηϊπύλην μὲν Τυδεύς, Ἀργεῖην δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο καταστῆναι. ⁷Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστείας συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλείου, μάντις ὢν, καὶ

que avis. ⁴Quæ quum a Musis ænigma didicisset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem ænigma hocce : Quidam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. ⁵Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiatum esset, tunc se a Sphinge liberatam iri, quum ænigma solverint, subinde in montem illum convenientes quærebant, quidam dictum illud significaret. Quod quum non repèrent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque devoravit. ⁶Multis hunc in modum interfectis, inter eosque postremo Hamone, Creontis filio, Creon ænigma soluturo et regnum et Lai uxorem se traditurum præconis voce jubet enuntiare. ⁷Quod ubi ad Cædipi aures pervenerat, ænigma solvit. Etenim quod a Sphinge propositum esset, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor ingrederetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. ⁸Sphinx igitur (ex arce) se precipitem dedit, Cædipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Eteoclem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quæ latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, Cædipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes eum ab injuria non defenderent. ²Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ, ubi in Eumenidum laco supplex consedit, et a Theseo exceptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrarent. ²Nonnulli igitur Polynicem primum regnasce dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. ³Polynices itaque Thebis sagatus, monile et peplum secum exportans venit Argos. ⁴Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Cenei filio, qui tum Calydone Argos confugiebat, manum conserit. ⁵Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illi sponsos designavit. Nam in clypeis alter apri, leonis alter effigiem gestabant. ⁶Doipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam se reducturum pollicitus est. ⁷Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam prestantissimos viros convocavit.

(2) Amphiaræus autem Oiclis filius vaticinandi peritis-

προειδὼς, ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὥκει στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. ² Πολυνείκης δὲ ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἡξίου μαθεῖν, πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγκασθεῖ στρατεύεσθαι· ὃ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³ Ἀμφιάραος μὲν οὖν ἀπεῖπεν Ἐριφύλην παρὰ Πολυνείκους δῶρα λαμβάνειν· Πολυνείκης δὲ δούς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεῦειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης. ⁴ Γενομένης γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος ὤμοσε, περὶ ὧν Ἀδράστος διαφέρηται, διακρίνειν Ἐριφύλην συγχωρῆσαι. ⁵ Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει στρατεῦειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφιαράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λαβοῦσα, ἔπεισε τὸν Ἀδράστον (ἄνδρα;) στρατεῦειν. ⁶ Ἀμφιάραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παῖσιν ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθείσι τήν τε μητέρα κτείνειν, καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεῦειν.

(3) Ἀδράστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἐπτά πολεμῆιν ἔσπευδε Θήβας. ² Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε· Ἀδράστος Ὑπέρκλυς, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καπανεύς Ἰππομόδου, Ἰππομόδου Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι, Ὑπέρκλυς. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἀργεῶν. ³ Πολυνείκης Οἰδίποδος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Αἰτωλός· Παρθενόπαιος Μειλανίως, Ἀρκάς. ⁴ Τινὲς δὲ Τυδεά μὲν καὶ Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἐπτά Ἑτεόκλον Ἴφιον, καὶ Μηκιστέα.

(4) Παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευε Λυκούργος, ἐζήτην ὕδωρ. Καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς ἐπὶ κρήνῃν ὁδοῦ Ὑψιπύλη, ἧτις νήπιον παῖδα ὄντα Ὀφελίτην [ἀπολιποῖσα, ὃν] ἔτρεφε, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου. ² Αἰσθόμενοι γὰρ αἱ Λήνιαι ὕστερον Θόαντα σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ Ὑψιπύλην ἀπημπούλησαν· διὸ πρᾶξις ἐλάτρευε παρὰ Λυκούργῳ. ³ Δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὃ παῖς ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. ⁴ Τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν, ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι. Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. ⁵ Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκησεν Ἀδράστος· σταδίου δὲ Ἑτεόκλος· πυγμῇ Τυδεύς· ἄρματι (ἄρματι;) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τόξῳ Παρθενόπαιος.

(5) Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυδεά προερούντα Ἑτεόκλει, τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυνείκει, καθὰ συνέθετο· μὴ προσέχοντος δὲ Ἑτεοκλέους, διάπεραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιούμενος, καθ' ἕνα προκαλούμενος, πάντων περιεγένετο· ² οἱ δὲ πενήτην ἄνδρα ὀπίσαντες ἀπὸ τῶν ἐνὶ δρευσαν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέκτεινε· κάπευται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπισθέντες προσήσαν τοῖς τεῖχεσι· καὶ, πυλῶν ἐπτά οὐσῶν, Ἀδράστος μὲν παρὰ

simus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrectabat et reliquos debortabatur. ² Polynices vero ad Iphin Alectoris filium contendit, ab eoque petit, ut qua posset ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demonstraret. Huic ille respondit, si torquem aureum Eriphyle acciperet. ³ Amphiarus ergo, ne quid a Polynice muneris caperet, Eriphyle interdixit. Verum Polynices eam monili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem suscipiendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate positum. ⁴ Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adraсто dissensionem componens, quidquid inter eos litis ac discordiæ foret, ad Eriphyles judicium se relaturum jurejurando confirmaverat. ⁵ Quo igitur tempore contra Thebas proficiscendum erat, Adraсто exhortante, Amphiarus contra detrectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad ineundam expeditionem adduxit. ⁶ Tum Amphiarus ad militiam coactus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occiderent atque contra Thebas in bellum proficiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem ducebus Thebas bello aggredi properavit. ² Duces vero fuerunt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai. Hi Argivi fuerunt. ³ Polynices CEdipodis, Thebanus; Tydeus CEni, Etolus; Parthenopæus Milanionis, Arcas. ⁴ Sunt tamen qui Tydenm et Polynicem non connumerant, sed inter septem illos recensent Eteoclum, Iphios filium, et Mecistem.

(4) Qui ubi ad Nemeam, cujus rex erat Lycurgus, pervenerant, aquam quaerentibus ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle, quæ nutrebat Ophelten infantem, Eurydices filium et Lycurgi. ² Nam quum Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum quidem necarunt, at Hypsipylem in servitutem vendiderunt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³ Ea dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur. ⁴ Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens interemit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare puerum vocarunt Archemorum, ⁵ in ejusque honorem Nemææ certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu Eteoclus, pugilatu Tydeus, curru (saltu?) et disco Amphiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopæus.

(5) Deinde quum ad Cithæronem pervenire, Tydeum legatum mittunt, qui Eteoclem juberet ex constituto regnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Tydeus de Thebanis periculum facturus singulos ad certamen provocavit, iisque omnibus superior discessit. ² Illi vero quinquaginta viros armatos collocarunt, qui redeuntem ex insidiis aggredierentur. Eos tamen omnes, uno excepto Mæone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesserunt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολοΐδας πύλας ἔστη· Καπανεύς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας· Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προϊτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀλυνθίδας (Νηίτας)· Πολυναΐκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἡλέκτρας· Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. *Καθώπλισε δὲ καὶ Ἑτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε, καὶ, πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἔμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενομένος τυφλὸς τὰς δράσεις. *Οὗ περὶ τῆς πρῶσσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε. *Φερεκύδης δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὔσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶν προσφιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ. . . γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι. *Χαρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς δράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν πῖσαν ὀρνίθων φωνῇν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῇ δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν. *Ἡσιόδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. *Διόπερ Ἡρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες, πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μάλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνειν, τοῦτον ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἔφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἐννέα ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. *Ὅθεν Ἡρα μὲν αὐτὸν ἐτύλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἡραν·

Οἷον μὲν μοιρῇν δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνὴρ,
τὰς δὲ δέκα' (ἐννέα δ' ?) ἐμπύλῃσι γυνὴ τέρπουσα νόημα.]

Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

*Οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντευόμενος εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενοικεύς ὁ Κρέοντος Ἀρεὶ σφάγιον αὐτὸν ἐπιιδῷ. Τοῦτο ἀκούσας Μενοικεύς ὁ Κρέοντος, ἑαυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. *Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμαιοὶ μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεύς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆγει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνῶσι. (8) Τοῦτου δὲ γενομένου, τροπαιὸν (τροπὴ) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλλυντο πολλοὶ, δόξαν ἑκατέροις τοῖς στρατεύμασιν, Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυναΐκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. *Καρτερὰς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἥριστευσαν. Ἰσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεαῖδης δὲ Ἑτίοκλον· Ἀμφίδικος δὲ Παρθενοπαῖον· ὥς δὲ Εὐριπίδης φησὶ, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. *Μελάντιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδεά τιτρώσκει. Ἡμιθνή-

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiarus ad Prætidem, Hippomedon ad Neitam, Polynices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. * Interea Eteocles quoque Thebanos armis instruxit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conquiescit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclus nymphae filius, ab Udæi Sparti genere oriundus, oculorum luce orbatus. * Cujus de cæcitate ac vaticinandi peritia variae sunt historiae. Namque alii eum deorum ira excæcatum esse dicunt, quia mortalibus quæ celare volebant, evulgasset. *Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Minervæ esset amica, . . . illum nudam per omnia deam vidisse, hanc vero manibus attingentem illius oculos cæcum reddidisse. *At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. Quod quum dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo sceptro condonasse, quod gestans æque ac oculatus incederet. *Hesiodus vero dicit eum ad Cyllenen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. * Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem quæ inter coeundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. *Quare illum Juno oculorum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tiresias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur,
at mulier solidum coitus capit ipsa decanem.]

Longævus quoque Tiresias fuit.

*Hic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Menœceus Creontis filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menœceus audivit, se ipse ante portas mactavit. *Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo facto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eteocles et Polynices, ac mutua se cæde interficiunt. *Nova deinde pugna magna cum acerbitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Ismarus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclam, Amphidicus Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. *Melanippus qui restabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένου, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. ⁴ Ἀμφιάρκος δὲ αἰσθόμενος τούτου, μισῶν Τυδέα ὅτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργείους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· (τιτρωσκόμενος δὲ Τυδεὺς ἔκτεινεν αὐτόν.) ⁵ Ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξεβρό- φησεν αὐτόν. Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσσασθῆσα τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. ⁶ Ἀμφιάρῳ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυ- μένου τὰ νῦτα τραυθῆ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέσπασεν. Ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βά- τωνα, ὡς δὲ ἔνοι, Ἐλαττωνῶν, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. ⁷ Ἀδραστος δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινυῖ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ κη- ρύξας μηδένα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. ² Ἀντιγό- νη δὲ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πο- λυνείκους σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. ³ Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἠλέου βωμὸν κα- τέφυγε, καὶ ἱκετερίαν θείας, ἧξίου θάπτειν τοὺς νε- κρούς. ⁴ Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰρούσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδῶσι θάψαι. ⁵ Τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδνη ἢ Καπανέως μὲν γυνὴ, θυγάτηρ δὲ Ἴφιος, ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατεκαίετο.

(2) Μετὰ δὲ ἑτὶ δέκα, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προη- ρῶντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. ² Καὶ μαντευόμενοι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπι- σε νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγουμένου. ³ Ὁ μὲν οὖν Ἀλ- κμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν πείσασθαι τὴν μητέρα, ὅμως στρατεύεται. Λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. ⁴ Οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας ἐπολέμουν. ⁵ Ὅταν δὲ οἱ στρατεύόμενοι οἶδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμ- φιλοχος Ἀμφιαράδου, Αἰγιάλεος Ἀδράστου· Διομήδης Τυδέως· Πρόμαχος Παρθενόπει· Σθένελος Καπα- νέως· Θέρσανδρος Πολυνείκους· Εὐρύαλος Μηκιστεύς. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς περὶ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. ² Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιάλῳ κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. ³ Τειρεσίῳ δὲ εἰπόντος αὐ- τοῖς πρὸς μὲν Ἀργείους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀπο- στέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

quum semianimis jaceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. ⁴ Quod quum animadvertisset Amphiarus, Tydeum exosus, quo- nam præter sententiam suam Argivos ad bellum Theba- num compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) ⁵ Quo ille diviso cerebrum adeo exsorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retra- ctavit. ⁶ Amphiarao vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone auriga, sive, ut quidam ferunt, Elattono, terræ hiatus absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. ⁷ Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erinnyis formam versa ex Neptuni concubitu generat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, cæsorum Argivorum corpora insepulta projecit, et edicto præci- piens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposit. ² Ve- rum Antigona, una ex CEdipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte deprehensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. ³ Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. ⁴ Tum Athenenses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. ⁵ Conflagrante vero Capanei rōgo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eum se conjecit et una cum ma- rito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum de- cernunt. ² Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaëone. ³ Sed Alcmaeon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de ma- tre supplicium sumpsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicia filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. ⁴ Hi igitur, delecto Alcmaëone duce, Thebanis bel- lum intulerunt. ⁵ Quorum nomina hæc sunt: Alcmaeon et Amphilocho, Amphiarai filii, Ægialeus Adrasti, Diome- des Tydei, Promachus Parthenopei, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Hi primo quidem finitimos circa vicos depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. ² Laodamas Ægialeum interfe- cit, Laodamantem vero Alcmaeon; quo cæso, Thebani intra mœnia fuga se recipiunt. ³ Deinde vero monente eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præco- nem, ipsi autem fugam capesserent, ad hostes præconem

κήρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ, ἀναβιδάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπύνας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. ⁴Νύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τυφούσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίας, ἀπὸ ταύτης πίων, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διεληθόντες, πόλιν Ἑστιαίαν κτίσαντες κατώκησαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν ὄρασμον τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαίρουσι τὰ τεύχη. ²Τῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν Τειρεσίου θυγατέρα Μαντώ. Ἡῤῥαντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἑλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄντα εἰληφύειαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα, μάλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ²Ἐνιοὶ μὲν μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναι τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μόνος. ³Ἀλκμαίωνα δὲ μετῆλθεν Ἐρινὸς τοῦ μητρώου φόνου. Καὶ μεμνηνός, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. ⁴Καθαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσινόην γαμῇ τὴν τοῦτου θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. ⁵Γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶν ἀπιέναι, καὶ παρ' ἐκεῖνον πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. ⁶Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελώου πηγὰς παραγερόμενος, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκεῖνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀχελῶος προσέχωσε τόπον κτίσας κατώκησε.

⁷Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσας λαβεῖν, καὶ λεγούσης οὐ συνοικῆσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παραγερόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεὶ λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. ⁸Ὁ δὲ, πιστεύσας, δίδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων, ἐπιτάξας τοῦ Φηγέως, ἀναιρεῖται. ⁹Ἀρσινόη δὲ μεμνημένη οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιδάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ διδόσιν Ἀγαπήνορι, καταψευσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνα αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνα ἀπώλειαν μαθούσα, πλησιάζοντος αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνα αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Γενομένοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήσαν. ²Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθεῖναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνα παῖδες, Ἀμφοτέρως τε καὶ Ἀκαρνάν. ³καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. ⁴Qui ubi noctu ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi sinivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiaeam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, praedam congerunt, muros solo exarquant. ²Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Manto, filia Tiresiae. Voverant enim se, captis Thebis, spoliolum praestantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. ²Nonnulli dicunt cum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. ³Sed Alcmaeon ob matris caedem a Furiis exagitatus et insaniens primum venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. ⁴A quo lustratus filiam ejus Arsiuoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. ⁵Postea vero ubi propter eum nullas terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Ceneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. ⁶Demum ad Acheloi fontes concessit, a quo lustratus Callirrhoen filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

⁷Postea Callirrhoe monile et peplum desiderante ac nisi haec acciperet amplexus ei recusante, Psophidem profectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. ⁸Quae fidens ille reddit. Verum famulo indicante eum ad Callirrhoen illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. ⁹Arsinoen autem eadem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis caedem perpetrata esse ementiti. (6) Interea Callirrhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo efflagitat, ut quos ex Alcmaeone peperisset liberi repente adulta aetate essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. ²Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem devertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. ³Hi itaque patris interfectores e medio tollunt,

ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοι τε εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια, τὸν τε Φηγία καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωχθέντες δὲ ἄχρι Τεγέας, ἐπιβουληθέντων Τεγεατῶν καὶ τινῶν Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. (7) Δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐλθόντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀχελώου. Πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀχαρνανίαν.

²Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γεννῆσαι, Ἀμφιλοχὸν καὶ θυγατέρα Τισιφόνην· κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. ³Καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην, διενεγκούσαν εὐμορφίαν, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναῖκος ἀπεμποληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσῃται· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδότα τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, θεράπαιναν. ⁴παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμφιλοχὸς, κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ὥκησεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Ἐπαναγόμενον δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν· ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσιόδος δὲ αὐτόχθονα. ²Τούτου καὶ τῆς Ώκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· ὃς βασιλεύων Ἀρχάδων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε. ³Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἑλικανύκτιμον, Πευκέτιον, Καύκωνα, Μηκιστία, Ὀπλέαν, Μακαρέαν, Μάκεδνον, Ὀρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγχυορά, Ἀρχεβάτην, Καρτέρωνα, Αἰγαίωνα, Πάλλαντα, Εὐμόνα, Κάνηθον, Πρόδοον, Λίνον, Κορέθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσσον, Φθίσον, Λύκιον, Ἀλφίηρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέαν, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέαν, Πορθέα, Πλάτωναν, Αἴμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρπάλυκον, Ἡραΐαν, Τιτάναν, Μαντίνουν, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. ⁴Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεδείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνίτῃ παρὰ γίνεταί. ⁵Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάζαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τούτου σπλάγγνα συναναμίζαντες, παρέθεσαν, συμβουλευσάντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαίναλου. ⁶Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τούτου παῖδας ἐκεραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχοῦσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὁ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phegeum et uxorem ejus occidunt. Psophidiis autem fugientes usque ad Tegeam insequentibus, Tegeatum et Argivorum quomundam auxilio Psophidios fugarunt et ipsi incolumes evaserunt. (7) Qui ubi hæc matri exposuerant, monile et peplos Delphos profecti ex Acheloi Imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, urbes conduunt in Acarnania.

²Euripide auctore Alcæon, quo tempore insaniebat, ex Manto, Tiresiæ filia, duos liberos suscepit, Amphilochem filium filiamque Tisiphonen; quos Corinthum translatos Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. ³Ac Tisiphone formæ pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitute. Eam vero mercatus est Alcæon, ignarus suam se filiam habere ancillam. ⁴Deinde ad liberos repetendos Corinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilochem Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochem habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit, Hesiodus vero indigenam. ²Hujus et Melibœæ, Oceani filiæ sive, ut alii volunt, Cyllenes nymphæ, filius erat Lycaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoribus quinquaginta liberos suscepit: ³Mænalum, Thesprotum, Heliæcem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecisteum, Hoppleum, Macareum, Macednum, Horum, Polichum, Aconten, Evæmonem, Ancyorem, Archebaten, Carteronem, Ægæonem, Pallantem, Eumonem, Canethum, Prothoum, Linum, Corethontem, (Mænalum,) Teleboan, Physium, Phassum, Phthium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Bucolionem, Socleum, Phineum, Eumeten, Harpaleum, Portheum, Platonem, Hæmonem, Cynæthum, Leontem, Harpalyicum, Heræum, Titanan, Mantinonem, Clitorem, Stymphalum, Orchomenon. ⁴Hi superbia et impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumta hominis mercenarii forma, ad eos accedit. ⁵Tum hi invitantes eum hospitio, e contraneis puerum quendam jugulaverunt, cujus viscera cum victimarum carne commixta, Mænali fratris natu maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. ⁶At Jupiter mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur. Lycaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit præter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublati in altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram compeccuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum suscepit, Deucalionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο. Τοῦτον ἔνιοι φασὶ διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων δυσσέβειαν γεγενῆσθαι. ²Εὐμήλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὴν γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὥμοσεν αὐτῇ μείναι παρθένον. ⁴Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς, ἀκούσῃ συνενάσζεται, εἰκασθεὶς, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὥς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. ⁵Βουλόμενος δὲ Ἦραν λαβεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἦρα δὲ ἔπεισεν Ἀρτεῖμον, ὥς ἄγριον θηρίον κατατοξεύσαι. ⁶Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὥς Ἀρτεμις αὐτὴν κατετόξευσεν, ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷Ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστὴν καταστέρσας ἐκάλεσεν Ἀρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἢ Μεγαλείρας τῆς Κρόκωνος, ὥς δὲ Εὐμήλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλάτος καὶ Ἀφείδας. ²Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλάτος· ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ Προῖτος.

³Ἄλεον δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῇ, υἱοὶ δὲ Κηφεύς καὶ Λυκούργος. ⁴Αὐγῇ μὲν οὖν ὑπ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς εἶχε τὴν ἱερουσίην. Ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μηνυόντων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφθεῖρε. ⁵Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποσχούσης ἑλάφου, Τήλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύθου βοσκῶν, καὶ ζητήσας τοὺς γονέας, ἦκεν εἰς Δελφούς. ⁶Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἢ Εὐρυνόμης, Ἀγκάιος καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἴασος. ²Ἀμφιδάμαντος δὲ Μειλανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρύσθεὺς ἐγγμεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατήρ, ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν. ³ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν ἐδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διέτλει. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι· Ροῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴Παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέρων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ²Eumelos vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherecydes Cetei filiam. ³Hæc cum Diana venandi studio se oblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitatem ei conservaturam esse juravit. ⁴Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis forma, invitam compressit. ⁵Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷Quæ postquam periit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maiæ dedit enutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelos ait, ex nympha Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ²Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stympalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobœam, quam duxit Proetus.

³Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augen, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oraculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubinato sibi junxit. ⁵Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythi bubulcis enutritus, ut parentes suos quæreret, venit Delphos; ⁶atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Anceus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ²Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso et Clymene, Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³Verum ursæ frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta deinde Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæcus et Hylæus Centauri vim inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴Eadem cum ceteris principibus apri Calydonii venationi interfuit,

καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Παλῆα τεθέντι ἀγῶνι ἐπάλαισε Πηλεῖ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀνευρούσα δὲ ὕστερον τοὺς γονέας, ὡς δ πατὴρ γαμεῖν αὐτὴν ἐπιθεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδιαῖον τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα τρίπηχυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προεῖσα, ἐτρόχαζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὠφέλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἥδη δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἔρριπεν. Ἡ δὲ, ἀναiruμένη τὰ ριπτούμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁷ Ἐγγιμὲν οὖν αὐτὴν Μειλανίων. Καί ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, κάκει συνουσιάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῆναι. ⁸ Ἡσιόδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαῖνάλου· καὶ τὸν γῆμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἴππομένην. ⁹ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος Ἀταλάντη, ἣ Ἄρεος, Παρθενοπαῖον, δε ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πληϊάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ἡλέκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαῖα.

² Τούτων Στερόπην μὲν Οἰνόμαος ἔγγημ· Σίσυφος Μερόπην. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκισε νήσοις. Δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυόνῃ· ἣ θυγατέρα μὲν ἐτάκνωσεν Αἰθουσαν, τὴν Ἀπολλωνί· Ἐλευθῆρα τεκούσαν, καλλίστην, υἱοὺς δὲ Ὑρίεα καὶ Ὑπερήνορα. ⁴ Ὑρίεως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀντιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαῖα μὲν οὖν ἡ πρῶτη Διὶ συνεβούσα, ἐν ἀντρῷ τῆς Κυλλήνης ἔρμην τίττει. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίανου κείμενος, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραγίνεται, καὶ κλέπτει βόας ἃς ἐνεμεν Ἀπολλων. ³ Ἰνα δὲ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπηλαίον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρας πέτρας καθήλωσε, τῶν δὲ χρειὸν τὰ μὲν κατηγάλωσεν ἐφῆσας, τὰ δὲ κατέκαυσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο. Καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν θύουσ βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν εἴρε καὶ πλῆκτρον. ⁵ Ἀπολλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνέεται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔρασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθησαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἔχονς δύνασθαι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφῶτα, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν ἔρμην ἡττάτο. Ἡ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peleo luctata superior discessit. ⁵ Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere jussa in locum stadii mensuram exaequantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palum terrae impegit, indeque procorum cursus exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quem inter termini fines consequeretur, caedes; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ⁶ Demum post multorum caedes Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quae, Veneris donum, secum attulerat, quum Atalanta eum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁷ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁸ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schœnei filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Mœnalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁹ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopœum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte septem filiae natæ sunt Pleiades cognominae: Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen Cœnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celæno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Alcyone, filiam procreavit Æthusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyriei et Clonix nymphae fuerunt Nycteus et Lycus; Nyctei et Polyxus Antiopa; Antiopæ et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, natu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsiliit et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascere furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis affixit, carnis autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum repperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo lyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quærens Pythum venit et incolas interrogavit. Hi vidiase se puerum boves abigentem responderunt, nec scire tamen quonam perductæ essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte furem cognoverat, Cyllenen ad Maiam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maia puerum ostendit involutum fasciis. ⁷ Tum Apollo eum

7 Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κοίμασας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ καλεῦντος ἀποδοῦναι, ἤρνεϊτο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην ἔλαβεν, Ἐρμού ἐκείνην διδόντος. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. 8 Ἐρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτετο βουκολῶν. 9 Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπειθεῖν· καὶ δοὺς διδάσκεται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. 10 Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.

(3) Ταΰγετῃ δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαίμονα· ἀφ' οὗ καὶ Λακεδαίμων ἡ χώρα καλεῖται. 2 Λακεδαίμονος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Ἀλέγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηϊδὸς Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἔγχευεν Ἀκρίσιος. 3 Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίθου Κυινόρτης καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν οἰσχω βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. 4 Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὅς γαμῆι Γοργοφόνῃ τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορος φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφάρεα, Λευκίππον. 5 Ἀφάρεως μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰβάλου, Λυγχεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσοις· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγχεὺς δὲ ὀξυδερκίᾳ διήνεγκεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. 6 Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου], θυγατέρες ἐγένοντο Ἰάειρα καὶ Φοίβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγχευαν Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόῃ ἐγέννησε. Ταύτῃ μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. 7 Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορινθίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καὶ φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθέως συνελθεῖν. 8 τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην ἐλομένην Ἰσχυὶ τῷ Καινέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. 9 Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγεῖλαντα κόρακα καταρᾶται, ὃν τῶς λευκὸν ὄντα ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. 10 Καίτοι μὲν δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε· παρ' οὗ καὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνῆγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. 11 Παρὰ γὰρ Ἀθηναῖς λαβὼν ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνος βυθὲν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν βυθῆναι, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. Καὶ διὰ τούτου τοὺς τεθνηκότας ἀνῆγειρεν. 12 Εὐρὺν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστήναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς [δὲ] Στησίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἰππόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράφας λέγει· Τυνδάρεων, ὡς φησι Πανύσιος· Ὑμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μίνως, ὡς Μελησαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἄνθρωποι ὑεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύ-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitiatur. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero Iyram audiens, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. * Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactamque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desiderans auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. * Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. 10 Atque Jupiter eum et sui ipsius et deorum inferorum praecnem constituit.

(3) Taygete ex Jove peperit Lacedaemonem, a quo Lacedaemonia terra nominata est. * Lacedaemon et Sparta, Eurotae, qui ipse filius erat Lelegis indigenae et Cleochariae Naidos nymphae, progenuerunt Amyclam et Eurydicen, quam uxorem duxit Acrisius. * Amyclae et Diomedae, Lapithae, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. * Cynortae filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. * Porro Apharei et Areues, Cebali filiae, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quae subter terram essent, videret. * Leucippus [ex Philodice, Inachi,] filias suscepit Hilairam et Phoeben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Praeter has Arsinoen genuit, quae cum Apolline congressa peperit Aesculapium. 7 Nonnulli vero Aesculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegya, in Thessalia; atque hujus amore captum Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. * Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischye, Caei fratre, concubuisse. * Apollo delatorem corvum execratur et qui hucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. 10 Quae quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centaurum tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Itaque quum chirurgus exstisset ac multum se in hac arte exercuisset, non solum impedit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. 11 Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex laevis effluerat, in mortalium perniciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus ope mortuos resuscitavit. 12 Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, inveni hosce: Capaneum et Lycurgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupacticorum auctor dicit; Tyndareum, ut ait Panyasis; Hymenaeum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines medendi artem edocti ab illo, sibi mutuam opem praestarent, fulmine eum interfecit.

νωσεν αὐτόν. ² Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. ³ Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀθητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ⁴ Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμητον τὸν Φέρητος, τοῦτω λατρεύων ἐποίμαине, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδοματόκους ἐποίησεν.

⁵ Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰδίου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ, Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηΐδος νόμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἰπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἰπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλῆς, Σχαιός, Ἐναιαιφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰππόθοος, Εὐρύτος, Ἰπποκορυστής, Ἀλκίνους, Ἀλκων. Τούτους Ἰπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος. ² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμον ἔχοντι. Καὶ γαμει Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. ³ Αὐθις δὲ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νόμφης Νηΐδος Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περιλέως, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγχευεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδᾳ Τιμάνδρα, ἣν ἔγχευεν Ἐχέμος ἔγχευε, καὶ Κλυταιμνήστρα, ἣν ἔγχευεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἀρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε.

(7) Διὸς δὲ Λήδᾳ συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνω, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγενήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Κάστωρ. ² Λέγουσι δὲ ἐνίοι Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. Ταύτην γάρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφήν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνω, συνελθεῖν· ³ τὴν δὲ φὼν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν. Τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα, Λήδᾳ κομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταθεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῆ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἀδοῦ Θησεῖος ὄντος, αἰροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῖος μητέρα Αἰθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. (8) Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἶδε· Ὀδυσσεὺς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου, Σθέnelος Καπανέως, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλῆος, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετειῶ, Σγέδιος Ἐπιστροφου, (leg. Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος Ἰφίτου) Πολύξενος Ἀγασθένης, Πηνελέως Ληϊτοῦ (leg. Πηνελέως Ἰππαλκίμου καὶ Ληϊτός Ἀλεκτρυόνος), Αἴας Οἰλέως, Ἀσκάλαρος καὶ

² Quare iratus Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ³ Jam vero Jupiter in Tartarum eum dejecturus erat, sed Latonæ precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ⁴ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutum serviens pascebat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

⁵ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Æoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus Cebalum, Cebali autem et Bateæ Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scæus, Enaræphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon, Tebros, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinous, Alcon. His Hippocoon adjutus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone eiecit.

² Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ³ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierunt, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Peribœa Naide nymphe nati sunt Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echemus duxit, et Clytemnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalē reddidit.

(7) Jove vero sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ² Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemesi. Hanc enim, quo Jovis fugeret amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatum cum ea coisse; ³ illam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (Rhamnusio) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus ratnam Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptias peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertæ, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancæi, Sthenelus Capanei, Amphimachus Cteati, Thalpius Euryti, Meges Phylei, Amphilochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Iphiiti, Polyxenus Agasthenis. Peneleos Hippalcimi et Leitus Alectryonis, Ajax Oilei. Ascalaphus et Ialmenus

Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφήνωρ Χαλκώδοντος, Εὐμηλος Ἄδμητος, Πολυπόιτης Πειρίθου, Λεοντεύς Κορώνου, Ποδάλειρος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποϊάντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφίκλου, Μενέλαος Ἀτρείως, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελαμῶνος, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὄρων τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει, μὴ, κριθέντος ἑνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποί. ² Ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἐὼν συλλάβηται πρὸς τὸν Πηνελόπτης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσασθαι τρόπον τινά, δι' οὗ μηδεμίαν γενήσεται στάσις· ὥς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἐξορκίσει τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινας Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηριδάης, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῇ· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διόσκουροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες, ἔγνησαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκης καὶ Φοῖβης Μνησιόλεως· Κάστορος δὲ καὶ Παιδείας Ἀνώγων. ³ Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκადίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἰδὰ καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἰδὰ διελεῖν· ὁ δὲ, τεμὼν βοῦν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρώτον Ἰδὰ, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. ⁴ Στρατεῦσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελαύνουσι, καὶ τὸν Ἰδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδὰ· χάκεϊνος αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἰδαν δώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδαν κεραινοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκου τὴν ἀθανάσιαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν ἀνθρώποις, ἔδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμφόμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Martia, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polyætus Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Æsculapii, Philoctetes Peantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Telamonis, Patroclus Menœtii. (9) Horum videns turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui seditionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Penelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, rationem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promississet, universos procos dixit jurejurando obstringendos esse, ut delectum filiæ sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filiæ sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icario Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionem genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Etolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridæ Megapenthem; ex Cnossia nympha, Eumelo auctore, Xenodamum.

(2) E Ledæ filiis Castor rem militarem, Pollux pugilatum exercebat, et propter fortitudinem suam ambo appellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matrimonium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phæbe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Idæ permittunt. Tum ille, bove in quatuor partes conciso, qui primus partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore dimidium, secundo reliquum; quo vix dicto statim et suam ipsius et fratris partem absumsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dioscuri tum illam tum aliam multam prædam auferunt ac Idæ et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Castorem conspicatus indicavit Idæ, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostravit, sed dum Idam persequabatur, lapidis ictu ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Pollucem duxit in cælum. Quum vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus arcessito Spartam Menelao regnum tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασίων μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δῆμιτρος, καὶ θέλων κατασχῆναι τὴν θεόν, κεραυνούται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἡπειρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεῦκροι προσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδελθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεῦκρου, τὴν χώραν ἄπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἰλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἰλος μὲν οὖν ἄπαις ἀπέθανεν· Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γήμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ Τρώα. ² Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γήμας Καλλιρρόην τὴν Σκαμάνδρου, γενῆ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ Ἰλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. ³ Τούτων μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἵτου, θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁴ Ἀσσάρακου δὲ καὶ Ἱερομνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἰλου Ἀγχίσης· ὃ δὲ ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτῃ συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, δεσπαι ἀπέθανε.

(3) Ἰλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι τεθειμένον ἀγῶνα, νικᾷ πάλιν. ² καὶ λαβὼν ἄλλον πενήκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμόν καὶ βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῇ βοί. ³ Ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀττης λόφον, κλίνεται· ἔνθα πόλιν κτίσας Ἰλος, ταύτην μὲν Ἰλίον ἐκάλεσε· ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διουπετὲς Παλλᾶδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυν, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάτην καὶ ἄτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλადίου τοιήδε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεισθαι, ὃ θυγάτηρ ἦν Παλλὰς. ⁷ ἀμφοτέρας δὲ, ἀκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν· μελλούσης δὲ πλῆττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνει. Τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναδέλφαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ, περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ζῶανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσαντα, [καὶ] περιθεῖναι τοῖς στέρνοισι ἣν εἶδειεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσάμενην παρὰ τῷ Διί. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν φορὰν τούτῳ προσφυγούσης, διαβρίθῃαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλᾶδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. ¹⁰ Ἰλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλადίου ταῦτα λέγεται.

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idææ nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teucrici nominabantur. Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanum urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardaniam nominavit. (2) Filios habuit Ilium et Erichthonium; quorum Ilius nullis susceptis liberis e vita deceasit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhoe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilium, Assaracum, Ganymeden. Hunc ob corporis formam raptum per aquilam Jupiter deorum pincernam in cœlo constituit. Assaraci ex Hieromneme Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Ilius quum in Phrygiam venisset quo tempore ludi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palestra, et præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem discolorem, jussitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Ilius urbem condidit, quam nominavit Ilium. Atque Jovem precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postridie a cœlo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra eolum ac fusum.

De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filiae timentem, ægidem objecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculos converterisset, a Minerva vulneratam cecidisse. Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægide, juxta Jovem hanc imaginem honoris causa collocasse. Postea tamen quum Electra vitata ad illam confugisset, Minervam (Jovem) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. Ilium vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ἦλος δὲ γῆμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν· ὃς γαμεί Στρυμῶν τὴν Σχαμάνδρου· κατὰ δὲ τινὰς, Πλακίαν τὴν Ἀτρέως, κατ' ἐνίους δὲ, Λευκίππου· καὶ τεκνοὶ παῖδας μὲν Τιθωνὸν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρχην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἡὸς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· κακέῃ συνελοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἥμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρχης ὁ κληθεὶς Πριάμος· ² καὶ γαμεί πρῶτῃν Ἀρίσθην τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνεται, ὃς ἐγγίμεν Ἀστερόπῃ τὴν Κεβρόνης θυγατέρα, ἣν πενθῶν ἀποθανούσαν ἀπωρνήσθη. ³ Πριάμος δὲ Ἀρίσθην ἐκδοὺς Ἰγτάκῳ, δευτέραν ἐγγίμεν Ἐκάθῃ τὴν Δύμαντος ἧ, ὡς τινὲς φασί, Κισσεῖας, ἧ, ὡς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. ⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἔδοξεν Ἐκάθῃ καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. ⁵ Μαθὼν δὲ Πριάμος παρ' Ἐκάθης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέροπος διδάχθεις. ⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. ⁷ Πριάμος δὲ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσονται εἰς Ἴδην. ⁸ Ὁ δὲ οἰκέτης Ἀγέλαος ὠνομάζετο· τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτοῦ ἐτρέφθη. ⁹ Ὁ δὲ σώζομενον εὐρών, ἀναίρεται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριον. ¹⁰ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ βίῳ, αὖθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστάς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονεάς ἀνέυρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάθῃ θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ¹¹ ἧ συνελθεῖν βουλόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν. Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. ¹² Ὄθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. ¹³ Αὖθις δὲ παῖδας ἐγέννησε Διήφοβον, Ἐλενον, Πάμωνα, Πολίτην, Ἄντιφον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τρώϊλον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννηχέναι.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόθοος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμας, Μῆστωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύσιψ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυγόνοος, Τελέστας, Εὐάνδρος, Κεβρόνης, Μῆλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκάnios, Δημοκῶν, Ἀρῆητος, Δηϊόπτης, Κλόνιος, Ἐχέμων, Ὑπείροχος,

¹¹ Ilus, ducta Eurydice Adrasti filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrei (*Catrei*?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (*Leucippen*?) ; atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarce, filias autem Hesione et Cillam et Astyoche, et ex Calybe nympha Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Aethiopiam transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnonem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paullo ante diximus, regnum tenuit Podarces, cognominatus Priamus. ² Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Aesacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebrenis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. ³ Deinde Priamus, Arisbe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissei, vel, ut alii volunt, Sangarii fluvii et Metopes filiam. ⁴ Nascitur ex ea primus Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete faciem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. ⁵ Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audiisset, Aesacum filium arcessivit. Erat enim somniorum interpres, a Merope avo materno eductus. ⁶ Hic filium dicens patriae fore exitium, infantem jussit exponi. ⁷ Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exponeret. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. ⁸ Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Paridis nomen ei indidit. ⁹ Qui quum ad juvenilem aetatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod praedones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Creusam, Laodice, Polyxenam, Cassandram; ¹¹ quacum congregi cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit sui copiam. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Praeter hos Hecuba peperit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priamo filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philamon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atlas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hyperochus,

Αἰγεωνεύς, Λυσίθοος, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μένδουσα, Μηδεσικάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδήμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμεῖ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κεβρόνης τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. ² Αὕτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Ἀλέξανδρον μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένην· μὴ πειθούσα δὲ εἶπεν, ἔν τρωῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτὴν· μόνην γάρ θεραπεύσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι. ³ Πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρακλείους, πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν εἰς Ἴδην. Ἡ δὲ μνησικακοῦσα θεραπεύσαι οὐκ ἔφη. ⁴ Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰνώνη δὲ μετανόησασα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

⁵ Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. Οὗτος Μετώπην γημάμενος (Λάδωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμῆνον καὶ Πελάγοντα, εἰκοσι δὲ θυγατέρας· ⁶ ὧν μὲν μίαν Αἴγιναν ἔρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζήτων, ἤκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφου τὸν ἥρπακτά εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκία ἀπέπεμψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἀνθρακες φέρονται.

⁷ Αἴγιναν δὲ εἰσχομίσας εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νήσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς δντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. ⁸ Γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδιόδα τὴν Σκίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεῖς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλέως εἶναι, ἀλλὰ Ἀχταίου (Ἀκτορος;) παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρῆως. ⁹ Μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς φύκην ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φώκον.

¹⁰ Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ, τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρκαδίαν εἰλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φίλιαν, ἔκτεινεν αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελεΐσας, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον, ἀπαλλαγῆσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται. ¹¹ Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρκίας ἡ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτῳ νετελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἄδου φυλάττει.

¹² Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου, τοὺς ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι· καὶ λαγὼν κλήρῳ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ γόνου, φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; filiae vero Medusa, Medesicaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Eetionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii filiam. * Hæc a Rheæ vaticinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. * Verum Troja bello impetita, sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa iniuriarum memor medelam recusavit. * Alexander itaque Trojam reversus vitam finivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspensio se necavit.

* Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Perús et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Ismenum et Pelagontem, filias autem viginti; * quarum unam, Æginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus querens venit Corinthum, ubi a Sisyphe raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluentia sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbonες ferri solent.

* Æginam vero in insulam translata[m] quæ tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Æginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Æacum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. * Uxorem Æacus ducit Endeidem Scironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicum, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glauce Cychrei. * Concumbit Æacus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se commutaverat, ex eaque gignit Phocum.

¹⁰ Erat vero religiosissimus omnium Æacus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopem, quod Styμφalum Arcadum regem, quum Arcadiam subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecra disperserat, deorum oracula nuntiarunt, fore ut Græcia a presentibus malis liberaretur, si Æacus pro ea preces faceret. ¹¹ Quod ubi Æacus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonium post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

¹² Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ferunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo decertaret, in capite disco percussus interfecit, et cum Peleo fratre in silvam quandam transportatum occultavit. Deinde vero cæde detecta, ab Æaco in exilium acti ab Ægina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωπῶ. Κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ²Ὁ δὲ γαμεῖ Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πελοπος· καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἑρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρῃην γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αἵτου, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἶλанта. ³Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἑρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεύκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἄκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. ²Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἔγχευε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἔλθων, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων.

² Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἄκαστον ἀφικνείται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελλία ἀγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλαίσας. ²Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους. ³Μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἔκεινη ἀκούσασα, ἀγγόνην ἀνάπτει. ⁴Πηλέως δὲ πρὸς Ἄκαστον καταφεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπεισθῆναι. ⁵Ἀκάστος ἀκούσας, κτείνει μὲν δὴν ἐκάθηρην οὐκ ἐβουλήθη, σγεί δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πηλῖον. ⁶Ἐνθεν ἀμιλλῆς περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὢν ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειροῦμενοι κατεγέλων ὥς μὴδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷Ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμενος, ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις, τσαυτὰ ἔφη τεθηρευκῆναι. ⁸Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἄκαστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανέρχεται. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἐμελλεν ἀπολυσθαι· σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.

(4) Γαμεῖ δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους (γαμεῖ δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους Heyniius), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπὶ κλην, ὁ Σπερχεῖοις τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὖθις δὲ Πηλεὺς γαμεῖ Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ θεσπιωδούσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέσχοντο. ²Ἐνιοὶ δὲ φασί, Διὸς ὀρυμῶντος ἐπὶ τὴν ταύτης

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Cychreum Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis decessit, regnum tradidit Telamoni. * Hic Peribœam Alcatii, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enasceretur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. * Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis præmium accepit Hesionen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiam fugiens ab Eurytione Actoris filio lustratur, ab eoque accipit Antigonam filiam et terræ partem tertiam. * Nascitur ei filia Polydora, quam duxit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytionem ferit et invitus eum interfecit.

* Iterum igitur a Phthia fugiens Iolcum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Pelie ludis funebribus, cum Atalanta palæstrica pugna decertans. * Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum literas de concubitu dedit. * Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropen, Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; * Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit. ad stuprum se dicens ab eo plectam esse. * Quod ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. * Inde orto de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti comites captis feris illis (quas Peleus abjecerat), Peleum velut nihil venatum derisere. * Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se feras venatum esse dixit. * Quem, quum in Pelio somno oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondito abiit. Ille vero expergefactus, dum ensem quærebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; * qui etiam ensem quæsiuit repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius ex Heynii sententia : Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius, revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetin Nerei, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium patre potentiorum fore, consilio abstulerant. * Nonnulli vero ajunt, ad ejus amplexum prodeunti Jovi Pronætheum

συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεῖα, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν. ²Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουλευθῆναι ὅτιν Διὶ συνελθεῖν ὑπὸ Ἥρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, θνητῷ ἐθέλειν αὐτὴν συνοαῖσθαι. ⁴Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάξει. Γινομένην δὲ ὅτι μὲν πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θήριον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵Γαμεῖ δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ· κακεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεΐ δόρυ μελινόν, Ποσειδῶν δὲ, Ἰππους Βαλίον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐκρυβοῦσα τῆς νυκτὸς, ἐφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. ²Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηΐδας ὤχρητο. ³Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχοις λεόντων καὶ σῶν ἀγρίων καὶ ἀρκτων μυελίσι, καὶ ὀνόμασεν Ἀχιλλέα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκουροῖς ἐπὶ ὀρήσῃεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μεληδὼν, διήγαγε δι' αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὡς δὲ ἐγένετο ἐναιετὴς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι· γυναικεῖα, ὡς παρθένον παρέθετο. . . (εἰς Σκύρον παρὰ Λυκομήδου supplev. Heyn.) ²Κἀκεῖ τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδამείᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὐθις. ³Ὁδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδου ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος, εἶρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴Συνεῖπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταφευσαμένης φόβρᾳν Φόβας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὀφθαλμοὺς, βασιλέα κατέστησε Δολοπῶν.

⁵Συνεῖπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου, ἢ Περιπίδος τῆς Φέρητος, ἢ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. ⁶Οὗτος ἐν Ὀπουντι διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστράλων παῖζων καὶ Κλυσάννου τὸν ἡμιπιδάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατῴκει καὶ Ἀχιλλέως ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς

dixisse ex ea sibi natum caelo dominaturum. ³Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quæ a Junone educata esset, Jovis concubitum evitasse; quare iratum Jovem impetrasse ut illa mortali nuberet. ⁴Itaque quum Chiron consummeret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illum corripuit. Quæ quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumentem conspexisset. ⁵Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dicit convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Peleum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternæ in eo mortalitatis esset deleret, interdum autem unguebat ambrosia. ²Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspicatus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exsequeretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se recepit. ³Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligyron appellabatur), quia labra mammis non admoverat.

(7) Post hæc Peleus cum Iasone et Dioscuris expugnavit Iolcum, et Astydamiæ Acasti uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem transduxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis prævidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lycomedis custodiam ejus credidit. ²Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nascitur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³Ulysses Achillem, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, quærens tubæ ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴Secutus est eum Phoenix Amyntoris. Hunc a Phthia patria pellice, ut de stupro interpellata, falso insimulatum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum regem constituit.

⁵Simul cum hoc Achillem secutus est Patroclus Menetii filius ex Sthenele Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphidamantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achillis fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentino

καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐδασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀπ' ἐαυτοῦ Κεκρόπῃαν ὠνόμασεν. ² Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαμβάνειν, ἐν αἷς ἐμελλον εἶναι τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. ³ Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πληξάς τῇ τριαινῇ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. ⁴ Μετὰ δὲ τούτον ἦκεν Ἀθηναῖα καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδρσίῳ δέικνυται. ⁵ Γενομένης δὲ ἐριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖαν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ, ὥς εἶπόν τινες, Κέκροπα καὶ Κρανῶν, οὐδὲ Ἐρεχθεά, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. ⁶ Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηναῖας ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηναῖα μὲν οὖν ἀπ' ἐαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῆνας. ⁷ Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλον ἐποίησε.

(2) Κέκροψ δὲ γῆμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγραυλον, παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, δὲ ἄτεκνος μετήλλαξε· θυγατέρας δὲ Ἀγραυλον, Ἐρσην, Πάνδρσον. ² Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεταί. Ταύτην βιαζόμενος Ἀλκίρροθος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἄρεος φωραθεὶς κτείνεται. ³ Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει· καὶ ἀπολύεται.

(3) Ἐρσης δὲ καὶ Ἐρμοῦ Κέφαλος, οὗ ἐρασθεῖσα Ἥως ἤρπασε· καὶ μιγεῖσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τίθωνον, ² οὗ παῖς ἐγένετο Φαίθων· τούτου δὲ Ἀστυνόος· τοῦ δὲ Σάνδακος. ³ δὲ ἐκ Συρίας ἔλθων εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἔκτισε Κελένδεριν, καὶ γῆμας Φαρνάκην τὴν Μεγισσάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλέα ἐγέννησε. ⁴ Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον· γῆμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωνος Κυπρίων βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην, Λαογόρην καὶ Βραισίαν. ⁵ Αὗται δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευαζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. (4) Ἀδωνίς δὲ ἔτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγείς ἐν θήραις ὑπὸ σὺδος ἀπέθανεν. ² Ἡσιόδος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφρεσιβοίας λέγει. Πανύασις δὲ φησι Θεϊάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, δὲ ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. ³ Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἰσχυρὸς τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. ⁴ Ὁ δὲ ὡς ἦσθετο, σπασάμενος ξίφος, ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ, περικαταλαβανομένη, θεοῖς νῦξας ἀφανῆς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλαξαν, δ καλοῦσι σμύρναν. ⁵ Δεκαμηνιαῖοι δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου βραγέστερος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς Λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρί-

corpore præditus, in Attica primus regnavit et terram, quæ prius Acte dicebatur, de se Cecropiam nominavit. ² Sub eo, ut dicunt, placuit diis urbes occupare, in quibus suos quisque honores haberet. ³ Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac tridente feriens terram in media arce aquam marinam prosilire fecit, quam nunc Erechtheidem vocant. ⁴ Post hunc venit Minerva, et Cecropem occupationis testem faciens oleam consevit, quæ nunc in Pandrosio monstratur. ⁵ Orta deinde inter illos de terra contentione, Minervam et Neptunum reconcilians Jupiter iudices dedit non, ut nonnulli dicunt, Cecropem et Cranaum, nec Erechtheum, sed duodecim deos. ⁶ Quorum sententia Minervæ terra adjudicata est, quandoquidem Cecrops ab illa primum oleam satam esse testimonio suo confirmavit. Minerva igitur de se ipsa urbem nominavit Athenas, ⁷ Neptunus vero, animo indignatus, Thriasium campum inundavit et totam Atticam aquarum proluvie obruit.

(2) Cecrops, ducta Actæ filia Agraulo, filium suscepit Erysichthonem, qui sine liberis e vita decessit, filias vero Agraulum, Hersen, Pandrosium. ² Ex Agraulo quidem et Marte nascitur Alcippe. Huic vim inferens Halirrhothius, Neptuni et Eurytæ nymphæ, a Marte deprehensus occiditur. ³ Quam ob rem Neptunus iratus Martem in Areopago cædis reum agit, sed is deorum, qui sederunt iudices, sententia absolvitur.

(3) Herse et Mercurio natus est Cephalus, quem Aurora amore inflammata rapuit, cum eoque congressa in Syria filium peperit Tithonum. ² Hujus fuit Phaethon, hujus Astynous, hujus Sandacus; ³ qui ex Syria in Ciliciam profectus urbem condidit Celenderin, et ducta Pharnace Megessari filia, Cinyram Syriorum regem procreavit. ⁴ Hic in Cyprum transvectus cum populo Paphum condidit, ductaque ibi uxore Metharme, Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum genuit et Adonia, ac præter eos Orsedicen, Laogoren, Bræsiam filias. ⁵ Hæc vero ob Veneris iram cum alienigenis concumbentes viris, in Ægypto vitam cum morte commutarunt. (4) Adonis autem puer adhuc per Dianæ iram in venatione ab apro percussus interiiit. ² Hesiodus eum Phœnicis et Alphesibœæ filium dicit, Panyasis autem Thiantis regis Assyriorum, qui filiam habebat Smyrnam. ³ Hæc per iram Veneris, quod eam nihili faciebat, patris amore capta est atque usa nutricis opera cum inscio patre noctes duodecim concubuit. ⁴ Is vero ubi rem sensit, stricto gladio filiam persecutus est; quæ quum jam comprehenderetur, deos rogavit, ut e conspectu auferretur. Dii igitur illam miserati in arborem commutarunt, quam smyrnam (myrriam) vocant. ⁵ Ac decimo post mense ex rescissa arbore natum dicunt Adonin, quem Venus infantem propter pulchritudinem clam diis in arca occultatum apud Proserpinam deposuit. Illa vero ubi

στατο. Ἐκείνη δὲ, ὡς θεάσατο, οὐκ ἀπιδίδου. ⁶ Κρί-
σεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοίρας διηρέθη ὁ
ἐνιαυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν,
μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν
παρὰ Ἀφροδίτῃ. ⁷ Ὁ δὲ Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ
τὴν ἰδίαν μοῖραν. Ὑστερον δὲ θηρεύων Ἀδωνις ὑπὸ
σφός πληγῆς ἀπέθανε.

(5) Κέρκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κρανᾶος αὐτόχθων ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. ² Οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαιμόνιος Πελιάδα τὴν Μήνυτος, ἐγέννησε Κραντὴν, καὶ Κραναίχμην, καὶ Ἀτθίδα· ἧς ἀποθανούσης ἐτι παρθένου, τὴν χώραν Κρανᾶος Ἀτθίδα προσγόρευσε.

(6) Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε.
Τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα
λέγουσι.

² Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριγθόνιος ἐκβάλλει. Τούτων οἱ μὲν Ἥφαιστου καὶ τῆς Κραναοῦ θυγατρὸς Ἀθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἥφαιστου καὶ Ἀθηνᾶς, οὕτως· ³ Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἥφαιστον, ὅπλα κατασκευάσαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἔγκαταλελειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφευγεν. ⁴ Ὡς δὲ ἐγγρὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλὴ ἀνάγκη, ἣν γὰρ χωλὸς, ἐπειράτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σάφρων καὶ παρθένος οὔσα, οὐκ ἠνέσχετο. Ὁ δὲ ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ⁵ Ἐκείνη δὲ μυσαρχεῖσα, ἔριψ ἀπομάζασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρριψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεσοῦσης, Ἐριγθόνιος γίνεταί. ⁶ Τούτων Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· αὐὰ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακατέθετο, ἀπειπούσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. ⁷ Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα· ⁸ καὶ, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ δράκοντος, ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γινόμεναι, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. ⁹ Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραχεῖς Ἐριγθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸν ἐν ἀκροπόλει ζῶσαν τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσαντα, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσαντο. ¹⁰ Καὶ Πασιεῖαν Νηΐδα νόμῳ γῆμην, ἐξ ἧς παῖς Πανδίων γενεννήθη.

(7) Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταρέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν· 2 ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ 3 Δημήτρα μὲν Κελεός εἰς τὴν Ἑλευσίνα ὑπερέδεετο, Διόνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἶνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τῆς οὐδας ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς βίας αὐτὸν δ' ἡδονῇ ἀφειδύας ἐλαύσαντες, παραμύχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθαψαν αὐτόν. 4 Ἡριγόνῃ

puerum conspexisset, reddere eum noluit. * Delato ad Iovem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque iussit Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. 7 Huic autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse dicitur. * Hic ducta e Lacedæmone Peliae Menytis filia, procreavit Cranaen et Cranaechem et Atthidem; quæ quum virgo adhuc diem obiisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii Deucalionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

1 Hunc post regnum duodecim annorum eiecit Erichtho-
 nius, quem nonnulli Vulcano et Atlhidae Cranaï filia natum
 dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in mo-
 dum : 2 Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adie-
 rat. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ de-
 siderium incessit et impetum in eam facere aggressus est.
 Illa vero fugit. 3 Vulcanus autem assecutus eam, quam-
 quam multo cum labore (nam claudus erat), coitus fa-
 cturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum
 non admisit, qui itaque in femur deæ semen effudit.
 4 Quod abominata illa semen lana detersum in terram ab-
 jecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum
 semine nascitur Erichthonius. 5 Hunc Minerva immor-
 talem reddere studens clam ceteris diis educavit, et
 in cista impositum Pandroso Cecropis filizæ custodiend-
 um tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. 6 Sed
 Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiant ac advolutum
 puero draconem conspiciunt, 7 a quo, secundum non-
 nullos, interemtæ sunt; aliorum vero testimonio per iram
 Minervæ furore percitæ de arce se præcipites dederunt.
 8 Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus,
 pulso Amphictyone, Athenarum regno politus est, et Mi-
 nervæ simulacrum in arce consecravit, Panathenæorum
 quæ festum instituit. 9 Uxorem duxit Pasitheam, ex
 qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthōnio vita defuncto et in sacrario Minervæ sepulto, successit Pandion; ¹ quo regnante Ceres et Bacchus in Atticam venire. Cererem Eleusine Celeus excepit, ² Bacchum vero Icarius, qui ab eo vitis palmitem accepit et vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit, qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum animi caussalargius hausissent, malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icarium interfecerunt. Verum postridie quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστεύουσα, κύων συνήθης ὄνομα Μαίρα, ἥ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κακείνη κατοδυρομένη τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἀνήρτησε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τῆν ἀδελφῆν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθεά καὶ Βούτην. ² Πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Λάβδαχον περὶ γῆς δρων, ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε Τηρεὶ πρὸς γάμον τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ³ Ὁ δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας ἐρασθεὶς, ἐφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρόκνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. ⁴ Αὐθις δὲ γήμας Φιλομήλαν, συνηυνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτεμεν αὐτῆς. Ἡ δὲ ὑφίνασα ἐν πέπλῳ γράμματα [καὶ] διὰ τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ⁵ Ἡ δὲ, ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφῆν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν, καὶ καθεψήσασα, Τηρεὶ δειπνὸν ἀγνοοῦντι προτίθησι· καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχείας ἔφυγε. ⁶ Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδίωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοὶ εὗχονται ἀπορνεωθῆναι. ⁷ Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεταί ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνεταί ἐποψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πατρῴα ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. ² Γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ, ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὠρεΐθυιαν, ἣν ἤρπασε Βορέας.

³ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξεῦθος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Διόνιος. ⁴ Ἡ δὲ, λαβοῦσα χρυσοῦν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κεφάλου, πρὸς Μίνωα φεύγει. ⁵ Ὁ δὲ αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πείθει συνελθεῖν. Εἰ δέ γε συνέλθοι γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασιφάη γάρ, ἐπειδὴ πολλὰς Μίνως συνηυνάζετο γυναῖδιν, ἐφαρμάκευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅποτε ἄλλη συνηυνάζετο, εἰς τὰ ἄρθρα ἐφείε θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ⁶ Ἐχόντος οὖν αὐτοῦ κύνα ταχύν, ἀκόντιόν τε ἰδυόλον, ἐπὶ τούτοις Πρόκρις, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πτεῖν ῥίξαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συνευνάζεται. ⁷ Δείσασα δὲ αὐθις τὴν Μίνως γυναῖκα, ἔχεν εἰς Ἀθήνας· καὶ διαλλαγεῖσα Κεφάλῳ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ θήραν· ἦν γὰρ θηρευτική. ⁸ Διωκούσης γὰρ αὐτῆς ἐν τῇ λόχμῃ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν ἀποκτείνει Πρόκριν. Καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φυρὴν αἰδίων καταδικάζεται.

sepeliverunt. ⁴ Erigonæ autem filiaē patrem quaerenti herilis canis, cui Mærae nomen erat, Icarium consecrari solita corpus indicavit; illa vero patrem defensa suspensio se necavit.

(8) Pandion ducta Zeuxippe matris sorore, filias procreavit Procnen et Philomelam, filios vero geminos Erechtheum et Buten. ² Deinde exorto contra Labdacum bello de terræ finibus, socium e Thracia accessivit Tereum, Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter gessisset, Procnem filiam ei dedit in matrimonium. ³ Tereus autem, suscepto ex illa Itye filio, Philomelæ amore correptus cum hac quoque congressus est, Procnem, quam in agris occultaverat, mortuam esse simulans. ⁴ Deinde Philomelam uxorem ducens cum ea concumbebat atque linguam ei excidit. Hæc tamen per literas in peplo contextas suas Procnæ miseras significavit. ⁵ Procnæ igitur, quæsita sorore, Ityn puerum trucidatum elixatumque Tereo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore quam celerime aufugit. ⁶ Tereus, re cognita, arrepta securi insecutus est. Hæc vero in Daulia Phocidis urbe quum jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves mutarentur. ⁷ Et Procnæ quidem fit lusciniæ, Philomelæ autem hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se dividerunt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotium Minervæ et Neptuni Erichthonii. ² Uxorem Erechtheus duxit Praxitheatheam Phrasimi et Diogenæ Cephisi, ex eaque filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam rapuit Boreas.

³ Chthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus, Procrin Cephalus Deionis filius. ⁴ Hæc, sumta corona aurea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad Minoem confugit. ⁵ Qui amore captus ei persuadet ut cum ipso concumberet. At si mulier cum Mino concubuit, nullo modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mulieribus Minos rem habebat, eum veneficiis infecit, ita ut quoties cum alia congregaretur, in illius artus viperæ immitterentur, ideoque pellices perirent. ⁶ Quum vero Minos canem pernecem haberet et jaculum a scopo nunquam aberrans, ea conditione ut hæc acciperet, Procris, data ad bibendum Circeæ radice, ne quid sibi Minos noceret, cum eo concumbit. ⁷ Deinde vero timens Minois uxorem revertitur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad venandum exit; nam venationis studio valde oblectabatur. ⁸ Sed feras quondam insequentem in virgultis ignarus Cephalus jaculo petit, et confossam Procrin interficit. Quocirca Cephalus ab Areopagi iudicibus ad exilium sempiternum condemnatur.

(2) Ὀρείθυιαν δὲ περῶσαν (παίζουσαν?) ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν. Ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαιν περρωτούς.² οἱ, πλέοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τήνων ὅφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς. ὅ γινόνται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων.³ ἔχων δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. Κάκεινή τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταφεύδεται·⁴ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοὶ. Παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.

(4) Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἡ δὲ χρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφάνης, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον.⁵ Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ.⁶ ὅς δὲ ἐτελειώθη ἔνδον ἐν Βενθεσικύμῃ, ὁ ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῇ τῶν θυγατέρων δίδωσιν.⁷ ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχειρήσας βιάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλεῖα, ὃς αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνώκισεν.⁸ Ἐπιβουλευὼν δὲ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανῆς γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευσινίους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.⁹ Αὖθις δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην διαλύσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.¹⁰ Καὶ πολέμου ἐνστάτος πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχῃς Θρακῶν δυνάμεως.¹¹ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθώσκειν τὸν πόλεμον, ἐὰν αἰὼν τῶν θυγατέρων σφάξῃ.¹² Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν· ἐπεποιήντο γάρ, ὡς ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀληθῆναι συναπολέσθαι.¹³ Γενομένης δὲ μετὰ σφαγῇ τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνείλεν Εὐμολπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθέως παίδων ἐβασίλευσεν.¹⁴ ὃς γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπικλάμου παῖδα, ἐτέκνωσε Πανδίονα.

¹⁵ Οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητιόνομος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη. Καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν, τὴν ἐκείνου θυγατέρα Πελλίαν γαμεί.¹⁶ Αὖθις καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ καθίσταται. Κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πόλιν Πύλον.

¹⁷ Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάροις ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰγέως, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν, ὑποβλήθη δὲ ὑπὸ Πανδίωνος. (6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Ilissum fluvium transeuntem Boreas rapuit et cum ea concubuit. Quæ peperit ei filias Cleopatram et Chionem, filios Zeten et Calain aligeros. * Hi cum Iasone navigantes, dum Harpyias persequebantur, periire ; ut autem Acusilaus dicit, ad Tenum ab Hercule interfecti sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus , qui ex ea filios suscepit Plexippum et Pandionem. * Natis his ex Cleopatra filiis, Ideam duxit Dardani filiam. Ea privignos se in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insinulat. * Quod credens Phineus utrumque excecavit. Sed Argonautæ cum Boreæ filiis illuc impulsus in eum animadvertunt.

(4) Chione a Neptuno compressa quum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, infantem in mare abiecit. * Neptunus vero sublatum puerum in Æthiopiam transtulit et alendum tradidit Benthescymæ, filiæ ipsius et Amphitritæ. * Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus maritus ipsi alteram e filiabus in matrimonium dedit. * Hic etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapropter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrum Thraciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit. * Postea autem Tegyrus insidias struxisse detectus ad Eleusinos fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit. * Deinde, Ismaro defuncto, a Tegyrus revocatus in Thraciam rediit et, soluta inter eos discordia, in regno ei successit. * Ac conflato inter Athenienses et Eleusinos bello, adscitus ab Eleusiniis magno cum exercitu Thracum venit auxilio. * Verum Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filiarum unam mactaverit. * Itaque quum natu minimam immolasset, etiam reliquæ sese jugularunt : conjuraverant enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes unâ perituræ essent. ¹⁰ Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et domus ejus interierant, Cecrops Erechthei filiorum natu maximus in regno successit, * qui ducta Metiadusa Eupalamo nata procreavit Pandionem.

* Hic post Cecropem regnans a Metionis filiis per seditionem expulsus est. Confugit Megara ad Pylum, cujus filiam Peliam duxit uxorem, * atque deinde ipsius urbis rex constitutus est. Pylas enim quum Biantem patrum occidisset, Pandioni regnum tradidit, ipse vero, traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

* Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas, Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esse dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονί-
δας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῇ διείλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν
κράτος Αἰγεύς. ²Γαμεί δὲ πρῶτον μὲν Μῆταν τὴν
Ὅπλητος· δευτέραν δὲ Χαλκιοῖππην τὴν Ῥηξήνορος.
³Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῇ, δεδοικώς τοὺς ἀδελ-
φούς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τεύετο. ⁴Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῇ·

Ἀσκού τὸν προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσῃς, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμόν, ἀνήκει πάλιν εἰς Ἀθήνας.
Καὶ Τροϊζῆνα διοδοεύων, ἐπιξενούται Πιτθεὶ τῷ Πέλο-
πος· ²δὲ τὸν χρησμόν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκιτέκλινεν Αἴθρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσει-
δῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ³Αἰγεύς δὲ ἐντεταλμένος Αἴθρα,
ἐὰν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίνος ἔσται, μὴ λέ-
γειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινὶ πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα,
εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτρᾳ ἀποκυλίσας
ἀνελίσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀπο-
πέμπειν.

⁴Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθη-
ναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρό-
γεως ἐνίκησε πάντας. ⁵Τούτων Αἰγεύς ἐπὶ Μαραθῶ-
νιον ἔπεμψε ταῦρον, ὃν οὐ διεφθάρη. ⁶Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν
λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίῳ ἀγῶνα
πρὸς τὸν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φθόνον ἀπο-
λέσθαι.

⁷Μίνως δὲ, ἐπληθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν
Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν
οὐδὲν ἥττον ἐπετέλεσεν. Ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς
αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι.
(8) Μετ' οὐ πολὺ δὲ, θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε
στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μεγάρᾳ εἰλε, Νίσου βασι-
λεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρέᾳ τὸν Ἰππομέ-
νους ἐξ Ὀρχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέχτεινεν.
²Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι
γάρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύ-
της ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ
Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνως, ἐξέειλε τὴν τρίχα. ³Μίνως
δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης
τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε.

⁴Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ ἐνδύμενος ἐλεῖν
Ἀθήνας, εὐχεταὶ Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας.
⁵Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν
πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακίν-
θου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα,] Λυταίαν,
Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον
κατέσφαζαν. ⁶Τούτων δὲ ὁ πατὴρ Ὑάκινθος ἐλθὼν ἐκ
Λακεδαιμόνης Ἀθήνας κατέκει. Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἦν τοῦτο, ἐχρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἀνεί-
πεν αὐτοῖς, Μίνωϊ δίδομαι δίκας ἅς ἂν αὐτὸς αἰρεῖται.
⁷Πέμψαντες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας.
⁸Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς
ἰσας χωρὶς ὀπλῶν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορᾶν.

Metionidas ejecerunt et regnum in quattuor distribuerunt
partes; summum vero imperium erat penes Ægeum. * Hic
primam uxorem duxit Metam Hopletis filiam, secundam
Chalciopen Rhexenoridis. * Quum autem nulla ei proles esset,
fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie re-
sponsus dari sibi postulavit. * Cui deus ita vaticinatus est:

Macte tua virtute, pedem qui prominet utri
ue prius exsolvas quam scandas Palladis arcem.

(7) Ambigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athe-
nas, ac per Trozenem iter faciens a Pittheo Pelopis filio
hospitio exceptus est. * Qui quoniam oraculum intellexerat,
Ægeo inebriato Æthram filiam comprimendam submisit.
Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus
est. * Sed Ægeus, postquam Æthræ mandaverat, ut si mas-
culum pareret, cum educaret, neque cujusnam ille filius
esset indicaret, ense et calceos sub saxo abditos reliquit,
verbis addens, ut, ubi puer subvulso saxo hæc tollere
posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

⁴ Ipse interim venit Athenas et Panathenæorum certamen
instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit.

* Hunc Ægeus contra Marathonium taurum misit, a quo
interemtus est. * Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad
Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis ob
invidiam esse necatum.

⁷ Verum Minos, quum ei afferretur nuntius de filii
morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite ab-
jecit et tibiarum cantum cohibuit, sacrificia nihilo ta-
men secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tibiis et coronis
in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo
post, quum maris imperium teneret, comparata classe
Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio
regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso
opitulatum venerat, interfecit. * Occubuit et Nisus per filiae
proditionem. Habebat enim in capitis vertice crinem pur-
pureum, quo adempto ipsi moriundum erat. Hunc ei cri-
nem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. * Minos
vero Megaris potitus virginem pedibus ad navis puppem
relegatam submersit.

⁴ Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non
posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injuriæ
pœnas sumeret. * Famine itaque et peste in urbe subortis,
primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi
filias, Antheidem, Ægleidem, Lytæam, Orthæam ad Ge-
ræsti Cyclopiis tumulum jugularunt. * Harum enim pater
Hyacinthus Lacedæmone Athenas commigraverat. Quod
quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum delibe-
ratione consulentibus deus edixit, ut Minoi quas ipse
vellet darent pœnas. ⁷ Igitur Athenienses, missis ad Minoem
legatis, pœnas exigendi dederunt potestatem. * Imperavit
Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis
mitterent Minotauro devorandos.

⁹ Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθεργγμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξέλαι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἐξοδὸν ἀπέκλειε. ¹⁰ Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δέισας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγόνα γὰρ ὀφews εὐρὼν, ζύλον λεπτὸν ἔπρισε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. Κάκει, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίνην βοῦν· ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτά καὶ κόρας τὰς Ἰσας, τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, δέμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέλδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ πεζὸς ἡπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφύτην τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἦν ἐφόρει, Κορυνήτης ἀπεκαλείτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεὶς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ² Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπεκαλείτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας (κάμπτων αὐτὰς;) ἀνέχεσθαι· ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναρρίπτουμένοι πανωλέθρως ἀπόλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

⁹ Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quispian nullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excludebant. ¹⁰ Edificaverat eum Daedalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus præstantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce dejecerat Perdicis sororis filium Talaum, discipulum suum, veritus ne ab eo ingenii sollertia superaretur. Is enim serpentis malam nactus, eo tenue lignum secit. ² Deinde ubi puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphae Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam afflabre compegit, ³ et Labyrinthum extruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotauro vorandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Æthra Ægeo natus, ubi adoleverat, summo saxo catceos et ense aufert et pedestri itinere contendens Athenas, ² obsessam a viris maleficis viam pacavit. ³ Et primum quidem Peripheten, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (Claviger) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua prætereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleæ, Corinthi filia. ³ Hic Pityocamptes cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens prætereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. ⁴ Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. ⁴ Eundem in modum et ipsam Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habemus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὑστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεύς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυρα ποταμὸν

ἔλθων, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας περὶ εἰς Μολοσσούς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοῖνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ριφέντες ὥκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμὸς ἐστὶν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου θύωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἰθύλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικαστή, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκείσε γεγонуῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβοῦμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν. ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατώκησαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsum. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo interemerunt.

2.

Cuneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphem fluvium ibique habitavit. Magnetes autem et Prothous ad Eubæam prope Caphareum cum multis aliis periere. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossos venit cum Heleno, postquam Phenicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic consederunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiae, Priami sorores, Aethylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Græcos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiæ pervernerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nausethus dictus est, et mulieres Nauprestides. Græci vero qui cum iis erant, deperditis navigiis, ibidem habitavere.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photus Cod. CLXI : Sopatri Έκλογαί διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. ... Συνειλεχται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὃ συνειλεχται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῷ πεποιήται, ἀλλὰ ὅη καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ κδ'. Ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἴ τι καθ' ἱστορίαν εἰρήται, περιελήφει, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ ὅσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz. : Δωδώνη.... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· « Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον ὄντας καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τα ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν. »

Idem : Βωδώνη, πόλις Πεῤῥαιτικῇ, ὡς Ἀπολλό-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quæ de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim : Ἐτεροι δὲ γράφουσι Βωδωναίε· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμᾶται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Heeren. : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δόξαν.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat. : Χάριτες· αἱ Χαραῖ· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεγείᾳ. Μέμνηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτάς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. Καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124 : Quercus foliis coronati sacra faciunt Matri Deum. Ἡ γὰρ ὄρυς ἱερὰ τῆς Πέας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ variæ doctrinæ libris duodecim. Collegit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulosis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit : sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duodecimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque heroibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet : « Quemadmodum Jovem Dodonæum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona : Pelasgicum autem a πέλας et γῆ, quia terræ vicinus est. »

Bodone, urbs Perrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram altimum opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratiae, ut Sophocles quoque in Elegia. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellarique inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρά, quæ significat gratia. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαρὰν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus dicit de Diis libro tertio.

LIBER VI.

5.

Harpocration v. Ἀποπομπάς : Ἀποπομπαῖοι τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Θεῶν διελεκεται.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἀρείος πάγος· ἀκρωτηριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλοδώρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐνάτῳ, ἐν ϛ τὰς φοινικὰς χρίσεις ἐδίκαζον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μαιφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrobian. Sat. I, 17, p. 297 : *Apollodorus in libro quartodecimo περὶ Θεῶν, ἰήιον solem scribit ita appellari Apollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἴσθαι καὶ ἰέναι (f. ἰέναι), quod sol per orbem impetu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor libelli de Allegoriis Homericis 7 : postquam dixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem numen duobus nominibus ornari, idque tum ex μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto, Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δὲ γε Ἀπόλλων ἥλιος, pergit : Ἡκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. Διὰ τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ὑπερῆσομαι μῆχος.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρχάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

Θεῶν ἑκαυδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρος φησιν, ὅτι Ἀρχάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι** ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφήν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρχάδια τιμῆς χάριν. Locus mutilus ; Heynius suspicatur ἐκ τῆς γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. « Traduxere scilicet Arcades Cereris fabulam ad se. »

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocli. OEd. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobæum Ecl. phys. I, 52, tom. I, p. 1004 ed. Heeren. : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ Ἄδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὐρομεν· « ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταπρονητέον. Ἐκ γὰρ τοιούτων ὀρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νομιζομένους ποταμούς κατανομάσασιν. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἀχη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ.

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι
Γαῖας ἄχρα προχέων Ἀχέρων.

Ἔτι καὶ Λικύμνιός φησι·

Μυρίασι παγῶς
δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.

Καὶ πάλιν·

Ἀχέρων ἄχρα βοροῖσι πορβόμευι.

LIBER VI.

5.

Diī quidam Avernuncii vocabantur, de quibus Apollodorus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollodoro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homicidiis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scripsit etiam Apollodorus demonstrationem harum rerum accuratissime, vir in quovis studiorum genere gravissimus; quocirca ego prolixius hic immorari ac intempestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus perhibet de Cerere : Homines Cereri Arcadia sacrificiuros... nam post primam frumenti sationem sacrificium

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimentum et ad sationem prodiiisset : inde hæc festa honoris gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychidarum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de Inferis inscribitur, hæc de Styge reperi : « ... ab his enim incipiendum est, nec nominum contemnenda explicatio ; siquidem hac ratione fluvios quoque Inferorum nuncuparunt, Acherontem quidem a doloribus (ἀχρεῖν) quem admodum ait in Proserpina Melanippides :

Terræ in gremio tristitia fundens
lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille
fert lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron luctifer mortalibus.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἀκτὰς ἀπαιωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιπούσα λίμνης ἦλθον ἡχούσας γούνας
Ἀχέροντος ὀυπλήχτας ἄρσενας χόας·

ἀκτὰς τῶν νεκρῶν λέγων παῖνα οὐκ ἔχουσας, ἄρσενας δὲ γούνας τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας· θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα δὲ τὰ ἀγονα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὅθεν καὶ θῆλυς ἔέρση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπαιριούσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινόμενων τὸν Ἀχέροντά φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετῆλλαχώς πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἄχρη σχεδὸν υπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλεσαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼ δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκεαν ὠνόμασε. »

Ταῦτα δὲ εἰπόν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδορος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξει· ταδε· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν Ἄδου τε ταύτην κατώκισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἤξισαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στυγέσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητά· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστῆκασιν. »

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπόν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλεσαν ἀπὸ τοῦ κοικύειν· ὁ ἔστι Στυγὸς καὶ στυγνάζεως ἀπορρώξ. Τοιούτου δὲ ἔστι γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἴρεται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὡς Ὁμηρὸς φησιν (Od. Α, 218)·

Οὐ γὰρ ἐτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν·
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰδομένοιο
δαίμνι, ἐπεὶ καὶ πρῶτα λίπη λείν' ὀστέα θυμῷ·
ψυχὴ δ', ἥστ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπτόντηι.

Ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτοις φαινομένοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεμενῶδη δ' ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀφήν, ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἰδῶλα καμόντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἰσότηρσαν τὴν Στυγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδοὺς ὁμοῖαι τολμήσαντας. Διαδόχους μὲν τοίνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἔστι καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἑκτῇ τὰ κατὰ Κλειμένην ἀφηγουμένος, γράφει ταῦτα· Ἐντεῦθεν δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, νεώτερα ἐπῆρσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ ἄλλους τε ὄρκους προσάγων σφι, καὶ διὰ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν προθύμως ἦν τῶν Ἀρκάδων τού· προεστῶτας ἀγινέων, ἔξορκούν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγράμματι καὶ τὸ ἰδιῶμα τοῦ ὕδατος ἀφηγεῖται, λέγων οὕτω· Στυξ ἐν Νώνακρὶ κρήνη τῆς Ἀρκαδίας, ἥς ὕδωρ ἔστι τὸ διασκοπὸν πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δὲ ὕδωρ fortasse non sunt Apollodori, sed Porphyrii. Nam novum hic incipit ἀποστασιματίων.

11.

Clemens Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg : Καὶ μοι δοκῶσι τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis animam introducit loquentem :

Ripas nullo læto cantu resonantes atque nigras
relinquens paludis sonantis gemitus,
Acherontis acuto strepitu ripas alluentis steriles undas.

In quibus mortuorum regiones pæne carentes dicit, masculas vero undas, quæ nihil producant; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat suppeditet, hæc etiam nutriet : unde etiam ros femineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excesserunt, omnique labore ac mœre carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrenda (γοργά) plerisque videntur quæ ad Inferos pertinent : ut et ejus nutricem Sophron Mormolyceon vocavit. » Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subiungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocarunt, tum, quod contristamur calamitatibus et invari præ luctu sunt inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero jusjurandum per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, hæc subjicit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi,
illa sed ardentis victrix violentia flammæ
edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
ast anima, ut fumus, supera in connexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quæ ut plane nos exprimunt ac motus imitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : quæ de causâ illas vitæ simulacra carentiam nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quæ per ipsam pejerantes punire posset : verumtamen præcipuum Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens hæc scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedæmonios concitatis, quum alia ab iis exegit juramenta, quodvis adhibens jusjurandum, tum Nouacrin Arcadum principes deductos jurejurando per Stygiam aquam adstringere voleat. Callimachus quoque libro de Nymphis (de fontibus ?) aquæ proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiæ fluvius est ad Nouacrin, omnia vasa, præter cornea, pertundens.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, Orgia et

δεῖν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διὸς τῆς πρὸς Δία γεγενημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
χότος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μουσῶντος τι-
νος Ἀττικῶ, ὃν ἐν κυνηγίῳ διαφθαρῆναι Ἀπολλόδωρος
λέγει, οὐ φθόνος ὑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπι-
τυμῶ τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang II, 3, nisi
quod pro Μουσῶντος habet Μουσῶντος. « Videtur
ita tradidisse Apollodorus mysteria principio in
honorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Deprecat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν
ἄνθρωποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ
λογιώτατοι, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σε-
λήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ
ἱερὰ τοὺς τάφους αὐτῶν. Δηλοῖ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος
ἐν τῇ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) :
Πολλὰ κάγαθὰ Κἄρες σχοίεν, οἱ καταθύουσιν αὐτῷ
(Μαρτί) τοὺς κύνας. Σκύθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύοντες
μὴ παυέσθων, ὥς Ἀπολλόδωρος φησι καὶ Καλλι-
μαχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis
ei (Marti) canes ab Caribus, quis ab Scythis asi-
nos immolari (prodidit)? non principaliter cum
ceteris Apollodorus?*

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολ-
λόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν
Ἡρακλεῖ ἐλεξικάκῃ ἰδιόζουσά τις θυσία. Τοῦ γὰρ
βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἐμελλον Ἡρακλεῖ προσά-
ξαι, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσα-
ρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχημα-
τίσαι τὸν βόυν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

mysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa qui-
dem ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Cereris in Jovem ;
hæc autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab exsecratione et
abominatione, quæ accidit circa Dionysum, dici viden-
tur ; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apo-
llodorus interiisse in venatione, derivatis, non invideto,
vestra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctis-
simi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam,
ceteros habent homines mortales atque sacra eorum se-
pultura, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis augeantur bonis Cares, qui canes ei (Marti)
sacrificat. Scythæ autem non cessant mactare asinos, ut
dicit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis
sacrificatum ait Herculi Averrunco singulari sacrificio.
Fugiente enim bove, quem ipsi immolandum destina-
vissent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro
cruribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præ-
eret, itaque sacrificium peractum esse.

Cf. Suidas v. Μῆλειος Ἡρακλῆς, et Pollux I,
30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ κίθαρος (piscis)...
ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νομίζεται τοῦ Ἀπολ-
λωνος, εἰρηκεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν
τοῖς περὶ Θεῶν τῇ Ἑκᾷ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ
τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis hetæris, ait,
verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab
amicitia nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίους
καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Περὶ ἧς φησιν ὁ
Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· « Ἑταίραν δὲ τὴν
Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνά-
γουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. »

Cf. Hesych. in Ἑταίρας ἱερόν.

18.

Harpocraton : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλό-
δωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησι κλη-
θῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν,
διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ πα-
λαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὅς ἐκαλον ἀγοράς.

Exscriptis partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησὶν
ἐν τῇ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περισσότερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης.
Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ
γὰρ τὸ περισσῶς ἔρᾶν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ
λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ· παρὰ γὰρ etc.

15.

Esse autem hunc piscem (*cittharum*), propter nomen
suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecate ait mullum (τρί-
γλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis
enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appel-
latur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Heta-
ran, Venerem, quæ sodales et hetæras, id est amicas,
conjungit.* »

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus
in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ
dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus uni-
versus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περιστερὰν)
sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut
jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἔρᾶν, i. e.
a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinence lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἄνθρωπον.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυρσίνην στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, χισσίνῃ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνην στέφεσθαι, ὅτι οἰκειῶς ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἢ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφιέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum huius scholii : media sunt in finem rejicienda. » Heynius.

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Δῖος καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocration : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τούτῃστι τὴν γῆν ἀρχὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocration : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. Εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. « Ὡς περὶ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην (θεταμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουστοροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄζονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφωρίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ.

20.

Lacedæmonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero hedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiati. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia hæc planta peculiariter pertineat ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligeniam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονας vocatos esse scribit, quia τὴν χθόνα, id est terram, quæ inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλαι, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δοῦσαν ἀνέγραφον οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλουν, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως· ὥστερον δὲ, τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες ὁμοίως ἐκάλεισαν. Κύρβιν οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest dijudicari utrum Atticæ illæ columnæ lapideæ fuerint an ligneæ. Posterius aliunde probare studet Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥστερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὐρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photii Lexic. : Κύρβεις ... εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσκευῶσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβιν, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnk. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat; Apollodoream rationem ut assequaris, tenendum, eum κορυφήν, κυρφήν, flexisse, unde κύρβιν factum sit; etiam κόρση, si vera habet Etymol. M. in κόρση, v. infra fragm. Etymologicorum. Sed κατεσκευῶσθαι quid sit, et an Apollodori sit, dubito; videri potest ad antiquam vocem σκι-

κορυφῶν κύρβιν vocatæ essent, ut et κυρβασία nominatur tiara capiti imposita.

Azones et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyros revolutis, docuit Euphorion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari *cyrbes*, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant *στήλας*, *cyrbes* vero, quos in altum surgebant. Verum postea ligna, albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. *Cyrbis* igitur columna, quæ leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in *cyrbibus* leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stelles; ita ut a stando quidem appellarentur *στήλαι*, κύρβεις autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiaræ capitis, quæ κυρβασία vocatur.

Κύρβεις dictæ sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat; vel de Corybantibus, quorum inventum esse *cyrbes* Apollodorus quoque testatur.

ροῦσθαι, σκιρῶν, σκειρὼν, σκυρὼν, *durum*, spectare, et κατεσκιρῶσθαι, *induruisse, rigere, stare, fuisse*. V. Hesych. in Σκειρῶσασθαι et similibus, et Σκυρῶσθαι, λιθῶσθαι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » *Heynius*.

27.

Harpocration in Μείων καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμονται μερίδας, ἐπεφώνουν ἐστῶτες (Heyn. conj. περὶεστῶτες), Ἰσάνην δέ, μείων γάρ ἐστι. Eadem Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol. Aristoph. Ran. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόες. ... ἐορτὴ τις παρ' Ἀθηναίους ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ (al. ἰ.). Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινὸς τὴν ὅλην ἐορτὴν Διονύσου ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθογίαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος; (ἦν δὲ ἐορτὴ Διονύσου Ἀθηναίου), ὥς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμνηχανήσατο τοιόνδε τι Πανδίων· χοῦν οἶνον τῶν δαιτυμόνων ἐκαστῷ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος ποίῳ Ὀρέστης, μήτε ἐκείνου ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίους ἐορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες. Lege Πιθογία... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocration nonnisi priorem partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ Διονύσου) ὥς εἶη γεγονώς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς Θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα

καταθεμελιῶσθαι, ἦν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου τοῦ σ, Σεμέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύεον.

30.

Schol. ad Odys. Ψ, 198: Ἑρμῖν ἀσκήσας: Ἑρμῆς δὲ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐστὶ ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὗρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετραγώνων αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Τῷ δὲ ὄνειροπομπὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὖχσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἴλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοήσαι τε καὶ ἀσκήσαι τοὺς τῶν κλισίων πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας [Barnes. em. ἰδίους: Heyne mavult ἀλεξήτορας (sc. θεοῦ) ἰδέας. Neutrum necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶν δὲ πλείστην ἐπαφροδίσιαν διὰ τῶν ὄνειράτων. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἧτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας ὀδοῦν, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδορον, ὄνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρώιδος τινός· περιχέεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τούτου τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, κακείθεν σχεῖν τὸ λεγθὲν ἐπίιδετον.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v. Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα παρὰ πόδας ὀδοῦν, ἀπὸ Κυλλήνης Ναϊδος νύμφης. Etiam ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi suspicatur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μετὰ μῆν, καὶ φωνὰς ποικίλας προεῖσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἰ τις ἐπιχειροίη, σφοδρὰ δυσηράτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut majores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appendere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero distingui Pithægia, Choes, Chyttra. Aliiter: Quum Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earundem libationum particeps fieret qui matrem occidisset, Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivis congium apposuit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum aliis miscere; quo ne ex eodem cratere biberet Orestes, neu ægre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari cœpit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum e Jove atque Terra natum dicit, ex Terra inquam Themete cognominata,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in θεμελίῳ, i. e. in fundamento suo, posita sint, quamque, una litera s commutata, Semelen poetæ vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer adhuc quattuor res maximas invenit: literas, musicam, palæstram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia est ὄνειροπομπός, i. e. somnia immittit, dormituri eum precantur, expectantque donec somnum injiciat; solent eum in cubiculis habere somni custodem, atque lectorum pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus habeant malorum propolisatricem, nec terribilamenta timeant, sed quam maximas ex somniis capiant delicias. Narratur res ab Apollodoro Atheniensis.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arcadiæ monte novem stadiorum Olympicorum deficientibus pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum, nomen habente a Cyllene heroina. Decantatur autem præcipue in locis ad hunc sitis montem honorari Mercurium, indeque quod diximus illum nactum esse cognomen.

εἶναι. Quæ eadem exscripsit Eustath. ad Il. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis OEd. Colon. 57: Τιτάν Προμηθεύς] Περὶ τοῦ τὸν Προμηθεῖα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ περὶ θεῶν ?] « Συντιμάται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνῶν, καθάπερ ὁ Ἡραϊστος. Καὶ ἐστὶν αὐτῷ παλαιὸν ἱδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. Δείκνυνται δὲ καὶ βάσεις ἀρχαῖα κατὰ τὴν εἰσοδὸν, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθεύς ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡραϊστοῦ. Πειπνιόηται δὲ, ὡς καὶ Λυσισμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡραϊστος, νέος καὶ δευτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινὸς ἐστὶν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms :

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τι νὺς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ κατὰ θάλασσαν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἰστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. Καὶ τις τῶν χρησιμοποῶν φησὶ « Βοιωτοὶ δ' ἱπποιο (f. ἱππῆα, ut ἱππεὺς κολωνὸς ap. Schol. Sophocli. et ἱππότης v. 60. Heynius) ποτιστεύουσι Κολωνὸν, Ἐνθα λίθος τρικάρηνος ἔχει καὶ χαλκεὸς οὐδός. » V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λεύσσει νιν Μόριου Διός] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπόπτην τῶν μορίων ἐλαίων. Καὶ ἐστὶν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος· « Περὶ Ἀκαδημίαν ἐστὶν ὁ, τι τοῦ Καταιδάτου Διὸς βωμὸς, δν καὶ Μό-

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita : « Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum fanumque in sacrario deæ. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi efficta.

33.

Limen æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Istrum quoque liminis ærei meminit et Astydamas. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit : « Bæoti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum. »

34.

Morium Jovem dixit sacrarum olearum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Jupiter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus : « Juxta Academiam ara est Jovis Catebatæ (f. e. qui per fulmina de cælo

ριὸν καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνῶν ἱερὸν ἰδρυμένων. »

« Forte hæc ad lib. XVII spectarunt. » Heynius.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλυμποι δὲ εἰσιν Ἑ. Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ Ὀλύμπιά φησιν Ἀπολλόδωρος ἀγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἡλίδος, Ἀρχαδίας.

« Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παραπρεσβ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat. » Heynius. Dubitari potest utrum ex opere περὶ θεῶν hæc petita sint, an ex Chronicis aut Navium Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκὸν ὡς τάχος ἄχει.] Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπειδὸν (ἐπῆδον, i. e. fecerunt accinere, ἐπῆχον, ἐπέκρουον Heyn.; i. e. φησαν Jacobs.; ἤπειγον Kiessling.; ἔπειον Coray. ad Plutarch. tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ἐλλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικομένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μαγμάτων. Διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφροσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἔχρυντο· οἷς φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἄχει ἀντὶ τοῦ φόφει, κρούει. Ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἥχος οικεῖος τοῖς κατοικομένοις. Φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθῆνῃσι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἤχειον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλεύς ἀποθανόντος, εἰώθασιν κρούειν λέβητα.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Αυτιέρσης. ... τοῦτον δὲ φησὶν Ἀπολλόδωρος ὥδῃν εἶναι θεριστῶν, λέγων οὕτω· « Καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰσάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἰουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὥδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ὥδῃ Αυτιέρσης. » Cf Athenæus XIV,

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis. »

35.

Olympi numerantur sex : Macedoniæ, Thessaliæ, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysiæ, Ciliciæ, Elidis, Arcadiæ.

36.

Æs pulsabant in lunæ defectu et ad mortuos, quum putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quare ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἄχει in Theocrito posita est pro φόφει, κρούει, i. e. pulsa. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Athenis sycophantam in Proserpinæ invocatione ἤχειον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, lebetem pulsare solent.

37.

Lytiæsen Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, his utens verbis : « Ut in Ithrenis Ialemus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsas cantilenas ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytiæses. »

p. 619, A. Photius in Lex.: Λιτυέρσαν, ὥδην τινα ἦν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτυέρσαν ἀνακαλοῦμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych.: Ἀγρεύς ἢ Πᾶν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε δ' ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωτὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. Ἡ δὲ ἐκόμενον αὐτὸν (sc. τὸν πλακοῦντα), δαδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Cf. v. Ἀνάστατοι: ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρωτὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas: Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περλεῖσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etyim. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23: Ex opere περὶ θεῶν hæc esse desumta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447: Νῆ τὴν ταυροπόλον] οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν Ἀθηναίαν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

41.

Macrob. Sat. I, 8: *Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus causam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit: « Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum, id est mense hoc decembri, atque inde proverbium*

38.

Ἀγρεύς (i. e. *venationi præfectus*) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi *Circumlucentes*), placentarum genus, quæ tunc parabantur, quum sol et luna mane supra terram apparerent. Vel sic appellatæ, quod eas circumferabant, faculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod ceu taurus omnia circumbeat et lustrat; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), cujus incolæ dicuntur Acrorites; istac vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere: quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur. »

42.

Idem I, 20: *Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicince atque divinationum consociatæ sunt discipline.*

Omnino plura in Macrobian Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz.: Ἀκρωρεία, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. Ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδωρος φησιν.

44.

Idem: Ἰλισσὸς, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσιῶδες », ὡς Ἀπολλόδωρος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynius ad Periegesin Apollodori retulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc:

Ἔστι δ' ἂν γράφω τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγᾶμω βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δοξὰ καὶ τεθνηκότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντός μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γνησίῳ τε φιλόλογον, γεγονώς ἀκουστής Διογένοῦς τοῦ Στωϊκοῦ, συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξαι ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. Ἔτι δὲ τετραράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις

honorabatur: vocabatur autem apud Sicyonios Acroria. apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perhibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Iliiades, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribo sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stoici, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad præsentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite expo-

ὠρισμένως ἐξέθετο, καταριθμούμενος πόλεων ἀλώσεις, ἐκτοπισμούς στρατοπέδων, μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων, ἐφόδους, περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων, θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδάς, μάχας, πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους, φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων πάντων ἐπιτομὴν τῶν χυδῶν εἰρημένων. Μέτρῳ δὲ ταύτην ἐκτιθέσθαι προεῖλετο τῷ κωμικῷ δὲ, τῆς σαφηνείας χάριν εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate interjectis, pergit v. 45.

Ἐκεῖνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων, εἰς βασιλέως ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῳ τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφῶτι.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius pro στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu longius recedit. Si opus foret, mallet φυγὰς ἐξ πατρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαία vel tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαιῶν ... Καὶ Δύμη ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἣ δὲ πόλις Στρατός. Ὅστερον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος. «Τούτων ἀπέχουσα σταδίου ρχ', ἐσχάτῃ κεῖται πρὸς δύσιν Δύμαι.» «Ὁ πολίτης Δυμαῖος ... Ἀπολλόδωρος ἦ ὁ τὰ τούτου ἐπιτεμνόμενος. Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι.» ... Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν α'. «Πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαῖοις.» Primum et secundum Apollodori locum non ad Chronica refero, sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

suit, enumerans urbium expugnationes, translationes castrorum, migrationes gentium, expeditiones barbarorum, incursus hostiles, traductionesque navalium classium, certaminum situs, societates armorum, fœdera, pugnas, res gestas regum, illustrium virorum vitas; exsilia, expeditiones, eversiones tyrannidum, epitomen omnium, quæ fuse dicta sunt: carmine vero hanc exponere elegit, et comico quidem, perspicuitatis gratia, facile hæsuram sic memorie videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali Philadelphi gratiam exposuit: quæ etiam per totum manarunt orbem terrarum, immortale tributum gloriam Attalo, operis inscriptionem nacto.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitus Dyme appellabatur, regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio nominatæ sunt Dyme. Dicunt etiam *Dymas* plurali numero, sicut Apollodorus: «Abest ab hisce centum viginti stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita est» .. Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud Dumæorum fuisse videtur contra Eleos. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσσώριον, πόλις Σικελίας. Ταύτην τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' χρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλώρος, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλώρου ποταμοῦ τοῦ κατὰ Πάγγυνον, δὲ λέγεται τιθασὺς ἰχθὺς ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθίουσας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μυοῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίχινον, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων. Ἀπολλόδωρος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc deprompta sunt ex eo loco, ubi de Ducetio egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4): Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀφηγούμενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς ὁμοεθνεῖς, πλὴν τῆς Ὑθλας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἔγαγε συντέλειαν. Δραστηκὸς δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγεται πραγμάτων, καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν ἀξιολόγον, τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἥτις ἦν αὐτοῦ πατρίς, μετώκησεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ πλησίον τοῦ τεμένους τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἔκτισε πόλιν ἀξιολόγον, ἣν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν ὠνόμαζε Παλίκην.

redegit: «Hanc regionem tenent Dymæi» ... Apollodorus libro primo Chronicorum: «Bellum impendebat Dymæis.»

46.

Assortum, urbs Siciliæ, quam Apollodorus libro primo Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliæ, ab Heloro fluvio, qui est ad Pachynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces e manu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chronicorum.

48.

Myas, urbs Ioniæ, uti Philo et Apollodorus libro primo Chronicorum.

49.

Chesium, Ioniæ oppidulum, ut Apollodorus in Chronicorum primo.

LIBER II.

50.

Menæ, urbs Siciliæ, prope Palicos, de qua Apollodorus libro secundo Chronicorum.

51.

Idem : Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2), ubi pro Νόμας, quod nihili est, restituendum puto Νόας.

52.

Idem : Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἐνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem : Ὑκκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φίλιππος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκκαρα.

54.

Idem : Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν.

55.

Idem : Χαιρώνεια, ... τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ. « Κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικὴν. »

LIBER III.

56.

Idem : Ἀμαξιτὸς, πόλις τῆς Τρωάδος. ... Τὸ ἔθνικὸν Ἀμαξιτεὺς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ Ἀμαξιτηνοὺς φησιν.

57.

Idem : Λίγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, δς καὶ τὸ ἔθνικὸν Λιγγαῖος.

58.

Idem : Αἰναιός, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνού. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra e Dione Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem : Ἀερία, ἡ Αἰγυπτος ... Ἔστι καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ. Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem : Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλασίᾳ. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem : Ἀμήστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem : Ἀρόεργοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλασίᾳ. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν. « Κελτῶν Ἀρόεργου. »

63.

Idem : Δῶρος, πόλις Φοινίκης ... Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ.

« Εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιβαλάντιον πόλιν. »

64.

Idem : Καίνοι, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noæ... Siciliæ oppidum, de quo Apollodorus libro secundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi referunt Thucydem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliæ, ut Philistus Sicularum rerum primo. Apollodorus autem, in secundo Chronicorum, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalataram, opus Fabii Romanorum ducis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chæronea. ... Possessivum Chæronicus et Chæronica. Apollodorus in Chronicorum secundo : « In pugna, ut aiunt, Chæronica. »

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis. Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodorus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod ἀπὸ τῆς ληνού, a *torculari*, nomen invenit, teste Apollodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apollodorus Chronicorum quarto (al. secundo).

60.

Ædusii, Romanorum socii juxta Celtogalatiam, uti Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliæ civitas, auctore Apollodoro libro quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apollodorus libro quarto Chronicorum : « Celtarum Aroernos. »

63.

Dorus, urbs Phœniciæ... Apollodorus vero Dorum nominat libro quarto Chronicorum : « Ad Dorum urbem maritimam. »

64.

Cæni, populus Thraciæ, de quo Apollodorus libro quarto Chronicorum.

65.

Steph. : Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. 'Ο πολίτης
Χαλκητορεύς. 'Απολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν

« Μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορεύς. »

66.

Sine libri nota idem : Πάρθος, πόλις 'Ιλλυρικῆ.
'Απολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

67.

Post hæc geographica reliqua Chronicorum
fragmenta ex temporum populorumque ordine
apponemus. Initium facimus a Chaldaicis.

Euseb. Armen. p. 9 ed. Ang. Mai. Mediolan. :
De Chaldaica improbabilis chronologia ex Alexan-
dro Polyhistore : *Atque primo anno e Rubro mari
emersisse ait (sc. Berosus) intra eosdem terminos
Babyloniorum immanem quandam belluam, cui
nomen Oanni, quod et Apollodorus in historia
narrat, eamque toto quidem corpore piscem fuisse,
verum sub capite piscis aliud caput appositum, et
in cauda pedes ad instar hominis, et loquelam hu-
manæ similem : ejusque imaginem ad hunc usque
diem delincentem superesse. Hanc belluam, inquit,
interdum cum hominibus versari solitam, nullumque
cibum capere : docuisse homines literas et varia
genera artium, descriptiones urbium, templorum
structuras, legum rationem, finium regundorum
doctrinam : semina præterea et fructuum collectionem
demonstravisse, atque omnia prorsus, quæ
mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse :
ita ut ex eo tempore nemo præterea aliquid inven-
erit. Tum sub solis occasum eam belluam Oannem
denum mergi solitam mari, nocturne in immenso
pelago collocari : atque ita ancipitem quandam
vitam degere.*

Syncelli Chronograph, p. 28, C (p. 51 Din-
dorf.) : Berosus dicit 'Εν τῇ Βαβυλῶνι πολλὸν πλῆθος
ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικησάντων τὴν

Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὥσπερ τὰ θηρία.
'Εν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θα-
λάσσης κατὰ τὸν ὁμορῶντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον
ἄφρενον ὀνόματι 'Ωάννην, καθὼς καὶ 'Απολλόδωρος
ἱστορήσε, τὸ μὲν ὄν σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν
κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἀλλήν κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς
τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου,
παραπεφυκῶτας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. κ. τ. λ.

In sequentibus quoque Apollodorus aliquoties
laudatur. Sic p. 34, D, p. 62 Dindorf. : Alexandri
Anniani Panodorigue testimoniis de diluvio pro-
latis fidem non habendam esse, οὔτε ἄλλῃ τινὶ
δαιμονιώδει αὐτῶν ἱστορίᾳ. Σχεδὸν γὰρ ἀπὸ ταύτης
τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τίνος πηγῆς βορεορώδους
καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης 'Ελληνικὴ
καὶ Μανιχαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. Καὶ τῶν καθ'
ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιαύτων
ἀπατηλῶν ἐσχήκασιν τὰς ἀφορμὰς. Οὐ γὰρ ἰνὸς πρὸς ἡμᾶς
ἀσφαλείας ἔνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὡς καίρια
λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας 'Αλεξάνδρου
καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων 'Αννιανοῦ καὶ
Πανοδώρου τῶν δημογράφων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ ἐκ-
κοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου 'Αλεξανδρείας ἀμα-
σάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ πε-
πονηκῶτος παραθέσθαι.

Εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντές τι κατορθῶν
οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξάμενοι τὰς
'Αλεξάνδρου τοῦ προβῆθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων
βασιλέων δόξας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυ-
λῶνι ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἀλ-
ληγορησάντων, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ 'Αβυδηνοῦ καὶ
'Απολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἐτι Μανεθῶ περὶ
τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πα-
ρόμοια μυθολογοῦντας, ὧν τὰς χρήσεις, 'Αβυδηνοῦ
λέγω καὶ 'Απολλοδώρου καὶ Μανεθῶ, προστεθῆναι
ταύτης ἡγούμαι τῆς προθέσεως, ὡς ἂν καὶ ἐξ ἄλλων
αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῇ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ κα-

65.

Chalcetorium, urbs Cretæ. Civis, Chalcetoreus. Apol-
lodorus quarto Chronicorum : « Quicum Charidemus erat
exul Chalcetoreus. »

66.

Parthus, urbs Illyrica. Apollodorus in Chronicis.

67.

Babylone hominum alienigenarum Chaldaeam incolen-
tium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum
more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari
Rubro ad vicinum littus Babylonis contiguum, animans ra-
tione destitutum emersisse, Oannem nomine, ut Apollo-
dorus quoque retulit, toto corpore piscem, infra piscis
caput aliud caput enatum gerere : pedes humanos in
ejus corpore cerni, at piscis caudæ annexos, etc.

Omnis ferme Gentilium Manichæorumque falsitas
ex hujusmodi scriptura, velut ex aliquo fonte carnoso,
vel ex origine simili scaturivit : nec paucæ hæreseon,
quæ nostram fœdarunt fidem, in fallacibus ejusmodi scri-

pturis principia fundamentaque posuerunt. Quapropter
animos eorum, qui fabellis hujusmodi tanquam veri-
tati consonis fidem præbuerunt, ab errore vindicatur
atque in tuto posituri, supra scripta Alexandri, nec non
Anniani Panodorigue, ejusdem ætatis monachorum, qui
sub Theophilo, vigesimo secundo archiepiscopo Alexan-
driæ, florentes plures historicos tractatus a se elaboratos
ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Præfati
siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylo-
ne regnantibus recepta sententia, probata quoque aliorum,
qui annorum myriadas allegorice sumendas esse putant, ac
demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, addæ
et Manethonis de Dynastiis Ægyptiorum ante diluvium
similia fabulantur auctoritatibus, magnæ licet sese putent
historicæ rei utilitatis auctores exstitisse, nullum tamen
inde veritati emolumentum accessit. Quorum dicta, Aby-
deni, inquam, et Apollodori et Manethonis proferre operæ
pretium duco, quo ipsorum inter se dissensus colligatur,
malumque ruinæ sibi met sit causa, atque ita singulis
quibusque post diluvium annis, quæ divisim et successive

κὸν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος ὄση δύναμις ἐπισημῆσθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.) : Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ιστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔβασίλευον ἐπόμεινοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυτίστορι καὶ Ἀβυθὴνῳ καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θειῶν γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum se dicit Abydeni et Apollodori necnon Manethonis pauca quædam capita, ad confutationis demonstrationem, ne quispiam eorum legendi studiosus circa plures libros distraheretur. Alato igitur Abydeni loco de regno Chaldæorum, ad Apollodori narrationem se convertit hunc in modum :

Πρὸς τοῦτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν ὁ Βῆρωστος ἱστορήσε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον ἐκ Βαβυλώνης Χαλδαίων· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαίων, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὡάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς· ὅπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἰρηκε φανῆναι τῇ πρώτῳ ἔται· οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὃ δὲ Ἀβυθὴνὸς τὸν δεῦτερον Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσιν ἔ· εἶτα Μεγαλάρων ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τούτων Δάωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. Κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθεσιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. Εἶτα ἄρξαι Εὐδώραχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μίξιν, ὃ ὀνομα Ὡδάκων. Τούτους δὲ φησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὡάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τούτου Ἀβυθὴνὸς οὐδὲν εἶπεν. Εἶτα ἄρξαι Ἀμμεψινὸν Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὄγδοον σάρους δέκα. Εἶτα ἄρξαι

᾿Οτιάρτην Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἦ'. ᾿Οτιάρτου δὲ τελευταῖαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. ᾿Ως γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5 : *Hæc quidem Berossus in libro primo narravit, secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarus erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbitratur. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Hac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus ait: nempe primum existisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldæum: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille ac sexcentis conflavit. Addit etiam nescio quem nerum et sosum: nerum ait sexcentis annis constare, sosum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.*

His dictis pergit porro, regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat; decem videlicet ab Aloro primo rege usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille. Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit, Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparam Almelson ex urbe Pantibiblis Chaldæus saris tredecim. Almelsoni successit Ammenon, item ex Pantibiblis Chaldæus, saris duodecim. Hujus ætate bellua quædam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emerit, forma ex homine et pisce mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibiblicus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc imperante, rursus e Rubro mari emeruerunt eadem

contigerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldæos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus ita refert : Berossus narrat regum Babylone natorum primum fuisse Alorum Chaldæum; saris vero decem regnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis, tum Ammenonem Chaldæum, cujus tempestate execrandum Oannem, Annotatedum, e mari Rubro prodiisse, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundum Annotatedum post saros viginti sex visum esse affirmant : tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris decem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quartum Annotatedum eadem prioribus forma, humane nimirum mixta piscis specie, e mari Rubro prodiisse; deinde regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim. Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus similem, in quo piscis cum homine fuerit conjunctio, eique nomen fuisse Odaconi. Omnes istos cuncta summam ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit, de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse Amempsinum Chaldæum e Laranchis saris decem; deinde regnasse Otiartem Chaldæum e Laranchis saris octo, eoque defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, sari vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Edoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summatim dicta erant, accurate exposuisse. Exin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldæum saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νῖνον τὸν Νεβρώθ υἱ Ἀσσυρίοι προσηγόρευσαν· «Οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodit Apollodorum, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδαράζου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγχιάλον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἔσθιε, πῖνε, ὄχρευ· ὥς τᾶλλα οὐδενὸς ἐστὶν ἄξια. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Etesiae Diodori et Cephalionis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἀλλήν Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων

λεγόμενων βασιλείαν ἀνεγράφατο βασιλέων λη', ἐτῶν ,ας. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ ,β7θ ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ ,γμε (γ7ος m.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὧν τὴν γνώσιν, φησὶν, δ' Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θηβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ,αρχδ (ρχδ m.) ἔτη τῆς διασπορᾶς λη' βασιλεύον.

Α' ἐβασίλευε Μῆνης Θεινίτης (vulgo Θεβινίτης) Θεβαῖος, δ' ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonsk. apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διώνιος)· ἐβασίλευεν ἔτη ξξ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,β7θ.

Θηβαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νθ'. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἑρμογένης. Ἔτος τοῦ κόσμου, ,β7ξβ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης ὁμώνυμος ἔτη λδ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γχα'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαβίτης υἱὸς Ἀθώθους ἔτη ιθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γγγ'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε ε' Πεμφῶς (Σεμφῶς Jablonsk.) υἱὸς Ἀθώθους, δ' ἐστὶ Ἡρακλείδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γοβ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς' Τοιγαράμαχος Μομχειρὶ Μεμφίτης ἔτη οθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρός (Τίσανδρος Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omisso) περισσομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γγγ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοῖχος υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἄρης ἀναίσθητος, ἔτη ς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γρξθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὄγδοος Γοσορμῆς, δ' ἐστὶν Ἑτήσιπαντὸς, ἔτη λ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γροε'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἡλιόδωρος, ἔτη κς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γσε'.

68 (?).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrios docuit colere ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapali sepulcro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndaraxæ filius, Tarsum et Anchialum uno die ædificavit. Ede, bibe, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt preti.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebani dicuntur, aliud descripsit regnum, regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Cæpit vero anno mundi 2900, desinitque 3045 (3976), quorum, inquit, notitiam quom ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcis literis regi jussu hoc pacto exposuit.

Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62, anno mundi 2900.

Thebanorum secundus regnavit Athothes, filius Meneos, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebæorum Ægyptiorum tertius rex Athothes ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebæorum rex 4 Diabies, filius Athotheos, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3053.

Thebæorum rex 5 Pemphos, filius Athotheos, qui dicitur Heraclides, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebæorum Ægyptiorum rex 6 Tagaramachus Momchiri Memphites, qui exponitur vir membris redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebæorum Ægyptiorum rex 7 Stæchus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3169.

Thebæorum Ægyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Etesipantus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebæorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Heliodorus, annis 26. Anno mundi 3205.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ι' ἐβασίλευσεν Ἀνωφίς, ὃ ἐστὶν ἐπικωμος (ἐπικόμος cod. Par. A., ἐπικόινος GOGG.), ἔτη κ', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γαλα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἔτεροι ἀβάσκαντος, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γσν'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνούβος Γνευρός, ὃ ἐστὶ Χρύσης Χρύσου υἱός, ἔτη κβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γοξθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Πανῶσις, ὃ ἐστὶν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 'γσιζ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιύρης ἔτη ι'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφις, κωμαστής, κατὰ δὲ ἐνλίους χρηματιστής, ἔτη κδ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφις β' ἔτη κζ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτιμ'.

Θηβαίων ιζ' ἐβασίλευσε Μοσχερῆς Ἡλιόδωτος ἔτη λα'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτο'.

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμήης Ἀρχονδῆς ἔτη λε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γλυδ'.

Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Ἀπάππους μέγιστος Οὖτος, ὡς φασί, παρὰ ὧραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφξθ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐχσχοσοκάρας ἔτος α', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφξθ'.

Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρις γυνὴ ἀντὶ τοῦ

ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηνᾶ νικηφόρος, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφο'.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κδ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφζη'.

Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὐοσιμάρης κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος ἔτη ιδ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφζη'.

Θηβαίων κε' ἐβασίλευσε Θινύλλος, ὃ ἐστὶν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 'γχι'.

Θηβαίων κς' ἐβασίλευσε Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 'γχι'.

Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γγλς'.

Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρῆς Φιλοσκόρος ἔτη ιδ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γγμγ'.

Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γγνε'.

Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνίδιστος τύραννος ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γγξς'.

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πετεαθυρῆς ἔτη ις'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γγξς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενέμης β' ἔτη κγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γγξς'.

Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσίχερμῆς Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γγζα'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Μάρις ἔτη μγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυμς'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφῶας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡρακλείτου, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυπθ'.

Thebæorum Ægyptiorum rex 10 Anophis, qui filius communis (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebæorum Ægyptiorum rex 11 Sirius, qui puellæ filius dicitur et secundum alios non fasciatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebæorum Ægyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, quiest Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebæorum Ægyptiorum rex 13 Rauosis, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebæorum Ægyptiorum rex 14 Biyres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebæorum Ægyptiorum rex 15 Saophis, comissator, secundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebæorum rex 16 Saophilis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebæorum rex 17 Moscheres Heliodotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebæorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebæorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebæorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora minus regnavit. Anno mundi 3469.

Thebæorum rex 21 Echescosocaras per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebæorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Hæc est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebæorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 22. Anno mundi 3598.

Thebæorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebæorum rex 25 Thinillus, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebanorum rex 26 Semphrocrates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebæorum rex 27 Cluter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebæorum rex 28 Meures Philoscourus, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebæorum rex 29 Chomaephtha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebæorum rex 30 Sæcuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebæorum rex 31 Peteathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebæorum rex 32 Stammenemes secundus annis 23 Anno mundi 3768.

Thebæorum rex 34 Sistosichermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebæorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebæorum rex 36 Siphloas, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3889.

Θηβαίων λγ' ἐβασίλευσε Φρουεῖω, ἦτοι Νεῖλος, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ'ωπθ'.

Θηβαίων λη' ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη εγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ'πειγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλέων τῶν κατ' Αἰγυπτὸν λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσκοίει ἱερογραμματέων παρέφρασεν ἐξ Αἰγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἐληξεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ β' τοῦ κοσμικοῦ ἔτους, ἔτεσιν ρκδ' μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γ' τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐφεξῆς ἄλλων νγ' Θηβαίων βασιλέων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγούμεθα ἐνταῦθα, ὥς μὴδὲν συμβαλλομένης ἡμῖν, παραθέσθαι, ἐπεὶ μὴδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

71.

Syncell. p. 97, B (p. 181 Dindorf.): Τῷ γ' τοῦ κόσμου, ὅς τοῦ Ναχωρ ἡ Σικυωνίων βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ὥς καὶ βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα ρδξ'. Μεθ' οὗς ἀρχόντας ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. Ὅμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὥς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126: *Sicyonios reges subjungimus, quorum princeps Aegialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959 (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); post reges autem praefuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33: quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, quum impensae ferendae impar esset, fugam arripuit.* Eadem habet Syncellus p. 19. Regum nomina haec sunt 1. Aegialeus annis 52. 2. Europs a. 45. 3. Telchin. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Aegydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi aequalis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plemnæus (Πιλημναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathonius a. 30, Cecro-

pis aequalis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyrens (Ἐχρεὺς Sync.) a. 55. Danai aequalis. 16. Corax a. 30. 17. Epopheus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Hujus aetate desiverunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phæstus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Hujus aetate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum: 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3) Theoclytus a. 4. 4) Euneus a. 6. 5) Theonomus a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Charidemus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott., p. 139 Sylb. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12.) Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysum ponendum esse, εἰ γε τῆς Περσικῆς βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (ὁ Διόνυσος), ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διονύσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργεὶ πλεῦσαντας συνάγεται ἔτη ἐξήκοντα τρία... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τριάκοντα (vel τρ. ὅκτω) κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον. Ἐντεύθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη πεντηκοντατρία. Ἐνταῦθά που καὶ ἡ Δίῳ κατάληψις.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apotheosin eodem anno contigisse statuas quo Trojae excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.):

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipiscitur.

146 Bacchi apotheosis

101 Hercules nascitur.

Theaeorum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Theaeorum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Aegypto Theaeorum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris literis Diospoli desumpta ex Aegypia in linguam Graecam transtulit, imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annis 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3975.

Altorum qui sequuntur regum Theaeorum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque priorum notitia ullam habeat utilitatem.

71.

Anno mundi 3239, Nachor 76 Sicyoniorum regnum

cepit a primo rege Aegialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum perfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

72.

In deos refertur (Bacchus) tricesimo secundo anno regni Persei, ut ait Apollodorus in Chronicis. A Baccho autem ad Herculem, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres... A regno autem Herculis quod fuit Argis, usque ad ipsius Herculis et Aesculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apotheosin, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

- 84 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)
- 83 Argis regno potitur. Argonautarum expeditio (τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελειώσαντες. Bibl. I, 9, 26, 6).
- 78 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐν μῇ καὶ ἑσσεῖν ὀκτώ, Bibl. II, 5, 11, 1.
- 68 Iphitum occidit. Omphalæ venditus tres annos servit.
- 64 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος (post cædem Iphiti?) τειλούμενης. Bibl. II, 7, 2, 4.
- 62 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172, A, p. 324 Dindorf.: Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτῃν Ὀλυμπιάδα υἱ' (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υἱ' (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.
- 53 Hercules et Æsculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.

Troja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5 : Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολουθῶς Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν καθόδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτῃν Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείπονται τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων. Congruunt quæ leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd. I, 12.

Porphyrus libro primo Historiæ philosophicæ ap. Euseb. Armen. p. 139 : *A capto Ilio usque ad Heraclidarum in Peloponnesum descensum ait Apollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a descensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: exinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annorum esse CCCCVII*. P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402 : Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν καθόδον, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἐξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἑκατὸν πεντηκονταετηνία, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

73.

A bello Trojano, Apollodorum Atheniensem secuti, octoginta annos ad reditum Heraclidarum statuimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, a regibus Lacedæmoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ἑκτώ. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardt ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49 : Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἡμυαχέιναι) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἑσσεῖν ἑκατὸν (addit Clemens : Ἀγιστοῦ τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαίμονίων βασιλεύοντος), ὅτε γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Postremi verba hæc sunt : Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτητα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγενῆσθαι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθηναίων Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἑσσεῖν ρπ'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μὲν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἑσσεῖν υ' ἔγγυς μετὰ Δίου ἄλυσιν, καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχιλόχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzes XII, 193 : Ὅ δ' Ἀπολλοδώρος φησὶ τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀγδοήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρώων, ὅποτε καὶ ἡ καθόδος Ἡρακλειδῶν ὑπῆρχεν.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C : Ἀπολλοδώρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ η' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαίμονιους καταδεχθῆναι γράφει. Heynius scribendum putavit : Ἀπολλοδώρος τὰ Λυκούργου νόμιμα τούτοις τοῖς χρόνοις κ. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verhis conjungenda sunt, χρόνους mutaverim in χρόνω, sicut jam Goar. χρόνος voci substituere voluit ἔται, quamquam is præferendam duxit alteram explicationem, eamque perversissimam. Vertit enim hunc in modum : « Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

cam annis centum (quum Agesilans Dorystaci esset rex Lacedæmoniorum), illeque post Trojam captam annis bis centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octαvο.

Lacedæmonios scribit Apollodorus libro octavo.

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedæmone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Græcorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimæ, in id sæculum Romuli cecidit ætas, quum jam plena Græcia poetarum et musicorum esset; minorque fabulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi ætati triginta annis anteposunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον, ἥκιστα δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ δημολογοῦνται. Οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συναχμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκχειρίαν λέγουσιν αὐτόν· ὧν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τεκμήριον προφέρων τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοῦ νομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον· οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδωρος οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀποφαίνοσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quærendus est, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Coræbi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Troj. c. a. C. a.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a 37.
225	959	Doryssus a 29.
254	930	Agésilas a 44.
298	886	Archelaus a 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a 40.
398	786	Alcamenes a 37.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducens ex disco Lycurgi no-

408 776 Alcamenis anno decimo prima Olympias acta est.

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos annos triginta inter Eurysthenis annum natalem et regni initium interjectos, alios duos dedisse videtur Aristodemum (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi ἐπιτοπεία, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cadit, duobus annis posterior fit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrius. Qua in re illud quidem pro certo statui, numeros Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agésilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de caussa, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agésilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Utut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno latæ esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro decimo octavo scribens decimo vel octavo. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. l. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis eum aunis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Coræbi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerunt, vulgari illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartano- rum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt, velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis maiorem olympiade prima eum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I, p. 37, de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. Ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἐβδομήκοντα ὅκτω, ἢ, ὡς Σωσικράτης φησιν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I, p. 38). Apollodorum in constituendis Thaletis natalibus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, Suidas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrob. c. 18: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακὸς ἑκατὸν ἑκαστος ἔζησεν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας ἔτη 44. Probabile est Apollodori numerum apud Diogenem depravatum esse. Nam septuaginta octo anni, Clintonus ait, natum facerent 624 aut mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus natali tempore testimoniis, posterius Herodoto I, 75 repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα ὅκτω, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 98, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. H. Ritteri Hist. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: Ὅν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν Συκελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γενέσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. Gramm. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα· et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum censet τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praeferenda videtur Clintoni sententia, qui, quum Xenophanes etiam sub Hieronis regno ex Timæi testimonio vixisse dicatur, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, E (Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηλικος ἦσθ' 88' ὁ Μῆδος ἀφαιέτο), et e Plutarch. Mo-

ral. p. 175, B. C (Ἱέρων μετὰ Γέλωνα τύραννος ἔλεγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. κ. τ. λ.), philosophi aetatem duobus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Hæc verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Græc. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medium autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacræ literæ Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in *Diction. critiq.* s. v. *Xenophane*, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosoph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Οὗτος ἔως Κύρου δ' ἐνεῖμεν· quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: Ὑστερον μέντοι φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαϊώδη τὴν ἔχθρην, ἥπερ περιέτρεχε καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος· ὅς καὶ φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὁδῆς Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἐξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse primo anno tricesimæ quintæ Olympiadis, mortuum ætatis anno septuagesimo octavo, sive, ut Sosicrates ait, nonagesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timæus fuisse dicit tempore Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epicharmi poetæ; Apollodorus autem eum, quum natus esset quadragesima olympiade, pervenisse usque ad tempora Darii et Cyri.

78.

Postea Athenienses disceptasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiæ iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimæ octavæ olympiadis annum egisse ætatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ὀλίγον) erratum suspicatur, nisi forte statuendum sit intelligi *maiores* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἰβυκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γεγένηται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

Sardes combustae sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: Ἦκμασε περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὀγδότης Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ νῇ (leg. νη) Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἄλώσει, ὅτε Κύρος ὁ Πέρσης Κροίσον καθεῖλεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. l. l. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γεγένηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ἑτ' Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἐβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδότης. Sic postrema correxerunt viri docti; vulgo legitur τῆς ἐβδομηκοστῆς ὀγδότης, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertae verba l. l.: Αἰεταὶ κατὰ τὴν Σέρξου διάβασιν εἰκοσὶν ἔτων εἶναι, βεδωκέναι δὲ ἐβδομήκοντα δύο. Cum Apollodoro consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. l. l. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragmm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγεννήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀμφιφώνος (leg. Ἀμφιφώνος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

ἐβδομηκοστῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαρρηλιῶνος ἔκτη, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἀρτεμὶν γενέσθαι Δῆλιοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑννεηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος, γεγονὸς ἑτῶν ἐβδομήκοντα. Cf. Plutarch. Symp. VIII, 1, Aelian. V. H. 25, Clinton. proem. p. XX.

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλεάτης. Τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Roscio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τοῦτον Ἀπ. φ. ε. ἐν Χρ. Πύρρῳ, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤματι κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum l. l. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διάκοσμον ἔτεσιν ὑστερον τῆς Ἰλίου ἄλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγόνει δ' αὖν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. s. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana aera positum esse opinatus Apollodori sententiam studuit infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenidis et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἤματι αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλιτος Λάρου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 32.

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captae sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimae octavae anno primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphesione, septuagesimae et septimae olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimae quintae olympiadis, septuagesimo aetatis anno.

83.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis natura quidem Teleutagorae, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacosmo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagoras, illo minor natu annis quadraginta. Parvum vero illum Diacosmum a se compositum refert anno post Trojae excidium septingentesimo trigesimo. Fuerit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμιωνος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δίωνων ἐν Περσικοῖς, Μαϊανδρίου.

Idem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνεγόντα. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶν ἐβδόμηκοντα, σοφιστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα ἔτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθανεῖν ἐγγὺς ἐβδόμηκοντα ἔτη γεγονότα, τετταράκοντα δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ὄντα —) καὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. V. Clinton. Fast. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 442 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἦχμασε κατὰ τὴν πρὸ Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν· «ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱός, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84, 2) Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν.» Εἴθ' ὑποβάς· «οἱ δ' ἰστοροῦντες, ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελέως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. Ἡ γὰρ οὐκέτ' ἦν, ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακώς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἐτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἑτῶν φησὶ τελευτηκέναι.» Ὁ δὲ πρῶτην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νεκρικῶς κέλητι, τοῦτον πάντως ἦν ἡμῶν υἱός· ὡς θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημαίνεσθαι.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus restituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μέτωνος υἱός, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν ...
Οἱ δ' ἰστοροῦντες ὡς πεφευγὼς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελέως ἀγνοεῖν ἡμῶ
δοκοῦσιν· Ἡ γὰρ οὐκ ἔτ' ἦν ἢ παντελῶς
ὑπεργεγηρακώς· ὅπερ οὐκ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dimon in Persicis ait, Mæandrii filius.

Quidam illum iter agentem in via defecisse dicunt, quum ad nonagesimum ætatis pervenisset annum: Apollodorus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi artem exercuisse quadraginta annos, floruisse olympiade octogesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84, Empedoclem Metonis filium fuisse ait, ceterum ad Thurius nuper omnino conditos venisse Glaucus ait: deinde post pauca: «Qui vero narrant domo profugum venisse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenienses, prorsus id mihi ignorare videntur: aut enim jam defecerat, aut omnino valde senex erat, id quod minime probatur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo ætatis anno, insuper etiam Hieracitum, ait vita excessisse.» Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντα ἑτῶν, ἐτι τ' Ἡράκλειτον, φησὶ τελευτηκέναι.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V. Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντίνων αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα. Ὅν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βῶναι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit 108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secundum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian. Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append. p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαργηλιῶνος ἐβδόμῃ· καθ' ἣν Δῆλιοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασίν. Si accuratius calculos subducimus, Platonem natum videmus duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C. Maii mensis die 21^{mo} vel 22^{mo}). V. Clinton. an. 429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4: Καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθηκέναι. Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques, eodem censebatur nomine, ita ut simul tempus ab Apollodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrant ipsius (Empedoclis) fuisse discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum et novem ætatis implevisse annos.

89.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octogesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die Delii Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3) Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore Antimachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1, 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ εἰκοσιν ἔτη, ἑπτακαίδεκέτῃ συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἔλθειν ἐπὶ ἄρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμείαν ἀπῆραι καὶ μείναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότῳ δ' ἔλθειν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἤδη γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκαίῳ σχολάζειν ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. Εἴτα ἀπῆραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πρὸς καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90 : Γεγόνασι δὲ Εὐδοχοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. ὁ Κνίδιος), ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφώς, τρίτος Σικελιώτης παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἑλὼν ἀστικὰς μὲν τρεῖς, Ληναϊκὰς δὲ πέντε, καθὰ φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς... Ὁ δ' αὐτὸς φησὶ τὸν Κνίδιον Εὐδοχὸν ἀμάρσσει κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστήν Ὀλυμπιάδα, εὐρεῖν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμάς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντήχιστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone : Πύρρων

ἦλειος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ, ὡς φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro : Τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους (vel Αὐσιφάνους) ἀκούσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. Mox 14 : Ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένης ἄρχοντος, μηνὸς Γαμηλιῶνος ἐβδόμῃ, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρώτον συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μεταλθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδομήκοντα, τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχον Ἀγεμάρχου Μυτιληναῖον.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro : *Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui Chronica inscriptus est:*

Κηρισεύς ὢν ἐκ Διοπαίθεος πατρός,
πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράφας δράματα
ἔξελπε, πενήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Ex istis tamen centum et quinque omnibus, solis eum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C. 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsin. F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI. V. Clinton. ad annos 291 et 342.

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimæ nonæ olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo ætatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenen archonte Eubulo, quarto anno centesimæ octavæ olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimæ nonæ olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum ætatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimæ undecimæ olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisset Chalcidem tertio anno centesimæ quartæ decimæ olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium : quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres : primus hic de quo loquor (sc. Æschini filius, Cnidius, astrologus, geometra, medicus), secundus Rhodius historicarum scriptor, tertius Siculus Agathoclis filius, poeta comicus, qui ter urbana

vicit certamina, et quinque Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse atque linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quoque refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis, primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Nausiphanem et Praxiphanem audivisse tradit. ... Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimæ nonæ Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mytilenis et Lampsaci scholam instituit annis quinque, postea Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimæ vicesimæ septimæ olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vitæ impleisset annos. Successit illi in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenæus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: Σχολαρχεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμῳδίας, τὰ δὲ λόγους δημογυρικοὺς καὶ πρεσβευτικοὺς.

«Excidisse puto annum mortis Cratetis, quod factum nolum, quum aliunde de eo non constet.» Heynius. Euseb. ad Olymp. 127: *Polemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates* (cod. Armen. corrupte: *Coton*) *clari habentur.* Idem habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρχεσίλαος, Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. V. Clinton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindf.): Οἱ βασιλεῖς Ποντίων δέκα κατὰ τούτους ἔρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη σιγ'· περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦτον ἐν τῷ Ῥαδείῳ σχολάζοντά φησιν Ἑρμῖππος, ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἐνθα προσενεγκάμενον γλυκὺν ἄκρατον καὶ λιγυρίασанта πεμπταῖον ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἑβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

97.

Strato scholæ præesse cœpit, ut Apollodorus in Chronicis refert, olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, alios de comœdia, orationes item pro concione et iu legislationibus habitas.

99.

Arcesilaus Seuthi sive Scythi filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

101.

Chrysippum in Odeo philosophantem Hermippus ait a discipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφεὺν δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἴκοσι ante τεσσάρων delendum esse monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: *Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megaiopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliasse templum auro argentoque plenum.*

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυροῖς, πόλις Κελτικὴ, Μασσαλιωτῶν ἀποικοῦς. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδω-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari cœpisse, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vita excessisse olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Tauroids, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων φησίν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀποβρίφεντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσενηγθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμου τῆς νεῶς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori opere geographico petitum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodori operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemur.

LIBER II.

106.

Idem : Ἀβυλλοί, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νεΐλου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem : Ἀριανία (leg. Ἀριανοί), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίαις. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

108.

Idem : Αὐγίλα, οὐδετέρως, πόλις Λιβύης· Ἀπολλόδωρος β' Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem : Αὐσεῖς, ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem : Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem : Ἰθέραι δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἰθέρως ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Περὶ γῆς β'· « Ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἰθέρ τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ. » « Ea-

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni gessisse taurum, atque hos a classe Phocæensium disjectos et illuc appulsos, urbem a navis insigni nominaasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nili proxima, uti tradidit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusiis proxima, auctore Apollodoro in libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

109.

Auses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro secundo de Terra.

111.

Iberiæ duæ sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab Ibero flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

dem apud Constantin. Porphyrog. De themat. II, 23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc, seu potius in iis, quos exscripsit, plurimum Apollodoreorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24. » Heynius.

112.

Idem : Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem : Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδωρος Περὶ γῆς δευτέρῳ. Λησται δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

113 a.

Idem : Μασσύλοι, Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος β'.

114.

Idem : Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς. Heynius.

115.

Idem : Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νεῖλῳ. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περὶ γῆς. Λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Δαδαῖοι (Berkel. Σαβαῖοι; Holsten., cui Heyn. adstipulatur, Δαμαῖοι), καὶ Νουμιδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem : Ὀρβίται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. « H. e. gens habitans circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quoque Berkel. » Heynius. Verum hoc ferri nequit. Verba Ἀπολλόδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari veterum libros citandi more significant: Apollodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de Alexandria in India ab Alexandro magno condita.

Descriptionis terræ meminit : « Cis Pyrenen Iber est, « magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens « undas. »

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Massyli, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, auctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubæi, uti Sabæi, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem : Παροπαμίσιος, πόλις ὁρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσάδαί οἱ παροικούντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησὶ τὸ ὄρος κεκλήσθαι.

118.

Idem : Τόρεται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem : Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ. « Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλοὺς Λιθυροὶ καὶ τινες Ἴστροι λεγόμενοι Ὀρᾶς. » Καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλίς. « Πρόκειται Χερβόνησος Ὑλλικὴ μάλιστα Παλοποννήσου, ὥς φασὶ, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας. » Postrema inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi velint, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404 :

Ἐξῆς δὲ μεγάλῃ χερβόνησος Ὑλλικὴ,
πρὸς τὴν Παλοπόννησον τι ἔξισουμένη.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πέντε καὶ δέκα
Ὑλλοὺς κατοικεῖν, ὄντας Ἑλλήνας γένει.

Nec tamen propterea cum Heynio putandum hos ipsos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminationem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem : Ψησοί, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Ταυρικῆς). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως (Mss. ἐν β' περὶ γῆς). « Ἐπειτα δ' Ἐρμώνασσα καὶ Κήπος, τρίτον δὲ τὸ Ψησῶν ἔθνος. »

121.

Idem : Ὀρίται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων (p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

« Ἐπειτα δ' Ὀρίτας τε καὶ Γεδρωσίους,
« ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὥς ἐνοικούντας πέτρων ...

« Supplet tertio versu Ἄοριν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέτρων mutat : non male. Salmas., qui omnino his de versis. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat : « Ἐπειτα δ' Ὀρίτας τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικούντας πέτρων Ἀρβίος. » Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὥς ἐνοικούντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiam intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum : Νῦν δέ γε ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετραπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν · ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κοινῇ μέρει, Γῆς Περίοδον ἐπιγράφας.

123.

Idem I, 105, B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Ὄσον Ἰβήρων μὲν τῶν ἑσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μεταχισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει. E libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz. : Ἀδρανὸν, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἴτνῃ... Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἔθνικόν.

125.

Idem : Αἴνος, πόλις Ὀράκης. ... Ταύτην Ἀπολλόδωρος φησιν ὠνομάσθαι Πολυτοβρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem : Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροϊζήνος, ὥς Ἀπολλόδωρος.

117.

Paropamisus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta habitant, Paropamisadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis ait montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periegeos.

119.

Hyllei, populus Illyricus, ... Apollodorus in secundo de Terra : « Supra autem Hyllos Liburni, et quidam Istri dicti Thracæ. »

120.

Psessi, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periegeos : « Postea vero Hermonassa, et Cepos, tertia vero Psessorum gens. »

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo : « Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petram ...

122.

Nunc inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentile dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthen), i. e. ex eo quod Anthes hic commigraverit ex Troæne.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8; IX, 22, 5.

127.

Steph.: Ἀλλόδρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem: Ἀμφιγένεια ... ἐστὶ κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

129.

Idem: Ἀντικύρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem: Αὐτομάλακα, χωρίον Λιβύης. Πολυτίστωρ τρίτη· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλά φησι.

131.

Idem: Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἑνὸς σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem: Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem: Ἐχῖναι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξὺ, παρὰ τὸν ἔχινον, ἢ διὰ τὸ πλῆθος ἔχιν ἔχινων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντιως. Etymol. M. h. v. addit: τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem: Θέρμη, πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus. teste Apollodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae; secundum Antimachum, Messeniae.

129.

Anticyra, urbes duae, una Phocidis, ... alia in Malienisium terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyae: Polyhistor libro tertio. Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodianus per unum tantum s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echinæ, insulae circa Aetoliam... Appellantur etiam Echinades vel quia sunt asperae et acutae velut echinus, vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus vero ab Echino vate sortitas fuisse nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciae. Apollodorus Macedoniae dicit, et Thucydides.

135.

Lacedaemon. ... Civis Lacedaemonius. Dicitur etiam per

135.

Idem: Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος ... λέγεται κατὰ συγκατῆν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυθωνιᾶται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem: Μένδη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem: Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδίσσῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ὄρος μέγα τὴν Ὀδησσὸν φησιν.

138.

Idem: Πασσαργάδα. .. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν.

139.

Idem: Πέφνον, πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem: Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. Καὶ ποταμὸς Σικανός, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem: Τέβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem: Τένεδος, ... Ἐστὶ καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι. «Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros Περὶ νεῶν spectasse hæc.» Heyn.

143.

Idem: Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncopen Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum Cydoniatæ dicuntur Cydones.

136.

Mende, urbs Thraciae, a Mende muliere. Apollodorus Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodorus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadæ.... quod Apollodorus genere masculino usurpat.

139.

Pephnum, urbs Laconica, neutro genere. Apollodorus vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius. taliae, ubi Roma est et Latinorum regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apollodorus vero Pamphyliæ esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro condita. Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem: Ὀκαλία, πόλις Βοιωτίας. ... Ὀμηρος. ... ἐκαλεῖτο δὲ Ὀκαλία, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem: Ὀρικός. ... Ἐκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἡλείρου τὸν Ὀρικὸν ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem: Ὀρεός, πόλις Εὐβοίας. ... Ὀρείτης ... Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησιν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὀρείτας. « Ὄτω τὴν τῶν Ὀρείτων νυχτὸς αἰροῦσι πόλιν. » Hyginus metro subveniendum putat sic: τῶν Ὀρείτων αἰροῦσιν ὀτω τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116: Πεδίον Νηπείας ἔστι περὶ Κύζικον.... Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δεσπότην Συρακοσίον ἱπποχάρμαν βασιλῆα: Ineptos dicit Didymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed Aetnaeum fuisse dicentes, Συρακοσίων ἱπποχαρμῶν scribere voluerint: Τότε γὰρ Ἱέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναίος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63: Πρωτογενείας ἄσται ... τῇ Ὀποῦντι λέγει· ἐκεῖ γάρ φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρρην οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος (δὲ) φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρην οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX, p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M.: Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος· « Ἀτ-

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκῆτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν. » Add. Stephan. in h. v.: Πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνῳκισμὸν Βιθάλης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,
vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz.: Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας ... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλατῆς τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρώτῳ τοῦ Καταλόγου· Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῶ πορεύεσθαι ἐπ' ἀλλήλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλατῆν καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267: Φασὶν ὅτι Κῶπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐχρῶντο οἱ ἐγγχώριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκεῖσε που Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλατῆν, ὃ δηλοῖ τὴν κώπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem: Ἀργούρα, πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἀργίσσα ... Τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φιλων· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀργείους ὀνομάζεσθαι· ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσοῦσης, ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θεσσαλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἀργὸς εἶπεν Ὀμηρος. Cf. Eustath. ad Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἐθνικὰ secutus, post alia dicit: Ἀργίσσα δὲ ὀνομάσθη ἢ ἀπὸ Ἀργείων ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque nominavit Hellenopolin. »

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataeae, urbs Boeotiae, ... vocata fuit a palmula remi, ut Apollodorus primo Catalogi: « Quum ab paludibus inundari soleret Boeotia, qui juxta paludes habitant, Boeotios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula remi (πλάτη) vocatas esse Plataeas, et a remo (κώπη) Copas urbem. »

152.

Argura, urbs Thessaliae (ad Peneum fluvium), antea Argissa dicta... Gentile oportebat esse Argureus, quemadmodum etiam Philo perhibet: verum Apollodorus in primo libro de Navium Catalogo tradit, incolas Argivos appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thessaliae loca, quam Homerus Pelasgicum Argos nominavit, sibi vindicaverint.

144.

Ocalea, urbs Boeotiae... Sic Homerus... Vocabatur vero Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricum... Hecataeus portum Epiri vocat Oricum... Apollodorus autem admirabilissimam urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Euboeae... Gentile Ὀρείτης... Apollodorus autem quadrisyllabice inquit, non per ei diphthongum, sed per e et i, Ὀρείτας: « Sic nocte Oreitarum urbem capiunt. »

147.

Campus Nepeae prope Cyzicum est... Apollodorus vero Nepeae campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Aetnaeus, sicut Apollodorus dicit.

149.

Protopeniae urbi... Opuntem dicit; illic enim habitasse ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protopenia. Apollodorus vero refert non Opunte, sed Cyni Deucalionem et Pyrrham habitasse.

150.

Hellenopolis. « Apollodorus: Attalus ex Graecis urbibus

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἀπ. δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν ὀνομάζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργείους esse Apollodorus dixit. Id gentile est Ἀργείας, cuius nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. l.: Ἰστίον δὲ ὅτι τὴν βηθείσαν Ἀργισσαν εὐρηγται σπάνία τινὰ τῶν ἀντιγράφων, Ἀργεῖαν ἔχοντα προπαροξυτονῶς διὰ διφθόγγου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληδὼν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδὼνα τὸν Πρεσθῶνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιᾶδην οὕτω λέγειν· Σπληδὼνα τ' ἡγαθέην.

Truncata hæc, quæ ad Il. B, 511 spectant, facili negotio restituas ex Eustath. p. 272: Ἡ δὲ Ἀσπληδὼν γράφεται παρ' ἐτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληδόνος, υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Πρέσθωνος ἢ Ὀρχομένου. Cf. Steph. Byz. h. v., schol. Hom. ad l. l., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὠρωπός. ... Τὸ ἔθνηκὸν Ὠρωπιεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτός (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· «Ἔστι δ' ἡ Γραιά τοπος, τῶν Ὠρωπιέων πόλις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Οἴονται δὲ τινες δεῖν γράφειν (Il. B, 508)·

Ἰσὸν τε ζαθέην, Ἀνθηδὼνα τ' ἰσχατόωσαν· ἐκτείνοντες τὴν πρώτῃν συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νίσαν τε ζαθέην·

ἡ γὰρ Νίσα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσον οὕτως εἴρηκεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Müller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Bæotorum et Locrorum confinio, quam etiam Spledonem vocant) nominata est a Spledone Presbonis et Steropæ. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληδὼνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus.. Gentile, Oropieus. Sic enim Apollodorus libro primo de Navium Catalogo: «Est autem Græa locus, Oronieorum urbs.»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendum:

«Atque Isum sacram positamque Anthedona sine,»

priori syllaba vocis Isos poetice producta, pro:

Nisam sacram.

Nusquam enim in Bæotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isum ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Bæotia profecti, Ætolorum sint facti inquilini.

156.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ἰγάντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Bæotiæ urbes enarraverat: Εὖ γάρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεία λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veteri Græcia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum esse. Heynius.

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρίνος, δὲ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τὰναντία φησιν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ οὐσης, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σοῦνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλαιοι τυγχάνουσι, δι' αὐτῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν.» Utrum hæc ex opere de Navium Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Bæotiam nominatur apud Homerum, cuius in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (298): Ἄ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἴρηκεν.

157.

Hujusmodi materiam probe nobis suggererunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actæo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit, atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia prorsus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν ἀκτὴν, id est, a littore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utrimque Sunium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Actæam et Paraliā appellaverunt.

LIBER II.

159.

Quæ Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is æ-

κεν, ἥμισυ λέγοιτ' ἄν. Ἐπαινέει γὰρ Ἐρατοσθένης ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐκείνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικά εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτῖλλασθαι. Συνηγορῶν δὲ τοῖσι, Ὅμηρόν φησι τὴν μὲν Αὐλὶδα καλεῖν πατρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολὺκνημον δὲ τὴν Ἑτειωνόν, πολυτρήωνα δὲ τὴν Θίσβην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλάρτον· τὰ δ' ἀπωθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα βρόντων εἰς τὸν Πόντον, μὴδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μὴδενὸς μνηνῆσθαι, ὅσων Ἰστρου, Ταναΐδος, Βορουσθένης, Ἰπτανίος, Φάσιδος, Θερμώδοντος, Ἄλως· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μνηνῆσθαι, πάντας (πλάττειν Coraes) δὲ ἀγαθοὺς τινὰς Ἰππημολογούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίου τε. Παφλαγῶνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσσηγαίᾳ ἱστορηθέντας παρὰ τῶν περὶ τοὺς τόπους πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἀπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον διὰ τὸ δυσχεῖμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιουκούντων ἔθνων, καὶ μάστιχα τῶν Σκυθικῶν ξενοθυτούντων καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοὺς κρανίους ἐκπύμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνιον κεκληθῆσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Ὁμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμοῦ μνηνῆσθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὀκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτεῖν γράζοντι.

Αἰθιοπίας δ' ἱκόνην καὶ Σιδονίους Ἀραβὰς τε.

(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἐπὶ νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἠμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκιμᾶνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνακαφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφὰς βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἐσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμῳ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἐκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐημέρῳ δὲ τὴν Παγγαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμούς λήθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν θαλάσσης τήκεσθαι (v. Theophrast. Περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἐπιτείνει (Casaub. ἐπιτιμᾷ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὅμηρον τὴν Ὀδυσσεῶς· εἰ γὰρ αὖ χρῆναι (fortasse χρῆναι ἂν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικῆναι μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὅς τὴν μὲν Γαυδὸν (Heyn. Γαῦλον) Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιάται φεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῷ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθήναις. Τοῖσι δὲ μικρὰ τινὰ προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένης, ὥς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. Τὸ μὲν γὰρ

tentiam Eratosthenis, qui Homerum aliosque veteres ait Græcarum quidem regionum notitia præditos, remotiorum autem admodum esse ignaros, quippe et longorum itinerum imperitos et navigationis. Quibus verbis ille patrocinans, Homerum ait Aulidi saxosæ titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit: idemque de Eteono callosa, et Thisba columbis abundante, herboæque Haliarto sentiendum esse: remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter quadraginta influant amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaisidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halyos. Tum Scytharum eum non meminisse: siugere vero quosdam præclaros Equimulgos, Lactivoros, et Abios. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessissent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse: idque rem ita tulisse: illud enim mare tum navigabile non fuisse: sed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigoris nimii difficultatem et sævitiam accolentium ibi populorum, maxime Scytharum hospites immolantium et carnibus eorum vescentium ac capitibus poculorum loco utentium: postea temporis Euxinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fugisse res Ægypti et Africæ, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congestiones, quorum nusquam meminere: sicut neque isthmi inter Rubrum et Ægyptium mare, neque eorum quæ in Ara-

bia et Æthiopia sunt atque Oceano: nisi si Zenoni philosopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum verum:

Veni et ad Æthiopes, et Sidonios, Arabesque.

Neque vero id de Homero mirum esse: quum etiam ipso posteriores multa et ignoraverint, et prodigiose fixerint: ut Hesiodum Semicanes, Capitones, Pygmaeos; Alcmanem Steganopodes (quasi pede præditos, quo supini se tegerent); Æschylum Canicipites, Sternophthalmos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipæos montes, et Ogygium montem, et Gorgonum ac Hesperidum domicilium tradiderunt: et ad Meropidem Theopompi terram, Cimmeridem Hecataei urbem, Euhemeri Panchæam terram, et Aristotelis lapides fluviales arenosos, qui imbris liquescant: urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem bis invenire non possit. Quin et eos insectatur, qui de sententia Homeri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant: aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum induendarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem venia dignatur, excepto Callimacho: qui grammaticum se professus, Gaudum tamen Calypsus insulam faciat, et de Coreyra Scheriam. Alios item culpatur, qui de Gerenis et Acacesio, de Ithacæ Demo, Pelethronio in Pelio, Glauco Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus paucis additis finem facit, quum peraque de Eratosthene

εὐς ὑστερον ἐμπεριότερους γεγονέναι τῶν πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένει καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὀμήρου, δοκεῖ μοι καὶ ἐπιπληθεῖαι τις δικαίως, καὶ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προέρουσι.

Ad hæc sæpius Strabo respexit, ut demonstrant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita tamen dirimi existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una versus orientem, altera versus occidentem sita; sed unam tantum esse contendit. Τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγου δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui Æthiopiam in nostram Phœnicen transferant, et quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen evenisse dicant; οὐ δῆπου κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ οὕτως λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθῳ μάλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἀπροφέρει ὁ Ἀπολλόδωρος, οὐδ' ὃν τρόπον παρατίθῃσι τοῖς Ὀμήρου ταῦτα, εἰδώς. Τὰ μὲν γὰρ Ὀμήρου τὰ περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII, p. 457) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθῃσιν, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἀγνοίαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μαχροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος· ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

περὶ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχονεν περὶ πολλῶν, καὶ μὴ ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθύς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἐκόντες, οὐκ ἀγνοῖαι τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείαις καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ κατ' ἀγνοίαν ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδήλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων, gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καίπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαῦδον (Heyn. Γαῦλον) καὶ Κόρκυραν ὀνομάζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ δὲ γε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγου, ψυχὴν ἐπαληθίζουσαν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων, τέρατά τε καὶ πλάσματα οἰεῖται, γράφων ὧδε· « Ἡμίκυνας, Μαχρόκρανοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσμα· ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στερνόφθαλμοι τε, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομμάτων.

Μῦθον τε (Heyn. Μῦθοι τε, vel μυθώδεις) Ἰμαντόποδες καὶ Ἰμαντοσκελεῖς τε,

Μονοτοκῆται, Ἀβρίνες, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοίως, καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγελαστούντες. »

Strabo XII, p. 831 (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν (τὸν Ὀμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδοξῶν ἔφη (Ἀπολλόδωρος sc.) περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τό-

transtulerit : quæ supra ostendimus parum esse consentanea. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim, posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo pro vectos, maxime in Homerum, videtur mihi merito quispian objurgare posse : adeoque contrarium asserere, eos poetæ rerum ignoratorem exprobrare earum, quas ipsi nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert, finisse de locis falsa.

Quæ sane non ob ignoratorem locorum dicuntur, sed fabulæ potius prætextu ; sicut et apud Hesiodum sunt et alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto ab Homero scripta proferens, inscitia eum culpat, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignorance lapsus falsa pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignoratorem objecerit, Semicanes nominanti, et Longicipites, et Pygmæos (nam hæc fabulæ, ut et Pygmæorum, Homero quoque vitio non dantur) : neque Alcmani Latipedes,

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Uno culos ; quid ? quod ne prosa quidem oratione scribentibus animum advertimus multa narrantibus sub historiæ specie, etiamsi non fateantur se fabulas scribere. Statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum ignoratorem, sed delectationis causa monstra et alia, quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel maxime ignorance ducti de obscuris et ignotis tam probabiliter fabulari.] Et Theopompus quidem disertè proficitur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellenicus, et Indicarum rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab hoc expositorum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caudum is ac Corecyram nominaverit.

Alit Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de iis, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

πους μετακισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας δρίζει.

162.

Schol. ad Hom. Il. Θ, 284, Herculem narrat Troja potitum Hesionen captivam muneri dedisse Telamoni, atque filium quem hic ex Trojana muliere suscepisset nominatum esse Teucrum. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Ἀπολλοδώρῳ He cynius) τῷ γραμματικῷ ἐν τῇ δευτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi ἐν καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδουῶς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ἐριανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγῳ.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Λιταί, πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argolici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent. Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτετευμένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τοῦνομα. Cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος et intpp.

commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum ab Apollodoro grammatico in libro secundo operis de Navium catalogo.

LIBER V.

163.

Sidntem vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto de Navium Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam facit, atque ob portus (limen is Græcè dicitur) commoditatem Limeneram, ac postea conciso vocabulo Limeram fuisse cognominatam.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὡλενος ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· « Τὸν Ὡλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν. »

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστάλθαι τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis codd. ἀμφιβολίαν), εἰπόντα· « Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, » ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τότε δ' ἀντιγράφεσθαι δεῖν· « Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε », ἀλλὰ μὴ « Σάμῃ τε », ὅτλος ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμῃ λέγεται ἡ πόλις, ὅτλον εἶναι ἕκ τε τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἐκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι, « Ἐκ τε Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἴασι, » καὶ ἕκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· « Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμην δ' ἔδοσαν. »

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria juxta Cephalleniam: Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχινιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενάς τὸ ἐπ' αὐτῇ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus Chalcidem sive Chalciam Ætoliae montem inter Acheloum et Pleuronem ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], sed Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν

LIBER VIII.

166.

Olenus ... Apollodorus masculino genere hanc vocem usurpans dicit in octavo Navium catalogi: « Olenum et « Pallenem nunc quidem non amplius esse contigit. »

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa, salebrosæ cognomen Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi « Dulichiumque Samumque, » non « Samenque » scribi volens, satis ostendit, se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samen liquere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint urbe, dixerit: « Viginti venire Samo juvenes quatuor-que, » et quod de Ctimenta narratur: « Hanc posthac misere Samen. »

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, inque ea oppidulum Alalcomenas, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et Calydonem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυστγαίους τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμάν μέμνεται.

169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσικράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, κ. τ. λ.

170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephyra, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἴωθε διαστέλλεσθαι τὰς διωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολὺμῆλον καλῶν, τὸν δὲ Βουωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμου Ὠρηϊκίην, συντίθει, Μεσσηγὺς δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου,

ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε «τῆλόθεν» καὶ τῷ «ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήθεντος». Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. Ἐκεῖνος γάρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήθεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφυραν, ὡς προείπομεν, κ. τ. λ.

Schol. II. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyrae nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad. Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλλου Μερμερίδαο.] Ἰάσων ἅμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα· οὐ Μέρμερος· οὐ Ἰλλος· οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. «Habuit ergo ante oculos Apollodorus et is, quem excerpit Eustath. ad e. I. Odys. p. 1416, l. 2.» *Heynius*.

dam Erysichæos esse ait : quorum mentionem facit Aleman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulae Sosicrates, quem res hujus insulae exquisite tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonyma vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiae «pecoris divitem,» Boeotiae ejusdem nominis urbem «Minyium» appellat : et Samum Thraciam apposito adjectivo dicit, vel sic, «Samum inter et Imbrum,» ut ab Ionica insula distinguat : sic eum ait etiam Thesproticam Ephyram distinguere ab aliis, voce «procul» et «a flumine» *Selleente*. Atqui haec non conveniunt cum iis, quae Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyram illic sitam tradit flumen esse Selleentem, ut ipsi quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [II. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyraei dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Iason Ephyrae, Thesprotiae urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Phereitem; hujus est Mer-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδείαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος.

171.

Suidas : Κάλυμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος· ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος· Ὁ γὰρ Φιλᾶδελφος ἐκ Καλυδωνῶν (editi. Καλυδῶνος) μετέγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Κάλυμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος. Ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλᾶδελφος ἐκ Καλυδωνῶν μετέγαγε τὸ σπέρμα. «Νήσους τε Καλυδῶνας», ἃς ὁ Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad II. B, 677. Cf. de his Calydnis insulis, sicut de illis quae e regione Trojae juxta Tenedum sitae erant, Strabo X extrem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ad Dionys. 530, Lycophron. 25, O. Müller. Orchom. I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περί δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. ... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἑλλήνας (II. B, 684).

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλλήνες.

Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸν μὲν περὶ Προϊτῶν λέγοντα, ὡς «Πανελλήνες ἐμνήστεον αὐτάς,» τὸν δὲ, ὡς «Πανελλήνων οἷζες ἐς Θάσον συνέδραμεν.»

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περί νεῶν, τοῦ Φιλοκτίτου μνησθεὶς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἄκραν οἰκίσαι, καὶ Χώνην

merus, hujus Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephyra, propter Medeam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Κάλυμνος, frumentum Aegyptium : pro Καλύμνιος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Aegyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλύδνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam. ... Apollodorus solos eos, qui in Thessalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes.

Hesiodum tamen et Archilochum jam scivisse, etiam Hellenes dici omnes Graecos et Panhellenes, quorum alter de Proetidibus dixerit, Panhellenes (universos Graecos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concurrisse.

173.

Philoctetae opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetae mentione, quosdam ait referre, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Cho-

πολιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτῃ Χῶνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δὲ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἑρυκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωῶς Αἰγέστην τειχίσαι (sc. λέγονται).

174.

Schol. Apollonii III, 1090: Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρόδια (lego: Πυρραία, ut apud Strabon. lib. IX, fin. *Heyn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος, [Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλαῖον Πύρρα] ὡς Ῥιανός·

Πύρραν δὴποτε, τὴν γε παλαιότερον καλεῖσκον
Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαῖης ἀλόχοιο·
Αἰμονίην δ' ἐξ αὐτῆς ἀφ' Αἰμονος, ὃν βα Πέλασγας
γεῖνατο φέρτατον υἱόν· ὃ δ' αὖ τέκε Θέσσαλον Αἰμων·
τοῦ δ' ἀπο Θεσσαλῆν λαοὶ μετεφημίζαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρός, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. B, 678.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν, Φθιωτίν. Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νῶν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli circa Dodonam: Οἴονται δὲ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῶν ἐλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τὸν μέντοι ποιητὴν οὐ λέγειν Ἑλλοὺς, ἀλλὰ Σελλοὺς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεῖς, ὅτι καὶ Σελλήεντά τινα ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, ὅταν φῇ (II. B, 659)·

Τηλόθεν ἔξ Ἑφύρας ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·

*ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἑφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντὸς Ἡλείοις· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.

« In loco valde corrupto Casaub. cum Xylandro supplet: Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἑφύρας, quasi non Thesprotiae Ephyrā, sed Elidis intelligi in loco Homérico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

II, 7, 6, statuissē videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat: Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista: Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἑφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, cujus illa fuit admonitio: ad Ephyrā Thesproticā Selleentem esse nullum: hunc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyrā Epiri nemo dubitet: cf. Stephan. Byz.; sed de amne Selleente dubitatur. » *Heyn.* Quare Siebenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum: Ὁ δὲ Σκῆψιος Δημήτριος οὐ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἑφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856:

Αὐτὰρ Ἀλκίωνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
τηλόθεν ἔξ Ἀλύθης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Menecratis sententiis disputaverat, pergit ita: Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῇ Τρωϊκῇ διακόσμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλκίωνας ἐκτὸς τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἄλως. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἄλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ὅπάντων, μηδένas ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἄλως κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοῦναντίον δὲ μᾶλλον εὗροι τις ἀν μαρτυρίας. Μαϊάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς δρμηθέντας συμμαχεῖσai τοῖς Τρωσὶν. Deinde per-

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a paludibus (*hele* Graecis hoc est), quae sunt circa Dodonaeum templum, sic dictos; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolae existinat, additque nominari ab Homero etiam fluvium quendam Selleentem. Quem quidem hoc versu poeta nominat:

Ex Ephyrā procul hinc, ad flumen Selleentem.

Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyrā Thesprotiae, sed eam quae est apud Eleos intra Peloponnesum habitantes: ibi enim esse id nominis fluvium, nullum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Trojani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojanis venisse ex iis, quae sunt trans Halyn, regionibus.

nen, a qua Chones in ea regione dicti; et missos ab eo quosdam in Siciliam ad Erycem cum Aegesto Trojano, Aegestam urbem aedificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Haemonia, atque alia nomina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (*vel potius* Pyrrhae) a Pyrrha Deucalionis conjugē, ut dicit Rhianus:

Pyrrham, quam antiquiores nominabant

a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjugē; [Pelasgus
rursus terram nominabant Haemoniam ab Haemone, quem
genuit fortissimum filium. Haemon vero procreavit The-

[salum,

a quo Thessaliam populi eam mutato nomine dixerunt.

Alii Thessaliam a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, post Troica denominatam volunt. Despicitur vero in quattuor partes, Pelasgotidem, Thessalotidem, Iolcitidem, Phthiotidem. Haec apponit Apollodorus in Nativum Catalogo.

git p. 830, C (553): Αὐτὸς δὲ δ' Ἀπολλόδωρος πα-
ρατιῇσι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει (Il. B, 85a).

Ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμίονων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἰρηται διότι τῶν Λευκο-
σύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλυος.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ
εἰρηκότος οὕτως (Il. B, 867).

Μάσθλης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τσαυτὰ εἰδῶς ἔθνη βάρβαρα,
μόνους εἰρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κῆρας, βαρβάρους
δὲ οὐδένας. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ
λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μὴδὲ Ἑλληνὰς πῶ
ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα ἀποκεχρίσθαι· τὸ τε γὰρ, Μῆδὲ
Ἑλληνὰς πῶ, ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει.

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρύ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος
καὶ πάλιν.

Εἴτ' ἐθέλης τερεφθῆναι ἄν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχθῆ-
σεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὐτε δὴ οὗτος εὖ· οὐτ'
Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ιδίως καὶ λοιδορῶς ἔχρῳντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν
Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ
τὴν ἐχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῶν γὰρ
οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ
τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ.
Ὅτι, φησί, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπί-
πτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἰρηκε βαρβάρους. In sequenti-
bus Strabo respondet.

Ipsē Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, mulas regio quæ gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecataeo Milesio accipi pro urbe
Amiso. Demonstravimus autem, Leucosycorum esse
Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares du-
xit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam
multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui pro-
pterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci
quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen
secreti erant. Nam quod de Græcis ille dicit, falsi ipse
Homerus convincit:

Gloria cujus summa per Helladaque et medium Argos;
et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus
erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apol-
lodorus grammaticus qui ait, communi nomine pecu-
liariter et conviciandi causa Græcos usos, maxime Iones
adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimi-
citas atque bella. Etenim hac ratione fuerunt barbari
nominandi. Nos autem causam quærimus, cur ne se-
mel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguium
meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς
γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἀπαντας
κατηριθμεισθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς γεβρόνη-
σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενότητος ἰσθμὸς ἐστὶ τὸ
μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ
ἐκτὸς πλευραὶ, φησί, τριγωνοειδοῦς οὐσσης, εἰσὶ μὲν
ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελι-
δονίας, ἡ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ'
ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. Inde refellit singula
Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset,
illam Chersonesum inhabitare gentes sedecim,
Διαιτῶν ταῦτα δ' Ἀπολλόδωρος ἐπτακαίδεκατον φησὶν
εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, δ' νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου
et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν
ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοὺς δὲ ἑκαίδεκα ἔθνεσι προστίθισιν
ἐπτακαίδεκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρῆ-
σιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διαιταν τῶν τοῦ Ἐφόρου
λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δέον· εἰρηκε δὲ
τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκεί-
νου ἡλικίας. Μεταβάς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν
ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὰ σύγχυσις γεγενῆται τῶν
βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς
μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγένονε τινα καὶ ἐλλέλοιπε
καὶ διέσπασται καὶ συνήκται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν
αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινων
ποιητῆς, ἢ τῷ μήπω τότε οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους
τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A:
Ἐτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς
Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσθῶς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ

in versum heroicum, ideoque barbaros non esse nomi-
natum expressos.

178.

Apollodorus in Navium Catalogo etiam hæc dicit:
Asianos Troum auxilarios omnes ab Homero enume-
rari qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus
isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et
Issum: externa latera, formæ triquetrae, inæqualia; quo-
rum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad
os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensuisset, addit
decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior.

Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus
decimam septimam adjungit Galaticam; alias quidem
utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Epho-
rus aut dixit, aut reliquit: causam ipse affert: quod
hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde
ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confu-
sionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque
tempora propter mutationes: nam et exstitisse quosdam
populos, et defecisse, et divulsos esse, et in unum
coaluisse alios. Non recte autem duplicem affert causam,
cur quorundam non meminerit poeta: quia nimi-
rum aut nondum gens aliqua istuc habitaverit, aut alii
fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod, quum
soleant recentiores innovare quædam præter Homericæ

πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόωρθε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντι εἰς ἐν συναίγει τὰ μὴ ὥσάυτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ἐκ Αὐδῆς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν ἔλθειν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὀμηρος, ἥς ὁ Ξάνθος·

Φόρυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος θεοειδής
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα... Pluribus in hunc modum adversus eum disputatis, pergit: Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κόμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην δμῶνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάσιον ποταμὸν βρεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφωρίων·

Μυσσοῖα παρ' ὕδασιν Ἀσκανίσιον
καὶ δ' Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόφον
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσι· ἐνθα Δολίῳ
υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησί, Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz: Τένεδος ... ἐστὶ καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίᾳ αὐτὴν εἶναι φησι... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησιν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους.

180.

Schol. Il. N, 12, Σάμου ὠληέσσης Θρηκίης. De

effata, solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam dicens dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecynthis et Ascania: his addit Apollodorus, Ascaniæ ejusdem mentionem esse apud Homerum:

Phoreys ducebat Phrygas arduus Ascaniusque
longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse.

Hæc ille de Phrygiis locutus, insert de Mysia non convenientia cum illis. Aid enim etiam Mysiæ pagum nominari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum, unde etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminuit:

Ascanii prope Mysi læta fluentia;
et Alexander Ætolus:

Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion
Silenos natus et Meliæ incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa Cyzicum Miletopolin itur.

179.

Est quoque Tenedus urbs juxta Lyciam; Apollodorus vero eam Pamphyliæ esse dicit... Idem in Navium Cata-

Samothracæ originibus: Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιοστὸν καὶ ἑννατὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θρηκίην μετακίῃσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine utique traditum falso: quandoquidem nomen Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου Θρηκίης. Desunt quoque ea in Schol. Ven. » Heyn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis petitum dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. Il. E, 576: Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μῶν χδ', νῦν δὲ ιβ'. Δύναται δὲ εἶναι τρία ἡμιωβόλια, ὥς ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος Ἀπολλοδώρος, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωβόλια jocose dicta videntur talentum. Alias quid sibi voluerit scholiasta, non assequor. Ceterum cf. Henr. Steph. Thes. s. v. Ἡμιωβόλιον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura: Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προβεῖς τὸ « λιχνότερα τῶν πορφυρῶν », φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει, ὥς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βράμματος· οὗ γὰρ ἂν προσψάσῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπαρεθειμένῃς ἐμποιεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζφου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C: Σικελιώται δ' εἰσιν,

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses, insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ionie anno post res Trojanas ducentesimo nono Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e regione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam pondus esse sesquiboli, ut Apollodorus dicit in libro de Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græcorum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophronem, præmissa illa dictione, *Purpuris voractor*, dicit esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de fuco purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit; propterea quod ad se ille trahat quidquid attigerit, et coloris splendorem impertiat omnibus quæ ei admoventur: ex aliorum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *colthonis* nomine afficiunt,

οί τὸν κωιδὸν κώδωνα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεῖς τὸ, « Καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν, » φησὶν. « Ἰχθύς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὄλον κιβροειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδουο, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. Ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυρλὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφρεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscripsit hæc, sed negligentius, Etym. M. in Ἀλφηστῆς. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 1166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523 : Mos erat, ut Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat, ἐπιβροεῖν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδῆλκων ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas : Καρδιώττειν τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται· ἡμεῖς δὲ βουλιμιᾶν (hanc vocem Bernhardy ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν). Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸν τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφών.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v. et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Ælius Dionysius apud Eustath. Od. A, p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D : Τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα... πεποιήκασιν ἄνδρες ἐνδοχοί, Χρυσόγονος τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστοξένος ἐν ὁγδόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην.

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro, quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpositis verbis καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν (id est, libidiniosorem alphestis), hæc subjicit : « Sunt alphestas pisces quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed nonnullis in partibus purpurei. Quos aiunt semper binos simul capi, reperiri quæ alterum ad caudam alterius sequentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libidinososque alphestas vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres versus finem cænæ poculum (boni genii) rursus impluisse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησίν. Ὁμοίως δὲ ἰστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrisset etymologiam pultis, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 105): *De victu antiquissima pultis; hæc appellata vel quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi insipitur*. h. miscetur, inspergitur. Pultem dictam vult quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athen. XIV, p. 648, B : Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμάν... καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γ᾽ καὶ θαλάσση... (quod drama fuit) ... « πόλτον ἔφειν ὄρθριον. » Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, quum pultis etymologiam afferret. » Heynius.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr. : *Origines verborum, quæ sint locorum, et ea quæ in his, in priore libro scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum... atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta, potius cognationi verborum, quam auditori calumnianti, geremus morem. Hujus rei auctor satis mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus etsi non tantum acuminis, at plus literarum: in quo est Aristophanes et Apollodorus: qui omnes verba ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas alia assumant, alia mittant, alia commutent.*

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλώτταις laudatur in Scholiis ad Il. Γ, 244. At A, 567 expressus Ἀριστοφάνης. Forte inde II, 95 et Ω, 110: nam Ven. A. ad Il. A, 244: Οὐδὲν ἔτισας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀρίσταρχος παρέλκειν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώτταις, εἶναι τὸ πλῆρες, οὐδὲ ἔλ. Petitum inde forte II, 95, πάλιν τροπάσθαι. Νικίας ὑφ' ἐν ἀνέγνω παλιν-

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Siceliotas significat cordis dolorem sentire: quod apud nos βουλιμιᾶν. Apollodorus libro sexto de Epicharmo auctor est, Siceliotas καρδιώττειν dicere si cujus stomachus fame vellicatur, quod Xenophon βουλιμιᾶν vocat.

187.

Carmina sub Epicharmi nomine ferri solita viri fecerunt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristoxenus octavo libro Legum Civilium, carminis illius auctor est, quod Respublica inscribitur: Axiopistum autem, Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse et Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Eademque Apollodorus tradit.

τροπάσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et Q, 110 : ... προτιάπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν πρόθεσιν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » *Heynius*.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A : Κύμβα. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβα. Paullo ante p. 482, E : Κύμβα, ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A : Ὠνομάσθη δὲ ἡ ματῦνη, ὡς μὲν δ' Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασθᾶσαι, ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μᾶζα]. Ἡμεῖς δὲ φαμέν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in Ματτυεῖς.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἑτυμολογῶν, τῶν κοχλιῶν φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιδεῖνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer. : Ἀείρας. ... ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε· μή μοι ὄϊνον ἄειρε. ... Εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ δὲ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν τὸ προσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομάσθαι, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol. : Ἄρτος.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρειν, δὲ καθ' ἐκάστην τῇ σῶματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

Idem ibid. : Ἀταλλε· δὲ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαιναι καὶ ἐσκίρτα. Ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως. Est ergo explicatio Apollodori in Schol. II. N, 27 : Ἀταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ] ἐσκίρτα καὶ ἐχαιρεν.

194.

Idem ibid. : Οἰοπόλω. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ διες πολοῦνται. Schol. II. N, 473 : οἰοπόλω· ἦτοι ἐν ᾧ διες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεσθαι. Similia v. ap. Eustath., Hesych. et ibi Intpr.

195.

Idem ibid. : Πεξαμένη (II. Ξ, 176) δ' Ἀπίων, κτενισαμένη, καὶ δὲ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ (Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ζαίνειν, πέχειν· καὶ τὸ κεῖρειν ταῦτ' ἐξαι. Καὶ δὲ πόκος. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ, καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

Idem ibid. : Σακεσπάλος (II. E, 126). Ἀπολλόδωρος· ἦτοι τὰ τῶν πολεμίων σάχη διασεῖων.

197.

Erotianus : Χέλωμα (leg. χάλωμα), χάλασμα. Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

Zenobius Cent. II, 94 : Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σερίφια γραῦς, ἣ ἐν παρθενίᾳ γεγηραυῖα. Eadem fere Suidas et Hesych.

ETYMOLOGIÆ.

LIBER I.

189.

Cymba. Philemon, in Vocibus Atticis : « Calicis genus. » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Pambios ait poculum vocare cymba.

190.

Nomen invenit mattya (condimenti genus, Thessalorum inventum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo libro Etymologiarum, a verbo μασθᾶσαι (mandere) quemadmodum et mastiche et maza. Nos vero dicimus nominatam esse a verbo μάττειν (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

Apollodorus, secundo Etymologiarum, ait, cochleas quasdam κωλυσιδεῖνους (ocenam impediētes) vocari.

192.

Ἄειρε, tolle pro adfer : e.g. « Ne mihi vinum tollas », i. e. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allaturus est id tollit. Itaque αἶρειν (proprie tollere) afferre significat. Ab αἶρειν etiam ἄρτον (panem) dici Apollodorus ait.

193.

Ἀταλλε, Apollodorus explicat : *exultabat et lætatur*. Ut enim a voce παῖς formatur παίζειν, sic ab ἀταλός ἀτάλλειν. Ἀταλόν vero de tenera ætate puerili dicitur.

194.

Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

Πεξαμένη, Apio : *quæ capillos perurit*, etiam Apollodorus. Affert hic etiam τὸ τὰ ἔρια ζαίνειν, *lanam tondere*, dici πέχειν, quod et κεῖρειν est, unde substantium ὁ πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

Σακεσπάλος, qui hostium scuta (ictibus hastæ) concutit. Apollodorus.

197.

Χέλωμα, submitio, jactus, ut interpretatur Apollodorus.

198.

Anus Seriphia.] Apollodorus proverbii speciem præferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate consenuer.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι. ... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελόν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράνει, μέσον κρατὸς διασπαρέντος αἱματός θ' ὁμοῦ·»

καίτοι τέλλα διαβρήδην ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἐκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφθέντα, φησί· Δύστηνε κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Apollodori opinionem refellit Casaubon. ad l. l.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρεῖας τοῖς παραγινόμενοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριθάνας· πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι. «Poutuit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» *Hecynius.*

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἅτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Suilla cerebra. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominasse quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, cerebrum non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciare nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio diffracto capite, multo cum sanguine:

quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O infelix etc.

200.

Minime ignoro quæ de Deliis Apollodorus dixit Atheniensis, præstitisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; fuisseque eis ab ipsa re nomina, Mazæ et Turundæ.

201.

Cribanas: placentas quasdam proprie sic nominat apud Alcmanem Apollodorus.

202.

Psiothia: quæ et *psiothyria* ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες. ... Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρός ἐρυθήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρός· ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων. Fortasse hoc ex Apollodoro medico depromptum.

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὀξέα δενδύλων. Ἄντι τοῦ ὀξέως παρεπιστροφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὀμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (sc. τοὺς ὀφθαλμοὺς) τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὥσπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δενδύλων.

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπὶβρήμα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguere ait Homeri versum ita: ἄγριον, αἰχμητὴν κρατερόν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba, φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παγείῃ: Τί ποτε σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιελήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. (p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, ὃν εἶπον οἱ ἀρχαῖοι ὀστρακὸν τῶν κογχυλίων οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντί

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ a pane deterguntur vel fricantur, psiothia vocari, quæ a nonnullis attaragi nominentur.

203.

Φῶδες (*ustio, pustulæ*). Apollodorus eas dicit tumores esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua victam quaerant, talia perpeti solent.

204.

Ὀξέα δενδύλων pro ὀξέως παρεπιστροφόμενος, celeriter oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hac locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem deflectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (*torve, torvis oculis*) adverbium unde deducitur? Apollodorus affert duas derivationes, Herodianus unam.

206.

Pallium tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore percussorum oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (*concham*) veteres dicebant testam conchyliarum, iisque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicit

σάπιγγος. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὡς ἴσσευεν· «Pertinet ad Il. Ξ, 413, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homérico accipiebat. De ipso significato cf. Hesych., quem tamen in Homero nec schol. nec Eustath. agnoscunt aut memorant.» *Heyn.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce στρόμβος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu στρόμβον positum voluisse pro δστραχον, ne dicam pro σάπιγγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 780, 858), medicum intelligit, qui περὶ θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Pronior autem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν τῷ περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravit assuisse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἄγοστὸν) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἀγκών. Unde patet ab ἄγω, frango, ἄγος et ἄγοστος ductum haberi; itaque in Hesychio ἄγος servari posse. *Heynius.*

209.

Idem: Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. V. Il. M, 26. Eadem Etymol. M. h. v. 210.

Idem: Παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

βους αὐτὰς φησὶ πεποιῆσθαι, ἅς οἱ κιθαρωδοὶ ᾄδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἄλιταιν, ὃ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἄδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem: Ἀσαλῆς· ἡ ἀφροντίς, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντίς. Ἀσαλῆς δ' ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλῆς μανία· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσαλέαν δ' Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodorum de hac voce in libro de Sophrone egisse.

213.

Idem: Δατητής... Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησὶ· παρὰ τὸ δαίω δαστός, καὶ ῥῆμα δαστῷ· ὃ παρακείμενος δεδάσθηται, καὶ ἐνδεία τοῦ σ, δεδάτθηται· ἀφ' ὃ δνομα δατητής, ὡς πεποιῆται, ποιητής, διαιετῆρες, μερισταί.

214.

Idem: Ἐλινὸς, ἡ ἀμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

215.

Idem: Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν καυμένην γῆν ἔραν φησίν, De ἔρα v. Etymol. M.

216.

Idem: Κεφαλή... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφῃ τις οὔσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον.

217.

Idem: Κινυρή· ὀδυρτική. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοδὲς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐράν ἐν τῷ μυχῷ. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρών τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

etiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri: στρόμβον δ' ὡς ἴσσευεν (i. e. *turbinis autem instar concitavit sc. saxum*).

208.

Ἄγοστὸν, *cubitum*. Apollodorus: Interiorē brachii partem.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παριαμβίδες, modi citharædici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἄλιταιν, id est ἀλιτανεύτως ἄδικεῖν (*offendere, lædere aliquem inexplabiliter*).

212.

Ἀσαλῆς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam σάλη est cura, ἀσλήης sine cura, cura vacuus. Æschylus (fr. 368), ἀσαλῆς μανία. Sic Herodianus et Apollodorus. Nam ἀσαλέαν Sophron securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ δαστός α δαίω

(*divido*), et verbum δαστῷ; tempus præteritum δεδάσθηται et sine littera σ δεδάτθηται. Inde nomen substantivum δατητής (sicut a πεποιῆται formatur ποιητής), *divisor, distributor*.

214.

Ἐλινὸς, vitis (*vitis uvæ psithiæ*), ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (*figulus*) α κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος ab ἔρα (*terra*); ἔραν Apollodorus terram ustam esse dicit.

216.

Κεφαλή (*caput*) sic dicta secundum Apollodorum, quia sit καλύφῃ, tegimentum quippe quod cerebrum tegat et operiat.

217.

Κινυρή (instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur, quia is caudam movet in mugiendo. Apion quum hanc etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον, *taurum*, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν, i. e. quia caudam extenderet; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Heynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησιν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρών ... παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινυρὴν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον. »

218.

Etym: Κόρση, ἡ κεφαλὴ. Ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι. Cf. Hesych.

219.

Idem: Κρήτες ... ὁ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὐχεῖσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Idem assertur ex Lexico MS. ad Calliniach. in Jov. 9, p. 6, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat Steph. Byz. in Creta. *Heyn*.

220.

Idem: Κρόταφοι ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὅρσοθύρη... φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁρσορόχα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται. Hoc saltem esset ὁρσορῶγα, α ῥῶξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὁρσοῦδρα, quam Eustath. ad notum Odys. (XXII, 132, al. 126, 333) locum de ὁρσοθύρῃ exponit. *Heyn*.

222.

Idem: Ὅσφύς ... ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἶονεῖ ὅστο-

φυῆς τις οὔσα · ὁστώδης γάρ. Eadem vulgo in Suida legebantur, ubi delevit ea Gaisford.

223.

Idem: Πῶγων · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Ράχιν · ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. Cf. Suidas h. v., Eustath., al.

225.

Idem: Ὡτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μέλασμα · τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος. Pollux II, 35: Μέλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος. V. Polluc. X, 78, et Hesych.

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo v. Müller. Archæolog. § 134, sqq. De arcta sciagraphiæ et scenographiæ conjunctione v. Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 265.

229.

Suidas: Κύβος, πᾶν τετράγωνον. Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος · τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κυλισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οἶδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεῖν ἐμῆς.

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρση, caput, ut Apollodorus quidem dicit, a κορυφοῦσθαι (fastigiari).

219.

Κρήτες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit a κεκράσθαι (temperatum esse), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταφοι (tempora) secundum Apollodorum quia utrimque συγκεκρότηνται, apte coeunt.

221.

Ὅρσοθύρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus ascenditur; ab ὀρνυμι et θύρα). Apollodorus ait nonnullos etiam ὁρσοῦδρα dicere ab ὀρνυμι et ὕδωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu prosilit.

222.

Ὅσφύς, coxa, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὁστωφύς, ossea.

223.

Πῶγων (barba), secundum Apollodorum quod indicat πῆξιν ἡλικίας, ætatem jam firmam et stabilem, i. e. adultam.

224.

Ράχιν (spina dors) secundum Apollodorum, a ῥῆξις, quia ibi fissio est, quæ dextram corporis partem a leva discernit.

225.

Ὡτα (aures), quia ὄσσαν, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (μέλασμα), comæ tinctura.

227.

Πελικάν; sic Boeoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι, i. e. quia securi exciditur et complatur. Apollodorus πελικᾶνα peculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis φθόρην καὶ ἀπόχρωσιν σκιᾶς, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύβος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jacendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυβιστῆσαι vocabant. Et in Epigrammate: « Novi me nullam non de capite aleam jacere. »

Cf. Etymol. M. : Κύβος· ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων, ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς κυρότητος. Τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλῇν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ κυβιστῆν, τὸ ἐπὶ κεφαλῇς περῆν. Κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύβος. Ἐξ αὐτοῦ κυβιστῆς, καὶ κυβιστῆρ ὁ κολυμβητής.

230.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. Eustath. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Aelian. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem: Πάξαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem : Φροῦδος· πρὸ δδοῦ, οἰονεῖ ἀπεληλυθὺς, ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος· « Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ δδοῦ, φησὶν, ἢ ἥδη ἔξω ὢν. » Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φροῦδοι, Hesych., ubi v. Intpp.

233.

Eustath. Il. E, p. 524, ubi de aspiratione in mediis vocabulis agit: ... Καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσι τινες τοῦ Ἐνυὸς τὸ υ. Ἀμεινον γάρ φησι (sc. Τρύφων) ψιλῶν ... ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν (L. Dindorf. in HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὃ ἔστιν ἐμφωνεῖν. Schol. Hom. ad Il. E, 333: (Ἐνυὸς) παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ σημαίνεται τὸ ἐκφώνειν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἐμφωνεῖν. V. HSt. v. Ἐνυὸς.

230.

Λαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. Λαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Πάξαι, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φροῦδος, quasi dicas πρὸ δδοῦ, *de via*, qui procul a nobis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit litteram υ in Ἐνυὸς (*Bel-lona*) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (*vel simpliciter* inclamare, ἐναύειν).

234.

Aristarchus unum vocabulum statuit ἐπιμελία esse, ut ἐπιμέρνια, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μελία δώσω, positum dicens pro ἐπιδώσω μελία, quemadmodum etiam in proxime subsequentibus Hom. dicit, Ὅσο' οὕτω τις ἐπὶ ἐπέδωκε θυγατρί.

234.

Idem Il. I, 147, p. 742, ad verba Homeri : Φίλῃν ἀνάεδον ἀγέσθω Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελία δώσω] Ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ, ἐπιμελία, ὡς τὸ ἐπιμέρνια. Ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μελία· ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσο' οὕτω τις ἐπὶ ἐπέδωκε θυγατρί.

235.

Idem Odys. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de ἄμνιον, quod Porsilus Hierapyntius apud populares suos adhuc αἰμνιον pronuntiari dixerat, παρὰ τὸ αἷμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἴδιον ὑπὸ τινων. Cf. Etymol. M. in h. v. et Hesych.

236.

Idem Odys. Α, 579, p. 1700, 10 : Δέρτρον ... Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, δν καὶ ἀργέτην δημὸν ἐκείνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odys. Μ, 22, p. 1706, 1 : Τὸ δὲ « δισθανέες » ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δις καὶ τρίς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· ὅσον δίπους, τρίπους. Ὡφείλειν αὖν καὶ διθανέες. Νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλοδώρου λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φαμέν. Καὶ οὕτω μὲν αὐτὸς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, A : Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρη οὐ μεθ' ἑταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἑταιρῶν, μαστροπευούσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας.

235.

Ἄμνιον vel αἰμνιον (*vas ad excipiendum sanguinem*)... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque αἰμνιον pronuntiasse, a nonnullis vero i litteram esse exemtiam.

236.

Δέρτρον, *omentum*, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημὸν Homerus dicit.

237.

Δισθανέες (*bis mortui*) duabus vocibus sejunctis, δις θανέες, Apollodorus scribit. dicens vocabula δις et τρίς in compositis σ litteram abjicere, sicut in δίπους, τρίπους. Oportuerat igitur etiam διθανέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de iis solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίους, τρισχιλίους cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MERETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicabus, lenas circa te non paucas ha-

ἔχων καὶ περιφέρων αἰ τοιαυτὶ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθηναίων τοσούτου πληθὸς ἤνεγκαν ἑταιρῶν ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλόδωρος φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων, ὅτι Φθειροπύλῃ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. ... Ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησὶν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθὶς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις Aelian. N. A. II, 22.

240.

Harpocration: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπύλῃν, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.

241.

Idem: Νάννιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἴγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπῃλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἴγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμένιος etc.

Negligenter hæc exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἴξ ἐκαλεῖτο προεῖπομεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπῃλον ἐξαναλῶσαι· ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἴγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεισι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως Ἀθηναῖα θύεται

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. Ἀλλὰ ὅ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμένιῳ etc. In antecedentibus Athenæus Antiphanis opus de Scortis memoraverat. Igitur hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocration.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σαπέρδιον.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΛΙΚΩΝ.

«Singularem librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cujus generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicor.» Heynius.

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον φιάλην· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατῆρος ῥησιδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscripsit hunc I. Eustath. ad II. Ψ, 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασίν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρείδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ἐξηγῶν καὶ ἐγκολών.

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphanis, atque etiam Gorgiæ Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantes illæ Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero majorem numerum.

239.

De Phanostrata Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Phthiropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuesset. ... Meretricularum est cognomen illud, Aphyæ (piscis): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthi sorores; quæ Aphyæ dicebantur, quod, quum candidæ et tenues essent, simul magnos haberent oculos.

240.

Phanostrate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostratam φθειροπύλῃν dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quaeritaret.

241.

Nannium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

rettricem Capram dictam fuisse memorat, quod Thallum (quod significat ramum frondentem, quales carpunt capræ) institorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memorat Phrynas fuisse, quarum alteri Clausigelos (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri Saperdium (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habeat; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur «quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore.»

244.

Apollodorus cotylam dicit esse «poculi genus aliquod altum et concavum.»

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

« Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, p. 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος δὲ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. Quum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβη Cypriis proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit, dubitatio sit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet. » Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Ασπαστής. ... Ἀμερίας δὲ φησι τὸν οἰνοχόην λεπαστής καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προεῖρηται (p. 488, F), ἰστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλόδωρου τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. *De bestiis venenatis*, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : *Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jubent : sed Citieus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.*

Ceterum loci, quibus Apollodori liber *De bestiis*, commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Elian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. *Mastos*. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, Paphios ait hoc nomine vocare poculum.

246.

Lepasto. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

cula infunditur, *lepasten* vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hoc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nomina auctorum : *Acus.*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecataeus; *Hell.*, Hellenicus; *Ist.*, Ister; *Phanod.*, Phanodemus; *Pher.*, Pherecydes; *Phil.*, Philistus; *Philoch.*, Philochorus; *Phyl.*, Phylarchus; *Theop.*, Theopompus; *Tim.*, Timæus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

Abantes in Eubœa a Pericle subjecti, *Philoch.* 89.
 Abas, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
 Abas, Lyncei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea uxore filii, *ibid.*
 Abas, Erythiæ insulæ mons, II, 5, 10, 6.
 Abas in Eubœa; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa, *Ephor.* 33.
 Abarnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. Vide Abarnus.
 Abarnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
 Abarnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
 Abdera, urbs Thaciæ, *Hec.* 127; a quo nomen habeat, *Hell.* 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
 Abderia, Hispaniæ urbs, II, 5, 10, 9.
 Abderita, Erimi f., Herculis amasius, a Diomedis equis discerptus, *Hell.* 98.
 Abderus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis devoratur, II, 5, 8, 3.
 Abderus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
 Abotis, urbs Egypti, *Hec.* 269.
 Abri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
 Abrotonum, urbs Libyphœnicum, *Ephor.* 96.
 Abstemia, sacra quibusnam diis facta, *Philoch.* 31.
 Absyrus. Vide Apsyrus.
 Abydus, urbs Asiæ, *Ephor.* 89.
 Abylli, gens Egypti, *Ap. fr.* 106.
 Ἀβυρρῶνα, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
 Acale, Minois e Pasiphae, III, 1, 2, 6.
 Acamas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reduceret, *Hell.* 75.
 Acarnan, Alcæmonis e Calirrhoe filius, subito adultus, patris cædem ulciscens, Phœgi filios interficit, III, 7, 6, 1; Phœgeum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1, *Ephor.* 28.
 Acarnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam susceptæ, *Ephor.* 28.
 Acarnania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7, 1; jam ante bellum Trojanum Alcæmoni assignatur, *Ephor.* 28.
 Acastus, Peliae, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri funus facit, Iasonem cum Medea Ioico expellit, I, 9, 28, 1; Peleum ab Eurymionis cæde lustrat, III, 13, 2, 2; in venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Stheneles, III, 13, 8, 4.
 Ἀχαρῶν, poculi species, *Theop.* 328.
 Aceles, Herculis et Malidis f., *Hell.* 102.

Aceles, urbs Lyciæ, *Hell.* 102.
 Acestor, Epidicyi filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
 Achæus, Xuthi f., a quo Achæi nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
 Achaia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
 Achaniæ, cistæ Persiciæ, *Phanod.* 24.
 Achani vel Acharni, gens Scythiis finitima, *Theop.* 306.
 Achelous, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.* 11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vincitur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule recipit pro cornu Amalthææ, *ibid.*; ejus fontibus purgatur Alcæmon, III, 7, 5, 6; ejus præceptum, III, 7, 7, 1; ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Perimede, I, 7, 3, 5.
 Achelous fluvius; hoc nomen proprie aquam significat, *Ephor.* 27.
 Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
 Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
 Achilles, Pelei et Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyron dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste indutus Lycomedi traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia congreditur, *ibid.*; ab Ulysse protrahitur, III, 13, 8, 3; Phœnicem secum ducit, *ibid.* § 4; eum occæcatum a Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit, *ibid.*; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Frater Polydoræ, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.* 132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
 Achilleum a Periaandro exstructum, *Tim.* 49.
 Achiroe dicitur Anchinoe, quam vide.
 Aciamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
 Aconæ, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
 Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
 Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Acontium, urbs Arcadiæ, *Androt.* 26.
 Acoris, Egyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidis belli societatem init, *Theop.* 111.
 Acræa Juno. Vide Juno.
 Acræphia vel Acræphnia, urbs Bœoticiæ, *Ephor.* 67; *Theop.* 241.
 Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Prætum fratrem regno pellit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4; oraculum accipit de nepote ipsum occisuro, II, 4, 11; Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2, 2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Perseo ex ea nato in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis gymniciis occiditur; ante urbem sepelitur, eique Perseus et Larissæi fanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* II,

- 4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissae in templo Minervae, *Ant.* 15; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.
- Acrorites Bacchus. *Vide* Bacchus.
- Acrotatus, Arei f., a Chelionide amator, *Phyl.* 48.
- Actaea, Nereis, I, 2, 7.
- Actaea, Danae e Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.
- Actæon, Aristæi ex Antioe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.
- Actæus, Telamonis e Glaucio pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
- Actæus, Agraui pater, III, 14, 2, 1.
- Acte, antiquum Atticæ nomen, III, 14, 1, 1; *Ap.* fr. 157.
- Actis, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Actor, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.
- Actor, Deionis f., I, 9, 4; Menœli pater, I, 9, 16, 8.
- Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Actor (Phorbantia f.), Euryti et Cteati pater e Molione, *Pher.* 26; Augæ frater, II, 7, 2, 2.
- Acyphas, urbs Tetrapoleos Doricæ, *Theop.* 304.
- Adiante, Danae ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.
- Admete, Eurythi f., Hippolytes balneum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 15.
- Admetus Phæreus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2, *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestin ducit, I, 9, 15, 1; Pheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.
- Adonis, Cinyræ e Metharme, al. Phœnicis ex Alpheisibœa, al. Thiantis e filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinæ, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utramque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.
- Adramys, Sadyatæ filius nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.
- Adranum, urbs Siciliæ, *Ap.* fr. 124.
- Adrastea, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.
- Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profugos excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas proficiscitur, I, 8, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Egialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.
- Adrastus, Eurydices pater, III, 12, 3, 11.
- Adria, fluvius Italiæ, *Hec.* 58; *Theop.* 140; in regione fertillissima, *Hec.* 58.
- Adria, urbs Italiæ, *Hec.* 58.
- Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.
- Ἀδύνατοι, *Invalidi*, *Philoch.* 67, 68.
- Adyte, Danae f., Metalcæ uxor, II, 1, 5, 8.
- Ea, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.
- Eacus, Jovis ex Egina f., III, 12, 6, 7; ducit Endeidem, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Helladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Peleum et Telamonem f. pellit, *ibid.*
- Eaca ins., Circes sedes, I, 9, 24, 5.
- Eanes, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.
- Eantis tribus, *Clitod.* 14.
- Eas fluvius vulgo Aous dictus, e Lacmone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.
- Aedon, uxor Zethi, Itylum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciniam mutatur, *Pher.* 102.
- Edoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philoch.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*
- Edusii in Celtogalatia, *Ap.* fr. 60.
- Eetes, Solis e Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340; pater Iophossæ, *Acus.* 8; Colchorum R., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excipit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua conditione aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 23, 4; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus præoccupat, *Tim.* 6; Argonautas persequens, Medæe dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecuturos mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medea filia restituitur, I, 9, 28, 6.
- Eetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.
- Ega, urbs Phœnicum, *Hec.* 259.
- Egæon, Lycænis f., I, 8, 1, 3.
- Egæus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.
- Egæus (vel Agæus, vel Agræus; v. Mülleri *Eginet.* p. 40, *Dor.* I, p. 81), a Ctesippo oriundus, gener Temeni, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.
- Egaleus, mons Atticæ, *Ister.* 6.
- Egeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.
- Egesta, urbs Siciliæ, *Ap.* fr. 173.
- Egeus, Pandionis II, *Ap.* III, 15, 5, 5; aliis Scyrii f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebano, *Androt.* 37; ducit Medeam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam pellit, *ibid.*; summa rerum Athenis potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalkiopen deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a; ἀρχαῖος, Delphos adit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Træzenem venit, cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, soleis et ense relictis, quæ afferret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenæa instituit, *ibid.*; Androgeum contra taurum Marathonium mittit, *ibid.*, § 4.
- Egialea regio, ab Egialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.
- Egialeus, Adrastræ f., I, 9, 13, 2; Egialie pater, I, 8, 6, 3; cum Epigonis Thebas pelit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.
- Egialeus, Inacchi et Meliæ f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achæie nomen dat, *ibid.*, § 4.
- Egialia, Adrastræ f., I, 9, 13, 2, al. Egialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.
- Egialus, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Egialeo dictus, *Ister.* 42.
- Egialus, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.
- Egidæ, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.
- Egimius, Doriensium circa Oetam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adoritur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hyllum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, prælio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.
- Egina, Asopi e Metope f., a Jove rapta e Philunte oppido in Oenonen insulam transfertur, *Pherecyd.* 78; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisyphe indicata, I, 9, 3, 2.
- Egina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; olim Oenone dicta, III, 12, 6, 7; *Eaco* parit, *ibid.*; ejus incolæ e formicis facti, *ibid.*
- Eginetæ, autochthones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis præmium auferunt, *Ephor.* 112.
- Egipon, cum Mercurio Jovi auxilium fert victo, I, 6, 3, 10.

Egirusa vel *Egirus*, oppidum Megaridis, *Theop.* 273.
Egisthus, Laodamiae filium occidit, *Pher.* 96.
Egius, *Egypti* e Phoenissae f. Mnestram uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Egle, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Egle, Thesei uxor, *Pher.* 109.
Egleis, Hyacinthi f. ab Atheniensibus immolata, III, 15, 8, 5.
Egletes. Vide *Apollo*.
Egonea, urbs Meliensium, *Hec.* 109.
Egspotami; pugna Lacedaemoniorum et Atheniensium, *Theop.* 8.
Egyptii, panivori, *Hec.* 290; aspides colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
Egyptus, Beli f., II, 1, 4, 4, in Arabiam deferretur, *ibid.* § 5; Melampodum regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii L, *ibid.* § 6; Argos veniunt, Danaides ducunt, omnes praeter Lynceum ab uxoribus necantur, II, 1, 5; *Egyptus* non venit Argos, *Hec.* 357; ejus uxor Damno, *Pher.* 40.
Egypti, *Egypti* e Gorgona f. Dioxippen uxorem habet, II, 1, 5, 8.
Egyptus, olim Melampodum terra, ab *Egypto*, Beli f., nomen habet, II, 1, 4, 5; *Egyptus*, fluminis donum, *Hec.* 279; terrae natura, *Ephor.* 108.
Egyptus, Argolidis promontorium, *Hec.* 357.
Egys, oppidum Laconicum, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
Aello, Harpyia, Thaumantis ex Electra f., I, 2, 6.
Aellopus, al. Nicotboe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
Emon, Lycaonis f. Vide *Haemon*.
Emonia. Vide *Haemonia*.
Emonius. Vide *Haemonius*.
Anea laurus, Metaponti, *Theop.* 182.
Aneas, Anchisae e Venere f., *Acus.* 26; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum Ulysse Italiam appulsus Romanam urbem condit, *Hell.* 53.
Anetus, Deionis f., I, 9, 4.
Anus, Thraciae urbs, II, 5, 9, 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolae, *Ephor.* 73.
Aeolenses, ab Endymione e Thessalia Elidem ducti, I, 7, 5.
Eolia, Amythaonis f., Calydonis uxor, I, 7, 7, 2.
Eolicae insulae, a Cnidiis occupatae, *Ant.* 2.
Eolicae in Asia coloniae ante Ionicas deductae, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
Eolis regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
Eolium, Thraciae oppidum, *Theop.* 156.
Eolus, Hellenis ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) filius, Thessaliae R., *Eolenses* a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex Enarete liberi, *ibid.* § 4; Perieris pater, III, 10, 4, 5; Magnetis quoque dicitur, I, 9, 6; ex Iphide pater Salmonei, *Hell.* 10; Macedonis pater, *Hell.* 46.
Epytus, Cresphontis e Merope f. Polyphontem occidit, Messeniorum R. sit, II, 8, 5, 7.
Erae, urbs Macedoniae, *Androt.* 18.
Aeria, urbs Celtica, *Ap. fr.* 59.
Erope, Catrei f., III, 2, 1, 1; patris jussu a Nauplia abducta, Plisteni nubit, III, 2, 2, 2.
Erugo, vino immixta bibenda datur Iphiclo, *Pher.* 75.
Es Dodonaeum, *Demo.* 17, 18.
Esacus, Priami ex Arisbe f. Asteropen ducit, III, 12, 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vates, *ibid.*; Priamum monet, *ibid.* § 5.
Eschraeus, Anagyrasius, *Philoch.* 138.
Eschreis, Thespii f., II, 7, 8, 5; Herculis ex ea f., *ibid.*
Esculapius, Apollinis ex Arsinoe, al. Coronide f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a Chirone educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8; Gorgonis sanguine in homines utitur, mortuos resuscitan

tans a Jove fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percutitur, quod Phinei filiis visum restituerit, *Phyl.* 17; Podalirii et Machaonis pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.
Esopus, fluvius Asiae, *Hec.* 203.
Eson, Crethaei e Tyro f., I, 9, 11; *Pher.* 59; Polymeden ducit, ex ea f., I, 9, 16, 1; Ex Alcimeda gignit Iasonem, *Pher.* 59; Peliam filii tutorem constituit, *ibid.*; Peliae insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.
Eson, seu Asonis, seu *Esonia*, urbs Magnesia in Thessalia, *Pher.* 58.
Astus marini caussae, *Tim.* 36.
Asyle (vel Phasile), Hyas, *Pher.* 46.
Aethaea, unum ex centum oppidis Laconiae, *Philoch.* 86.
Aethale, urbs Tyrrenorum, *Hec.* 25.
Aethalia, insula e. q. *Aethale*, *Phil.* 23, quam Argonautae in reditu appellant, *Tim.* 6.
Aethalides, quodnam donum a Mercurio patre acceperit, *Pher.* 66.
Ether et Nox procreant Amorem, *Acus.* 1.
Aethicia in Thessalia ad Pindum montem, *Theop.* 209.
Aethiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.
Aethiopia a Cepheo gubernata, II, 4, 3, 2. In *Aethiopiam* Tithonum portat Aurora, III, 12, 4.
Aethlius, Jovis e Protopenia f., I, 7, 2, 7; ejus e Calyce f., I, 7, 5; *Pher.* 80.
Aethon, pater Ixionis, *Pher.* 103.
Aethon (αἰθων), cognomen Erysichthonis, *Hell.* 17.
Aethra, Pitthei f., eadem nocte cum *Ageo* et *Neptuno* congregitur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a Dioscuris captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab Hectore Troezenae abducitur, *Ister* 12.
Aethusa, Neptuni et Alcyones f., III, 10, 1, 3; ejus ex Apolline liberi, *ibid.*
Aetna, ejus et Hymari f. Gelo, *Hell.* 104.
Aetna, Siciliae mons, Typhoni injicitur, I, 6, 3, 12.
Etolia, ab *Etolio* nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.
Etolia, oppidum Peloponnesi, *Androt.* 52.
Etolii Elidem obtinent, *Ephor.* 15; *Etolorum* et *Epeorum* cognatio, *Ephor.* 29; *Etolii* cum *Epis* antiquissimas in *Etolia* urbes condunt, *ibid.*
Etolus, Endymionis f. Apin interficit, in Curetidem fugit, Doroni, Laodocum et Polyperen necat, *Etoliae* nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e Pronoe liberi, I, 7, 7; *Etolii* statua in Thermorum urbe, *Ephor.* 29.
Etolus Oenei filius, *Hec.* 341.
Eua, pars Thraciae, *Hec.* 115.
Africa natura male describitur a *Timaeo*, *fr.* 24.
Agamea, promontorium Troadis, *Hell.* 133.
Agamemnon, Plisthenis ex *Aerope* f., III, 2, 2, 2; ducit Clytemnestram, III, 10, 6, 2; Argivos adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne Diomedes et Alcmaeon, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum Palladio Athenas appellit, *Clitod.* 12; Demophontem, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; In multis Graeciae locis puteos fodit, *Clitod.* 9.
Agamestor, Laii filius, Tisandri pater, *Pher.* 20.
Agamia, urbs Peloponnesi, quam Hecataeus nominat Mantina, *Hec.* 93.
Agapenor, Ancei f. Helenae proculus, III, 10, 8, 10; Tegeatarum R., Phegei et Alcmaeonis filios una excipit, III, 7, 5, 9.
Agaptolemus, *Egypti* f., Pirenen uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Agarista, Clisthenis, Sicyoniorum tyranni, filia, *Tim.* 58.
Agasthenes, Polyxeni pater, III, 10, 8, 2.
Agathea, oppidum Phocidis, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicis, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, figulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. Timæi de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo ætatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγαθὸς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathysri, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγέλαος πέτρα, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Cresi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopæ f., in paternorum bonorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Egypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcæonius filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phœnicie R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam querere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et Argiope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olii pater, *Pher.* 20.
- Agessilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Egypto gestæ, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciæ, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitutum redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespii f., II, 7, 8, 3; Hercules ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. Vide Agraulus.
- Agna intonsa ne immolaretur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervæ, *Androt.* 41.
- Agnius (Hagnius), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atræi gregi, non suppositus est ira Mercurii, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agræ, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actæi f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervæ sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agriæ, gens Pæoniæ, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parcis necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum OEnæi accipit, I, 8, 6, 1; a Diomede necantur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi OEnæum cædunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Peribœa f., III, 12, 7, 2; e Melibœa, *Pher.* 109; proci Helenæ, III, 10, 8, 2; pater Philææ, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenæ, Ithacæ urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Bœotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiæ ad Rhyum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alcæus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydamia vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcæus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Peribœæ pater, III, 12, 7, 2; et Automedusæ, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Pelææ f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Egospotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a Timæo [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomoni uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimede, Esonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenæ. Vide Deliares.
- Alcimus, Lydiæ rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinœ, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phæacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio vitatur, Apoll. I. I.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Egypti f., Glaucen uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcæon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinœo ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alcæonius fati; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcæonidæ templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum cædem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentio concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Egypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

- Alcemonius lucus circa Thermodontam, *Pher.* 25.
Alcon, Hippocoontis f., ab Hercule necator, III, 10, 5, 1.
Aleus, Aphidantis f., ducit Neeram, III, 9, 1, 2; ex ea liberi, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit, exponit et filiam vendi jubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pater, I, 9, 16, 8.
Alex, fluvius, Locrorum et Rheginorum agros dividit, *Tim.* 64.
Alexander, i. e. Paris quem vide.
Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 8, 1, 3.
Alexander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.
Alexandri Phereas mors, *Theop.* 339.
Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; litteras misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici eorumque luxuria, *Phyl.* 41.
Alexiades, Heculia ex Hebe f., II, 7, 7, 15.
Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.
Alycone, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
Alycone, Eoli ex Evarete f., Ceycis uxor, I, 7, 3, 4.
Alycone (nisi potius Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.
Alyconeus, Gigantum unus, solis boves ex Erythia insula abegit, ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.
Alyconii dies novem, *Philoch.* 180.
Alca, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
Alebon, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.
Alecto, Erinnyes, II, 1, 4.
Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
Aletes, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
Aletes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
Alisarna, urbs Troadis, *Theop.* 305.
Allantium vel Allante, urbs Macedoniæ, *Theop.* 38.
Allio Atheniensis vescebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.
Allobryges, Galliæ populus, *Ap. fr.* 127.
Almon vel Salmus, urbs Boeotiæ, *Hell.* 13.
Alocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
Aloeus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimediæ ducit, *ibid.* § 3.
Aloidæ (Otus et Ephialtes) cælum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vinciunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.
Alope vel Alobe vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
Alope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoontem, *Hell.* 68.
Alopece, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
Alopius, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
Alopeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
Alopeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.
Alphesibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
Alphesibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
Ἀλφειοὶ pisces, *Ap. fr.* 184.
Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.
Alponus, urbs Macedoniæ et Locrorum Epinemidiorum, *Hell.* 19.
Althæa, Thepii et Laophontæ filia, Leda soror, vel ejus e Claneo mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oënei uxor, a Bacocho et Marte amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq
- Althæus, fluvius in Daunia, cujus aqua sanat vulnera, *Tim.* 15.
Althemenes, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-mosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Cretenis nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.
Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattæ, *Xanth.* 19, p. 40.
Alyattes, Sadyattæ ex sorore filius, Croesi pater, rex Lydorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariam expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
Amalchium mare Hecateus (Abderita, ut videtur,) appellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
Ἀμάλλαι, *Ister* 54.
Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nutrit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
Amarinceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
Amarynthus, Actæonia canis, III, 4, 4, 5.
Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
Amasis quomodo rex Egypti factus sit, *Hell.* 151.
Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint, *Theop.* 111.
Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas appellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognominæ, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 84.
Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.
Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.
Amazitius, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
Ambracia, urbs Thesprotiæ, cujus gentile apud Philistum fr. 52: Ambracinus.
Ambraciotæ, *Hell.* 52.
Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.
Ἀμestριος qui sint, *Philoch.* 152.
Amisodaurus, Chimeræ educator, II, 3, 1, 6.
Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200; a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Atheniensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.
Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
Ἀμνός, ἀρνίον, ἀρνέως, *Ister* 53.
Amor, Noctis et Ætheris f., *Acus.* 1.
Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
Amphanæ vel Amphanæa, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.* 335.
Amphianax, pater Oetyli, *Pher.* 89.
Amphianax, pater Mæræ, *Pher.* 79.
Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
Amphiaræus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Erilphylen ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemeis primus disco vincit, III, 6, 4, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitatus, III, 6, 2, 6 sq.; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppressus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- ros deferitur, *Apoll. l. I. § 6*; Alcmaeonis et Amphilochoi pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor.* 28.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher.* 31.
- Ἀμφίχυτον τείχος, *Hell.* 136.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop.* 80; aliis αὐτόχθων; Cranao pulso Atticæ R. fit, I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Baccho vinum temperandi artem discit, *Philoch.* 18; ejus lex, *Philoch.* 18, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop.* 80; eorum conventus unde nomen habeat, *Androt.* 33; quinam populi ad eorum consessus legatos mittant, *Theop.* 80.
- Amphictyona, Phthii filia, Datidis mater, *Pher.* 8.
- Amphidamas, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid.* § 2.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule cæditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytiæ pater, *Pher.* 93.
- Amphidamas, Opuntius, Clysonymi pater, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57.
- Amphidicus, (Asphodius ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopæum cædit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiae, *Ap. fr.* 128.
- Amphilochicum Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alcmaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 7, 2; a patre repetitur, *ibid.* § 4; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec.* 72.
- Amphilochus, Amphiarai f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor.* 28; Helenæ procus, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja proficiscens terra iter ingressus sit, *Theop.* 112.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cteati f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyæ, pater Chloridis, *Pher.* 56.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher.* 102, 6.
- Amphion, unus e Niobes filiis, Apollinis telis elabatur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*
- Amphion et Zethus, cum Loco Thebas condunt, *Pher.* 79.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher.* 102 a.
- Ἀμφίπων, placenta Dianæ oblata, *Philoch.* 170.
- Amphipolis, olim Ἐννία ὀδοὶ nominata, *Androt.* 27.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop.* 47.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cycni, *Hec.* 139.
- Amphithea, Pronactis f., Adrastris uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (?), Oceanis, I, 2, 2, 1.
- Amphitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthiscymes mater, III, 15, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch.* 185.
- Amphitryo, Alcæi f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit, II, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid.* § 4; *Pher.* 27; a Sthenelo pellitur, *ibid.*, § 5; Thebis a Creontepurgatur, *ibid.* § 6; vulpem Thebas infestantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas vincit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher.* 27; Hercules præceptor in arte currum agendi; prælio cum Minyis cadit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27.
- Amphoterus, Alcmaeonis e Calirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris cædem ulciscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphrisenses, in Bœotia, *Theop.* 264.
- Ampyx, pater Phemise, *Hell.* 25.
- Amycla, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confossa, al. lis elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclæ, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher.* 93; Philonomo præmio data, *Ephor.* 18.
- Amyclas, Daphnes pater, *Phyl.* 33.
- Amyclas, Leaniræ pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedæmonis e Sparta f., ejus e Diomede liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandræ, *Pher.* 93.
- Amyclas, Cynortæ pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Bebrycum R., Argonautas cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei fontem indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher.* 13; dicitur Enceladi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
- Amymone, fons in Lerne silva, II, 5, 2, 3.
- Amyntor, Phrastoris f., *Hell.* 1; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 6; Astydamiæ pater, II, 7, 8, 12; Acus. 27; Teutamidæ pater, *Hell.* 1; et Phœnicis, III, 13, 8, 4; filium occæcat ob calumnias Phthiæ pellicis, *ibid.*
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell.* 171.
- Amyrtæus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop.* 257.
- Amythaon, Crethæi f., I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Pykam habitabat, *ibid.* § 2; Idomenen ducit, *ibid.* et II, 2, 2, 4; ejus liberi, *ibid.* et I, 9, 11, 2; *Pher.* 23.
- Anacharsia, ex Nomadicis Scythis, *Ephor.* 78; ejus inventa, *Ephor.* 76; ab Ephoro non numeratur inter septem sapientes, *Ephor.* 101; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher.* 113.
- Anæa, Carie oppidum, *Ephor.* 86.
- Anæa, Amazon, *Ephor.* 86.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀναπαύειν, quid significet, *Ephor.* 107.
- Anaphe ins., ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 2.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher.* 60.
- Anaxagoræ philosophi ætas, *Ap. fr.* 81. Periclis præceptor; impietatis accusatur, *Ephor.* 119.
- Anaxibia, Cratiæ f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Pelieæ uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii ætas, *Ap. fr.* 79.
- Anaximenis Milesii ætas, *Ap. fr.* 80.
- Anaxithea, una Danaïdum, ex Jove parit Olenum, *Ister.*
- Anaxo, Alcæi ex Hipponoe f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Anceus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Eurynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo obtruncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher.* 81; Argonauta, I, 9, 56, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Anceus, rex Sami, *Pher.* 111.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthili uxor, *Hell.* 10.
- Anchises, Capys ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Venere filii, *ibid.*; Acus. 26.
- Anchius (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop.* 122.
- Andocides, Atheniensis orator, unde genus deducat, *Hell.* 78.
- Andraemon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andraemon, Gorgen ducit, I, 8, 1; Oëneo succedit, I, 8, 6, 2.
- Androclus, Codri fil., colonizæ in Asiam deducendæ dux, Ephesum condit, *Pher.* 117; *Ephor.* 31; Prieneisibus auxilium fert, *Ephor.* 31.

- Androgeus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Panathenæis vincit; ab Egeō contra taurum Marathonium mittitur, a quo jugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis periisse dicitur insidiis, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 5, 9, 13.
- Andromache, Etionis f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.
- Andromeda, Cephei e Cassiopea f., ad liberandam a peste patriam ceto exposita, a Perseo liberatur, II, 4, 3, 4 sq.
- Androphagi Scythæ, *Ephor.* 78.
- Andropompus, Penthili f., ex Henioche pater Melanthi, *Hell.* 10.
- Androthoe, Castoris filia, Peristhenis uxor, mater Polydectæ et Dictyos, *Pher.* 13.
- Anexibia (nisi potius Anaxibia), Danaī ex Æthiopide f., uxor Archelai, II, 1, 5, 5.
- Anicetus, Herculis et Hebes f., II, 7, 7, 15.
- Animalia venato morsu lædenti ex Typhonis sanguine orta, *Acus.* 4.
- Anius, rex Deli, Græcos Trojam proficiscentes hospitio excipit, *Pher.* 94.
- Annus magnus (Cadmi tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.
- Anogon, Castoris ex Hilaira f., III, 11, 2, 2.
- Anostus, fluv., *Theop.* 76.
- Antæus, Neptuni al. Terræ f., Lybiæ R., ab Hercule cæditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor Iphinoes, *Pher.* 33 e; ex Irassis erat ad paludem Tritonidem, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.
- Antalcidas, sub quo Lacedæmonii pacis foedus ruperunt, *Theop.* 111.
- Antea, Amphianactis f., uxor Proeti, mater Mærae, *Pher.* 79.
- Antheis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Anthelia, Danaī e Polyxo f., Cissei uxor, II, 1, 5, 7.
- Anthemus, in Erythia fl., II, 5, 10, 7.
- Anthesteria, *Ap. fr.* 28.
- Anthesterion, mensis unde dictus, *Ister* 28.
- Anthia, Thespī f., Herculis peller, II, 7, 8, 5.
- Anthippe, Thespī f., Hippodromi mater, II, 7, 8, 3.
- Antia s. Sthenobea, Iobatae, al. Amphianactis f., Proeti uxor, II, 2, 1, 3.
- Antides, Herculis ex Aglaia f., II, 7, 8, 2.
- Anticlea, Periphææ e Vulcano mater, III, 16, 1, 3.
- Anticlea, Laertæ, in Bœotia parit Ulysem, *Ister* 52.
- Anticyra, urbs Maliensium, *Ap. fr.* 129.
- Antigone, OEdipi ex Iocasta, III, 5, 8, 8; ex Eurygania filia, *Pher.* 48; cum patre Athenas fugit, III, 5, 9, 2; Polynicen fratrem contra Creontis jussum sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.
- Antigona, Euryti filia, Pelei uxor, mortem sibi consciscit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater Antigonæ, *Pher.* 17.
- Antigonus Gonatas; huic Athenas prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat Patroclus, dux classis Aegyptiacæ, *Phyl.* 1; Cleomenem ad Sellasias devicit, *Phyl.* 56; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.
- Antigoni Epitropi assentator Apollophanes, *Phyl.* 46.
- Ἀντιρρῆσις, apud Athenienses, *Philoch.* 61.
- Antileon, Herculis e Procride f., II, 7, 8, 1.
- Antiochus, Nestoris f., I, 9, 10, 3; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Antimache, Amphidamantis f., Eurysthei uxor, III, 9, 2, 2.
- Antimachus, Herculis e Nicippe f., II, 7, 8, 6; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
- Antimachi poetæ ætas, *Ap. fr.* 91.
- Antimnestus, dux Chalcidensium, qui Rhægium condiderunt, *Ant.* 10.
- Antioches, Melanis f., a Tydeo cæditur, I, 8, 5, 3.
- Antiochus, Pterelai f., I, 4, 5, 6.
- Antiochus, Herculis f., Phylantis pater, I, 8, 3, 2.
- Antiochi Ἑωρῆος (vel Θέου) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.
- Antiope, Thespī f., Alopīi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Antiope, Nyctei e Polyxo f., III, 10, 1, 4; a Jove comprimitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad Epopeum fugit, eique nubit, *ibid.*; a Lyco captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.
- Antiope ex Sole filii, *Theop.* 340.
- Antiope, Amazo, ab Theseo captiva abducta, *Hell.* 76.
- Antiphon, a Triginta viris interfectus, *Theop.* 130.
- Antiphon, cum Charidemo ab Atheniensibus legatus missus ad Philippum, *Theop.* 189.
- Antiphylus, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5.
- Antiphylus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Antis, Thespī f., Laothoæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Antracitis fossilis, *Theop.* 231.
- Anna Seriphia, *Apollod. fr.* 198.
- Aones, Bœotiæ incolæ, *Hell.* 8.
- Aortes, unus Cyclopus, *Pher.* 20.
- Aous (ab Hecateo nominatur Eas), fluvius a Lacmone defluens, *Hec.* 71, 72.
- Apaturia, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 26.
- Apaturus, sinus Asiæ, *Hec.* 165.
- Apea, urbs Cretæ, *Hell.* 99.
- Apelles, frater Mæonis et Dii, pater Critheidis, Cumanus, avus Homeri, *Ephor.* 164.
- Apelles, Melanopi f., *Hell.* 6.
- Apemosyne, Catrei f., a Mercurio vitata necatur ab Althemene fratre, III, 2, 1, 3, sq.
- Aphareus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex Arene filii, *ibid.* § 5.
- Aphete, Thessaliæ urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.
- Aphidas, Arcadis e Prosepelia filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.
- Aphidas, rex Atheniensium, a Thymote fratre interfectus, *Demo* 1.
- Aphidna, urbs Atticæ, quo Theseus abduxit Helenam, *Hell.* 74.
- Aphyæ, sic duæ meretriculæ Athenienses vocabantur, *Ap. fr.* 239.
- Apia, antiquum nomen Peloponnesi, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.
- Apis, Phoronei f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab Etolo cæditur, I, 7, 6; a Thelxione et Thelchine interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur Serapis, II, 1, 1, 6.
- Apis, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80.
- Ἀποδῆκται, receptores, *Androt.* 3.
- Apollo, Jovis e Latona f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philoch.* 196; a Pane et Thymbreo artem vaticinandi edoctus, oraculum Delphicum occupat, *Apoll. ibid.* § 3; terras obiens homines ad morum placiditatem componit; Athenis Delphos profectus qua via? ad Panopeos veniens Tityum interficit; deinde apud Parnasio Pythonem necat; cum Themide oraculum Delphicum condit, *Ephor.* 70.
- Neptuno pro Pythia dat Tænarum, *Ephor.* 59; interficit Tityum, I, 4, 1, 4; superat Marsyam certamine et excoariat, I, 4, 2, 2; Herculi arma dat, II, 4, 11, 9; Trojam muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei immittit, *Apoll. l. l.*; cymbium aureum dat Herculi; *Vide* Sol; ejus certamen cum Hercule dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris Amphionis filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur Manto e manubiis Thebarum captarum, III, 7, 4, 2; Alcmaconi oraculum dat de matre necanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi jussu dona nuptialia Arsinoes, quæ Alcmæonidæ abstulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro listula, III, 10, 2, 7 sq.; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 sq.; *Pher.* 70; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei aufert, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischi posthabetur, *Acus.* 25; Ischyn interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phthia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Æthusa, III, 10, 1, 3; Apollo pater Aristæi, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Chæronis e Therone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristæi ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclæi templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Ismenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonica, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbræus vel Zymbræus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μῶλλος in Lesbos colitur, *Hell.* 117; Ἰήϊος, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 34; Donastas, *Theop.* 320; Hegetor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebriosus, *Theop.* 204.
- Apollophanes, Antigoni Ἐπιτρόπου assentator, *Phyl.* 46. Ἀπόνημα, quid sit, *Clitod.* 20.
- Ἀποπομπῆς θεοί. Vide Dii.
- Ἀποστολεῖς, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Aprus, urbs Thraciæ, *Theop.* 180.
- Apsynthii, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulæ, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnæ proles, Prometheo infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventum, *Tim.* 50.
- Aquilæ Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquilina, urbs Illyrica, *Theop.* 42.
- Arabes. Erembi dicuntur *Hellanico* 153.
- Arabia, conjux Egypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Egyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcesit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbazani), gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Arbela, urbs Siciliæ, *Phil.* 31.
- Arbelus, Egypti ex Hephæstina f., OEmen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autochthones, *Hell.* 77; ex Arcadis filiis oriundi, *Charon* 13; eorum cum Bœotis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 35; *Charon* 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyctimo, Arcadi, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 sqq.; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Augeam adoriuntur, II, 7, 2, 1; OEchaliæ, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arcas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; *Charon* 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arcesilaus, Melanei pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arcesilaus, Seuthi vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorgo, *Androl.* 19.
- Arcesius, Laertæ pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archædicus, Hercules ex Euryppyle f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Egypti e Phœnissa f., Anexibiam ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymæus, mercenariis Syracusanorum præfectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Hercules e Patro f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltæ, Lycurgi f., III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Myscellum adjuvat, *Ant.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedæmonius, Phocensium rebus favet, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedæmoniiis interfectus, *Phyl.* 55.
- Archinus, Athenæi filius, Atheniensibus persuasit ut Ionicis literis uterentur, *Theop.* 169.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, interfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arclus, *Theop.* 226.
- Arca, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardiæi, gens Illyrica, a Callis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynium, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athamantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112. Ἀρεῖα χρῆμα, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Bœotus, in Arcadiam migrat, ubi a Lycurgo occiditur, *Pher.* 86.
- Areius, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, OEchali f., Aphareï uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idæ, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagita, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; judicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dædalò, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Euboræ, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantis filius, Argi Panoptæ pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Areteus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phæacem f., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Artesium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethusa: fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Areus, Acrotati pater, rex Lacedæmoniorum, *Phyl.* 48; Areus et Acrotatus primi apud Spartanos aulicam aliquam opulentiam æmulantes, *Phyl.* 43.
- Argæus, qui una cum Philippo regnum petit, *Theop.* 32.
- Argante, urbs Indiæ, *Hec.* 176.
- Argele, Thespii f., Hippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervæ depositum, *Philoch.* 116.

Arges, Cyclops, Coeli f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 78.

Ἀργεῖος non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3.

Argus, Licymni f., Herculis socius, occiditur, II, 7, 7, 8.

Argia, Autesionis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.

Argia, Adrastris f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6; *Hell.* 12.

Ἀργῖαι, subterranea Cimneriorum aedificia, *Ephor.* 45.

Arginus, collis in Creta, *Pher.* 69.

Arginusae ins., *Androt.* 14.

Argiope, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi, *Pher.* 40.

Argiphontes. *Vide* Mercurius.

Argus, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Pher.* 94.

Argus, Niobae f., *Pher.* 102, 6.

Argus, Egypti e Phoenissa f., Evippen ducit, II, 1, 5, 5.

Argivae mulieres, Bacchico furore concitatae, II, 5, 2, 3.

Argivi sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9;

insepulti relictis, ab Atheniensibus sepeliuntur, III, 7,

1, 4; sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini

dant cum manubris Manto, Tiresiae filiam, *ibid.* § 2.

Argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab

Atheniensibus vincuntur, *Pher.* 39; judicia exercent

ad Egyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in

bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.

Argo navis, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrixi f.,

nominata, *Pher.* 61; Herculis pondere aggravata que-

ritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Pher.* 67; Neptuno con-

secratur, I, 9, 27, 3.

Argolis paret ex parte Amythaonis filiis, I, 9, 12, 8; Cela-

noris, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1;

Acrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 5; Adrastris, III,

6, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Temen-

us, oram vero maritimam ejus (ἀκτὴν) e regione Atticae)

Argeus et Deiphantes, *Ephor.* 16.

Argonautae recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis

excipiuntur, I, 9, 17; a Dolionibus, I, 9, 18, 1; Cyzicum

per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt,

ibid.; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I,

9, 19; Amycum, Bebrycum regem, interimunt, I, 9, 20;

itinere a Phineo monstrato, Symplegades incolentes

trajiciunt, I, 9, 21; a Mariandynis in Colchidem veniunt,

I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.*

§ 13; eorum reditus per Tanaim, Oceanum, mare me-

diterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tanaim, sed alia

via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtides, Ligyes, Celtas

praeternavigant, I, 9, 24; praeter Etruriam vecti, ad

Eeam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdis,

Scyllam et Planctas praeternavigant, ad Corcyram ap-

pellunt, I, 9, 25; in insula Anaphe Apollini Agletae

sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo caso ad Aeginam

appellunt, *ibid.* § 4; per Euboeam, et Laridem Iolcum

revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum ponunt, III, 15, 3, 3;

expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.

Argos, regio, I, 8, 6, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi

nomen, II, 1, 2, 1.

Argos Amphilocheium ab Amphilocho conditur, III, 7,

7, 4; *cf.* *Ephor.* 28.

Argous portus insulae Aethaliae unde nomen acceperit,

Tim. 6.

Argura, antea Argissa, urbs Thessaliae, *Ap. fr.* 152.

Argus, Jovis e Niobe f., II, 1, 1, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo

regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2,

1; ejus progenies, *ibid.*; *Pher.* 22.

Argus, Panoptes, II, 1, 2, 2; ὀφθαλμοί, *Acus.* 17; Age-

noris, *ibid.*; Arestoris, *Pher.* 22; aliis Inachi, Argi et

Ismenes f., II, 1, 3, 3; interficit Satyrum et Echidnam,

Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus proge-

nies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio ne-

catur, *ibid.* § 4; *Pher.* 22.

Argus, Actaeonis canis, III, 4, 4, 6.

Argus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrixi ex Iophossa, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6;

Pher. 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.

Argyphia, Egypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.

Argyraspides Alexandri, *Phyl.* 41.

Argyrini, gens Epirotica, *Tim.* 43.

Argyrus urbs, *Phil.* 36.

Aria, regio Persica, *Hell.* 168.

Aria, Cleochi f., mater Mileti ex Apolline, III, 1, 2, 2.

Adriadne, Minos e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo glo-

rum minio linctum dat, quo labyrinthi ambagibus se

evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinqui-

tur; apparet lamentanti Venus; cum Baccho concum-

bit, ab eoque donatur corona aurea; a Diana interfici-

tur, *Pher.* 106; post interfectum Deucalionem, regni

procuracionem suscipit, et foedus ferit cum Theseo,

Clitod. 5; a Theseo abducitur, *Pher.* 109; *Ister* 14.

Ariamnes, Gallus in Asia ditissimus, Gallos omnes per

integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.

Ariani, gens Cadusiis proxima, *Ap. fr.* 107.

Ariaspes, Atossae pater, *Hell.* 163 b.

Aries Phrixi et Hellae, aureo vellere praeditus, *Pher.*

53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.

Arimanius, *Theop.* 71.

Arimus, rex in Asia minori, *Xanth.* 4.

Arintia, urbs Oenotrorum, *Hec.* 30.

Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastrum

servat, III, 6, 8, 7.

Arion Methymnaeus primus choros cyclicos instituit, *Hell.*

85.

Arisbe, Teucri Cretensis f., Dardani uxor, Hellanico est

Atea, vel Batea, *Hell.* 130; *apud Ephor.* 21 dicit

Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami

f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtaco datur,

ibid. § 3.

Aristaeus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum mi-

gravit, *Phyl.* 15; pater Hecatae, *Pher.* 10.

Aristaeus, Actaeonis pater, III, 4, 4, 1.

Aristaeas Proconnesius apud Metapontinos aliquantum

versatur, *Theop.* 182.

Aristocrates, unus imperatorum in praelio ad Arginusas, ab

Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.

Aristodamidas, Meropis f., Phidonis pater, *Theop.* 30.

Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.

Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ictus moritur, ejus

filii Lacedaemone potiuntur, III, 8, 2, 9; T. ebanos

Egidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsci-

scit, *Ephor.* 13.

Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.

Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.

Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30;

bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditum

tentant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.

Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potesta-

tem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.

Ariston, Rheginus, Delphis in certamine musico ab Eunomo

Locro vincitur, *Tim.* 64, 65.

Ariston, Oetaeorum praefectus; ejus uxor a Phayllo

amatur, *Phyl.* 60.

Aristonous Gelonis filii tutor, *Tim.* 84.

Aristoteles Cyrenaeus amantem Laidem despicit, *Ister*

48.

Aristoteles Stagiritae de Locrorum civitate graviter men-

titus, atque omnino levis homo et temerarius, *Tim.*

70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 74, 75, 76; de ejus

- etate, *Ap. fr.* 92.
 Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
 Armenii, populus Asiae, *Hec.* 195.
 Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
 Arneus, Megamedes pater, II, 4, 10, 1.
 Arne, urbs postea Charonea vocata, *Hec.* 87.
 Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
 Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
 Arotres, populus Libyae, *Hec.* 305.
 Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Arsinoe, Phegei f. Alcmaeonis desponsa, III, 7, 5, 4; mūnēra nuptialia ei data, *ibid.*
 Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Esculapii mater ex Apolline, *ibid.*
 Artaphernes, (unus ex septem viris, qui *Pseudo Smerdin interfecerunt*) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
 Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
 Artemon, περιόχης, Periclis mechanicus in Sami obdione, *Ephor.* 117.
 Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors, *Theop.* 116.
 Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
 Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
 Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.* 53.
 Arypes pro *Rhypes* (Achæi) dicit *Pher.* 114.
 Asæ, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
 Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6, ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
 Ascalon, urbs Lydiæ, *Xanth.* 11.
 Ascalus, Hymenæi filius, dux Lydorum in Syria militat, ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
 Ascalus, urbs Syriæ, *Xanth.* 23.
 Ascania, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Asclepiadæ dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
 Asca, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
 Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
 Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
 Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
 Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
 Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
 Asopis, Thespil f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Asopis, Asopi f., Cercyræ mater, *Hell.* 45.
 Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2), al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 6, 5; ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen redire jubetur, unde carbonēs in eo feruntur, *ibid.* § 6; pater Eginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3, 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
 Aspendus, urbs Pamphyliae ab Aspendo condita, *Hell.* 20; *Theop.* 12.
 Aspidēs ab Egyptiis cultæ, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
 Aspledon vel Spledon, urbs in Boeotum et Locorum confinio, *Ap. fr.* 153.
 Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flammis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.* 13.
 Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus progenies, *ibid.* 3.
 Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
 Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
 Assorium, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 46.
 Assus, urbs Asiae min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
 Assyrii parent Thiantii, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14, 3, 3.
 Astaci Thehani filii per obsidionem Thebarum, a VII du-cibus factam, insignes, III, 6, 8, 2.
 Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
 Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
 Astelebe, urbs Lydiæ, *Xanth.* 21.
 Asteria, urbs Lydiæ, *Xanth.* 22.
 Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
 Asteria, Coroni filia, ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 70.
 Asteria, Danai f., Chæti uxor, II, 1, 5, 4.
 Asteria Cæi f. ex Phœbe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2, 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Delo nomen dat, I, 4, 1, 1.
 Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbis obit, III, 1, 3, 1.
 Asterius urbs, eadem quæ Asteria.
 Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone procreat Dotidem, *Pher.* 8.
 Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
 Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphae f., a Minoe la-byrintho includitur, III, 1, 4, 3. *Vide* Minotaurus.
 Asterodia, Eurypyl f., Icari conjux, mater Penelopæ, *Pher.* 90.
 Asterope (?) Cebrenis f., Esaci uxor, III, 12, 5, 2.
 Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
 Asteropes, Asteropæus, Cyclops. *Vide* Steropes.
 Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
 Astræus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I, 2, 4.
 Astrapsychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Astru quid sit, *Phil.* 4.
 Astygis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
 Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
 Astybias, Herculis e Calamitide f., II, 7, 8, 4.
 Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.* *Hell.* 54.
 Astydamia, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stupri accusat, III, 13, 3, 1 *sq.*; ab eo pœnas luit, *ibid.* § 5 *sq.*
 Astydamia, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7, 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
 Astygenia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
 Astygonus (Astynous? Hom. II. ε', 144), Priami f., III, 12, 5, 13.
 Astymedusa, Stheneli f., Oedipi uxor, *Pher.* 48.
 Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
 Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
 Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12, 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donat, ut Eurypylum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
 Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7, 6, 1.
 Astypalaë, Eurypyl f. mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
 Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
 Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
 Atalanta, Schœnei f., apri Calydonii venatrix (*falso dicitur, confunditur enim cum Iasi f.*), I, 8, 2, 4; inter Argonautas, I, 9, 16, 8.
 Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*; a venatoribus invenitur, virgo manet, Rhœcum et Hy-læum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonii apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agnita et nubere jussa, se cursu certantibus premium pro-

ponit, multos vincit, a Milanione superatur; in laenam mutatur, *ibid.* § 5 sq.

Atas, Priami f., III, 12, 5, 13.

Atea, e. q. Arisbe, Teucri Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.

Atergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthe filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.

Ates collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.

Athamantis ager, I, 9, 2, 2.

Athamas, Aoli f., I, 7, 3, 4; Boeotiae R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbatur, I, 9, 2, 1; Boeotia relicta, Themistionem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem connectus Learcum f. interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.

Athamas, Aræe pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.

Atharambis, urbs Egypti, *Hec.* 280.

Athenæ Diades in Eubœa a Diante conditæ, *Ephor.* 33.

Athenæ, Cecropia dictæ, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea præside facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.

Athenæus Eretriensis, Pharsali adsentator, *Theop.* 20.

Athenienses, Heraclidas excipiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotauro mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Boeotos de Melænorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelasgos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis πρόδοξα, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; jurandum, quod Athenienses a Græcis ante commissam pugnam Plataicam præstitum aiunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Græcis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plataeas ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Chæroneam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megareses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedæmoniiis induciæ (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quæ ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chii salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemaënsi a Lacedæmoniiis devicti, *Ephor.* 133; cum Boeotis societatem ineunt [Ol. 96, 2], *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti [Ol. 105, 3], qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt [Ol. 107, 1], *Philoch.* 131; causas ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo fœdus τὸ ἐν ἀπορρήτω, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quendam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.

Athenio Peripateticus, *Theop.* 68.

Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.

Atlantia, Hamadryas Nympha, cum Danao congregitur, II, 1, 5, 4.

Atlas, Iapeti f., I, 2, 3; cœlum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filia, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantis filia Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.

Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.

Atossa, Ariaspæ f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjux*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.

Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiæ, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*

Atromus, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.

Attales, Sadyattæ nothus, *Xanth.* 19, p. 40.

Atthis, Cranaï e Pelidae f. virgo mortua, nomen dat Atticæ, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.

Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranao, III, 14, 5, 1; Amphictyoni, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandioni I, III, 14, 7, 1; Erechtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandioni II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticæ urbes, *Philoch.* 11; Atticæ literæ, *Theop.* 168; Atticæ census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.

Atymnius, Jovis e Cassiepea f., a Sarpedone amator, III, 1, 2, 4.

Atys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.

Audophradates, Lydiæ satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.

Audymon, Cliteus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.

Auge, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.

Augeas, Solis al. Elii, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimam gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat, judicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidis adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicastes, II, 7, 8, 11.

Augila, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 108.

Aulis, Lydiæ regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.

Αὐλῶνας, sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.

Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astræi conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*

Auses, gens Libyæ, *Ap. fr.* 109.

Ausigda, insula Libyæ, *Hec.* 300.

Ausones, populus Italiæ, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsi in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*

Autæon, Argiæ pater, II, 8, 2, 9.

Autachus, Apollinis ex Cyreæ f., *Phyl.* 15.

Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luclandi præceptor, II, 4, 9, 1.

Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryli boves furatur, II, 6, 2, 1.

Automalaca, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 130.

Automate, Danaï f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.

Automedusa, Alcathoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoe, Danae et Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autonoe, Cadmi ex Harmonia f., Aristaei uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palaeonionis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tym.* 17.
 Averrunci Dii, *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopistus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀζόες, *Ap. fr.* 24.
 Azeotæ, gens Troadis, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchæ, a Lycurgo captæ, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis e Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in cervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonæas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Itoi traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* I. 1.; a Junone in furorem conjectus pererrat Ægyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonæi venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* I. 1.; *Pher.* I. 1.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furorem injicit, Indiam adit, *Apoll.*, *ibid.* § 5 sqq.; Thebas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrenos prædones in Delphinæ mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in cælum migrat, *ibid.* § 3; Oeneo vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejaniræ pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphyli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo representetur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphi, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; θεός, *Ister* 5; Briseus vel Bresæus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [ἀτίγυτος ὁρθος], *Philoch.* 18; κόβαλος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi ἐν Αἰγύπτῳ sedes, *Phanod.* 14.
 Bacis, vates Bæotus, *Theop.* 81.
 Bræce, urbs Chaoniæ, *Hec.* 76.
 Bætium, urbs Macedoniæ, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 16.
 Balias, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciæ, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbaræ nationes Græcis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardylis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Bæretium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiæ min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teucris f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Batia, Nais, Oëbali uxor, III, 10, 4, 5.
 Batia locus eminens agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Bætorum ius. *Vide* Insulæ b.
 Bebrycles, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Bebrycia, nomen antiquum terræ Lamapacenorum, *Chæron* 7.
 Bechires, populus Asiæ, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitas interficit, a Proeto purgatur, II, 3, 1, 1; Sthenebææ amorem repellit, *ibid.* § 2; a Proeto, ob istius uxoris calumnias, ad lobaten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; hujus jussu Chimæram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazones vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; lobatæ amicus fit, Philonoe ducit, et isti succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάχμος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyes e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Ægypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Damnus, *Pher.* 40.
 Benna, una ex quinque curiis Ephesis, *Ephor.* 3.
 Bennis, senator Bennæ curiæ. *Vide* Benna.
 Benthescyme, Neptuni ex Amphitrite f., Eumolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Berecynthus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythaonis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filiam habet Cyprium, *Ister* 39.
 Bisaltæ, bellum gerentes contra Cardianos, quo artificio superiores discesserint, *Chæron* 9.
 Bisaltæ lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciæ pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyras, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynis, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiæ minoris, *Ephor.* 80, imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Cassopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocæensis, Codrida, Phocæorum coloniam in Bebrycum terram deducit, *Chæron* 6.
 Bodone, urbs Perrhæbica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Bæotarchi, Coronensibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Bæoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, Xantho rege, *Ephor.* 25; Dodonæum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antistitem in rogem conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; litteras et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicæ virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam condunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Bæotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Bæoto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti parit, I, 9, 1, 1.
 Bæotus, Itoi aut Neptuni ex Arne f., a se Bæotiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Ægypti, *Hec.* 285.
 Bolissus, oppidum Æolicum prope Chium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Ephor.* 165; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Theop.* 69.
 Boni Genii poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreadæ, Boreæ filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq., *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

Hercule interficiantur, III, 15, 2, 2.
 Boreas, Astræi f., Orythiam rapit, III, 15, 1, 2; *Acus.* 23; *Philoch.* 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus.* 23; *Philoneum* punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus.* 3.
 Borea, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
 Borus, Perieris f., Polydoram, Pelei f. ducit, III, 13, 1, 2.
 Borus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthilli, *ibid.*
 Borythenes, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 Boryza, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 Bos septimus, *Clitod.* 16.
 Bosporus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 Bosporus Cimmericus, *Hell.* 92, 84.
 Botrys, Siculus scriptor obscenus, *Tim.* 141.
 Bræcia, Cinyræ e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Brasidas, Scioneos adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent *Philoch.* 107.
 Rea, urbs Thraciæ, *Theop.* 157.
 Brettia, antiquum nomen Italiæ, *Anf.* 5.
 Brettos, urbs Tyrrenorum, *Anf.* 5.
 Brettus, Herculis filius, *Anf.* 5.
 Briareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Briseus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 Broomadia, tibicina, pellex Phaylli, *Theop.* 182.
 Bromius, Ægypti e Caliane f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 Brontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Bruttii, in Italia. Antiochus nullum facit Lucanorum et Bruttiorum discrimen, *Anf.* 6.
 Bryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 Bryllium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Bryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 Brystacia, urbs Enotrorum, *Hec.* 31.
 Brium, a Scythia et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.* 110.
 Bubastus, urbs Ægypti, *Theop.* 121.
 Bucheta, in Epiro urbs Cassopæorum, *Theop.* 228; *Philochor.* 186.
 Bucolion, Lycaonis f., II, 1, 5, 7.
 Bucolion, Laomedontis e Calya Nympha f., III, 8, 1, 3.
 Bucolus, Hercules e Marse f., II, 7, 8, 7.
 Bucolus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Budorum sive *Budarum*, promontorium juxta Salaminem *Ephor.* 66.
 Buleus, Hercules ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Buphia, vicus Sicyoniæ, *Ephor.* 145.
 Buphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Buprasia, *Pher.* 36.
 Bura, urbs Cometæ ortu mersa, *Ephor.* 142.
 Busiris, Ægypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 Busiris, Neptuni f., Ægypti R. advenas mactat, ab Hercule occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 Butes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybæum deportatur, I, 9, 25, 1.
 Butes, Pandionis e Zenippe f., III, 14, 8, 1; Minervæ, Neptuni et Erichthonii sacerdotes, III, 15, 1, 1; Chthoniam ducit, Erechthei filiam, *ibid.* § 3.
 Buthia, urbs Ioniæ, *Theop.* 307.
 Buthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Bybastus, urbs Cariæ, *Ephor.* 88.
 Byblii, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Byblus coronaria, *Theop.* 11.
 Bymazus, urbs Pæonum, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a.; eorum mores, *Theop.* 65; *Phyl.* 10.

C.

Cabalis, urbs Ioniæ, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciæ, *Hell.* 105.
 Cabassus, urbs Thraciæ supra Hæmum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camili filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6; in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridæ, Nymphæ e Cabiris ortæ, *Acus.* 6.
 Cabyte, Thraciæ locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapis facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope, *Pher.* 40.); a patre Europam sororem quaerere jubetur, *ibid.* § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit, *ibid.* § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1, 1; cum variorum hominum manu ex Phœnicia Thebas venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem necat, *Apoll. l. l.* § 4; *Hell.* 8; cujus dentibus sparsis nascuntur Sparti, *Apoll. ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.* 8; regnum accipit, *Apollod. ibid.* § 2; ejus nuptiæ cum Harmonia (quam Samoethraciam præternavigans rapuerat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.* § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebia relictis in Illyricum abijt; Enchelesium contra Illyrios dux, hos superat; eorum R. fit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum inventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmii appellantur Prieneenses, *Hell.* 95.
 Κάδοι, veteribus dicebatur amphora, *Philoch.* 155 a.
 Cæneus, Coroni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Cæni, gens Thraciæ, *Ap. fr.* 64.
 Cæcinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Caicus, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreæ f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq. al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyæ, *Hec.* 312.
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiæ, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calauriam, insulam ante Troezenem, pro Delo a Latona Neptunus accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a Troja reditus, *Theop.* 112; Mopso quæstionem proponit, qua soluta præ animi ægritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliane (Caliadne), Nympha, Ægypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Æthlio mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Oedocdi ex Laonome f., urbem cognom. condit, *Hell.* 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philoch.* 116.
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108.
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Danae e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus, *Vide Hercules.*
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Cæagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alcmaeonis uxor, dona nuptialia priori hujus conjugii data poscit, III, 7, 5, 6; Tegem du-

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, III, 7, 6, 1, *sq.*
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, III, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, III, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri animum adulando corrupt; merito pœnas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctel, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha [Dianæ amica, cum Jove consuescit, III, 8, 2, 2 *sq.*; in ursam mutata, Dianæ tetis confoditur; inter sidera relata, ἀρκτος vocatur, *ibid.* § 5 *sq.*, ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callieratis filius, demagogus, auctor vocabuli συντάξεις pro φόρος usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutam Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17.
- Calybe, Nympha, Bucolionis mater e Laomedonte, III, 12, 3, 11.
- Calyce, Lynceo sponsa sorte obligit, II, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethlii uxor, I, 7, 5.
- Calydon, insula et urbs, *Androt.* 21; *Apoll.* fr. 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Ætoli f., ejus ex Æolia filia, I, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, I, 8, 2, 3 *sq.*; eo tempore, quo Hercules Omphala serviebat, facta dicitur, II, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, I, 8, 3, 2.
- Calypso, Nereis, I, 2, 7.
- Camareni, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Geloorum tyranno diruta, post a Gelois restaurata, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblitas. *Vide* Cambletes.
- Cambyses, Cyri, Marphii et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Camilus, Vulcani et Cabiræ f., pater Cabirorum, *Acus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ausonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopus et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, I, 2, 3.
- Canace, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, I, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Καννύβοτος, a quo primum lectæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes dominorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Egypti, *Hec.* 288.
- Cantharolethron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthele, urbs Libyphoenicum (eadem, ut videtur, quæ Canthelia), *Hec.* 310.
- Canthelia, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Cantilenæ in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytis, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adrasio contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Thebarum muros jam ascendens a Jove fulmine ictus cadit, III, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburitur, III, 7, 1, 5; ab Æsculapio e mortuis suscitatus dicitur, III, 10, 3, 12; Stheneli pater, III, 7, 2, 5.
- Cappadoces, Amisum coloniam deducunt, *Theop.* 202.
- Capriene, vel Capriæ, insula Italiæ, *Hec.* 29.
- Capua, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capys, Assaraci f., Anchisæ pater e Themide, III, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Phidonis filius; ab Hercule undecimus, a Temeno septimus, *Theop.* 30.
- Carchedon, Carthaginis conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmene datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythica, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum auctor, *Charon* 5.
- Cardesus, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiæ cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardytus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ionie parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionia pulsi, *Pher.* 111; primi mercenariam militiam exercebant, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingues, *Apoll.* fr. 177.
- Carides, oppidum in Chio ins., *Ephor.* 34.
- Καρύδων τείχος, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducit Ephesum, nomenque dedit uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torrebia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torrebis, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 122; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vates, ab Heraclidis interfecit, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cyprî, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carleron, Lycaonis f. III, 8, 1, 3.
- Carthaginenses, quo mensis die a Timoleonte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 50; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariæ, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, I, 6, 3, 7.
- Caspapyrus, urbs Gandararum, gentis Indicæ, *Hec.* 179.
- Caspiae portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressuram se pollicetur; arte vaticinandi accepta, promissio non stat; quamobrem fide privatur, III, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Egypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephei uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopie malum parat, II, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phinei Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; III, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, III, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, II, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, III, 11, 2, 3, a Lynceis occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 *sq.*; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apothosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 24.

- Catania, urbs, *Theop.* 199.
 Catanni, populus iuxta mare Caspium, *Hec.* 169.
 Κατωνιοφόροι, Sicyniorum servi, unde dicti, *Theop.* 195.
 Catreus, Minoia e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropen et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 5.
 Caucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.
 Caucon, Lycaonia f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375
 Caulici, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.
 Caulonia, urbs Italiae, *Hec.* 52.
 Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.
 Cebren fl., pater Oenonae, III, 12, 1, 6; Asteropes, III, 12, 5, 2.
 Cebriones, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Cecropia, ita a Cecrope dictae Athenae, III, 14, 1, 1.
 Cecrops αἰρώβων, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur δῆφνός nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticae R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis iudex, *ibid.* § 5; ejus ex Agraulo progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticae urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.
 Cecrope II. Erechthei f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.
 Cedrae, urbs Cariae, *Hec.* 234.
 Celæneus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Celæno, Danae e Crino f. Hyperbii uxor, II, 1, 5, 9.
 Celæno, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1; mater Lyci e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Celenderis, Ciliciae urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.
 Celeus, Eleusiniarum R. Cererem hospitio excipit; I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urbibus distribuit, *Philoch.* 28.
 Celeustanor, Herculis e Laothoe f., II, 7, 8, 4.
 Celeutor, Agrii f. I, 8, 6, 1.
 Cellae inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terrae partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Celtarum mores, *Ephor.* 43, 44.
 Cenæum, Euboeae promontorium, II, 7, 7, 9.
 Centauri ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.
 Centimani, Coeli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre viuncti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.
 Ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.
 Cephalenia ins., *Acus.* 30; Cephaleniam Dulichium dicit *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.
 Cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea defertur, III, 14, 3, 1.
 Cephalus, Deionis e Diomede f. ducit Procrin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas proficiscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium nescit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Arropago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* 1, 1.
 Cephenes, *Hell.* 160.
 Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Aethiopum R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. celo devorandam exponit, Perseo liberatori despondet, II, 4, 3, 5.
 Cepheus, Arcas, Lycyri f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.
 Cepheus, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegae R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedaemonem perit, II, 7, 3, 5.
 Cephisodotus, Alopeconnesum obsidens ab imperio remotus est, *Androl.* 17.
 Cephissus, fl. Boeotiae, *Theop.* 264.
 Cephisus, Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.
 Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.
 Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* 1, 9, 25, 4.
 Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Edonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.
 Cercaphus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Cercestes, Aegypti e Phoenissa f. Dorium uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Cercetæi, gens Asiae, *Hell.* 109; *Hec.* 185.
 Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.
 Cercopes, Ephesi accolae, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.
 Cercyon, pater Alopæ, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Cercyra, Asopidis e Neptuno, Phaeacis mater, *Hell.* 45.
 Cercyra insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Corcyra.
 Ceres, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quaerit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo currum cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinyis forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Aegyptiis, II, 1, 3, 8; Cereris festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et smilace, *Ister* 25; Cereris matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres ὄρεα (*montana*), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.
 Cerne insula, *Ephor.* 96 a.
 Certhe, Thespiae f., Iobae mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.
 Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.
 Κήρυκας, ap. Athen., *Clitod.* 17.
 Cerynitis cerva, Dianae sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.
 Ceteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.
 Ceteus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.
 Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Phorco liberi, *ibid.*
 Ceto, Nereis, I, 3, 7.
 Centhonymus, Menetii pater, II, 5, 12, 7.
 Ceyx, Luciferi f. Halcyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*
 Ceyx, Trachinis R. Herculem excipit, II, 7, 6, 4; Hippasi pater, II, 7, 7, 8; Heraclides excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.
 Chabrias in Aegypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.
 Chadesiae Amazones unde dictae, *Hec.* 351.
 Chæron, Apollinis et Therus filius, a quo Chæronea, *Hec.* 87; *Hell.* 49.
 Chæronea, urbs Boeotiae, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis,

- prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomenorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Chætus, Ægypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalcæum, urbs Locrorum, *Hec.* 83.
- Chalastra, urbs Thraciæ, *Hec.* 116.
- Chalbes, præco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
- Chalcæ, urbs Thessaliæ, *Theop.* 36.
- Chalce, urbs Thessaliæ, *Theop.* 50. V. Chalcæ.
- Chalciope, Ætæ f., Phrixi uxor, I, 9, 1, 7.
- Chalciope, Rhexenor f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2.
- Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
- Chalcedoniorum mores, *Theop.* 65.
- Χαλκεῖα, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
- Chalcetorium, urbs Cretæ, *Ap. fr.* 65.
- Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum condunt, *Ephor.* 52.
- Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
- Chalcidenses bellum gerunt contra Chaliros, Orchomenios, Thebanos, *Theop.* 237.
- Chalciope, Rhexenor f., uxor Ægei, *Phanod.* 3 a.
- Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
- Chalciope (Ætæ f., Phrixi uxor) etiam Euenia et Iophassa nominatur, *Pher.* 54.
- Chalcis, urbs Eubœæ, prius Eubœa appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
- Chalcis, Ætolizæ mons, *Ap. fr.* 168.
- Chalcis, Ætolizæ urbs, *Ap. fr.* 168.
- Chalcedon, Ægypti ex Arabia f. Rhodiam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalcedon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Chalcedon, Cous, Herculem vulnerat, II, 7, 1, 2.
- Χαλκοῦς ὄδος, *Ap. fr.* 33; *Ister* 30.
- Chaldaeorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldaeis Chochen tenent, *Hell.* 160.
- Chalia, urbs Boeotizæ, *Theop.* 237.
- Chalisia, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
- Chandane, urbs Iapygiæ, *Hec.* 56.
- Chandanace, urbs Persica, *Hec.* 181.
- Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
- Chaonia terra, *Hec.* 74.
- Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
- Charadrus, portus et navale Ciliciæ, *Hec.* 251.
- Chares in Sigeo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quam pecunia publicum Atheniensibus epulum præbuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
- Chariclo, Nympha, Tiresiæ mater ex Evere, Minervæ amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
- Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philippum missus, *Theop.* 189.
- Charimata, populus Asiæ, *Hec.* 109, 185.
- Chariphenus, Philoterpei f., *Hell.* 6.
- Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippizæ uxorem dedit, *Clitod.* 24.
- Charops, Oeæ maritus, *Philoch.* 75.
- Charybdis, ab Argonautis trajicitur, I, 9, 25, 2.
- Chelidonii, gens Illyrica, *Hec.* 67.
- Chelonia, Leotychidis filia, Cleonymum maritum desepxit Acrotali, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
- Chemnis, insula mobilis in Butis Ægypti, *Hec.* 284.
- Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Chersicrates Bacchiada Corcyram condidit, *Tym.* 53.
- Chersidamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chersidamas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chersiphron primus templum Dianæ Ephesiæ exstruxit, *Tim.* 137.
- Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
- Chesium, Ionizæ oppidum, *Ap. fr.* 49.
- Chii, populus Asiæ juxta Bechires, *Hec.* 190.
- Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab Oenopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedæmonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literæ, *Phyl.* 41.
- Chimæra, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonente occiditur, I, 9, 3, 1.
- Chione, Niobæ filia, *Pher.* 102 b.
- Chione nympha, *Hec.* 99.
- Chione, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Eumolpum e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejecit, *ibid.*
- Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Chiro, Boeotarchus, *Ephor.* 153.
- Chirogasteres nominantur Cyclopes, qui Præto Tiryntem muniverunt, *Hec.* 359.
- Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; δεινός, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 5, 4, 5; ab Hercule transfigitur, *ibid.*; mori ut possit, immortalitatem Prometheo cedit, *ibid.* § 6; Actæonem educat, III, 4, 4, 1; Actæonis canes placat, *ibid.* § 4; Esculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum præbet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleum servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
- Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
- Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
- Chius, Oceani filius, *Hec.* 99.
- Chlamys et Chlæna differunt, *Phyl.* 73.
- Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Dianæ telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
- China, nomen antiquum Phœnicizæ, *Hec.* 254.
- Chœnicometræ appellati sunt Corinthii, *Tym.* 48.
- Chœrades, eadem quæ Gymnasizæ insulæ, *Tym.* 31.
- Chœrades, urbs Mossynocorum in Asia, *Hec.* 193.
- Choes, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
- Chones, gens Enoetrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
- Chonia in Italia, *Ant.* 6.
- Chorasmia, urbs Asiæ, *Hec.* 173.
- Chorasmii, populus Asiæ, *Hec.* 173.
- Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
- Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
- Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tym.* 84, 85.
- Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
- Chryse, Phlegyæ mater, III, 5, 5, 3.
- Chryse, soror Xenopitiezæ, a Lacedæmoniiis interfecta, *Theop.* 268.
- Chryseis, Thespii f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Chryses, Minois e Paria f., III, 1, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
- Chrysippe, Danaï e Memphide f., Chrysippi uxor, II, 1, 5, 6.

- Chrysippus, *Ægypti* e Tyria f. Chrysippen ducit, II, 1, 5, 6.
- Chrysippus, Pelopis f. a Laio rapitur, III, 5, 5, 12; ab Atreo et Thyeste interficitur, *Hell.* 42.
- Chrysippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
- Chrysopelea, Nympha, Arcadis pellex, III, 9, 1, 1.
- Chrysopolis, in Bithynia urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
- Chthonia, Erechthei e Praxilheia f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; Butæ uxor, *ibid.* § 3.
- Chthonius, *Ægypti* e Caliana f. Brycen ducit, II, 1, 5, 7.
- Chthonius, unus e Spartis, superstes, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; Niciei pater, III, 5, 5, 1.
- Chyton, locus in continente Isthmi Clazomenii, *Ephor.* 136.
- Chytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
- Chytrini Iudi Athenis celebrati, *Philoch.* 137.
- Chytropolis, Thraciæ castellum, *Theop.* 150.
- Cibyra, urbs Ioniæ, *Hec.* 223.
- Cilices, populus Asiæ Minoris, *Ephor.* 80.
- Cilicia Typhonis sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a Cilice dicta, III, 1, 1, 8; Sandaco paret, III, 14, 3, 3.
- Cilicismus quid sit, *Theop.* 322.
- Cilix, Agenoris e Telephassa f., III, 1, 1, 3; a Cadmo patre jubetur Europam quaerere, invenire nequit, in Cilicia habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; Sarpedoni adversus Lycios socio, Lyciam dat, III, 1, 2, 3; pater Thasi, *Pher.* 42.
- Cilla, Laomedontis ex Strymo f., III, 12, 3, 11.
- Cilla urbs, a Pelope condita, *Theop.* 239.
- Cillus, Pelopis auriga, *Theop.* 339.
- Cimbri arma capiunt contra exundationem, *Ephor.* 44; ob maris incursiones e sedibus suis pelluntur, *ibid.*
- Cimmeria terra, II, 1, 3, 6.
- Cimmericus Bosphorus, *Ephor.* 78.
- Cimmeriorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
- Cimmeris urbs, *Hec.* 2.
- Cimolus, insula, *Hec.* 250.
- Cimon ex exilio revocatus, *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
- Cineas, unus eorum qui Philippo libertatem Thessaliæ prodiderunt, *Theop.* 37.
- Cinyras, Sandaci ex Pharnace f., Syriæ R., III, 14, 3, 3; Paphum in Cypro condit; ejus e Metharme liberi, *ibid.* § 4; Cyprum tenet; a Græcis Agamemnonem secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex Venere procreat Cyprum, *Ister* 39.
- Cinyras, Laodices pater, III, 9, 1, 2.
- Κινυρά, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
- Circæa radix, a Procride adhibita, III, 15, 1, 6.
- Circæum, campus Colchidis, *Tim.* 8.
- Circe, Solis e Perseide, I, 9, 1, 6; *Æetæ* soror, *ibid.*; *Ææam* ins. habitat; Argonautas lustrat, I, 9, 24, 5.
- Cirrheus sinus in Chaonia, *Hec.* 74.
- Cisseus, *Ægypti* e Caliande f. Antheleam ducit II, 1, 5, 7.
- Cisseus, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3.
- Cisius, Temeni f., Theostii pater, *Theop.* 30.
- Cithæron, Bæotici mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo Bacchi sacra, III, 5, 2, 1.
- Cithæroneus leo, Amphictyonis ac Thestii gregum vastator, ab Hercule necatur, II, 4, 10, 5.
- Citharus piscis Apollini sacer, *Ap. fr.* 15.
- Cium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
- Cius, Mysiæ urbs, a Polyphemo condita, I, 9, 19, 4. V. Cium.
- Clamæti seu potius Calamæti Theopii f., Astybiæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Clarotæ, nomen servorum apud Cretenses, *Ephor.* 32 a.
- Clarus, oppidum prope Colophonem, *Theop.* 113.
- Clarus, heros, oraculum Clarii Apollinis instituisse dicitur, *Theop.* 113.
- Cleandrias, dux Thuriarum in bello contra Tarentinos, *Ant.* 12.
- Cleandrides a Spartanis proscriptus, *Ephor.* 118.
- Clearchus, Methydii in Arcadia habitans, homo plissimus, *Theop.* 283.
- Clearchus, Heracleotarum Ponticorum tyrannus, *Theop.* 200.
- Cleobæa (?) Eurythemidis mater, I, 7, 10, 1.
- Cleocharia, Nais, e Lelege Eurotam parit, III, 10, 3, 2.
- Cleochus, Ariæ pater, III, 1, 2, 2.
- Cleodæus (corrupte legitur Cleolaus). Hercules f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in Peloponnesum (sed sunt Aristomachi liberi), II, 8, 2, 6.
- Cleodamia. V. Hippodamia.
- Cleodates, Hylli f., Aristomachi pater, *Theop.* 30.
- Cleodora, Danaï e Polyxo f., Lixi uxor, II, 1, 5, 7.
- Cleodoxa, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; a Diana confoditur, *ibid.* § 4.
- Cleolaus, Hercules ex Argele f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro Cleodæus.
- Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in Megalopolitanos generositas, *Phyl.* 53; eo invito Archidamus interfectus est, *Phyl.* 55; proditiōne Dаметis ad Sellasiam ab Antigono victus est, *Phyl.* 56.
- Cleomenes, Methymnæorum tyrannus, *Theop.* 252.
- Cleonis, demagogi, indoles et natura, *Theop.* 99; ab Equitibus in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a Lacedæmoniis petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; Alcæo archonte moritur, *Androt.* 36.
- Cleona, urbs, II, 5, 1, 2; ad Cleonas Hercules Molionidas e medio sustulit, *Pher.* 36.
- Cleonymus, Lacedæmonius regii generis, a Chilonide uxore despectus ad Pyrrhum abiit, eumque Spartam attraxit, *Phyl.* 48.
- Cleopatra, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Phineï uxor, III, 15, 3, 1.
- Cleopatra, Danaï e Polyxo f., Hermi uxor, II, 1, 5, 7.
- Cleopatra, Danaï ex Hamadryade Nympha f., Agenoris uxor, II, 1, 5, 4.
- Cleopatra, Idæ e Marpessa f., uxor Meleagri, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
- Cleopatra, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2.
- Cleopatra et Peribœa, virgines Locrenses, quæ primæ missæ sunt Trojam, *Tim.* 66.
- Cleophile, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
- Cleophon impedit, quominus Atheniensis inducias faciant cum Lacedæmoniis, *Philoch.* 118.
- Clepsydra, fons in arce Athenarum, *Ister* 11.
- Clesonymus, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
- Cletor, Lycaonis f., *Hec.* 375.
- Clio, Musa, I, 3, 1, 5; ob iram Veneris Pieri amore deperit, ex eo Hyacinthum parit, I, 3, 3, 1.
- Clisonymus. V. Clesonymus.
- Clisthenes Apodectas in Colacretarum locum subrogavit, *Androt.* 3.
- Clita, Danaï f., Cliti uxor, II, 1, 5, 6.
- Clite, filia Meropis, Cyzici uxor, *Ephor.* 104.
- Clitor, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
- Clitus, *Ægypti* e Tyria f., Clitum ducit, II, 1, 5, 6.
- Clitus, cognomine Leucus, Alexandri M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrieo Nycteu et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
- Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
- Clymene, Minyæ f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
- Clymenus, Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
- Clymenus, Oenei f., I, 8, 1.
- Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
- Clysonymus. V. Clesonymus.
- Clytæmnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus conflaretur Oresti, *Hell.* 83.
- Clytia, Amphidamantis f., Tantalii uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
- Clytia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Clytippe, Thespii f., Eurycapyos ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
- Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
- Clytius, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
- Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Paclynum urbem condunt; inde ab Elymis et Phœnicibus pulsæ insulas Æolicas occupant, *Ant.* 2.
- Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
- Cobrys, urbs Thessaliæ, *Theop.* 88.
- Cocalus, rex Sicavorum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
- Codrus Melanthi f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelei, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
- Codro generosior, *Demo.* 21.
- Cœlus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejicit, *ibid.*; deo Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
- Cœranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
- Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
- Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
- Cœus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberi, *ibid.*; *Acus.* 2.
- Col, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
- Colacea, Maliensium urbs, a Thessalis diruta, *Theop.* 188.
- Colænis, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
- Colænus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colænidis templum exstruxit, *Phanod.* 2.
- Κολακρέται, *Androt.* 3, 4.
- Colchi, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtidas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæaces veniunt, Medæam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Corcyra a Chersicrate pulsæ quo abierint, *Tim.* 53.
- Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
- Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
- Colici montes, pars Caucasi, *Hec.* 186.
- Colonætæ, mercenarii, *Philoch.* 73.
- Colonus, demus Attica, III, 5, 9, 2.
- Colonus Hippus ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
- Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
- Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacræ, *Ap. fr.* 19.
- Coluræ, urbis, *Hec.* 331.
- Comætho, Pterelai f., II, 4, 5, 6; patrem, coma aurea detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
- Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
- Cometes post Tisamenum, Orestis filium, regnum suscipit, *Demo.* 20.
- Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
- Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 105.
- Congiorum (Χοῶν) festum, *Tim.* 128.
- Κόνναροι, *Theop.* 145.
- Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Cononii calices in Ptolemaide urbe Egypti, *Ister* 38.
- « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* 36; *Ister* 46.
- Copais lacus quondam erat ager omni cultura laboratus, *Ephor.* 88.
- Copreus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit; interpres jussorum Eurysthei ad Herculem, II, 5, 1, 7.
- Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coquorum tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
- Coraxi, gens Colchiorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
- Corcyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medæ nuptiæ celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medæ exstructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Corcyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
- Cordylus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 248.
- Corethion, Lycaonis f., III, 18, 1, 3.
- Corinthii Iasonis e Medea filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudine insignis, *Tim.* 48; eorum inventum æρεα in templorum fastigiis, *Tim.* 50; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Græcorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus προεδρίαν in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
- Corinthius isthmus a Sini infestus redditur, III, 16, 2, 2.
- Corinthus, olim Ephyra, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alete occupata, *Ephor.* 16; paret Creouti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
- Corinthus, Syleæ pater, III, 16, 2, 2.
- Corona aurea, quam Bacchus Ariadnæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
- Coronea, urbs Bœotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capitur, *Ephor.* 153.
- Coronis, Plidegyæ f., Æsculapii mater ex Apolline ab hoc propter consuetudinem cum Ischye trucidatur, III, 10, 3, 7 sq., *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister* 36.
- Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
- Coronus (Perrhæborum R.), pater Cænei, I, 9, 16, 8; et Leontei, III, 10, 8, 2.
- Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 3.
- Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
- Corseæ, insula Ionix, *Hec.* 98.
- Corsia, urbs Bœotiæ, *Theop.* 185.
- Corsica. Timæi de ea errores, *Tim.* 26.
- Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 85.
- Corybantes, Apollinis e Thalia filii, I, 3, 4; Corybantes novem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothrace habitabant, *Pher.* 6; Κόρυβες invenerunt, *Theop.* 282.
- Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
- Corycium, antrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
- Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
- Corydalla, urbs Rhodiorum, *Hec.* 244

- Coryphetes, ita vocatur Periphetes, III, 16, 1, 3.
 Corythi pastores servant Telemum, III, 9, 1, 5.
 Corythus, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 Cos, insula, Eurypyli sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq., *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 Κοσῶν, ἡ, sacerdos Minervæ, *Ister* 16.
 Cossa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 39.
 Cothus vel Cotus, *Theop.* 226.
 Cottus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 Cottus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Coturnices in Delo, *Phanod.* 1.
 Cotyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 Cotys, Thraciæ rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 Crabasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 Crade, urbs Cariæ, *Hec.* 235.
 Crambutis, urbs Egypti, *Hec.* 275.
 Craneæ, Cranai ex Padiade f., III, 14, 5, 2.
 Cranæclime, Cranai ex Padiade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaus, Atticæ R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Padiadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni nomen dat ab Atthide filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur, III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5.
 Cranea, castellum Ambraciotarum, *Theop.* 255.
 Cranon, urbs Thessaliæ Pelasgiotidis, *Hec.* 112; ibi duo tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 Cranto, Nereis, I, 2, 7.
 Crastus, urbs Siciliæ, *Phil.* 43.
 Crater portus unde nomen habeat, *Phyl.* 83.
 Craterus, Alexandri M. amicus, gymnycorum ludorum amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 Crates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 Crathis, fluvius Italiæ, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 Cratilus, Anaxibizæ pater, I, 9, 9, 3.
 Cratos, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Cremmyon. V. Crommyon.
 Crenides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Creon, Corinthi R., Glaucen f. Iasoni despondet; a Medea Interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alcæmonis et Mantus liberis educat; Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7, 7, 2.
 Creon, Menœcei f. Thebarum R. fit, III, 5, 8, 1; Amphitryonis, interempta vulpe Teumessia, contra Teloboas socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu majorem, Iphiclo minorem, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum tradit cum Iocaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigenen, ob pietatem in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Hæmonis, III, 5, 8, 6; Menœcei, III, 6, 7, 8.
 Creon, Hercules ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 Creontiades, Hercules e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30. ejus mors, II, 4, 12, 1.
 Creontiades, dux Phocænsium, *Ant.* 9.
 Crepis, locus in Athenarum urbe. *Philoch.* 79 a.
 Cresium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 Cresphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16; eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paulo post cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 Creston, urbs Thraciæ, *Hec.* 124.
 Creta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.* 169; huc confugiunt Harpyiæ a Boreæ filiis exactæ, *Pher.* 69.
 Creta, Asterii f., Minois uxor, III, 1, 2, 6.
 Creta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Cretenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 Cretensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat, *ibid.* 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi inter Græcos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum Deucalionem, fœdus et amicitiam cum Atheniensibus jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Æoli f. I, 7, 3, 4; Iolcum condit, Tyro ducit, I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmonei frater, I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxitheæ f., III, 15, 1, 2, *Phanod.* 3; Xuthi uxor, *Apoll.* *ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nubit, *Clitod.* 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci hæres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ereuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danai uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daulio tyranno paret, *Ephor.* 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Critheis, Apellidis filia; ex Mæone mater Homeri, *Ephor.* 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus, qui cum Miltiade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piræeo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia progenies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus, *Phyl.* 26.
 Crocon, Meganiræ pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidæ, gens, *Ister* 29.
 Cresus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyattæ fil. natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei procuraverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.* 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Thalete, convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa, *Theop.* 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem urbem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Croesi rogos imbre extinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio colloquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyæ, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiæ, *Hec.* 17.
 Cronus, Cœli f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri regnum admittit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob oraculum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni e Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.* § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis, neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropa, demus Leontidis tribus, *Androt.* 57.
 Crops, oppidum Egypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Hec.* 199.
 Crotalla, urbs Italiæ, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achæorum colonia Myscello duce deducta, *Ant.* 11; prius temporibus a lapygibus habitata, *Ephor.* 48.
 Cleatus, Actoris s. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux Augear contra Herculeum suppetias fert, II, 7, 2, 2; Amphimachi pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur, *Pher.* 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Hercules ex Astydamia f., aliis e Dejanira, II, 7, 8, 7 et 12.
 Curetes armati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epaphum furati a Jove cæduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus ait qui Glaucum quaerat, III, 3, 1, 3.
 Curetes, in Ætolia habitabant; ab Ætolo victi in Acarnaniam concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant Saturno, *Ister* 47.
 Curetica regio, I, 7, 6.
 Cyanippus, Adrasti f., I, 9, 13, 2.
 Cybela, Phrygiæ mons, sedes Magnæ matris, III, 5, 1, 3.
 Cybele. V. Rhea.
 Cybelea, urbs Ionizæ, *Hec.* 214.
 Cybus, urbs Ionum in Libyphœnicia, *Hec.* 311.
 Cyclopeus, Neptuni e Salamine f., III, 12, 7, 1; Telamoni Salaminem tradit, *ibid.*; Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Cychropsus in Thracia fons memorabilis, *Theop.* 288.
 Cyclopes, Cæli e Terra filii, I, 1, 2; a patre victi, in Tartarum demittuntur, *ibid.*; a Titanibus liberati, a Crono iterum depelluntur, I, 1, 5; a Jove liberantur, I, 2, 1, 2; huic fulmina, Plutoni galeam, Neptuno tridentem dant, *ibid.* § 3; ab Apolline cæsi, III, 10, 4, 2; *Pher.* 76.
 Cyclopes, qui Tirynthem muniunt, II, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 359.
 Cyclops, pater Galati, *Tim.* 37.
 Cynus, Martis e Pyrene, alter e Pelopia f.; uterque cum Hercule pugnat, II, 5, 11, 3; II, 7, 7, 5; a Marte in avem mutatus ad Sybarin fluvium cum grue congregitur, *Philocho.* 207.
 Cynus, Neptuni et Ceycis f., ab Achille interfectus, *Hell.* 31.
 Cydoniorum malorum vis, *Phyl.* 9.
 Cylandus, urbs Carizæ, *Hec.* 233.
 Cyllastis, panis subacidus Ægyptiorum, *Hec.* 289; *Phanod.* 5.
 Cylices, locus in finibus Illyriorum, ad quem est Cadmi et Harmoniz sepulcrum, *Phyl.* 40 b.
 Cyllene mons a Cyllene nympa nominatus, *Pher.* 85.
 Cyllene, Nais, Pelasgi uxor, *Pher.* 85.
 Cyllene in Arcadia, III, 10, 1, 1; III, 6, 7, 5.
 Cyllene, Nympa, e Pelasgo Lycaonem parit, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375.
 Cyllenes antrum, III, 10, 2, 1.
 Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.
 Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab Amazonibus condita, deinde ab Æolensibus et Ionibus instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in Ænum Thraciz urbem, *Ephor.* 73.
 Cymo, Nereis, I, 2, 7.
 Cymothoe, Nerei f., I, 2, 7.
 Cynæthus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.
 Cyne, urbs Lydzæ, *Hec.* 221.
 Cynortas Amyclæ e Diomede f., III, 10, 3, 3; Perieris pater, *ibid.* § 4, et I, 9, 5.
 Cynossema, locus Libyæ, *Hec.* 299.
 Cynus, navale Opuntis, *Hec.* 108; *Hell.* 16.
 Cypa, castellum Sicilizæ, *Phil.* 37.
 Cypasis, urbs ad Hellespontum, *Hec.* 136.
 Cyprus, Nili insula, *Hec.* 286.
 Cyprus, filia Cinyræ vel Bibli ex Venere, *Ister* 39.
 Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum Syris habitatur, III, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a Gracis Agamemnonem secutis occupatur; ejus imperium tenet Audymon, deinde Evagoras, *Theop.* 111; pugna navalis ad Cyprum, *Theop.* 111.
 Cyrbasia, pileus barbarorum, *Hec.* 374.
 Cyrbe, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 249.
 Κύβης unde dictæ? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 24, 25, 26.

Cyre, insula in sinu Persico, *Hec.* 182.
 Cyrene, Diomedis Thraciz e Neptuno mater, II, 7, 8, 1.
 Cyrene, cum pluribus in Lybiam venit, *Phyl.* 15; ejus ex Apolline filii, Antachus et Aristæus, *ibid.*; curru cynis juncto vehens venit Cyrenam, *Pher.* 9.
 Cyrnus, insula, *Hec.* 26.
 Cyrus, Cambyzes f., frater Marphii et Memphidis, *Hell.* 164; Cræsum in amicis habet; Sardem ei reddidisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a Magis edoctus; Herophilam Sibyllam ex Epheso ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.
 Cyri contra Artaxerxem bellum, *Ephor.* 129.
 Cyterium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 36.
 Cythiforus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7.
 Cytonium, urbs Mysizæ, *Theop.* 19.
 Cylorum, emporium Sinopensum, *Ephor.* 85.
 Cyturus, Phrixi f., *Ephor.* 85.
 Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis invitis necatur, I, 9, 18, 1; Clites maritus, *Ephor.* 104.
 Cyzicus, urbs in Asia, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli Idæi, Idæ filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; præstigiatores erant, *Pher.* 7; in Ida, Phrygiæ monte, habitant, deinde cum Minoe in Europam transierunt, *Ephor.* 85; in Samothracia, *ibid.*
 Dædalidarum demus Atheniensis, *Pher.* 105.
 Dædalus, Metionis ex Iphinoe f., *Pher.* 105; Eupalami f., III, 15, 8, 10; Talao interfecto, Athenis fugit ad Minœm, III, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in Areopago iudicium, *Hell.* 82; Pasiphaes amores in Minotaurum adjuvat, Labyrinthum extruit, *ibid.* § 2 sq.; II, 1, 4, 2; Pisæ habitans, Herculis simulacrum fingit, II, 6, 3, 4; ad Cocalum venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Daiclus, Philæi filius, Epidyici pater, *Pher.* 20.
 Daiphron, Ægypti f. Scæam ducit, II, 1, 5, 3.
 Daiphron, Ægypti f. Adiantem ducit, II, 1, 5, 9.
 Daira, Stygis soror, *Pher.* 11; non differt a Cerere, *Phanod.* 21.
 Damasichthon, Amphionis e Niobe f. Apollinis telis confoditur, II, 5, 6, 1.
 Damasichus, pater Erimedæ, *Pher.* 88.
 Damasippus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Damasistratus, Plataensium R. Laium sepevit, III, 5, 8, 1.
 Damastor, Nauplii filius, pater Peristhenis, *Pher.* 13.
 Damei, populus juxta Ichthyophagos, *Ap. fr.* 132.
 Damippus, Epilyci f., puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Damno, Bell filia, Agenoris uxor, Phœnicis et Lææ mater, *Pher.* 40.
 Damoteles a Cleomene insidiis curandis præfectus, in pugna ad Sellasiam Antigoni pecunia corruptus, regem suum prodit, *Phyl.* 56.
 Dana, i. q. Danae, *Hec.* 358.
 Danae, Acrisii ex Eurydice f., II, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a Jove corruptus, Perseum parit, cum eo in mare projicitur, a Dictye servatur, II, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; Argos revertitur, II, 4, 4, 1.
 Danae, Leontii filia, Sophronis amasia, Laodicæ Antiochi uxoris familiaris, Sophronem opera sua servavit, *Phyl.* 23; a Laodice neci data est, *ibid.*
 Danaides, Danai L filizæ, Ægypti filiis totidem despondentur, II, 1, 5, 2 sqq.; omnes præter Hypermetram spongos jugulant, a Minerva et Mercurio purgantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de iis proponitur, *ibid.* § 12.

- Danaus, Beli fil. Libyam defertur, II, 1, 4, 5; cum I. filibus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex fit, *ibid.* § 8; filias suas Egypti filii despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare jubet sponsores, *ibid.* § 10; de iis certamen proponit, *ibid.* § 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydoræ, *Pher.* 23.
- Dandarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.
- Danthalets, gens Thracica, *Theop.* 248.
- Daphernes i. q. Artaphernes, unus ex his qui Pseudo-Smerdin interfecerunt, *Hell.* 167.
- Daphne, Amyclæ filia, venatrix, Leucippum jaculis interficit; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arborem mutatur, *Phyl.* 33.
- Daphnis, Mercurii filius, pastor circa Ætnam, ab Eche-naide nympha amatur, *Tim.* 4.
- Dardania terra, a Dardano nomen habet, quæ post Troas dicta, III, 12, 2, 1.
- Dardanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.
- Dardanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Samothrace relicta, ad Teucrum venit, Batiam ducit, Dardanum condit, regioni Dardaniæ nomen dat, *ibid.* § 3 sq.; Idææ pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyarches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Arisben vel Ateam, *Hell.* 130.
- Dario, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthurus, Scythiarum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 113; quot filios habuerit, *Hell.* 166.
- Darsii, gens Thraciæ, *Hec.* 130.
- Dascon, Siciliæ castellum, *Phil.* 25.
- Dascyllis, lacus Asiæ, *Hec.* 202.
- Dascylium se recipit Melanus a Sadyatte patria exactus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Dascylus, Lyci, Mysiæ R., pater, II, 5, 9, 5.
- Datus, urbs Thraciæ, postea Philippi nomen accepit, *Ephor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.
- Datylepti, populus Thraciæ, *Hec.* 142.
- Daulia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.
- Daulius, Crissæ prope Delphos tyrannus, Metapontii conditor, *Ephor.* 49.
- Daunus, rex in Italia, *Tim.* 13.
- Dauniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.
- Daunii in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.
- Democvi Athenienses, *Androt.* 10.
- Degmenus, Epeus, cum Pyraechma Etolo singulare certamen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.
- Dejanira, e Pelasgo mater Lyaonis, *Pher.* 85.
- Dejanira, Nereis, I, 2, 7.
- Dejanira, Oenei al. Martis ex Althæa f. bellicosa, I, 8, 1; de ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi nubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo philtum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* § 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.
- Deicoon, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 4, 12, 1.
- Deidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 13, 8, 2.
- Deimachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 4.
- Deimachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Deion, Æoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 9, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephalis pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.
- Deion, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9.
- Deioneus, Cephalis pater, *Hell.* 83.
- Deloptes, Priami f., III, 82, 5, 13.
- Delphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti cæde lustrat, II, 6, 2, 4.
- Delphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Deiphon, Hyrnetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.
- Delphontes Argolidis ora maritima (circa Trazenon) potitur, *Ephor.* 16.
- Deipyle, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.
- Deipnophoræ, *Demo.* 4.
- Deliaides, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.
- Delphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.
- Delphi Pythonis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sint, *Phyl.* 78.
- Delphicum oraculum Apollo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcmaeon, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus querendis, III, 9, 1, 6; Egeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sqq.
- Delphyne, serpens, Jovem vincit custodit, I, 6, 3, 9.
- Delphusia, urbs Arcadiæ, *Androt.* 2.
- Delta, regio Egypti, *Hec.* 295; Delta, insula, ab Egyptiis vocatur Ptimyris, *Ephor.* 102.
- Delus, ins. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.
- Demareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.
- Demaretei nummi, *Tim.* 86.
- Demea, Mantinensis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.
- Demetra, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.
- Demetron, mensis, *Philoch.* 176.
- Demetrius Poliorcetes jocorum amicus, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutari se passus est, *Phyl.* 29.
- Demetrius Phalereus, *Philoch.* 144.
- Demiphon, Elæussæ rex, de civium interneconionis remedio Oraculum consultit; Matusii filiam injuste immolat; penas luit, *Phyl.* 83.
- Demochares, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.
- Democles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*
- Democles, orator Atticus, *Tim.* 140.
- Democoon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Democriti ætas, *Ap. fr.* 84.
- Demonice, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.
- Demophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.
- Demophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Palladium aufert; in iudicium agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heracliclas excipit, Eurystheum vincit proelio, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reducat, *Hell.* 75.
- Demopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.
- Demosthenes, dux Athenensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.
- Demosthenes, pater Demosthenis oratoris, μαχαρονοῦς cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.
- Demosthenes ingenio mobilis fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Chæroneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.
- Dercylidas, dux Lacedæmoniorum, Scyphus cognominatus est, *Ephor.* 130.
- Dercynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ab eo trucidatur, II, 5, 10, 9.
- Dero, Nereis, I, 2, 7.
- Desili (Dezili) populus ignotus Thraciæ, *Hec.* 141.
- Deucalion, Promethei f., Phthiotidis R., Pyrrham ducit, I, 7,

2, 1; Cyni habitat, *Hell.* 16; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a; ab eo Thessaliae reges genus deducunt, *Hec.* 334.
 Deucalion, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Dædalum ab Atheniensibus deposcit; ei leniter Thesus respondet; postea a Theseo in Creta interficitur, *Clitod.* 5.
 Deucalionem diluvium, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.
 Dexamenus Herculem excipit, cujus ope ab Eurytione, Mnesimachæ filiae proco protervo liberatur, II, 5, 5, 6.
 Dexari, gens Chaonum, *Hec.* 73.
 Dexitheia, Minois uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.
 Dia, Eionei filia, ejus nuptias ambit Ixion, *Pher.* 103.
 Dia insula, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.
 Diana, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in Oenei agrum, I, 8, 2, 2; Aloidas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Cerynitin cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actæonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filias occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philonoe immortalem reddit, III, 10, 6, 2; Adonidi exitium parat, III, 14, 4, 1; Furias arceat, quæ Orestem persequentes in templum deæ intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interficit, *Pher.* 106; mulieres occidit quæ Coronidis cum Ischyæ concubitum adjuvisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Dianæ Colanidis templum, *Hell.* 79; templum Epheesium, *Tim.* 136; ei ἀμφοῖντα offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροπόλος, *Ister* 8.
 Διαφύρασις. *Philoch.* 133.
 Dias, Abantis f., Athenas in Euboea condit, *Ephor.* 33.
 Dice, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.
 Dicte, mons cum antro Dictææ, I, 2, 6.
 Dictys, Peristhenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* 1. 1.
 Dido, appellata est a Libyis Thiosso, *Tim.* 23.
 Didymæ (vulgo Didyma), una ex Æolicis insulis, *Ant.* 2.
 Dii a Typhone in Egyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Cecropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrham a patre fugientem in arborem mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam judices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. Ἀποκομπαῖοι θεοί, *Ap. fr.* 5.
 Diipyle, Adraști filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.
 Diluvia quattuor, *Ister* 56.
 Dimotas, Trezenis frater, Euopin in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*
 Dinarchi vita, *Philoch.* 144.
 Diniadas, Bræmiadæ tibicinæ pater, *Theop.* 182.
 Dinicha, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.
 Dino, Phorci f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.
 Dinomenes, Hieronis filius, *Phil.* 45.
 Dio, ad eum litteras dant feminæ propinquæ, *Tim.* 129; ejus filius Hipparchus vel Aretæus, ex Arete uxore, *Tim.* 129.

Diocorystes, Egypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
 Diodorus, Aspendius, ineptus Pythagoricæ disciplinæ sectator, *Tim.* 80.
 Diogenia, Cephisi f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.
 Diomede, Capithæ f., Amyclæ uxor, III, 10, 3, 3.
 Diomede, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.
 Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equas, ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.
 Diomedes, Tydei f., I, 8, 5, 4; Egialiam ducit, contra Thebas et Trojam proficiscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 28; Agrii filios necat, regnum, quo Oeneus erat privatus, Andraemoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adraști hæres, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ proci, III, 10, 8, 2; in Italiam venit, *Tim.* 13.
 Diomedon, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Diona, Hyas, *Pher.* 64.
 Dione, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Dione, Nereis, I, 2, 7.
 Dionia, urbs Cyprî, *Theop.* 127.
 Dionysius superior, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Græciæ potuisti consilium capit, *Ephor.* 141; ejus pompa funebri, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus *Tim.*, *Theop.* 204; quamdiu regnavit, *Ephor.* 141 a.
 Dionysii junioris mores, *Theop.* 217; miracula, quæ tyrannidis exidium portenderunt, *Theop.* 24; Corinathum profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiorum solennitate ei qui primus congium ebiberet coronam auream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; eum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; D. carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Salyrus, *ibid.*
 Diopie, urbs Arcadiæ, *Pher.* 116.
 Diopithes Locrus, γελωτοποιός, *Phanod.* 19.
 Dioscuri, unde dicti, III, 11, 2, 1; Hilairam et Phoebe raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Ethram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Iolcum expugnant, III, 13, 7; in Arcadia præstantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceo contendunt; in cælum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Celtis in præcipuo honore habentur, *Tim.* 6.
 Dioscuri Leucopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.
 Diotimus, prætor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopæ, *Tim.* 99.
 Dioxippe, Danae e Pieria f., Egypti sponsa, II, 1, 8, 8.
 Dirce, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fontem detruditur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.
 Disoræ, populus Thraciæ, *Hec.* 145.
 Dithyrambos, quoties libarent, caneant, *Philoch.* 21.
 Dios, nothus filius Priami, *Pher.* 100.
 Dios, Apellidis filius, frater Mæonis, pater Hesiodi, *Hell.* 6. Cf. *Ephor.* 164.
 Dizeres, populus Asiæ, *Hec.* 190.
 Dodona, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.
 Dodonæ sacerdotes mala fide in Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Bæotis credebantur, *Ephor.* 30; Bæotiorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re judicium, *ibid.*; Dodonæ solis Bæotis viri oracula edunt, *Ephor.* 30.
 Dodonæa fagus vocalis, I, 9, 16, 6.
 Dodonæi ad meridiem Molossorum habitant, *Hec.* 78.
 Dodonæum oraculum, *Theop.* 227; oraculis Dodonæis

factum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.* 27.
 Dodonæus Jupiter. V. Jupiter.
 Dodonides. V. Nymphæ.
 Deas, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.
 Doliche ins. ob Icarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur Icaria, II, 6, 3, 4.
 Doliones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.* 104; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgorum hostes, *ibid.*
 Dolopes, Phœnici parent, III, 13, 8, 4.
 Donastas, cognomen Apollinis, *Theop.* 320.
 Dorienses a Doro vocati, I, 7, 3, 3; eorum circa Oetam rex Egimius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum migratio, *Ephor.* 11.
 Doriens poeta, *Phyl.* 3.
 Doriens a Lacedæmonis supplicio datus, *Androt.* 49.
 Doris, Oceani f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.
 Doriem, Danaï f., Cercestæ sponæa, M, 1, 5, 5.
 Doriem, Orphei f., *Hell.* 6.
 Dorus, urbs Phœniciæ, *Hec.*, 260; *Ap. fr.* 63.
 Dorus, Apollinis e Phthia f. ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6; pater Xanthippes, I, 7, 7, 1.
 Dorus, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra Peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.
 Dorycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Doryclus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Dotis, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.
 Dotium, urbs Thessaliæ, unde nominata sit, *Pher.* 8.
 Doto, Nereis, I, 2, 7.
 Draco, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, Hesperidum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab Hercule interficitur, *Pher.* 33 a.
 Draco, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat; ab ipso cæditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes partim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Minerva dantur *Eetæ*, I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.
 Draco ab Iasone interfectus; *Pher.* 72.
 Drepane, antiquum nomen Corcyræ, *Hell.* 45; *Tym.* 54.
 Dryas, Ægypti e Caliane f., Eurydicen sponsam habet, II, 1, 5, 7.
 Dryas, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.
 Dryas, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.
 Dryas, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.
 Drilonius, urbs Celtarum, *Theop.* 223.
 Drougilum, oppidum Thessaliæ, *Theop.* 86.
 Dryopes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.* 23; populus prædatorius, *Pher.* 38; Laogoræ parent, II, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.
 Dryops, Sperchei et Polydoræ filius, *Pher.* 23.
 Dryops, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Drys, urbs Thraciæ et Oenotrorum, *Hec.* 32, 131; *Theop.* 175.
 Dulichium, sic Cephalleniam dicit *Hell.* 103.
 Dulónpolis (*Serrorum urbs*) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.* 122.
 Duriza, lacus, *Hec.* 328.
 Dyma regio, *Ephor.* 146.
 Dymæ, urbs Achaïæ, *Ap. fr.* 45.
 Dymas, Egimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum adversus Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.
 Dymas, Phryx, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.
 Dymbrius, Apollo, *Hell.* 135.
 Dyme urbs, *Pher.* 36; tam ad Epeos, quam ad Achæos pertinuit, *Hec.* 91, 348. V. Dymæ.
 Dymene, Nereis, I, 2, 7.
 Dynaste, Thespii f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Eubœæ, *Theop.* 163.

E.

Echedorus fl., II, 5, 11, 3.
 Ἠχέϊον quando pulsari solet, *Ap. fr.* 36.
 Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Echemus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.
 Echenais nympha, *Tym.* 4.
 Echephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.
 Echephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.
 Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur, II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimæræ, II, 3, 2, 6; Orthri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; Caucasæ aquilæ, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 2.
 Echinades insulæ, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.
 Echion, unus e Spartiis, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2.
 Ἐκ τῆς πατρὸς εἰναί Proverb., *Phyl.* 69.
 Edetes, gens Iberica, *Hec.* 11.
 Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.
 Edoni, Thraciæ pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5, 1, 7.
 Eetion, Electræ f., ab indigenis Iasion nominatus, in Cereris simulacrum superbit, *Hell.* 129; quapropter fulmine interficitur, *ibid.*
 Eetion, Andromachæ pater, III, 12, 6.
 Eetionia, alterum Piræi promontorium, *Philoch.* 114.
 Eion, urbs ab Atheniensibus solo adæquata, *Theop.* 55.
 Eioneus, Diæ pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.
 Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.
 Εἰσαγγλία quid sit, *Philoch.* 155 b.
 Elæussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demiphon, *Phyl.* 83.
 Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*, *Pher.* 5.
 Elatria (vel Elatea), Cassiopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Elattonus, *Vide* Baton.
 Elatus, Arcadis e Prosepelia f., *Charon* 13; Arcadiæ primas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.* § 2; Ischyis pater, III, 10, 3, 8.
 Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.
 Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.
 Elatus ex Erimeda gignit Tænarum, *Pher.* 88.
 Elavia, castellum Siciliæ, *Phil.* 12.
 Elbestii, gens Libyæ, *Phil.* 30.
 Elea in Italia a Phocæis condita, *Ant.* 9.
 Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies, I, 2, 6.
 Electra, Danaï f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.
 Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in Samothrace habitabat, Strategis nominabatur ab indigenis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.* 56, 129, 58; vitata ad Palladium fugit, III, 12, 3, 9.
 Electra, Agamemnonis f., ex Pylade mater Strophii et Medontis, *Hell.* 43.
 Electra, Theharum portæ, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.* 129.
 Electryon, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies, *ibid.* § 7; ejus armenta a Pterelai filiis abiguntur, II, 4, 6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum necem ulturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone nolente occiditur, *Pher.* 27.
 Electryone, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.
 Elei ab Epæis diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Æliolis cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint, *Hell.* 90; Olympici templi procuracionem habent, *Ephor.* 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; cur Isthmios ludos non frequentant. *Pher.* 36: certamen

- Olympicum sub Phidonis praesidio celebratum in tabulas non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidone deiciunt, *ibid.*
- Elephantis, Danaï uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helenæ procus, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespii f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλευσῶ ara Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, untis, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Heleus.
- Eleusin, Ttriptolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiatur, II, 5, 12, 2.
- Eleusinia sacra; ad ea ἔλθαι non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusinii excipiunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Ismaro f., III, 15, 4, 5; duces belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Aethusa f., III, 10, 1, 3.
- Eleutherae, Boeotiae urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiae, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiae, *Xanth.* 28.
- Elibyrga, urbs Tartessi, *Hec.* 4.
- Elymi ab OEnotris Italia pulsi in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmoneo, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augæ, II, 5, 5, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; *cf. Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Elissa, sic Phoenicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23.
- Elisyçi, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysii campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embathæ, locus Erythræ, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetæ, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Metonis filii, ætas, *Ap. fr.* 87; Pythagoræ discipulus, *Tim.* 81; non dejecit se in Ætnæ crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κολυσαμένης dictus, *Tim.* 94; Agrigenti mille virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitæ ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Delimachi f., Æoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarsphorus, vel Enaraphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Enceladus, Egypti f. Amymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. *V.* Amymone.
- Enceladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Enchellenses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Encleus vel Arcleus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Æaci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Æthlii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Ætoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suæ arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enea, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amatur, I, 7, 8, 1.
- Entedide, Thespii f., Menippidis mater ex Hercule, II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliæ, *Ephor.* 124.
- Enthenis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribes, populus Thraciæ, *Hec.* 148.
- Enyo, Phorci f., *Pher.* 26; II, 4, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespii f., Amestridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Boeotorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondæ cognomentum cui datum? *Ephor.* 143.
- Eparitæ, tribus militaris Arcadiæ, *Ephor.* 139; *Androt.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus raptus, a matre reperitur, Egypti rex fit; Memphin ducit; ex ea progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπειδὴ, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Augeam, cum eoque Elm devastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt Ætolis, *Ephor.* 15.
- Ἐπεὶ γενεὴν δόρυ ἐπὶ τῆς ἑκατοῦς; hujus moris auctor, *Ister* 19.
- Epeunactæ unde nomen habeant, *Theop.* 190.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiunt, *ibid.*; eorum donarium in temple Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cercepibus habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 31; circa Ephesum loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetae (quinquaginta Athenienses, totidemque Argivi) de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur luminibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem procatur, *ib.* §. 6.
- Ephialtes Areopago non nisi judicia capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timæo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Ephyra, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ephyra, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Ephyra Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Ephyra, Thesproterum urbs, Phylante rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Ephyrae urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπίθοιον θύμα, *Philoch.* 32.
- Epicaste. *V.* Iocaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augæ f., Thestali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Atho montem, *Ephor.* 121.
- Epicuri philosophi ætas, *Ap. fr.* 95.
- Epidaurus, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidaurus, urbs Lacedæmonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 165.
- Epidaurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoris pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alcmaeone duce Thebanos adoriuntur, III, 7, 2, 1 *sqq.* *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem everunt, III, 7, 4, 1.
- Epilais, Thespii f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonus, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epilycus, Amphipolita, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 2, 3; pater Pyrrhae e Pandora, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Πυλαδίου διαστήριον, *Phanod.* 12.
- Epiphraes, Charipheimi f., *Hell.* 6.
- Epiroticæ gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

- Epochus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 Epomeus, mons ignivomus in Pithecasis insulis, *Tim.* 16.
 Epopeus, Thessalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; ducit Antiopen; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occiditur, III, 5, 5, 5 sq.
 Epops Narcisum interficit, *Acus.* 21 a.
 Ἐποπτεύουα: quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 Equitum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 Equus Antiochi, domini ultor, *Phyl.* 31. Equi ad tibi-
 arum cantum saltare docti, *Charon.* 9.
 Erasinides, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Erasinus fluvius, *Hell.* 37.
 Erasippus, Hercules e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 Erato, Musa, I, 3, 1, 5.
 Erato, Nereis, I, 2, 7.
 Eratus, Hercules e Dynaste f., II, 7, 8, 5
 Erbessus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 Erebidæ, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 Erebus, principium masculinum, *Acus.* 1.
 Erechtheum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum, III, 14, 1, 3.
 Erechtheus, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Atticæ R. Praxitheam ducit, ex ea liberi, III, 15, 1; *Acus.* 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; bello cum Eleusiniis filiam natu minimam immolat; reliquæ se occidunt, III, 15, 4, 9; Eumolpum inter-
 ficat; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 Erechtheus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 Erembi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Ereuthalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 Ereuthalion, Criasi filius, *Pher.* 22.
 Ergetium, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 Erginus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Erginus, Clymeni f., Minyarum R. patris jussu Thebas adoritur, vincit, tributum iis imponit, ab Hercule necatur, II, 4, 11, 1 sq.; Phrastorem et Laonytum, Oedipi filios, occidit, *Pher.* 48.
 Erichthonius, Dardani ex Balia f., Dardaniæ R. ex Astyoche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 Erichthonius, Vulcani ex Atthide al. Minerva f., III, 14, 6, 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone pulso, Atticæ R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathe-
 nœa instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasitheæ liberi, *Apoll.* I. I. § 10; in luco Minervæ sepelitur, III, 14, 7, 1.
 Eridanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur, *Pher.* 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Erigon, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 Erigone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 Erimeda, Damasici f., uxor Elati, mater Tænari, *Pher.* 88.
 Erimum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 Erinus, pater Abderitæ, *Hell.* 98.
 Erinnyes, e pudendorum Cœli exsectorum sanguine pro-
 fluente, I, 1, 4; Alcmeonem matricidam exagitant, III, 7, 5, 3.
 Eriphyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III, 6, 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcmeoni per-
 suadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7, 2, 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus ab Alcmeone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 Ἐρύς. Fjus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 Eryce, urbs Siciliæ, *Phil.* 7.
 Erymanthus aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.
 Erymanthus mons, I, 5, 4, 1
 Erysichæi in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraulo f., obit sine liberis, III, 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Æthon appellatus sit, *Hell.* 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Ge-
 ryonis sedes; hodie Gadir, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Eury-
 tionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita, *Hell.* 63.
 Erythræi Pitanaam libertati restitunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Herculis et Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex
 armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, red-
 dere non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Eteocles, Oedipi ex Eurygania, *Pher.* 48; Oedipi ex Io-
 caste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum parti-
 tur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere
 cupiens eum fugere cogit, *ibid.* § 2 sq.; optionem dat
 fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum
 parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra
 VII duces instruit, III, 6, 6, 2; inter obsidionem cum
 fratre pugnas, hunc interimit et ipse cadit, III, 6, 8,
 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eteoclus, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces
 contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemeis cursu vincit, III,
 6, 4, 5; a Leode caditur, III, 6, 8, 2.
 Ethodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ tellis
 confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria; in ea Lydi ex Asia transvenæ con sederunt, *Tim.*
 19.
 Etruscorum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tim.* 18.
 Eva, urbs Arcadiæ, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se combu-
 rit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Neæra f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurypyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nelei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Per-
 sarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad
 Lacedæmonios; cum Oronte transigit; pater Pytago-
 ræ; cum Nicocreonis filia concumbit; ejus mors, *Theop.*
 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
 Eubœa insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.*
 89.
 Eubœa, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eubœa, Thespii f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespii f., Eurypyli ex Hercule mater, II, 7,
 8, 2.
 Eubulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate in-
 gnis, *Theop.* 95, 96.
 Eucarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara»)
 castellum Siciliae, patria Laidis, *Tim.* 106.
 Euclenor, Egypti ex Arabia f., Iphimedesam sponsam
 habet, II, 1, 5, 4.
 Euclea, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomenis, in pugna ad Sellasiam inter-
 fectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Eudipne, insula Libyæ Phœnicum, *Hec.* 314.
 Eudore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiarum scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Euelgia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciope vel Iophossa, Phrxi uxor, *Pher.* 54.
 Euenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida rapta, in Lycor-
 mam fl. se dejicit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Euenus fl. Eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in perniciæ fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Herculis e Parthenope f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresiæ pater, e posteris Udæi Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugea, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcestide f., Helenæ procus, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespii f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsent, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesicyme nutritur, alteram hujus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrium fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sqq.; ad Tegyrium reversus
 Thraciæ rex fit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eunomus, Architelis f. ab Hercule cæditur, II, 7, 6, 3.
 Eunomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babylonis Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Euonyma, Furiarum mater, Terra esse putatur, *Ister.* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopis, Træzenis filia, Dimetæ uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dædali pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusæ, III, 15, 5, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Xanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euripidis genus, *Philoch.* 165; in spelunca Salaminis ins.
 tragœdias scripsit, *Philoch.* 166; quando mortuus sit,
Philoch. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phœnicis filia, a Jove
 rapitur, a fratribus quaeritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genes, III, 1, 1, 3 sqq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tanro
 Cretensi ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 45.
 Eurotas, Lelegis e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Euroto, Danaï e Polyxo f., Bromii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 3.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonis, III, 7, 2, 5; Argonauta,
 I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesus, commissam sibi a Cræso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Crii uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespii f., Polyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eurybius, Eurytheti f., bello adversus Athenienses cædit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycapyas, Herculis e Clytippe f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespii f., Teleutagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Egypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrasti f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonis e Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orphei uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Euryganias, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Euryganias, Hyperphantis f., Oedipi uxor, III, 5, 8, 8;
Pher. 48.
 Eurylochus, Egypti f. e Caliande, Autonoe sponsam ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurymachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenius, calumniator, a Polluce interfectus,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nympha f., I, 5, 9, 3; Param
 tenet, ab Hercule interficitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ad Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Eurynome, mater Asopi fl. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Herculis e Terpsicrate f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Eurypylle, Thespii f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evæmonis f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2;
 Hyperochi f., Orchomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Herculis ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab Her-
 cule trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalciope,
 II, 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; regno
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telestori f., Asterodæ pater, *Pher.* 90.
 Eurypylus, Astyochæ e Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Euryseacum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Eurysthene et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 2, 9;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 16; Laconi-
 cam regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; repu-
 blicæ Spartanæ auctores, *Hell.* 91.
 Eurysthene filius Amphibiae, Pelopis filia, *Pher.* 31; Sibe-
 neli f., fata Herculis nascendo occupat, Mycenarum rex
 fit, II, 4, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, timens, ab urbe delinet, II, 5, 1, 6

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachen ducit, III, 9, 2, 2.
 Euryte, Hippodamantis f., Porthaonis uxor, I, 7, 10, 1.
 Euryte, Nympha, Halirrhothii mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.
 Eurytele, Theopiti f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Eurythemis, Cleobœæ f., Thestii uxor, I, 7, 10, 1.
 Eurytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholœen petit, II, 5, 4, 6; Mnesimachæ procus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.
 Eurytion, Martis ex Erythea f., *Hell.* 41; Geryonis bulbicus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.
 Eurytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiota, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonom filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.
 Eurytus, Neptuni et Celæus f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.
 Eurytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Molione f., popularium contra Herculem dux, Augæ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thalpii pater, III, 10, 8, 1.
 Eurytus, Gigas, thyrsu Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.
 Eurytus Menalei f., Arcesilai nepos, *Pher.* 34; Herculem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; OEchaliæ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule vendito pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; OEchalia capta, cum filiis ab Hercule cœditur, II, 7, 7, 7; *Pher.* 34.
 Eurytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cœditur, *ibid.* § 3.
 Eurytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.
 Eutyches, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cœditur, *ibid.* § 3.
 Enthymenes, archon, *Philoch.* 98.
 Euxanthius, Minos e Dexithea f., III, 1, 2, 6.
 Exole, Thespii f., Erythranti ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Ezorus, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

Faba Ægyptiaca, *Phyl.* 50.
 Fabia, urbs Celtogalatarum, *Ap. fr.* 54.
 Ficus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significat, *Phyl.* 1.
 Fontes memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.
 Fulgur. De eo Clitodemi sententia, *Ap. fr.* 30.
 Fundæ, ab Ætolis inventæ, *Ephor.* 15.
 Furiae, Euonymæ filiae, *Ister* 9; judicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; lucus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

Gabala, urbs Phœniciae, *Hec.* 255.
 Gadora. Vide Erythia.
 Gæso, fluvius circa Priēnem, *Ephor.* 91.
 Galatarum mos, *Phyl.* 11.
 Calatea, Nereis, I, 2, 7.
 Calatea, mater Galatii, *Tim.* 37.
 Galatia unde nomen habeat, *Tim.* 37.
 Galatus, Cyclopis et Galatæ filius, *Tim.* 37.
 Galei, vates, *Phanod.* 23.
 Galeotar, interpretes portentorum, *Phil.* 47.
 Galepsus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiarum colonia, *Philoch.* 128.

Galli (in Asia) ab Ariamne per integrum annum epulis excepti, *Phyl.* 2.
 Galli quo modo Ardiaeos vicerint, *Theop.* 41.
 Gandaræ, gens Indica, *Hec.* 178.
 Ganymedes, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.
 Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.
 Gastronia, regio Macedoniæ, *Theop.* 159.
 Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.
 Gaulus, insula prope Carthaginem, *Hec.* 313.
 Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.
 Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.
 Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.
 Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.
 Gelo, Ætnæ et Hymari f., *Hell.* 101.
 Gelo Carthaginienses vicit, *Ephor.* 111; Carthaginiensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quoniam Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarianam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonoum et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84 a; Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginiensibus vetat ne amplius homines immolarent, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.
 Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Geomori Syracusis a Callicyriis expulsi, *Tim.* 56.
 Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Genesia, festum Atticum, *Philoch.* 164.
 Genetor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.
 Γεωργία, *Philoch.* 91.
 Gephyra, urbs Bœotiæ, *Hec.* 89.
 Geræsti, Cyclopis, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthi filiae, III, 15, 8, 5.
 Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.
 Geryon, Chrysaoris e Callirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alcýone abacta, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochos, *Hec.* 349.
 Getarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.
 Gigantes, Cæli et Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pugnat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegræ (nunc Pallenæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.
 Ginglymota, urbs Phœniciae, *Hec.* 258.
 Glauce, Creontis f., Iasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.
 Glauce, Cychrei f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Glauce, Danaï f., Alcidis sponsa, II, 1, 5, 4.
 Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.
 Glaucippus archon, *Philoch.* 119.
 Glauconome, Nereis, I, 2, 7.
 Glaucus, Minois e Pasiphæ f., III, 1, 2, 6; puer a Polydo in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 3, 2, 2; ab Æsculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

Glaucus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophontis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius*?) ex Althaea, Thespia filia, gignit Ledam, *Pher.* 29.
 Glauci scutus, *Tim.* 13.
 Glenus, Hercules et Deianirae f., II, 7, 8, 8; Hercules e Megara f., *Pher.* 30.
 Glisas. Ad Glisantem in Boeotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, Oenei f., Andraemonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgiae Leontini aetas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq.; II, 5, 12, 4; Κατ' ἑξῆς ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Aesculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Pher.* 26; earum ex Aegypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex iis, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï ex Elephantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonos, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgylbion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Gortynaea in Tyrrhenia. Ibi Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Graea, urbs Oropieorum, *Ap. fr.* 154.
 Graecae, Phorci filiae, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Pher.* 26.
 Graeci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem invitant, *Ephor.* 111.
 Graestonia in Macedonia, *Theop.* 265.
 Gratiae, Jovis filiae, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore fiunt sine tibis et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habeant, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Boeotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gration, Gigas, a Diana caeditur, I, 6, 2, 5.
 Gresinus, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophontis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Crynea, oppidum Myrinaeorum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centimanus, I, 1, 1.
 Gyges (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyges, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Xanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.*, 19 p. 40.
 Gylippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasiae insulae, a Timeo dicuntur Cheraeades, *Tim.* 31, 30.
 Γυναικονόμοι, *Philoch.* 143.

H.

Hades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythia insula et in inferis, II, 5, 10, 7; II, 5, 12, 7; vulneratur ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum eo certat, I, 9, 15, 2. 2) Locus inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portae prope

Tænarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Aëao servantur, III, 12, 6, 11.
 Hæmon, Creontia Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Hæmon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Hæmon, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Hæmonius, Amaltheae pater, II, 7, 5, 2; *Pher.* 37.
 Hæmus, mons Thraciae, *Pher.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecataeum semper neutro genere Αἷμον, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedaemoniis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7,
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyae, urbs Siciliae, *Theop.* 208.
 Haliees, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 98.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryte f., ob Alcippen tentatam a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Halirrhotius, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Malocrates, Hercules ex Olympusa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Aegæo mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harna Boeoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphae; earum e Danao filiae, II, 1, 5, 4.
 Harmonia, Electrae f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Venere f. Cadmo nubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo raptā, *Ephor.* 12; festo quodam a Samothracibus queritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebarum Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem mutatur, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundae sunt Amazones, *Pher.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Pher.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythionicae meretrici duo monumenta posuit, *Theop.* 277.
 Harpalycus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiae, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum verant, I, 9, 21, 3; a Boreae filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq.; *Pher.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaline, *Philoch.* 37.
 Hecate, Persae et Asteriae f., I, 2, 4; Aristaei f., *Pher.* 16; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phorcynae parit Scyllam, *Acus.* 5; ei τριγλῆ piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatommus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoram, *Theop.* 111.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromachen, III, 12, 6, 1; Troezeniorum oppidum diripit et Athram abducit, *Ister* 12; Hectorea coma qualis sit, *Tim.* 157.
 Hecuba, Dymantis, *Pher.* 99; al. Cissei al. Sangarii fl.
 Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedyllum, mons Brotiae, *Theop.* 176, 264.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

Heleatae, i. q. *Helotes*, *Theop.* 15.

Helena, Jovis e *Leda* al. *Nemesis* f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a *Theseo* raptā, a *Dioscuris* liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10; 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum *Helena* maritum infestent, III, 10, 9, 3; *Menelao* nubit, *ibid.*; a *Paride* rapitur, III, 12, 6, 2; *Acus* 26; a *Corytho* amatur, *Hell.* 126; *Helene* torques a *Menelao* Deo *Delphico* consecrata, *Ephor.* 155.

Helena insula, *Hec.* 95.

Helenius, locus circa *Canopum* in *Aegypto*, *Hec.* 388.

Helenus, *Priami* ex *Hecuba* f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit *Olympias*, mater *Alexandri*, *Theop.* 232.

Heleus, *Perses* f., *Mycenis* natus, III, 4, 5, 2; ex *Helo* *Amphitryonis* contra *Teleboas* socius venit, III, 4, 7, 3; cum *Cephalo* fratre *Echinades* obtinet, *ibid.* § 5.

Helix dicasterium, *Androl.* 51.

Helice urbs *Comete* mersa, *Ephor.* 142.

Heliconis, *Thespii* f., *Phaliae* ex *Hercule* mater, II, 7, 8, 6.

Helica, ludus *Soli* celebratus in *Rhodo* ins. *Ister* 60, 6.

Heliotropium Metonis ab *Pnycem* positum, *Philoch.* 99.

Helix, *Lycaonis* f., III, 8, 1, 3.

Hellandicarum numerus, *Hell.* 90.

Hellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur

Eaci deprecatione, III, 12, 6, 11.

Helle, *Hellespontum* trajicit, *Pher.* 53.

Helle, *Athamantis* e *Nephele* f., I, 9, 1, 1; arietē aureo cum fratre per aerem aevta in mare decedit, *ibid.* § 4 sq.; ad *Pacten* mortua, *Hell.* 88.

Hellen, *Deucalionis* e *Pyrria* al. *Jovis* f., I, 7, 2, 7; ejus ex *Orseide* (*Othereide*, *Hell.* 10) *Nympha* filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; *Greci* ab eo dicantur *Hellenes*, *ibid.*; filiis terram distribuit, *ibid.*

Hellenes, I, 7, 3, 1.

Hellenopolis ab *Attalo* condita, *Ap. fr.* 150.

Hellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.

Helorus, urbs *Siciliae*, *Ap. fr.* 47.

Helli vel *Selli* circa *Dodonam*, *Philoch.* 187.

Hellopia locus circa *Dodonam*, *Philoch.* 187.

Helos, urbs *Lacedaemoniae*, *Hell.* 67; tributum pendere *Spartanis* recusat, *Ephor.* 18; *Helotes* servi *Laced.* qui *Helos* urbem habitant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; *Lacedaemonii*, qui bello *Messeniano* castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres *Laconicae* regionis incolae, qui *Spartanis* obtemperabant quidem, sed reipublicae et curiae iuribus una cum *Doriensibus* utebantur. Haec iis ab *Agide* adempta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.

Helus, *Argolidis* urbs, II, 4, 7, 3.

Hemera, *Tithoni* amore capta; ex eo parit *Memnonem*, *Hell.* 142.

Hemera *Jovi* parit *Iasionem*, *Hell.* 58.

Hermithea. Vide *Amphithea*.

Heneta, urbs *Asiae* postea dicta *Amisus*, *Hec.* 200.

Henioche, *Armenii* f., *Andropompi* uxor, *Hell.* 10.

Heniochi, populus *Asiae*, *Hec.* 185; *Hell.* 109.

Hephæstæa, festum *Atticum*, *Ister* 3, 4.

Hephæsteum *Athenarum*, *Philoch.* 73.

Hephæstia, urbs *Lemni*, *Hec.* 102, 103.

Hephæstina, *Aegypti* conjux, II, 1, 5, 9.

Heraclea Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.

Heraclea in *Italia* antea *Siris* appellata, *Ant.* 12.

Heracleidae, *Eurystheum* fugientes ad *Cyceum* veniunt *Trachinem*, II, 8, 1, 1; inde ad *Athenienses* se recipiunt, *ibid.* § 2; *Ephor.* 39; *Eurystheum* debellat, *ibid.* § 3; *Peloponnesum* occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad *Marathonem* considunt, II, 8, 2, 1 sq.;

Hyllo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea *Temeno* duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad *Naupactum* classem construunt, *Ephor.* 14; ad *Naupactum* calamitate obruti, II, 8, 3, 1; *Hippoten* pellunt, *Oxylum* duces assumunt (*Ephor.* 15), *Ægidas* in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; *Tisamenum* vincunt, *Peloponneso* potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; *Carnum* interficiunt, *Theop.* 171; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.

Heræus, *Lycaonis* f., III, 8, 1, 3.

Herbita, urbs *Siciliae*, *Ephor.* 149.

Hercules, *Jovis* ex *Alcmene* f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; *Eurystheo* servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. *Leo Nemeus*, *ibid.*; devertit apud *Molorchum*, leonem elidit, *ibid.* § 2 sq.; *Mycenas* ingredi vetatur ab *Eurystheo*, *ibid.* § 5;—II. *Lerna*: *Hydra*, II, 5, 2, 1; eam, *Iolao* auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab *Eurystheo*, *ibid.* § 7.—III. *Cerva Cerynitis*: eam vivam capit et *Dianam*, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. *Aper Erymanthius*, II, 5, 4; ad *Pholum* *Centaurum* devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos *Centaurus* accurrentes fugat; *Chironem* invitus transfigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. *Augæ* stabulum uno die purgandum cum *Augæ* deciman gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab *Augæ*, promisso non stante pellitur, *ibid.* § 5; ad *Dexamenum* devertit, eum ab *Eurytione*, proco filiae molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab *Eurystheo* receptus, *ibid.* § 7.—VI. *Stymphalides* aves, II, 5, 6; æneis crotalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. *Taurus Cretensis*, II, 5, 7; capit, *Eurystheo* ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. *Diomedisequi*, II, 5, 8; *Diomedem* interfecto, *Bistonibus* fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. *Hippolytes* balteus, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad *Parum* appellit, *ibid.*; *Minois* filios necat, *ibid.* § 4; *Lyco* *Bebrycum* terram dat, *ibid.* § 6; *Themiscyram* adit, *ibid.* § 7; *Hippolyten* balteo spoliāt, *Amazones* vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine *Theseo* adversus *Amazones* navigat, *Hell.* 76; inde *Trojam* venit, *Hesionen* liberat, *Hell.* 136; *Laomedonti* patri ob perfidiam bellum iminatur; a *Poltye*, *Ænum* veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; *Sarpedonem* necat, *Thasum* *Androgei* filiis dat, *Protei* filios necat, domum redit, § 13 sqq.—X. *Geryonis* armenta, II, 5, 10; *Europa* et *Libya* peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in *Solem*, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; *Geryonem* transfigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, *Alektionem*, *Dercynum* et *Erycem* sternit, § 8 sq., fretum *Siculum* cum bobus transnat, *Tim.* 11; *Strymonem* vadoso facto, boves ad *Eurystheum* perducit *Ap.* § 13; *Hell.* 97; *Hercules* boves *Geryonis* ex *Ambracia* abducit, *Hec.* 349.—XI. *Hesperidum* poma, II, 5, 11; certamen ejus cum *Cycno* et *Marte* divinitur, ad *Eridanum* abit, a *Nymphis* ad *Nereum* ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad *Hesperides* comperit, *Pher.* 33; *Antæum* necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; *Busiridem* interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad *Thermydras* bovem aratoris devorat, *Ap. l. l.* § 10; *Emathionem* necat, *Prometheum* liberat, § 11 sq.; *Atlantis* ope poma accipit, § 13 sqq.; *Eurystheo* dat; ab eo reddit *Minervæ* tradit, § 17.—XII. *Cerberus*, II, 5, 12; *Eleusiniis* initiatur lustratus, § 2; apud *Tænarum* descendit in inferos, § 3; *Gorgonem* ense petit, § 4; *Theseum* liberat, *Pirithoum* liberare nequit, ab *Ascalapho* saxum

removet, bovem Plutonis mactat, cum Menestio congredditor pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, § 7 sq.;—PAREICA. Deorum socius contra Gigantes, I, 6, 2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, i. e. Phlegrae in Palene incolae, *Ephor.* 70; in Phlegraeis Italiae campis, *Tim.* 10; leonem in monte Citharoneo necat, II, 4, 9, 5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo liberat, II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6; insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Iolao dat, II, 6, 1, 1; Joles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen, Euryti filiam, Hylo in matrimonium poscit; Oechaliam capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.* 34; Alcestidem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.* 34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos it, insaniae medelam petit; sorte negata, tripodem aufert, cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum accipit, *ibid.* § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur, ab Omphale emitur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; volens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes vincit, Syleum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab Icaro ibi sepulto, Icarium appellat, *ibid.* § 4; simulacrum ignarus percussit, *ibid.*; liberatur a servitute, inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argonautas, I, 9, 16, 8; relinquatur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67; al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et Calain interficit, III, 15, 2; 2, *Acus.* 24; ab Omphale discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.* 136; Telamoni socio Hesioneam dat (*Hell.* 138), huic Podarce fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde reduci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con appellat, eam capit, Eurypyllum necat, *ibid.* § 2, *Pher.* 35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adoritur, II, 7, 2, 1; a Molionidis-victus, *Pher.* 36; cedit, postea vincit, ab Epeis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1; Neleum cum filiis necat præter Nestorem, *ibid.*; Plutonem vulnerat, *ibid.*; Lacedaemone expugnat, *ibid.* § 2; Hippocoontem cum filiis necat, Tyndareo regnum dat, *ibid.* § 5; Augen comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345; de Dejanira cum Acheloo hujus palre certat, eum vincit, II, 7, 5, 1; 1, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit cornu Amaltheae, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephyrum capit, II, 7, 6, 1; Astyochem comprimit, *ibid.*; de Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Ennomum (Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3; Trachinem abt exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum transiens, Dejaniræ injuriam inferentem Nessum transfigit, *ibid.* § 5 sq.; Thiodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1; a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interficit, *ibid.* § 2; cum Agimio Lapithas adortus, interimit, *ibid.* § 3; *Ephor.* 10; nec non Cycnum et Amyntorem, *ibid.* § 5, 6; Oechaliam, Arcadibus sociis, capit, *ibid.* § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans, vestem Trachine afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Licham interficit, *ibid.* § 11; in Oeta se comburit, telis Porantem donat (quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12, 6, 3), in cælum vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.; ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; e Megara, II, 4, 11, 6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8, 12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 10; ex Thespii filibus, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciope, II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenope, II, 7, 8, 12; ex Iphimoe, Antæi uxore, *Pher.* 33 e; Astvdamia et

Autonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.* 98; ei Καλλιπία aram exstruit Telamon, II, 6, 4, 4; Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur II, 4, 11, 9; de ejus ætate, *Ap. fr.* 72; in foro Thebarum habitabat, *Pher.* 39; Herculis ara in Sacro Promontorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Hercules quarta mensis die natus est, ad deos migravit, *Philoch.* 177; Herculi parasiiti electi sunt, *Clitod.* 11. Hermæorum origo, *Xanth.* 9. Hermæum Coronæ in Boeolia locus, *Ephor.* 153. Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98. Hermionenses Cereri Proserpinæ raptum indicant, I, 5, 1, 1. Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 145. Hermocles pæanas composuit, *Philoch.* 145. Hermocopidæ, *Philoch.* 110, 111. Hermocratis oratio pro pace in conventu Geloorum et Camarinensium, *Tim.* 97. Hermonassa, urbs Asiae, *Hec.* 197; *Theop.* 308. Ἑρμοῦ Πιερίον, locus prope Cymas, *Ephor.* 131. Hermus, Egypti e Calliande f., Cleopatraz sponsum, I, 1, 5, 7. Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19, p. 41. Herostratus templum Dianæ Ephesiae incendit, *Tim.* 137. Herse, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; Cephalæ ex Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister* 17. Herse, Danaï conjux, II, 1, 5, 9. Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orpheo originem ducit, *Hell.* 5; nepos Homeri et coævus, *Ephor.* 164. Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14. Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3, 11; ceto exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11; *Hell.* 136; Telamoni datur præmium ab Hercule, II, 6, 4, 5; *Hell.* 138; ei nubit, III, 12, 7, 3; Podarce fratrem redimit, II, 6, 4, 6. Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheus, *Acus.* 7. Hesperides, Atlantis filiae, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f., *Pher.* 33 b (ubi *Hesperides* cum *Nymphis* ad *Eridanum* confunduntur); poma aurea cum dracone custodiunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab Hercule erepta ad Eurystheum veniunt; a quo Minervæ data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17. Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2. Hesticea, urbs, a pulsus Thebanis conditur, III, 7, 3, 4, *Ephor.* 69. Hestizotis, *Hell.* 28. Hesychia, Thespii f., Oestreblis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6. Hesychidarum familia, *Ap. fr.* 9. Hicetaron, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3, 11. Hieraphe, insula Libyæ, *Hec.* 317. Hierax Mercurium, Io abducturum, prodit, II, 1, 3, 4. Hierax, Amphipolitarum legatus Athenas missus, *Theop.* 47. Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzeli, *Tim.* 86; Cereris et Liberæ sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus contra Polyzelum fratrem invidia, bellum contra Theronem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emittit, *Theop.* 219. Hieromeniæ, sacri mensis dies, *Philoch.* 176. Hieromneme, Simoentis f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4. Hieronymones qui dicti sint, *Theop.* 187. Hieronymus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad dictus, *Theop.* 236.

- Hieronimus, Atheniensium prætor, *Ephor.* 135.
 Hierophantiarum familia, *Hell.* 70.
 Hilara, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, III, 10, 3, 6.
 Himera, urbs Siciliae, *Hec.* 49.
 Himeræi quot Carthaginensium interfecerint, *Ephor.* 123.
 Himilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
 Hippalmus, Penelei pater, I, 9, 16, 8.
 Hipparchi, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
 Hipparchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus ostracismo ejectus, *Androt.* 5.
 Hipparinus, Dionysii super. fil., homo ebriosus et tyrannicus, *Theop.* 204.
 Hipparinus, filius Dionis ab Timæo Aretæus dicitur, *Tim.* 129.
 Hippasus, Ceycis f., Herculis adversus Eurymum socius perit, II, 7, 7, 8.
 Hippæus, Herculis e Phorclide f., II, 7, 8, 1.
 Hippia urbs, eadem quæ Phalanna, *Hec.* 113, 333.
 Hippias filiam Charmi in matrimonium sumsit, *Clitod.* 24.
 Hippoclidès Miltiadis filius, *Pher.* 20.
 Hippocoon, Oebali e Batia f., Lacedæmonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymnii interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedæmone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
 Hippocoonidæ. Vide Hippocoon.
 Hippocorystes, Egypti ex Hephæstina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
 Hippocorystes, Hippocoonitis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
 Hippocrate, Thespii f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Hippocrates, Gelorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditis Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
 Hippodamas, Acheloi e Perimede f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
 Hippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippodamia, Oenomai f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
 Hippodamiae duæ memorantur Danaï filiae, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
 Hippodice, Danaï ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
 Hippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
 Hippolyta, Amazo, cum Theseo fœdus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Hippolyte, Amazonum R. balteum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
 Hippolytus, Egypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippolytus, Gigas, a Mercurio cæditur, I, 6, 2, 5.
 Hippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
 Hippolytus, Thesei f., ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hippomedon, Aristomachi al. Talai f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
 Hippomedusa, Danaï f., Alcmenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
 Hippomenes, Onchestius, Megarei pater, III, 7, 8, 1.
 Hippomenes, Megarei f., nonnullis dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
 Hipponesus, urbs Cariae, *Hec.* 231.
 Hipponiates sinus ab Antiocho nominatur Napetinus, *Ant.* 6.
 Hipponoes, Nereis, I, 2, 7.
 Hipponome, Menœcei f., uxor Alcæi, II, 4, 5, 3.
 Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Periboræ, quam Oeneo interficiendam mittit, I, 8, 4.
 Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
 Hippostratus, Periboræm corrupisse fertur, I, 8, 4.
 Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob cæsum vatem Apollinis jussu exulatum abit, II, 8, 3, 2.
 Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphii e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
 Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hippothoe, Peliae f., I, 9, 10.
 Hippothoon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
 Hippothoontis tribus, *Hell.* 68.
 Hippothous, Egypti ex Arabia f., Gorges sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippothous, Hippocoonitis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
 Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippotus, Herculis e Pylo f., II, 7, 8, 3.
 Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
 Hippus, insula, *Theop.* 220.
 Histæenses ex Eubœa in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
 Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; ætas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguat, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisin in versum Homeri, *Ephor.* 87.
 Homeridæ in Chio ins., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
 Homines a Græcis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
 Homolippus, Herculis e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
 Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
 Hoples, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Hopleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Horæ, Jovis filiae, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
 Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 «Hunc Corycæus auscultavit» Proverb. *Ephor.* 36.
 Hyacinthides, Erechthei filiae pro patria immolatæ, *Phan.* 3.
 Hyacinthus collis, in quo Erechthei filiae pro patria immolatæ sunt, *Phan.* 3.
 Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filiae, Hyacinthides, ad Geræsti tumultum mactantur, *ibid.* § 5.
 Hyacinthus, Pieri et Clus, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui eum imprudens disco interimit, *ibid.* § 2.
 Hyades unde ortæ? III, 4, 3, 9.
 Hyades, Allantis ex Æthra filiae, *Tim.* 25; *Hell.* 56; Nymphæ Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
 Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Hyantes in Boetia, *Ap. fr.* 156.
 Hyas, Atlantis filius, *Tim.* 25.
 Hyasis, insula Æthiopum, *Hec.* 287.
 Hybele, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 308.
 Hybla in Scythiarum regione, *Ephor.* 78.
 Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52.

Hyblæ plures sunt urbes Siciliæ, quarum una Tiella (*Styella?*) nominatur, *Phil.* 22.
 Hyblæi, Hyblæ Gereatidis incolæ, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
 Hyccarum, castellum Siciliæ, *Phil.* 5; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
 Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
 Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
 Hydrea, insula juxta Træzenem, *Hec.* 97.
 Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
 Hyes, Bacchi epitheton, *Chitod.* 21.
 Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
 Hyius, mulier Ægyptia, prima sedens texere coepit, *Ephor.* 70.
 Hylæus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
 Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
 Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
 Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
 Hyllus, Hercules e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Ægimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogato, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
 Hymenæus, ab Esculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hymenæus, pater Tantali et Ascali, *Xanth.* 23.
 Hyope, urbs Matienorum in Asia, *Hec.* 189.
 Hyps, urbs Iberiæ, *Hec.* 16.
 Hyperbius, Ægypti ex Hephæstina f., Celæno sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo ejectus, *Androt.* 48; in Samo moritur, *Theop.* 103.
 Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accolæ, II, 5, 11, 13; ultra Rhipæos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
 Hyperenor, Neptuni ex Alcione f., III, 10, 1, 3.
 Hyperenor, quinque Spartorum superstium unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
 Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
 Hyperesia, urbs Achaïæ, *Theop.* 314.
 Hyperia fons, *Pher.* 55.
 Hyperion, Celi f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
 Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hyperipte, Danae et Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
 Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
 Hypermnestra, Danae ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
 Hypermnestra, Thesii f., I, 7, 10, 1.
 Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hyperochus, Eurypylis pater, *Acus.* 27.
 Hyphanteum in Boeotia, *Theop.* 264.
 Hypseus, Penei f., *Pher.* 9; Themistus pater, I, 9, 2, 3.
 Hypsicori vel Ipsicuri, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
 Hypsipyle, Lemnia, sola e Lemniis mulieribus, mares trucidantibus, Thoanti patri parcat; cum Iasone congregitur, I, 9, 17, 2; a Lemniis vendita, Lycurgo serviens, Ophellen nutrit, III, 6, 4, 1; VII ducilius fontem demonstrat, *ibid.* § 3.
 Hypsistæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Hyrcanum mare, *Hec.* 172.
 Iyria, urbs Boeotiæ, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.

Hyrieus, Neptuni ex Alcione f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 3; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
 Hyrmnus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
 Hyrmtho, Temeni f., Deiphontis uxor, a patre ninium dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regnum Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 *sqq.*
 Hyrtacus, Arisben, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
 Hysia, oppidum Arcadiæ, *Pher.* 1.
 Hysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
 Hythmithæ, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.

I.

Iæthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 9.
 Ialmenus, Ithemenus, *Ap. fr.* 37.
 Ialmenus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Iamæ, gens Scythica, *Hec.* 167.
 Iambe, vetula, I, 5, 1, 3.
 Ianxuatia, oppidum Libyæ, *Hec.* 320.
 Iasones et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
 Iapetus, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia progenies, I, 2, 3.
 Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regionem habitabant, *Ephor.* 48.
 Iapygia, duæ urbes, altera in Italia, altera in Illyria, *Hec.* 54, 65.
 Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
 Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.* 58, 129; Cereri vim illatus perit, *ibid.*
 Iason, Æsonis ex Alcimedea, *Pher.* 59; Æsonis e Polymede f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur, tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii venator, I, 8, 1, 4; *μυροσκαλοσ* ad Peleum venit, *Pher.* 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9, 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Argonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argonautæ); ad Æeten venit, aureum vellus poscit, I, 9, 23, 3; a Medea adjutus, quam in Græciam se ducturum promittit, *ibid.* § 8; boves serripedes jungit, draconinos dentes serit et viros inde ortos dolo necat, *ibid.* § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13; Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Theoprotia versatur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuno consecrat, I, 9, 27, 3; a Medea juventuti restituitur, *Pher.* 74; parentum cædem ultus, Iolco pellitur, I, 9, 28, 1; Corinthum abit, *Apoll.* I. I.; *Hell.* 34; Glaucos ducit, *ibid.* § 2; cum Peleo Iolcum expugnat, III, 13, 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medea, I, 9, 28, 3; *Ap. fr.* 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
 Iason Pheræus a septem adolescentibus interfectus, *Eph.* 144.
 Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
 Iasus, Argi Panoptæ ex Iasmene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
 Iasus et Pelagus, Triopæ filii, post mortem patris regnum dividerunt, *Hell.* 37.
 Iasus, Lycurgi et Cleophile f., Atalantæ e Clymene pater, III, 9, 2, 1 *sqq.*
 Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
 Iaxamatæ Scythiæ, *Ephor.* 78.
 Iber, fluvius Iberiæ, *Ap. fr.* 111.
 Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.* 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum frugalitas, *Phyl.* 13.
 Iberia ab Ihere fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispaniæ civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
 Ibylla, urbs Tartessi, *Hec.* 5.

Icaria, ius. olim Doliche, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 3, 4.
 Icarus, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; OEbali e Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; OEbali ex Asterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; cum Tyndareo fratre Lacedaemone pulsus, Hercules ope redux fit, III, 10, 5, 1; ejus e Periboea Nympha progenies, III, 10, 6, 1; Penelopen Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.
 Icarus (Atheniensis) Bacchum hospitio excipit, a quo vinum faciendi artem edoctus, ea rusticis ab eo communicata perit, III, 14, 7, 3; Erigones pater, *ibid.* § 4.
 Icarus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.
 Ichthys Alergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.
 Ida, mater Dactylorum, *Pher.* 7.
 Ida mons; ex eo defluit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 5, 7; III, 12, 6, 3.
 Idea, Dardani f., Phinei conjux privignis insidatur, III, 15, 3, 2.
 Idea, Nympha, Teucris e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.
 Idanthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.
 Idas, Egypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.
 Idas, Aphareis ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 65; Marpessam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatras, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Diocuris praedam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.
 Ide, Nympha, Melissei f. Jovis nutrix, I, 2, 6.
 Idmon, Egypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.
 Idmon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.
 Idomene, Pheretis, al. Abantis f., Amythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 2, 4.
 Idomeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1
 Idomeneus, Priami f., III, 12, 5, 13
 Idmonia, Euclis f., *Hell.* 6.
 Idyia, Oceani f., Aetæ conjux, I, 9, 23, 6.
 Idyrus, urbs et fluvius Pamphyliæ, *Hec.* 246
 Ietæ, castellum Siciliae, *Phil.* 26.
 Iaira. Vide Hilaia.
 Iaragatae, populus Iberiæ (idem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetæ, Ilercaones, Ilorgetes, Ilercaonenses, Ilurgaconenses), *Hec.* 14.
 Iliaca regio, III, 12, 3, 10.
 Iliassus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.
 Ilithyia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 4, 9.
 Ilium, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quoniam die capta sit, *Ephor.* 9 a.
 Illus, Mermeri f., in Thesprotia regnat, *Ap. fr.* 170.
 Illyriorum mores, *Theop.* 41.
 Illyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Encheliensibus subacta Cadmo patet, III, 5, 4, 1.
 Illyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.
 Ilius, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.
 Ilius II, Trois e Calirrhoe f., Themidis pater, III, 12, 2, 2; Ilium condit in Ates colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.
 Imber piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.
 Imbrus, Egypti e Caliande f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.
 Imeusinus, Icaris e Periboea f., III, 10, 6, 1.
 Impbes, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 Impudentia dea Athenis colebatur, *Ister* 15.

Inachus, Oceani e Tethye f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidis, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Egypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.
 Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.
 Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.
 Indara, Sicanorum urbs, *Theop.* 251.
 India, III, 5, 2, 1.
 Indi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.
 Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.
 Indus, fluvius Asiae, *Hec.* 174.
 Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furorem conjecta, cum Melicerte in mare se præcipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.
 Insulæ beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.
 Io, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f., [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus raptam in Egyptum transducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Egyptum venit, *Apoll.* *ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphum gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Egyptiis, *ibid.* § 8.
 Iobas, Hercules e Certhe f., II, 7, 8, 1.
 Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophonem contra Chimæram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazonas et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 *sq.*
 Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Oedipo filio ignara nubit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.
 Iocasta, Oedipi ex Eurygania f., *Pher.* 48.
 Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Hercules auriga, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydram Lernæam socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.
 Iolcus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasti sedes, a Peleo, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.
 Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; OEchalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hyllo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13
 Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.
 Ion, Phyci filius [Locri frater natu major?], *Hec.* 342.
 Ione, Nereis, I, 2, 7.
 Iones Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Carres et Leleges ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.
 Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.
 Ionicæ coloniae in Asiam post Eolicam deductæ, *Pher.* 111.
 Ionicæ literæ, *Theop.* 168, 169.
 Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.
 Ionius sinus ab Ilo nomen habet, II, 1, 3, 5.
 Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.
 Iophossa eadem quæ Chalcioppe, *Pher.* 54; Aetæf., Phrixi uxor, mater Argi, *Acus.* 8.
 Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.
 Iphianassa, Proeti f., II, 2, 2, 1; a Melampode senatur ab insania, *ibid.* § 4 *sq.*; *Pher.* 24.
 Iphicles, Amphitryonis ex Alcmena f., II, 4, 8, 3; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Automedu-

- eam et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Herculis adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.
- Iphiclus, Thestii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.
- Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Protesilai, I, 10, 8, 2.
- Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.
- Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.
- Iphiimedia, Triopis f., Aloeï conjux, Oti et Ephialtis et Nepluno mater, I, 7, 4, 3.
- Iphimedeon, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.
- Iphimedeusa, Danaï f., Euchenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
- Iphinoe, Proeti f., insanit, II, 2, 2, 8.
- Iphinoe, uxor Antaei, ex Hercule compressa Polemonem vel Palamonem parit, *Pher.* 33 e.
- Iphis, Alectoris f., Polynicein docet, quomodo Amphiarum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eteocli pater, III, 6, 3, 4; Evadne, III, 7, 1, 5.
- Iphis, Thespii f., Celestanoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Iphis, Penei filia, uxor Æoli, mater Salmonei, *Hell.* 10.
- Iphitus, a Copreo interficitur, II, 5, 1, 7.
- Iphitus, Euryti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.
- Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus ætas, *Ap. fr.* 75.
- Ἰππάρχη, cibus Scythicus, *Theop.* 51
- Ipsicuri, Vide Hypsicori.
- Irassa ad paludem Tritonidem; Antaei patria, *Pher.* 33 d.
- Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
- Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Isaca, Agenoris et Damno f., uxor Ægypti, *Pher.* 110.
- Isanthes, rex Crobyzorum, *Phyl.* 19.
- Ischys, Elati f., cum Coronide consuescit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.
- Isepus, gens Scythica, *Hec.* 158.
- Isis, nomen Cereris et Ius apud Ægyptios, II, 1, 3, 8.
- Ismarus, Astaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.
- Ismarus, Eumolpi f., ex Æthiopia cum patre fugit ad Teagyrium, hujus filium ducit, ad Eleusinos fugit; inde redit, Thraciæ R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.
- Ismene fons, ad quem Ismenen occidit Tydeus, *Pher.* 48.
- Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.
- Ismene, Oedipi ex Iocaste, III, 5, 5, 8; ex Enrygania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*
- Ismenus, Amphionis et Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline conditur, *ibid.* § 4.
- Ismenus, Asopi ex Metoe f., III, 12, 6, 5; fluvius, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*
- Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.
- Ister, Ægypti ex Arabia f., Hippodamiae sponsus, II, 1, 5, 4.
- Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.
- Isthmici ludi, a Sisyphe in honorem Melicertæ instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 36.
- Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.
- Isus, locus Boeotiae, *Ap. fr.* 155.
- Istrus, urbs Iapygiæ, *Ephor.* 150.
- Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.
- Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Tim.* 12; prius nominata Brettia, *Ant.* 5; Oenotria, *Ant.* 6; ejus termini, *Ant.* 4, 6.
- Italus, rex Oenotrorum, *Ant.* 3, 7; vir probus ac sapiens, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere Oenotrus, *ibid.*
- Itea, demus Acamantidis tribus, *Androt.* 56.
- Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.
- Ithacus, Perelai f., cum Nerito fratre et Cephalonia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.
- Ithome (?) in Arcadia, *Pher.* 34.
- Itone, regio sub Hæmo, *Hec.* 151.
- Itonia, urbs Thessaliæ, *Hec.* 338.
- Itonia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.
- Itonus, urbs, II, 7, 7, 4.
- Itonus, pater Boeoti, *Hell.* 8.
- Itylus, Zethi ex Ædone filius, a matre occiditur et depolatur, *Pher.* 102.
- Itys, Terei et Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philomela in mensa apponitur, *ibid.* § 5.
- Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.
- Juno, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; proferatur, I, 2, 1, 1; Jovi nubit, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ib.*; Vulcanum extra concubitus edit, I, 3, 5; ei vincit, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immiserat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Siden in Haden detrudit, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyrione, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus tarandum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἱερόν a Proetibus contentum, II, 2, 2; Eurysthei et Herculis natales Ilithiam regere jubet, II, 4, 5, 9; Herculi puero duo serpentes immitit, II, 4, 8, 4; ei furorem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tempestatem, *Pher.* 35; cancrum immitit, *Hell.* 40; Geryonis boves, cestro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Jovi poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf. Pher.* 33 a; Semelem perdit, III, 4, 3, 1 sq.; Itoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baccho furorem injicit, III, 5, 1, 1; ab Ixione amatur, *Pher.* 103; Sphingem Thebanis mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obcæcat, III, 6, 7, 3; Calisto perdit, III, 8, 2, 5; Acræa Corinthii colitur, I, 9, 28, 4; ad ejus sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.
- Jupiter, Croni e Rhea f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono et Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopum et Centimanorum liberatorum ope Titanes vincit et iis in Tartarum dejectis Centimanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus imperium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoni Proserpinam rapienti, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gigantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortune pugnat; tandem Ætnam montem ei injicit, I, 6, 3; Prometheus Caucasum affligi jubet I, 7, 1, 2; æneum hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyrrham jaciendis super capita lapidibus homines gignere jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immitit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diurnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 2; Tiresiæ artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao immortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Atalantam in leones mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in coelum tollit, III, 12, 2, 3; Esculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 76;

Salmoneum fulmine sternit, I, 9, 7; Lycaonidas, praeter Nyctimum, III, 8, 1, 6; Idam, III, 11, 2, 6; Asopum, III, 12, 6, 6; Aeginam rapit, *Pher.* 78; dat iudices certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; de Adonide iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pellicae et liberi: Metin ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam devorat, I, 3, 6; ex ipsius capite oritur Minerva, *ibid.*; Junonem ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de coelo suspendit, II, 7, 1, 1; Europam rapit, *Acus.* 20; *Hell.* 8; Ixionem lustrat, *Pher.* 103; Nymphas Dodonaeas inter sidera collocat, *Pher.* 46; Troi pro Ganymede dat equos immortales, *Hell.* 136; Neptuno et Apollini jubet ut Laomedonti servant, *Hell.* 136; liberi ex Themide, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e Dione, ex Eurynome, e Styge, e Mnemosyne, I, 3, 1, 3 *sqq.*; Asteriam amat, I, 4, 1, 1; e Latona, I, 1, 1, 2; e Thymbride, I, 4, 1, 3; ex Elara, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e Niobe, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e Mæra, *Pher.* 79; ex Io, II, 1, 3, 6; e Danae, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex Alcmena, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. Herculem Mycenis R. destinat, sed a Junone fallitur, II, 4, 5, 9; illius certamen cum Apolline dirimit, II, 6, 2, 7); ex Europa, III, 1, 1, 5; e Cassiopea, III, 1, 2, 4; e Semele quam invitus perdit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem Junoni subducit, *ibid.* § 9; ob Semelem petiam Actæoni iratus, III, 4, 4, 2; Calirrhoen amat, et ei concedit, ut filii repente adolescant, III, 7, 6, 1; ex Antiope, III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 1; *Pher.* 102; ex Atlantidibus, III, 10, 1, 4; *Hell.* 56; ex Callisto, quam in ursam mutat, III, 8, 2, 4; e Maia, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem vaticinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2, 10; e Taygete, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e Leda, III, 10, 7, 1; [Dioscuros in coelum recipit, III, 11, 2, 1;] ex Electra, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex Eurynome, III, 12, 6, 5; ex Aëgina, III, 12, 6, 7 [Æaco f. in Aëgina insula homines e formicis procreat, *ibid.*; e Torthebia, *Xanth.* 2; e Pyrrha, *Hell.* 10; e congressu cum Thetide abstinere, quare? III, 13, 5, 1; Jupiter: Atabyrius, III, 2, 1, 4; Ceneus, III, 7, 9; pater Pirithoi, *Hell.* 74; Argi, *Pher.* 32; Patrous, II, 8, 4, 1; Soter, II, 5, 1, 2; *Phil.* 179, 18; Phyxius, I, 7, 2, 5; Dodoneus, *Ap. fr.* 1; ὁμολῶς, *Ister* 10; Hecaleus, *Philoch.* 27; Morius, *Ap. fr.* 34; καταιβάτης, *Ap. fr.* 34; ἰάσιος, *Pher.* 114 a; Messapeus, *Theop.* 274; Jovis templum in Arcadia, *Theop.* 272; J vis Olympi statua, *Philoch.* 97; « Jovis Corinthus », *Ephor.* 17; *Demo* 9.

Ixias, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.

Ixibatae, gens ad Pontum, *Hec.* 166.

Ixion, Ethonis vel Pisionis f., Eioneum, cujus filiam Diam uxorem ducere volebat, dolo interficit, quapropter insaniens a Jove tandem lustratur, *Pher.* 103; Junonis amore captus, *ibid.*; poenas ap. inferos luit, *ibid.*; Pirithoi pater, I, 8, 2, 4.

L.

Labdacus, Polydori e Nycteide f., Laii pater, III, 5, 5, 2; de finibus cum Pandione manum conserit, III, 14, 8, 2.

Labyrinthus, Daedali opus, Minotauri habitaculum, III, 1, 4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.

Lacedæmon a Eurysthene et Procle in sex partes divisa, *Ephor.* 18.

Lacedæmon, Jovis e Taygete f., *Hell.* 56; Laconicae nomen dat; Amyclæ e Sparta pater, III, 10, 3, 1; et Eurydices, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.

Lacedæmonii a Croso aurum emunt, *Theop.* 219; Eleis se adiungunt contra Philonem, *Ephor.* 15; eorum contra Messenios bellum, *Ephor.* 53; Cleandriden proscripte-

runt, Plistionactem mutant, *Ephor.* 118; bellum indicunt Atheniensibus, *Ephor.* 119; Atticam invadentes sacris oleis parant, *Androt.* 45; *Philoch.* 102; inde a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.

Lacæria, urbs Magnesiæ, *Hell.* 23.

Laches, Atheniensis, exercitus in Siciliam missi dux, *Philoch.* 104.

Lacmon, promontorium Pindi, *Hec.* 70.

Laco, i. q. Lacedæmonius, *Ap. fr.* 135.

Laconica, regio, a Lacedæmone nomen accipit, III, 10, 3, 1; Hippocoonte cæso, ab Hercule Tyndareo traditur, III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad Procle et Eurystheum (Heraclidas) redit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8, 5, 1.

Laconistæ in choris quadratis canunt, *Tim.* 44.

Lacratidas, ephorus, *Ephor.* 127.

Lacratides archon, *Philoch.* 83.

Lade, insula Eolidis, *Hec.* 226.

Ladepsi, gens Bithyniæ, *Theop.* 18.

Ladesta sive Ladestum, una ex insulis Liburnicis, *Theop.* 141.

Ladon, fl., II, 5, 3, 2; Metopes pater, III, 12, 6, 5.

Læa, urbs Cariae, *Hec.* 236.

Laertes, Arceii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; pater Ulyssis, III, 10, 8, 2; Penelopen Ulyssi uxorem postulat, *Pher.* 90.

Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106; Aristotelem Cyrenaicum amat, *Ister* 48.

Lais, urbs Laconica, *Ephor.* 18.

Laius, Labdaci f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*; Thebis ejicitur; in Peloponneso a Peloe exceptus Chrysippum, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post Amphionem Thebis regnat, III, 5, 7, 1; Iocasten ducit; oraculum de filio παροικίον, *ibid.* § 2; natum exponit Œdipum, *ibid.*; ab eo necatur, a Damasistrato sepelitur, *ibid.* § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; Laii præco Polyætæ, *Pher.* 47 a.

Laius, Typhonis filius, Agamestoris pater, *Pher.* 20.

Lametini, urbs non procul a Crotone, *Hec.* 40.

Lametus, fluvius Italiae, *Hec.* 40.

Lamia, pellex Demetrii Polyorctæ, *Phyl.* 6.

Lamippes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.

Lampadophoria, tria festa Attica, *Ister* 3.

Lampo, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3, 11.

Lamponium, urbs Troadis, *Hec.* 210.

Lampsaceni cum Parianis de finibus contendunt, quantum soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum terra antea Bebyrcia nominata, *Charon* 7; eorum fons memorabilis, *Theop.* 287; eorum in Delphico templo donarium, *Theop.* 182.

Lampsace, filia Mandronis, Bebyrcum regis, *Charon* 6.

Lampsacus, urbs Asiæ min., *Hec.* 207; a Phocæensibus condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6; a Lacedæmonii capta, *Theop.* 8.

Lampus, Cadidri filius, *Ephor.* 35.

Lampus, pars Clazomenarum regionis, *Ephor.* 35.

Lampus, Ægypti e Gorgone f., Ocypetes sponsus, II, 1, 5, 8.

Laomenes, Herculis ex Oria f., II, 7, 8, 3.

Laodamas, Eleoclis f., Thebanorum contra Epigonos dux, necat Ægialeum, ab Alcmena interficitur, III, 7, 3, 2.

Laodamia, Bellerophonis f., Homero dicitur Sarpedonis e Jove mater, III, 1, 1, 5.

Laodamia, Orestis nutrix, ejus filius ab Ægistho occisus, *Pher.* 96.

Laodice, Cinyræ a Metharme f., Elati conjux, III, 9, 1, 2; eadem Laogore, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochi Dei uxor, Danaen interficiendam curat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (Ætolus) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemeis, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 4.
 Laogore, Cinyræ e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Λαοί, populi. *Vide Philoch.* 12.
 Laomedon, Hercules e Meline f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extractis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesione ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissos ei equos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Tithoni, *Hell.* 142.
 Laonytus, Œdipi ex Iocasta f. (Lali f., *Pher.* 50), a Minys et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuronis filia, Thespii uxor, mater Ledeæ et Althææ, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniae, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thespias, *Pher.* 70.
 Laothoes, Hercules ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, i. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithæ, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule cæduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Elææ et Dymæ, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelasgica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelasgi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Latere aurei a Cræso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternæ cornæ, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Carie, idem quem Homerus Phthiron nominat, *Hec.* 227.
 Latoua, Cœi e Phœbe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, id Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianæ iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philoch.* 203.
 Laus, fluvius Italiæ, terminus Œnotriæ, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eteoclum cædit, III, 8, 8, 2.
 Leanira, Amyclæ f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre furente necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ionie, *Hec.* 219.
 Leda, Thestii f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Λεῖα πέτρα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoris f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Penelei pater, III, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ionie regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartanus ἐνρόχων, III, 10, 3, 2.
 Lemniæ, mulieres ob impietatem in Venerem, I, 9, 17; a viris desertæ. hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylea vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylea paret quum eo veniunt Argonautæ, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnæ Dææ, *Hec.* 102, cui virgines immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102; a Thracibus (Sintibus) habitata, *Hell.* 112, 113; ibi ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenæa festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemeus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramico, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coronii f., Helenæ proci, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danaes, *Phyl.* 23.
 Leotycheides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 48.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponсорum cæsorum capita a Danaidibus humanantur, II, 1, 5, 11; amnis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lerna hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbos, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbos, ins. maris Egei, in quam Orestes coloniam deducit, *Hell.* 114.
 Lesyros, fluvius Iberie, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Œnomaï f., Daplines amore captus; ejus mors, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Hercules ex Eurytele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filia, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placiæ pater, III, 12, 3, 11.
 Leucon, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Hercules ex Æschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Porthonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiæ, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnice insule; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danao obtingit, II, 1, 4, 4; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriorem Hercules a bestiis purgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyæ nomen dat, II, 1, 4, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 11.
 Lichindus, urbs Siciliæ, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; in perniciæ fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden hujus sororem ducit, *ib.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis cæditur, II, 7, 3, 3; pater Argei et Melanis, II, 7, 7, 8; a Tlepolemo invito necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phœnicæ, *Hec.* 283.
 Ligures, populus Italiæ, ab Umbris et Pelasgis e sedibus suis puls; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 2.
 Liguriæ gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligya, sedes Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyes, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achillis infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lileæ, urbs Phocidiæ, *Theop.* 264.
 Lilybæum, Siciliæ promontorium et urbs, *Hec.* 46.
 Limnæ, urbs ad Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 137.
 Limnæi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limnorea, Nereis, I, 2, 7.

- Lindia M. *Vide* Minerva.
 Linus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Linus, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 Linus, Oeagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Hercules in pulsanda cithara magister, Orpheus frater, ab Hercule necatur, II, 4, 9, 2.
 Lingua, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 Lingus, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 Linguae, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 Lipare, una ex Aeliciis insulis, a Cnidiis occupata, *Ant.* 2.
 Liparæi, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 Lipaxus, urbs Thraciae, *Hec.* 119.
 Lirnytia, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 245.
 Lita, urbs Laconica, *Ap. fr.* 164.
 Lixus, Aegypti et Caliane f., Cleodoreus sponsus, II, 1, 5, 7.
 Longone, oppidulum Siciliae, *Phil.* 38.
 Locozus vel Locoxus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 6.
 Locrenses, ut Minervæ iram placarent, quotannis usque ad tempora post bellum Phocicum binas virgines Trojam miserunt, *Tim.* 66.
 Locri Epizephyrii, urbs Italiae, *Hec.* 51; non Locrensi-um in sinu Crisaeo, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 46; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Zaleuco compositae, *Ephor.* 47.
 Locri, Epicnemidii, cum Hercule contra Oechaliam profisciscuntur, II, 7, 7, 7.
 Locris, II, 7, 2, 8.
 Locrus, Jovis et Maera f., cum Zetho et Amphione condit Thebas, *Pher.* 79.
 Loryma, urbs Cariae, *Hec.* 232.
 Lucifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 2.
 Lucifer, Ceycis pater, I, 7, 4, 1.
 Luna, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 Lutorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 Lycæa, urbs Arcadiae, *Theop.* 271.
 Lycaon, Pelasgi et Dejanira, *Pher.* 85; e Mellibœa al. Cyllene f., Arcadiae R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cyl-lenen; ex ea liberi, *Pher.* 85; cf. *Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 Lycaon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lycaon, Neptuni ex Celæno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 Lyces, Olli filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 Lyceum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 Lycia, Iobatae paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Sarpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 Lycia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 Lycii, popul. Asiae Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenis a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice de-bellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmissis bellum gerunt, *Theop.* 111.
 Lycius, Hercules et Toxicrate f., II, 7, 8, 7.
 Lycius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lycolas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 Lycomedes, Deidamiae pater, Achillem muliebri veste in-dutum servat, III, 13, 8, 2.
 Lyon, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule truci-datur, *ibid.* § 3.
 Lycopeus, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Lycormas fl. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 Lycosthene, urbs Lydiae, *Xanth.* 15.
 Lycosthenia i. q. Lycosthene.
 Lycurgus, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancæi, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadium Areithoum Bœotum interficit, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bac-chum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 sq.
 Lycurgus, Hercules et Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Esculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemææ R., pater Opheltæ ex Eury-dice, al. Amphithea, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Lycurgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedæmonii ætas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Aegypti f., Agaves sponsus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celænus et Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas for-tunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyriei et Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fra-tre, Phlegya occiso, ex Eubœa in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Laïum regno privat, III, 5, 5, 2; Antio-pen, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Si-cyone abducit: a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiae R. Argonau-tas hospitio excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Bebycum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 5.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattæ soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrrenho duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; fe-minas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torrheborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiae minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphalæ paret, *Pher.* 34; II, 6, 3, 1.
 Lydus, Atys filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Aegypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra spon-sæ servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Aphareï ex Arene f., Messenius, *Pher.* 65; ocu-lorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii vena-tor, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de præda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Hercules et Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anchisæ et Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedæmonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Athe-nienses navali prælio superavit, unus erat ex Motha-cibus, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda reipublicæ ratione ab Agesilao reperta, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, chitarista; ejus in arte musica muta-tiones, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenopitheas f., adversarius Agesilai regis, a Lacedæmoniiis in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespi f., Hercules pellex, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphi f., Busiridis et Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in prælio ad Arginussas, capitis

poena ab Atheniensibus a ficitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Theopii f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus; de ejus aula dicerium Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Proeti f., insanit; a Melampode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Theopii f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytæa, Hyacinthi f., ad Geræsti tumulum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytiæses, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniæ, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenes, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccaræ, regio super Pharsalum, *Theop.* 59.
 Macednus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, Eoli f., *Hell.* 46.
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniæ, *Clitod.* 6
 Machareus Delphis Neoptoleum interficit, *Pher.* 96
 Machaon, Esculapii f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Macrones, populus Asiæ, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Siciliæ, *Phil.* 4.
 Mactynia, urbs Etoliæ, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellesponti, *Hec.* 138.
 Mænades, Orpheum discerpunt, I, 3, 2, 3.
 Mænalus, Lycaonis f., natu maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Mænalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Mænalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8
 Mænalus, mons Arcadiæ, *Hell.* 60.
 Mæon, Thebanus, Tydei manibus elabatur, III, 6, 5, 2.
 Mæon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Mæones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ
 minoris, *Ephor.* 80.
 Mænobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8
 Mæotæ Scythæ, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Mæotis palus, *Ephor.* 78.
 Mæra, Icarii canis, domini cadaver ejus filiæ indicat, III,
 14, 7, 4.
 Mæra, Proeti ex Antea filia, Dianæ socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur. *Pher.* 79.
 Magdolos, urbs Egypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum matris-
 bus suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, Eoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 6.
 Magnes, Pieri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyrnæus, poeta et musicus, Cygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnesie feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.

Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercurii
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 8,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malea mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis;
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Malieus, urbs ad sinum Maliacum, *Androt.* 15.
 Malis, Omphalæ famula, ex Hercule parit Acelem, *Hell.*
 102.
 Μαλλεύς, nomen Apollinis in Lesbo, *Hell.* 117.
 Malum Herculis, *Apoll. fr.* 14.
 Mandro, rex Bebrycum Pityoeensium, pater Lampsac-
 cæ, a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocæensibus coloniam Pityoeam deducendi, *Char-
 ron.* 6.
 Mandrobulus, *geophanium* in Samo invenit, *Ephor.* 161.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Melæ mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 97;
 eorum civitas a Lacedæmoniis in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortunium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliæ pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (?) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Tiresiæ f., cum præda ab Argivis datur Apollini
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaëone liberi, III, 7,
 7, 2; Clarium oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclidis habitatur,
 II, 8, 2, 2.
 Marathonius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 5.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiæ, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiæ minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Bæoti tene-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201
 Mariandynus, Paphlagoniæ regulus, Bebrycum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Ethiopica, *Hec.* 268.
 Maronea, Thraciæ civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida rapitur, I, 7, 8; eum Apollini
 præfert, I, 7, 9.
 Marphas, Cambyse filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Proto-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althæa, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedis e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyrene
 Cyni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniæ ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegys
 ex Chryse, III, 5, 5, 3; Parthenopæi ex Atalante, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraulo, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69;
 Terei, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidiis vin-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 6; ejus cum Hercule
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menœceus,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in ju-
 dicium vocatur, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; Cadmum dra-
 conis dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Sisyphe
 in vincula conjectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Mi-
 nerva in Orestis judicio sedent iudices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Areopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei homines sacrificantur a Lacedæmoniis,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum erat,
Pher. 71.

- Marse, Thespi f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Marsyas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1.
 Martius fons, III, 4, 1, 3.
 Mascolus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 Massia, regio prope Tartessum, *Theop.* 224.
 Massilia, urbs Liguriæ, Phocæensium colonia, *Hec.* 22; *Ant.* 9; unde nomen habeat, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tim.* 40.
 Maasyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 Mastiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 20; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 Mater magna. *Vide* Rhea
 Matieni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 Μάτριν, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 Matulæ a quibus primum in convivium allatæ sint, *Tim.* 60.
 Matusium mare unde dictum, *Phyl.* 83.
 Matusius, Eleusæus, filiae necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 Matycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 Mausolus, rex Carie, pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116.
 Mausus, pagus Corinthi, *Theop.* 193, 205.
 Mazyes, nomades Libyæ, *Hec.* 304.
 Mecisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mecisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur inter VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Enryali pater, III, 7, 2, 5.
 Mecistum, urbs Triphyliae, *Hec.* 92.
 Mecyberna, urbs Chersonesi Thraciæ, *Hec.* 120.
 Medama, urbs Italiæ, *Hec.* 41.
 Medea, Ætæ ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Corcyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Creta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline currum accipit; Athenas venit, Ægeo nubit, Theseo insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 Medesicaste, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Media, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 Medicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 Medici, Coi et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 Medmasa, urbs Cariae, *Hec.* 230.
 Medocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Medon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Medus, Ægei e Medea f., cum matre Athenis relictis, Medæ nomen dat, bello cum Indis obit, I, 9, 28, 5.
 Medusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuno Pegasus et Chrysaorem edit, II, 4, 2, 9 sqq.; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 Medusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Medusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 Medusa, Orsilochi f., Polybi uxore, *Pher.* 47.
 Megara, Eriany, I, 1, 4.
 Megalopolis a Cleomene capta et incolumis servata, *Phyl.* 53, 54.
 Megamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 10, 1.
 Meganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Megapenthes, Menelai e Pieride al. Teridæ f., III, 11, 1, 1; *Acus.* 28.
 Megapenthes, Proeti f., mutatis regnis, Tirynthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5, 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandionem, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia condunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et portu arcentur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt. *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Oncheati f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melanorum ager in Boeotia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Megesares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Μεγιστον, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiæ, *Xanth.* 25.
 Melampodium regio i. e. Ægyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovibus abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Proetides insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Proeti f. ducit, I, 9, 12, 2 sqq. et II, 2, 2, 4 sqq.; *Pher.* 24.
 Melanchlæni, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniæ regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arcesilai filius, Euryti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androt.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Chlod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphilie, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebanus, Tydeum cum Adrasto contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 sq.; cf. *Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanius, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37.
 Melanopus, Epiphraei f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; *Demo* 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Gygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phrixi f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licymnii f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii Oeneo insidiati, a Tydeo necantur.
 Meleager, Oenei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filios necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 sq.; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Thersiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Meleagrides aves in Lero, *Ister* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnæus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha. Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
Melia, urbs Cariae, *Hec.* 336.
Melia, Niobee f., *Pher.* 102 b.
Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danai, *Pher.* 40.
Melias, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Meliboea, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
Meliboea, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher.* 109.
Meliboea, Amphionis e Niobe f., Dianae talis elabitur, III, 5, 6, 5.
Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare praecipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palamon vocatur, III, 4, 3, 7.
Melienses, Herculis contra Eurytum socil, II, 7, 7, 7.
Meline, Thespii f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
Melissa, urbs Libyae, *Hec.* 327.
Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
Melissi, Parmenidis discipuli aetas, *Ap. fr.* 85.
Melitaea, urbs Thessaliae, *Theop.* 309; *Ephor.* 154.
Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch.* 74.
Melite, locus Athenarum, *Philoch.* 99.
Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 74.
Melite, Nereis, I, 2, 7.
Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
Melussa, insula ad Iberiam, *Hec.* 18.
Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell.* 142.
Memphis, Danai uxor, II, 1, 5, 6.
Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
Memphis, Cambyse f., Cyri frater, *Hell.* 164.
Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher.* 33.
Menachus, Egypti e Phonissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
Menae, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 50.
Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytas, II, 1, 5, 8.
Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
Mendacium maximum in historia peccatum, *Tm.* 72.
Mende, urbs Thraciae, *Ap. fr.* 136.
Menecine, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.
Menelaus, Atrai f., Helenae procus; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartae R., III, 10, 8, 2 *sqq.*; pater Hermiones, *Pher.* 98; Megapenthis e Teridae, *Acus.* 28; torquem Helenae Apollini consecrat, *Ephor.* 155.
Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxus, *Phyl.* 41.
Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
Menestheus, Petei f., Helenae procus, III, 10, 8, 2.
Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
Menestratus, Niobe f., *Hell.* 54.
Menippe, Penei f., Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell.* 1.
Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
Menoeceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
Menoeceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
Menetes, Centhonymi f., Platonis armenta pascit; Herculis adventum Geryonis significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
Menetius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sthenele, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell.* 57; cum filio ad Belem fugit, *Ap. ibid.* § 4.
Menetius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
Mensaria, urbs Arcadiae, *Hec.* 375.
Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec.* 375.
Mensis ἱεράμενος, φθίνων, *Philoch.* 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch.* 181; dies undecimas et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch.* 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch.* 176.
Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus caeditur, II, 8, 1, 3.
Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
Mentores, gens prope Liburnos, *Hec.* 62.
Menys, Laco, Padiadis pater, III, 14, 5, 2.
Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell.* 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius deorum fit, III, 10, 2, 1 *sqq.*; in Gigantomachia, quae fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone vinctum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in iudicium vocatur, *Xanth.* 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatum ense Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Graecas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher.* 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; ense dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; eum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmenae cadaver subripit, *Pher.* 39; quodnam donum Ethalidae dederit, *Pher.* 66; Cephal ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeiphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolycei, *Pher.* 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis [ἀγοραῖος], *Philoch.* 69; Mercurius ad portam [Ἐμὴς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι], *Philoch.* 80, 81.
Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
Mermerus, Pheretis f., pater III, *Ap. fr.* 170.
Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphi conjux, *Pher.* 78; *Hell.* 56; III, 10, 1; I, 9, 3, 1.
Merope, post mortem Cressphontis mariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
Merope, Oenopionis f., I, 4, 3, 3.
Merope, Erechthei f., Daedali mater, *Clitod.* 5.
Meropes, *Theop.* 76.
Meropes Con insulam tenent, *Pher.* 35.
Merops, Arisbae pater, *Ephor.* 21; Esacum nepotem docet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
Merops, Peroosius, Clites pater, *Ephor.* 104.
Merops, Theostii f., Aristodamidae pater, *Theop.* 30.
Merusium, castellum Siciliae, *Theop.* 206.
Mesola, urbs Messeniae, *Ephor.* 20.
Messaba, urbs Cariae, *Hec.* 287.
Messapae, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop.* 274.
Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cressphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor.* 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; Egypto, *ibid.* § 4; et Lynceo, III, 11, 2, 3; a Dioscuris exspoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher.* 56; a Cressphonte in quinque partes divisa, *Ephor.* 20.
Messeniorum contra Lacedaemonios bellum, *Ephor.* 53.
Messogis mons Asiae Min. a Celenis usque ad Mycales patens, *Theop.* 290.
Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

Mestor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Mestor, Hecelai f., II, 4, 5, 6.
 Meta, Hopleitis f., *Egei* uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a. Metacheum, castellum Boeotiae, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
 Metagonium, urbs Libyae, *Hec.* 324.
 Metanira, Celei conjux, I, 5, 1, 4.
 Metapontini vates, *Theop.* 182.
 Metapontium, urbs Italiae in terminis veteris Oenotriae, *Anf.* 6; a Daudio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achaeis, quos Sybaritae ob odium in Tarentinos arcesserant, *Anf.* 13.
 Metharne, Pygmalionis f., Cinyrae conjux, III, 14, 3, 4.
 Metas, Tyrrhenus, *Hell.* 121.
 Metauri, urbs Lesbi, *Hell.* 121.
 Methuriades insulae inter Aeginam et Atticam, *Androt.* 16.
 Methymnaeorum mollities, *Theop.* 252.
 Metiadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 Metion, Erechthei et Praxitheae f., III, 15, 1, 2; ex Iphinoe pater Daedali, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidae, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
 Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, congressa tamen et gravida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 Metonis, astronomi, horologii, *Philoch.* 99.
 Metope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubae mater, III, 12, 5, 3.
 Miacorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 Micalae; quae circa Micalen sunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Midæum, urbs Phrygiae, *Hell.* 26.
 Midas; ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 Midea, Phrygia, Electryonis pater, II, 4, 5, 7.
 Midea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filius a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 Milanon, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopae pater, III, 6, 3, 4.
 Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 Milesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; postea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filius amatus; discordia inde orta fugit; Miletum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 Miletus, urbs Cretae, quae Asiae minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
 Milonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 Miltiades Chersonesius, Cypseli filius, Cimons pater, avus Miltiadis Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
 Miltiades, Cimons f., genus ab Ajace et Eaco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vastat, *Ephor.* 107.
 Milyae, populus Asiae minor., *Ephor.* 80.
 Milvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt, *Theop.* 79.
 Mimalces, gens Libyae, *Philoch.* 33.
 Mimedus, urbs Lydiae, *Hec.* 222.
 Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibiis, faciem turpem reddentes, abjicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construi jubet, I, 9, 16, 6; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusae, a Perseo acceptum, in scuto ponit, al. ipsa eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; pepulum Herculi dat, II, 4, 11, 9; aeneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem refert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obcaecat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Eculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sata olea, praesidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiabus furore injicit, istum educat, ab eo colitur, *idd.* § 8 sq.; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiae simulacrum in Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Aetiae, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theseum jubet Ariadnæm relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreste sedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis Minervae bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sacrificare Pandorae (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervae non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificatum se promittit, quum Cretae R. fieret, sed taurum editum servat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polyido querendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Paro sacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllae impietatem ultus, Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congredditur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen instituit, *Philoch.* 39; Daedalum persequens in Siciliam tempestate eiecit, ibique diem obiit, *Clitod.* 5; Deucalioni pater, *Pher.* 43; cum Minoe Idæi Dactyli in Europam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrintho includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellae, III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno sacrificat Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
 Minyae, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi pendere coguntur, II, 4, 11; Minyae et Erginus Phrastorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Persephonae, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline trucidatur, III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicaniae, *Theop.* 250.
 Misgetes, gens Iberiae ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenae, urbs Thessaliae, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabantur Siritae, *Tim.* 62.

Mnaso, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tim.* 67.
 Mnemosyne, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
 Mnesarchus, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
 Mnesicles, architectus, *Philoch.* 98.
 Mnesileus, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
 Mnesimache, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis ope liberatur, II, 5, 5, 6.
 Mnestra, Danaï ex Æthiopide filia, *Egii* sponsa, II, 1, 5, 5.
 Mocarsus, Thraciæ castellum, *Theop.* 34.
 Mœræ. *Vide* Parcæ.
 Molione, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cleatium, *Pher.* 36.
 Molionidæ, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cleatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
 Molorchus, Cleonæus, Herculem hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
 Molossi, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
 Molossiz boves inusitatæ magnitudinis, *Theop.* 43.
 Molossius canis, II, 7, 3, 3.
 Molus, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
 Molus, Martis f., I, 7, 7, 3.
 Molus, Molionæ pater, *Pher.* 36.
 Molybdana, urbs Mastienorum, *Hec.* 10.
 Molycræ, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
 Molycria, urbs Ætoliz, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
 Molyx, urbs Libyca, *Hec.* 321.
 Monile aureum Venus Harmoniz dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
 Monimus, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
 Monæcus, urbs Liguriæ, *Hec.* 23.
 Mopsuestia, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
 Mopeus vates, quæstionem solvit a Calchante propositam, *Pher.* 95; ejus filiz, *Theop.* 111.
 Mopsus Lydus Atergalin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
 Mora apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
 More Mandrobuli. Proverb. *Ephor.* 161.
 Morges, rex Oenotrorum, qui ab eo nominati sunt Morgez, *Ant.* 3, 7.
 Morgetes, iidem ac Oenotri, *Ant.* 3.
 Mopiaz, oleæ sacræ, *Philoch.* 102.
 Mors [Θάνατος] a Sisyphe in vincula conjectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
 Moschi, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
 Moses, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
 Mossynæci, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
 Mothaces Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
 Motya, urbs Siciliæ, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
 Motyle, castellum Siciliæ, *Philoch.* 24.
 Mullus, τρίγλη, Hecatæ sacer, *Ap. fr.* 16.
 Munychia in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
 Munychus, Pantaclis vel Panteucis f., *Hell.* 71.
 Musæ, Jovis e Mnemosyne filiz, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyryn, certamine victum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
 Musæus, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
 Museum Athenarum, *Clitod.* 5.
 Musica ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
 Multa mentiuntur poetæ. Proverb., *Philoch.* 1.
 Mycaleus, urbs Cariæ, *Ephor.* 35.

Mycenæ unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseo moribus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurystheo, II, 4, 5, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Sthenelo, *ibid.* § 5.
 Mycenæus lucus, II, 1, 3, 4.
 Myceneus, Spartonis f., *Acus.* 16.
 Myci, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 170, 183.
 Myes, urbs Ionica, *Hec.* 225.
 Mygdon, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lycum et Herculem bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
 Mygisi, urbs Cariæ, *Hec.* 363.
 Mylæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 50.
 Myliain, gens Asiæ, *Hec.* 206.
 Mylon, oppidum Egypti, *Hec.* 270.
 Myndones, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
 Myndus, urbs Cariæ, *Hec.* 229.
 Myonesus, urbs Ioniz, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
 Myrgetæ populus Scythicus, *Hec.* 155.
 Myricus, urbs Troadis, *Hec.* 209.
 Myrina vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
 Myrina, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
 Myrmex, uxor Epimethæ, *Hec.* 90.
 Myrmidon, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
 Myrmidon, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
 Myrrha, ob Veneris contentæ iram, congressum patris petit; a quo persequente fugiens, in arborem mutata, Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
 Myrtilus, Mercurii f., auriga Oenomai; a Pelope in mare dejectus, *Pher.* 93.
 Myrtus et smilax Cereri sacræ, *Ister* 25; myrto Thesmothetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Myscellus, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Archia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
 Mysi, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen nati sint, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygibus in Asiam venientes supra fontes Caici prope Lydiam conederunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitant, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
 Mysia, paret Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4; Telepho, III, 9, 1, 6.
 Mysia, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
 Myso, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
 Mysorum prædam, proverb., *Demo.* 19.
 Mysta, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
 Mysteria ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 65; Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Mystia, urbs Samnitum, *Phil.* 40.
 Mysis, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
 Mytilene, urbs Lesbii maxima, *Hec.* 101; coloniam deducit in Enum urbem, *Ephor.* 73.
 Mytilene, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
 Myus, urbs Ioniz, *Ap. fr.* 48; quam Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Myus, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

Nacone, urbs Siciliæ, *Phil.* 27.
 Nagidus, urbs inter Ciliciam et Pamphyliam, *Hec.* 252.
 Nagidusa, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
 Nagis, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
 Naia, Nymphæ, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Neitæ portis nomen dedit, *Pher.* 102.

Nanas, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Græcia patria pulsati in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
Nannium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
Nape, urbs Lesbii, *Hell.* 119, 120.
Napetinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
Narbon, urbs Celtica, *Hec.* 19.
Narbæi, incolæ Narbonis urbis, *Hec.* 19.
Narcissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus, *Acus.* 21 a.
Narmalis, urbs Pisisdæ, *Ephor.* 95.
Naubolus, Iphiti pater, I, 9, 16, 8.
Naucraria et **Naucrarus**, quid sit, *Clitod.* 8.
Naupactica carmina auctorem habent Carcinum Naupactium, *Charon.* 5.
Naupacti excubabis, proverb., *Theop.* 46.
Naupactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, II, 7, 2, 8; *Ephor.* 14.
Nauplius, Neptuni ex Amydone f., II, 1, 5, 13; ejus e Clymene, al. Philyra, al. Hesione progenies, II, 1, 5, 14; Auges ab Aleo patre vendendam accipit; Teuthranti dat, II, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit; hanc uxorem habet, ex ea liberi, III, 2, 2, 1; nautis infestus, ipse naufragio perit, II, 1, 5, 13; Damastoris pater, *Pher.* 13.
Nausicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
Nausimedus, Nauplii f., II, 1, 5, 14.
Nausinicus, archon, *Philoch.* 126.
Nausithoe, Nereis, I, 2, 7.
Nausithous, Theseo davis gubernator, *Philoch.* 41.
Naxii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt, *Hell.* 50; bello Medico Græcia contra Persas auxiliantur, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
Naxus et **Megara** antiquissimæ Græcorum in Sicilia civitates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
Næra, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis cadit, III, 5, 6, 1.
Næra, Evadnes e Strymone mater, II, 1, 2, 1.
Neandrea vel **Neandrium**, urbs Troadis, *Theop.* 310.
Næra, Perei f., Alei conjux, III, 9, 1, 3.
Nebrophonus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
Nectanabis regnum Egypti occupat, *Theop.* 111.
Neis, V. Endymion.
Neitæ portæ Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.* 102 c.
Neleus, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum condit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filiam Pero dare voluerit, I, 9, 9, 1 *sqq.*, *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64; Herculi lustrationem denegat, II, 6, 2, 3; equos mittit ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum filiis trucidatur, II, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
Neleus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythras aliasque urbes, *Hell.* 63.
Nelo, Danaei ex Ethiope f., Menachi sponsa, II, 1, 5, 5.
Nemea, paret Lycurgo, III, 6, 4, 1.
Nemei ludii, Archemero instituti, III, 6, 4, 5.
Nemertes, Nereis, I, 2, 7.
Nemesia, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata, nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, III, 10, 2.
Neocles, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
Nemeus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, II, 5, 1.
Neon, Philippi amicus, *Theop.* 45.
Neomenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
Neomeris, Nereis, I, 2, 7.
Neones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
Neoptolemus, antea Pyrrhus, Achilles e Deidamia f., III,

13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus, ut oraculum consuleret, a Machæreo interfectus, *Pher.* 98; Eurypyllum interficit, *Acus.* 27.
Nepeæ, campus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
Nephalion, Minois e Paria Nympha f., II, 5, 9, 3.
Nephele, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, I, 9, 1, 1 *sq.*
Nephus, Hercules e Praxithea f., II, 7, 8, 7.
Neptunus, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, I, 2, 1, 4; ejus liberi ex Amphitrite, I, 4, 6; quæ in Gigantomachia fecit, I, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, I, 7, 4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus erat, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno facultatem formam mutandi concedit, I, 9, 9, 2; ejus e Bithynide f., I, 9, 20, 1; e Libye, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccat, II, 1, 4, 9; ex Amydone, cui aquam querenti Lernæos indicat fontes, f., II, 1, 5, 13; Nereidum precibus commotus, Æthiopiam malis infestat, II, 4, 3, 3; Hippothoen in Echinades delatam comprimit, II, 4, 5, 4; Centauros nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, II, 5, 4, 7; Pergamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, diluvium Troiæ immittit, II, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis pater, II, 5, 10, 11; Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9; Minois taurum efferrat, III, 1, 4, 1; ejus e Cerere proles, III, 6, 8, 7; e Celæno et Alcione, III, 10, 1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insulas desert, *Apoll. ibid.*; pater Idæ, III, 10, 3, 5; ejus proles e Pero, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamine, III, 12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove; abstinet, III, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium, equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Atheniensibus dat, III, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryle f., III, 14, 2, 2; Martem in judicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83; ejus sacerdos Eutes, III, 15, 1, 2; e Chione pater Eumolpi, quem Benthescymæ educandum dat; ejus ex Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, III, 15, 4; cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 3; ab Apolline pro Pythia accipit Tænarum, *Ephor.* 59; a Latona pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Hippothoontis, *Hell.* 68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phorbantis, *Hell.* 66; ex Arne pater Boeoti, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74; e Cercyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirrhothii, *Hell.* 69; ex Alcione Hyrieli pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.* 40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Amydone, *ibid.* 13; Euryti et Cleati e Molione, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule occisi, *ibid.* 33; Eurypyli, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33; Neptunus Medicus in Teno insula cultus, ubi ejus statua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippus, *Androt.* 32; *Ægæus*, *Pher.* 115.
Nereides, Nerei filia, I, 2, 7; Argonautas per Planctas ducunt, I, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea, II, 4, 3, 3; Nereidum ara in Corcyra a Medea exstructa, *Tim.* 7.
Nereus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
Nereus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Doride progenies, I, 2, 7; Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
Neritus, Perelai f., e Cephalenia in Ithacam migrat, *Acus.* 30.
Nesæa, Nereis, I, 2, 7.
Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., II, 5, 4, 7; quem trajecturos portat, II, 7, 6, 5; Dejaniram

- portat, quam vitaturus, ab Hercule transfigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.
- Nestor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in pernicie fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liberi, *ibid.*; Antiochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.
- Nestania, vicus Arcadiae (quæ aliis est Nostia), *Ephor.* 58.
- Neuri, populus, *Ephor.* 78.
- Nice, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
- Nice, Thespii f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Nicesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.
- Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; cur nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis cooperatus, *ibid.* 46.
- Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.
- Nicippe, Thespii f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Nicocles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinome-nem, *Phil.* 45.
- Nicocles, Evagoræ filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.
- Nicocreon, Cyprius, Evagoræ insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.
- Nicodemus (Centoripinorum tyrannus), *Tim.* 135.
- Nicodromus, Herculis e Nice f., II, 7, 8, 4.
- Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.
- Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.
- Nicostratus, Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.
- Nicothoe. Vide Aellopus.
- Nilus, pater Argiopæ, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiæ et Libyæ, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.
- Nilus, urbs Egypti, *Hec.* 277.
- Ninæa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 38.
- Niobe, Phoronei e Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus e Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.
- Niobe, Tantalii f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantalii fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se præcipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*
- Nisæa, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.
- Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio potitur; homo crapulæ indulgens, *Theop.* 204, 213.
- Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Scylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.
- Nisyron, pars insulæ Co, I, 6, 2, 4.
- Noæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 51.
- Noctua. Τίς γλαῦξ Ἀθήνας ἤγαγε; Proverb., *Demo* 5; Noctua in tetradrachmiis expressa, *Philoch.* 154.
- Nola, urbs Ausonium, *Hec.* 28.
- Nomadum Libyæ mores, *Hell.* 93.
- Nomadice Scytharum gentes, *Ephor.* 76.
- Νομοφύλακες, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.
- Nonymna, oppidum Siciliæ, *Phil.* 54.
- Nostia, vicus Arcadiæ, *Theop.* 194.
- Notium, urbs Ionæ, *Hec.* 220; *Theop.* 132.
- Notus, ventus, *Acus.* 3.
- Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.
- Nubæ, gens Libyæ, *Ap. fr.* 115.
- Nucia, urbs Tyrrheniæ, *Phil.* 41.
- Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.
- Numi ex aureis Victoriæ cusi, *Philoch.* 121.
- Nycteis, Nyctei f., Labdaci e Polydoro mater, III, 5, 5, 1.
- Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.
- Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidis, III, 5, 5, 1; Antio-pæ, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam se inter-mit; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.
- Nycteus, Hyriei e Clonia f.; ejus e Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.
- Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus e Ly-caonidis servatur a Jove; eo rege diluvium fit Deuca-lioneum, *ibid.* § 6 sq.
- Nymphæ, Jovis e Themide filia, ad Eridanum habitantes, Herculem, Hesperidum poma investigantem, ad Neleum mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Hylam rapiunt, I, 9, 19, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones proficiscen-tem, II, 4, 2, 7.
- Nymphæ Dodonææ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchum propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Ly-curgo fugatæ ad Thetin vel Thebas profugunt, *ibid.*; iis aram exstruit Amphictyon, *Philoch.* 13.
- Nympharum ara in Corcyra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.
- Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.
- Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellis mutatæ, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.
- Nysa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.

O.

- Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.
- Ὁδαισκολύχνιον, *Theop.* 299.
- Ocalea, urbs Bæotiæ, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144.
- Ocalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.
- Oceanides, Oceanii e Tethye filia, I, 2, 2, 1.
- Oceanus, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Tethye ter mille filia, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyæ, I, 9, 23, 6; Inachi, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Calirrhoe, II, 5, 10, 2; Melibœæ, III, 8, 1, 2; Pleiones, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Ph-thonis, *Pher.* 22; Hesioneæ, *Acus.* 7; Meliæ, *Acus.* 11; Oceanus Herculis fortitudinem experturus, *Pher.* 33 h.
- Ochimus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Oculum, castellum Eretriensium, *Theop.* 161.
- Ocypete, al. Ocypode, al. Ocypthoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
- Ocypete, Danaï ex Pieria f., Lampi sponsa, II, 1, 5, 8.
- Ocypete, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.
- Odrysses, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
- OEagri [Apollinis] e Calliope progenies, I, 3, 2, 1.
- OEanthe, urbs Locrorum, quam OEanthiam nominal, *Hec.* 82, 83.
- OEanthia i. q. OEanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.
- OEax, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
- OEbalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Areneæ pater, III, 10, 3, 5; ejus e Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Icarii, *Pher.* 90.
- OEbotas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.
- OEchalia, urbs [Thessaliæ], Euryto rege ab Hercule capi-tur, II, 6, 1, 1; II, 7, 7, 8; *Pher.* 34.
- OEdantium, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolæ OEda-tes, *Hec.* 66.
- OEdipus, Laii ex Iocasta f., expositus (in Sicyonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Peribœa educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ne in patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laium occidit; Thebas a Spthinge liberat [cum magna sociorum

- manu, *Philoch.* 174]; rex fit, matrem ducit; comperto incesto Athenas abiit [*Androt.* 31]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48]; in eos diræ, III, 5, 7, 3 *sqq.*
- OEe, Cephalī filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
- OEe, demus Pandionidis tribus, *ibid.*
- OEne, Danae e Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9. Οἰναῖοι τῆν χαράξαν. Proverb., *Demo* 6.
- OEne, s. OEne, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
- OEneis tribus, *Ephor.* 37.
- OEneus, Ægypti e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
- OEneus, fil. Phylli, pater Ætoli, *Hec.* 341.
- OEneus, Porthaonis f., Calydonis R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althæa et Peribæa progenies, primitias diis offerens, Dianæ obliviscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, *sq.*; regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filiis necatus, OEne urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcæonem, III, 7, 5, 5.
- OEne, urbs Argolidis, ab OEne vocatur, I, 8, 6, 3.
- OEnomaus, Hippodamiæ pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
- OEnomaus, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
- OEnone ins., unde Ægina dicta? III, 12, 6, 7; *cf. Pher.* 78.
- OEnone, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem vaticinandi a Rheæ docta, marito, ne in Græciam eat, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythi, *Hell.* 126.
- OEnopion, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
- OEnotri ab OEnotro nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculios ejiciunt, *Ant.* 1.
- OEnotria, ejus urbes, *Hec.* 30 *sqq.*; ejus termini, *Ant.* 6.
- OEnotrus, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
- OEnus, oppidum Laconicum, *Androt.* 58.
- OEnusæ, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
- OEonus, Licymnii f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
- OEstrebes, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
- OEsyme, Thraciæ civitas, *Ephor.* 174.
- OEta mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
- OEtylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
- OEum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
- Ogyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
- Ogygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianæ telis perit, III, 5, 6, 1.
- Ogygiæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Oicles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcæonem insanientem excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perit, II, 6, 4, 1.
- Οἰκουρις ἔργε in templo Minervæ, *Phyl.* 74.
- Oileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
- Oleæ Minervæ sacræ, *Androt.* 45; *Ister* 27.
- Olenias, OEnei f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
- Olenus, Anaxithæ et Jovis filia, *Ister* 41.
- Olenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
- Oleum ex lacte, quo Pæones unguuntur, *Hec.* 123.
- Olius, Agenoris filius, Lycæ pater, *Pher.* 20.
- Olizon, urbs Thessaliæ, *Hec.* 110.
- Olyca, urbs Macedoniæ, *Theop.* 60.
- Olympia, festum in Olympo Thessaliæ agi solitum, *Ap. fr.* 35.
- Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhum; Achilles filium, *Theop.* 232.
- Olympici templi procurator primus erat Achæis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
- Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
- Olympus, Herculis ex Eabcea f., II, 7, 8, 4.
- Olympus, Marsyæ pater, I, 4, 2, 1.
- Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
- Olympusa, Thespii filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
- Omarium, urbs Thessaliæ, *Theop.* 153.
- Ὀμῆροι (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
- Ὀμογάλακτες, *Philoch.* 92, 93.
- Ὀμολώιος Jupiter, *Ister* 10.
- Omphase, urbs Siciliæ, *Philoch.* 21.
- Omphale, Iardani f., Lydiæ R. Tmolī conjux, Hercule emto servo utitur, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalen remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
- Onaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
- Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
- Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
- Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
- Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
- Oniabates, urbs Ægypti, *Hec.* 271.
- Onites, Herculis e Delanira f., II, 7, 8, 9.
- Onocarsis, Thraciæ locus amœnissimus, *Theop.* 33.
- Onomarchus Phocensis, puerorum amoris deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coroneam capit, *ibid.* 153.
- Opheltæ, Lycurgi f., I, 9, 14.
- Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
- Opis, populus Indiæ, *Hec.* 175.
- Opici cum OEnotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam habitant; iidem et Ausones appellantur, *Ant.* 8.
- Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
- Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
- Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
- Oræ maritimæ ad locorum descriptionem præcipua opera, *Ephor.* 56.
- Orbitæ, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
- Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
- Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Minyarum urbs in Bœotia, *Theop.* 264; Gratiarum cultu celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Eurpyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
- Orchomenus, Minyæ pater, *Pher.* 84.
- Orchomenus [Phocensis], Elaræ pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
- Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
- Orci galea, *Pher.* 26.
- Orestæ, gens Molossica, *Hec.* 77.
- Oreste, urbs Eubœæ, *Hec.* 107.
- Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo iudicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furiis actus in templum Dianæ fugit, Orestæ urbi nomen dat, *Pher.* 97; Tisamenī pater, II, 8, 2, 4.
- Orestes, coloniam in Eolidem ducit, *Hell.* 114.
- Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
- Oresteum urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

Orestheus, Deucalionis filius, Phytii pater, in Ætoliā venit, *Hec.* 341.
 Oreus, urbs Eubææ, *Ap. fr.* 146.
 Oreus in Eubæa, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
 Orgalema, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
 Ὀργεῶντες, *Philoch.* 94.
 Orgia, hujus vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Orgomenæ, urbs Illyriæ, *Hec.* 152.
 Oria, Thespii f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
 Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata. *Tim.* 53.
 Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
 Oritæ, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
 Orithyia, Erechthei et Praxitheæ f., *Phanod.* 3; a Borea rapitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus.* I, 1; *Apoll.* I, 1.
 Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
 Oromasdes, *Theop.* 71.
 Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 111.
 Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
 Orpheus, Œagri f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63); Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Mænadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idæi Dactyli in Europam cum Minoe transierunt, ceremonias et mysteria in Græciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
 Orsadice, Cinyræ et Metharmæ f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
 Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
 Orsiloclus, Polybi frater, pater Medusæ, *Pher.* 47.
 Ortia, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
 Orthogoras, vates, Timoleontis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
 Orthrus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
 Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
 Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
 Oschophori, *Philoch.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
 Oschophoria a Theseo instituta, *Demo.* 4.
 Osiris, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
 Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
 Ostones magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ostracismus, *Androt.* 5; *Philoch.* 79 b.
 Othereis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
 Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
 Othees in Cypro, *Ephor.* 134.
 Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloidæ), Dianam procat, I, 7, 4, 5.
 Oxyartes, Persa, *Phyl.* 35.
 Oxylus, ab Ætolo oriundus, Heraclidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Elidis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus statua in foro Eleorum, *ibid.* 29.
 Oxyus, Martis a Protogenia f., I, 7, 7, 2.
 Oxyporus, Cinyræ et Metharmæ f., III, 14, 3, 4.
 Oxythemis Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.

P.

Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro capitur, *Charon.* 1.
 Pactye, oppidum Chersonesi Thraciæ, *Hell.* 88.

Padalirii sepulcrum in Daunia, *Tim.* 15; Padalirus oracula dat, *ibid.*
 Padus; locorum circa hunc Timæus ignarus, *Tim.* 41.
 Pæan. Ie Pæan, exclamatio eorum qui pugnam iniituri sunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
 Pæaniensium demi duo, *Ister* 31.
 Pæones brytum bibunt et parabiam; oleo ex lacte unguuntur, *Hec.* 123; pocula ex hovum cornibus confecta, *Theop.* 43.
 Pæonidarum demus, *Ister* 31.
 Pagæ, locus Megaridis, *Hell.* 72.
 Pagasæ, navale Phæacorum, *Theop.* 61.
 Palæmon. Vide Melicertes.
 Palæmon, Hercules ex Autonoe f., II, 7, 8, 12.
 Palæmon, Vulcani s. Ætoli f., I, 9, 16, 8.
 Palamedes, Nauplii et Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 1.
 Παλαίοντες, *Theop.* 146.
 Palladium, signum, Ilo cœlitus datum; ejus historia, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
 Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philoch.* 36.
 Pallas, dea. Vide Minerva.
 Pallas, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus et Styge progenies, I, 2, 4.
 Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
 Pallas, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. Vide Pandionidæ.
 Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 sqq.
 Pallene, I, 6, 1, 3.
 Pallene, demus Atticæ, *Androt.* 42.
 Pammon, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Pamphaes, Ionius, Theocharidæ f., Cressi amicus, cui argumentum præbet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
 Pamphilus, Egimii fil., *Ephor.* 10.
 Pamphylia, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Pamphylia a qua nomen habeat, *Theop.* 111.
 Pamphylus, Egimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesiis occidit, I, 8, 3, 5.
 Pan, Jovis et Thymbride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
 Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
 Panathenæa ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 3, 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Ægeō celebrantur, III, 15, 7, 4.
 Pandion, Ægypti ex Hephæstina f., Callidicen sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Pandion I, Erichthonii et Pasitheæ f., Atticæ R. Sub eo Bacchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereō, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 sqq.
 Pandion II, Cecropis II et Metiadusa f., Atticæ R.; a Metionidis pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 sq.; ab eo Pandionidæ.
 Pandion, Phinei et Cleopatra f., a patre excecatur, III, 15, 3, 1.
 Pandionidæ, Pandionis filii, post patris obitum Athenas reversi Metionidas pellunt, res inter se partiuntur, III, 15, 6.
 Pandora, prima femina, Pyrrhae ex Epimetheo mater, I, 7, 2, 1.
 Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
 Pandosia, urbs Cassiopeæ, *Theop.* 49, 228.
 Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Epiri, occubuit, *Theop.* 233.
 Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

- Pandrosus, Cecropis ex Agraule filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
 Pangæus, Thraciæ m., III, 5, 1, 7.
 Panhellenes, *Ap. fr.* 172.
 Panope, Nereis, I, 2, 7.
 Panope, Theopii f., Threpsippæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
 Panopei, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
 Panopeus, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 7, 3.
 Panoptes. *Vide Argus.*
 Pantacles vel Panteucles, Munychi pater, *Hell.* 71.
 Pantæni filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
 Pantica, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
 Panticape (in Scythia), *Ephor.* 78.
 Paphlagonæ, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; iis imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Paphlagonia in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
 Paphus, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
 Parabis ex milio et conyza facta bibitur a Pæonibus, *Hec.* 123.
 Paralus, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
 Paralus heros, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
 Parasiti Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 156.
 Parcæ, Jovis filiæ, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro prædicunt, I, 8, 2, 1; quid annuerint Alcestidi? I, 9, 15, 2.
 Παρέρρατοι, Athenis, *Philoch.* 90.
 Parix, Nymphæ, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
 Παριαρπίδες, modi citharædici, *Ap. fr.* 210.
 Pariani cum Lampsacenis de finibus contendunt, *Charon* 10.
Paricane, urbs Persica, *Hec.* 180.
 Pariorum colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
 Paris s. Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; Oenonen ducit, III, 12, 6, 1; contra hujus auctoritatem Græciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 sq.; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Arisbam ducit, Meropeis f., *Ephor.* 21; ex Oenone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patroclo in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
 Paris, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
 Parnasii, *Ephor.* 70.
 Parnasiorem tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
 Parnassus mons, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
 Parnassus heros monti nomen dedit, *Hell.* 94.
 Paropamisus, mons Indiæ, *Ap. fr.* 117.
 Paropotamii, vicus Bæotiæ, *Theop.* 264.
 Paros, ins. a Minois filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Græciis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Miliade vastata, *Ephor.* 107.
 Parparon, regio in Asia Eolica, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
 Parthæon. *Vide Porthæon.*
 Παρθένος, Erechthæi filiz sex, *Phanod.* 3.
 Partheniæ qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros helum gerentibus auxiliantur, et conduunt Tarentum, *ibid.*
 Parthenius mons, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
 Parthenopæus, Milanionis al. Martis ex Atalante f., III, 9, 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymeno necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
 Parthenopæus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*
- Parthenope, Stympali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
 Parthus, urbs Illyriæ, *Ap. fr.* 66.
 Paseas, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
 Pasiphae, Solis et Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6, 1; 9, 1, 6; Asterii s. Minotauri e Tauro, quocum Dædali (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
 Pasithea, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
 Passanda, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
 Passargadæ, *Ap. fr.* 138.
 Patara, urbs Lyciæ, *Hec.* 242.
 Patarmides, rex Egypti, *Hell.* 151.
 Patarus, filius Apollinis et Lyciæ, *Hec.* 242.
 Patrasia, urbs Pontica, *Hec.* 198.
 Patro, Theopii f., Archemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Patroclus, Herculis e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
 Patroclus, Menetii f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Herculis adversus Trojam comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Patrous Jupiter. *Vide Jupiter.*
 Patroclus Egyptiacæ classi a Ptolemæo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] præfectus Atheniensibus contra Antigonum Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
 Pausanias, qui una cum Philippo regno Macedoniæ potiturus erat, *Theop.* 32.
 Pausanias, Themistoclem in proditionis societatem vocat, *Ephor.* 114.
 Pax, Jovis f., I, 3, 1, 2.
 Pazates, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Pedaritus harmosta, *Theop.* 9.
 Pedias, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
 Pegasis s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
 Pegasus, equus alatus, Medusæ e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophontem, Chimeram interfecit, per aerem vehit, II, 3, 2, 1.
 Pelagon, Asopi e Metope f., III, 12, 6, 5.
 Pelagon, Phocensis, e cuius armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendæ ducit, III, 4, 1, 2.
 Pelasgi, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dolionum hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum arcem muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injuste expelluntur, *Hec.* 362; a Græcis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrreniæ regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
 Pelasgia; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
 Pelasgiotis, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
 Pelasgus, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigena, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Melibœa al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lycaonis, *Pher.* 85.
 Pelasgus, Triopæ f., cum Iaso regnum dividit; quæ et regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissæ pater, *ibid.* 29.
 Peleus, Phthiote, Eaci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phoci a Telamone casu consocius, ab Eaco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Phthia parte potitur, Antigonam ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 13, 3, 3.

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Acasto lustratur, III, 13, 2, 1 *sq.*; Aslydamiae amores recusat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Acasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in venatione relinquitur, *ibid.* § 4 *sq.*; in Centauros incidens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetin ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalem reddi impedit, III, 13, 6, 2; Iolcum expugnat, *ibid.* 18; Aslydamiam ulciscitur, III, 13, 7; Polymelae pater, III, 13, 8, 5; Menœtium et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylæ f., Pandionis II uxor, III, 15, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimit; Junonem contemnit; cum Neleo fratre jurgia habet, I, 9, 8, 1 *sq.*; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomache liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filiam, I, 9, 15, 1; Iolci post Cretheum R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Esonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medæe dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελιάς, catinus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopia, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.*; *Pher.* 102, 6.
- Pelopia, Peliae f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli causæ, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heracles superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus pareit Phoroneo, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisameno, II, 8, 2, 5; a Pelasgis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heracidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata, *Hec.* 336.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantali e Clytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urbem condit, *ibid.*; Myrtilum in mare dejicit, *Pher.* 93; pater Lysidices, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atrei et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Coprei, 5, 1, 7; Chryssippi, a Laio, quem exceperat, rapti, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 15, 7, 1; Amphibiae, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argil, *Pher.* 93; Arcadiam debellat, Stymphalum necat, Helladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara extruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstitum unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Peneleus, Leiti f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippalmi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icarii e Peribœa f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestæ, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippæ, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypsei pater, *Pher.* 9; Iphidis pater, *Hell.* 10.
- Pentaploa, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Cnidius, dux coloniae in Siciliam deductæ, *Ant.* 2.
- Penthesilea cur Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echionis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Pentilulus, Bori f., ex Anchirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peparethiorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Pephrum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Pepredo, Phorci f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniæ datum, postea a Polynice Argiæ, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnycorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dædali soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corintho [Ξεναίων ἐν Κορίνθῳ], *Philoch.* 150.
- Perelaus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Neeræe pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamum ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Hell.* 136.
- Perialces, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statuam deo Olympiæ dedicaverit, *ibid.*; controversiæ inter Athenienses et Mytilenæos judex, *Ap. fr.* 78; Achilleum exstruit, *Tim.* 49.
- Periapiis, Pheretis f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Peribœa, Alcathi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Peribœa, Hipponoi f., OEnœi conjux, I, 8, 4.
- Peribœa, Nympha Nais, Icarii conjux, III, 10, 6, 1.
- Peribœa, Polybi uxore, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., OEdipum appellat, educat, III, 5, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantæni filius, *Theop.* 98; Eubream subigit, *Philoch.* 89; Samum obsidione cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedæmoniis putatur Cleandridem et Plistoanactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, pe Lacedæmoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus imperatorum Atheniensium in proelio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pisidice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutandi facultate a Neptuno præditus; ab Hercule cum fratribus cæditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiaræum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopæum necat, III, 6, 8, 2.
- Perieres, Eoli al. Cynortæ f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniæ R. Gorgophonen ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; OEBali, *ibid.*; Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menœcei auriga, Clymeno vulnerato, patriæ malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidis f., Thesei uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Eoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licymnii conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthi obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganiæ pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Ægypti e Gorgone f., Actææ sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Corynetes dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans prædo, clava spoliatur a Theseo,

- III, 16, 1, 3.
 Peristhenes, *Ægypti* e Caliane f., *Electræ* sponsus, II, 1, 5, 8.
 Peristhenes, Damastoris filius, Androthoes uxor, Dictyis et Polydectæ pater, *Pher.* 13, 26.
 Περυστιάρχος qui vocetur, *Ister* 32.
 Perithodæ, demus *Oëneidis* tribus, *Ephor.* 37.
 Pero, Nelei e Chloride f., 1, 9, 9, 1; *Pher.* 75; conjux Biantis, I, 9, 13, 1.
 Pero, Asopi fl. e Neptuno mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 Perrhæbi, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 Persarum reges in itineribus in regni oppidis cœnis excipiuntur, in quas ad minimum viginti talenta impendenda sunt, *Theop.* 124; Persarum in *Ægyptum* descensus, *Theop.* 125; Persæ et Phœnices Carthaginienses movent, ut classe Siciliam aggrediantur, *Ephor.* 111.
 Perseis, Solis uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 Persephonen Theus et Pirithous ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 Persephone, Minyæ f., uxor Amphionis, mater Chloridis, *Pher.* 56.
 Persepolis Telemachi e Nausicaa f., *Hell.* 141.
 Perses, Crii f., I, 2, 2, 4; Hecates ex Asteria pater, I, 2, 4.
 Perses, regnum *Ætæ* fratri eripit, a Medea necatur, I, 9, 28, 6.
 Perses, Persei f., apud Cepheum a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 Perseus, Jovis e Danae f., ab avo in mare præcipitatus, a Dictye servatur, II, 4, 1, 3; a Polydecte ad caput Medusæ petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid.* sqq.; Medusam necat, II, 4, 2, 11; Andromedam liberat, Phineum interficit, II, 4, 3, 5; Seriphum revertitur; Polydecte in lapidem mutato, Dictyn regem facit; arma e Nymphis accepta Mercurio dat; caput Medusæ Palladi; Argos venit; avum imprudens necat; regno cum Megapenthe mutato, Tirynthem obtinet; Mideam et Mycenæ tenet; nomen dat Mycenis; ejus ex Andromeda liberi, II, 4, 3, 7 sqq.; pater Gorgophones, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Perseus, Nestoris f., I, 9, 10, 3.
 Persiæ reges a Perse descendunt, II, 4, 5, 1.
 Petheus, Menesthei pater, III, 10, 8, 2.
 Peucæri, populus Iapygiæ, *Hec.* 66.
 Peucestes, Demetrii Polior. amicus, *Phyl.* 6.
 Peucetiantes, populus *Oënotris* vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a Peucetio nominati, *Pher.* 85.
 Peucetius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; in Italiam migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope Atticam, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter *Ægyptum* et mare Rubrum, *Hec.* 281.
 Phæaces, Corcyræ incolæ, I, 9, 25, 3; ex Urani sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phæax, quem Theus a Sciro accepit prorse rectorem, *Philocho.* 41.
 Phæax, Neptuni et Cercyræ f., *Hell.* 45.
 Phædimus, Amphionis e Niobe f., telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phædra, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6.
 Phæo, Hyas, *Pher.* 46.
 Phæstyle [i. q. *Æstyle*], Hyas, *Pher.* 46.
 Phæthon, Tithoni f., Astynoi pater, III, 14, 3, 2.
 Phæthon, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Phages, urbs Thraciæ, *Hec.* 126.
 Phalæcus cum Onomarcho templi Delphici thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel Phalannum, urbs Perrhæbiæ, *Hec.* 333;
Ephor. 105.
 Phalanna, Tyri filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps Partheniarum, *Ant.* 14.
 Phalces Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Phalias, Herculis ex Heliconide f., II, 7, 8, 6.
 Phanagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, *Ægypti* e Caliane f., ejus sponsa Theano, II, 1, 5, 7.
 Phanus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Pharax, Lacedæmonius, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Pharcedon, urbs Thessaliæ, *Theop.* 87.
 Pharis, urbs Lacedæmoniae, *Ephor.* 18.
 Pharmacus sacras phialas furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, Darii regis satrapes, Alcibiadem interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, Megessaris f., Sandaci conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex Philomeli, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriæ dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, Thetidis et Pelei sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, Danai ex *Æthiopiæ* f., sponsa Eurydamæ, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari Adriatico, Pariorum colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula *Ægypti*, *Hec.* 287.
 Pharus, prœteta Menelai, *ibid.*
 Phaselussæ, duæ insulæ Libyæ, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvius, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phayllus, Onomarchi frater, Delphica donaria ad monetæ usum conflât, *Theop.* 184; Aristonis uxori, quam amabat, monile Eriphyles, Delphis in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; cf. *Ephor.* 155; amori deditus, *Theop.* 182.
 Phesus, R. Psophidis, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 243.
 Phemiæ, urbs Arnææ, *Hell.* 25.
 Phemius, Ampycis f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, Smyrnæus magister, *Ephor.* 164.
 Pheneus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Pheræ, in Thessalia a Pherele conduntur, I, 9, 14; Admeto parent, III, 10, 4, 4.
 Pherebœa, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Pherecydis Syri vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad Eurymedontem terrestribus Persarum copiis præfectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, Orchomeni l., Amyntoris pater, *Acus.* 27.
 Pheres, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, Crethei f., condit Pheras, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll.* *ibid.*; pater Admeti, I, 8, 2, 4; Idomenes, I, 9, 11, 2; Periapidis, III, 13, 8, 5.
 Pheres, Jasonis e Medea f., a matre al. Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3; pater Mermeri, *Ap. fr.* 170.
 Pherusa, Nereis, I, 2, 7.
 Phiceus, Bœotiae m., sedes Sphingis, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua Minervæ magnam pecuniæ vim subripuisse, *Ephor.* 119; Athenis fugit Elin, ubi interfectus est, *Philocho.* 97.
 Phiditia; Lacedæmonii ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido Argivus, decimus a Temeno, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; mensuras, pondera, invenit, *ibid.*; Olympici certaminis procuratorem obtinet, *ibid.*; a Spartanis et Eleis vincitur, *ibid.*

- Phidon, Aristodamidæ f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philæas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philæmon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philenis, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntæ f., contra Cotyn proficiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxerit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; causæ aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliæ tetrarchiis archontem præficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæro-neam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Præantis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Pelæi, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nobit; ejus injuriam sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 *sqq.*
 Philomeli pелlex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duæ ancillæ sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impii facinoris auctor, pœnas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamomis, e Mercurio mater Autolyti, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatzæ f., Bellerophonis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonorus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philoteris vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpes, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobæ, in venatione periit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Philyra, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniæ, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates cæcus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idæa uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, obcecatur; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andromedæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phœnicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegræ, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegræ, nunc Pallænæ, incolæ, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellarunt. Eos Hercules a Troja rediens dehellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegræi campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegyæ, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtonem incolunt, latrocinia et deprædationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*
 Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chryse f., a Chthonii filii trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Æginam rapuit, *Pher.* 78.
 Philogidas non recipiendam Spartæ monetam auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blesi frater, Phocæensis, Mandroni, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocæam ad Cynnum ac Massiliam appellant, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityoessensibus trucidantur, *Charon* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampsacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Eaci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phœbe, Hamadryas Nympha, Danaïdum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phœbe, Lenciippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phœbe, Cœli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cœo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœniceum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insulæ in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Dammo, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam quærere jubetur, invenire nequit; Phœniciæ de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicis, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alpheisibœa pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Amyntoris f., ob calumnias Phthiæ a patre excæcatus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achillis comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Ægyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοῖνιξ, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtiæ, urbs Acarnaniæ, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculeum hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Crisi filius, Erethialionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augææ pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbus, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phorcides, Phorci filii, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Perseum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phorcys ex Hecate pater Scyllæ, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiæ, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoroneus, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponnesum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 *sq.*; Apidis pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

Phoroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photineum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxithæe et Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minys et Ergino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricanes, Eoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixia urbs Arcadiæ, *Pher.* 117.
 Phruxi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Græciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrixus, Athamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* § 4; in Colchidem venit, Chalciopen ducit, [quæ etiam Evenia vel Iophossa appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, *Acus.* 8; *Pher.* 61; Cytori, *Ephor.* 85; Phruxi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Phrixus, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phruxi et Chalciopæ f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojæ et vicinæ principem ceperunt, *ibid.*
 Phrynæ, duæ meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynys, citharædus Mytilenæus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris pellex, Phœnicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis et Niobæ f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phthia, Thessaliæ pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Peleus, III, 13, 1, 1.
 Phthiæ ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliæ, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariæ, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphiclyonæ, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regiâ, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedæ, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyræ Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotæ pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oeneidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespii f., Tigrasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augæe f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 5; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Physcidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Physcus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phytæum, urbs Elidis, a Phytæo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Oresteï, pater Oenei, avus Etoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Εὐσεβής], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaï conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieria, al. Teridæ, Etolica, Menelai pellex, mater Megapenthis, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.

Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piræus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Iōs pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danaï f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirithous, Larissæus, Ixionis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypætis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Edoneum venit ut mulierem ejus stupraret; ab Edoneo occiditur, *Philoch.* 48; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demotico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Egyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Pisæorum rex Etolus, *Ephor.* 15.
 Pisidæ, populus Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Eoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Pelas f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum extruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Apharei ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitana a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythræis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusæ insulæ, *Tim.* 16; Typhoni superinjectæ, *Pher.* 14.
 Pittho, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pittheus, Pelopis f., Æthræ pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Ægeum ebrium cum filia congredi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocamptes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocænsium; postea nominata est Lampasacus, *Charon* 6.
 Placia, Atræi al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Planctæ, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
 Plateæ, urbs Boeotiæ, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plateenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutiles et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantæ et Pleione [ex Æthra, *Tim.* 25] filiæ VII et Cyllene Arcadiæ natæ, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filia Lycurgi, ex Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatæ, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Plemmyrium, Siciliæ castellum, *Philoch.* 25.
 Pleuron, Etoli f., ejus et Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phinei et Cleopatra f., a patre excaecatur, I, 15, 3, 1.
 Plinthine, urbs Egypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni et Rheæ f., a patre devoratur, I, 1, 5; effertur, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum obtinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere jussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Pnytagoras, Evagoræ f., cum Nicocreontis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pnyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τεταρτὸν καὶ Σωτήριον, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmeneæ dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podallirius, Æsculapii f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2; ejus posterius, *Theop.* 111.
- Podarce, Danae e Pieria f., Oenei sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talum necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Hercules ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cæstum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymanthem, *Pher.* 92; ejus e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Polys, Æni R., Herculeum hospitio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragœdus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotas, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilocho, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthii R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Ægypti e Caliane f., Styne sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androthææ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaes amores ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis sit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danae filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Cœrani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto velat ne Tyrrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Hercules ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyce f., Æsonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli et Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, OEdipodis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48]; f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; *cf. Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepelitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii præco, Pherecydi appellatur Polyphetes, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sariusæ suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab OEdipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Æpyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polyphotes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polyphotes, Ætolus, Apollinis e Phûlia f., ab Ætolo necatur, I, 7, 6.
- Polyphotes, Pirithoi f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medææ ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauromenitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danae conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπή, vasa in solennia pomparum apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyrio, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Ægypti e Caliane f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidea. Quot talentorum in ejus obsidionem impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxithea, Thespii f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxithea, Phrasmi f., Erechthei conjux, III, 15, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [antea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtaco dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 *sqq.*
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prieneenses appellantur Cadmi, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicæ Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Procne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ityn filium cibum ei apposit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προκώβια quid sit, *Demo* 22.
- Procris, Erechthei e Praxithea f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalo conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minœm fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 1 *sqq.*; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, II, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespii f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.

Ἰπποπόσια, sacra, *Clitod.* 23.

Pretides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 6.

Pretides, Proti filiae, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.

Prætus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenebœam; in Argolidem redux, Tiryntem tenet; ejus filiae insaniunt [*Acus.* 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophontem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 sqq.; pater Mæææ, *Pher.* 79.

Promachus, Æsonis f., a Pelia necatur, I, 9, 27, 2.

Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.

Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, *Acus.* 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasum affigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalionem arcem struere suadet, I, 7, 2; pro Chirone fit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras extruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Promethei signum in Academia, *Ap. fr.* 32.

Promethea, festum Atticum, *Ister* 3.

Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphitheæ pater, I, 9, 13.

Pronoe, Phorbi f., Ætoli conjux, I, 7, 7.

Pronous, Phegei f., Alcmaëonem necat; ab hujus filiiis trucidatur, III, 7, 6, 2.

Προοχία, *Clitod.* 25.

Propylæa quando ædificata, *Philoch.* 98.

Prosepeia nympha, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Charon* 13.

Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Ædoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonem, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.

Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.

Protesilaus, Iphicli f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.

Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.

Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.

Proteus, Egypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2. Proteus, Egypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.

Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.

Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.

Proto, Nereis, I, 2, 7.

Proteogenia, Erechthei f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.

Proteogenia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 2. Proteogenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; Æthlii e Jove mater, I, 7, 2, 7.

Protomedusa, I, 2, 7.

Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Æaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.

Psammetiche insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.

Psessi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.

Psophidii, Alcmaëonis filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.

Psophis, ab apro Erymanthie vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phegei paret, III, 7, 5, 3.

Psylliens sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.

Pteleon, cum Procidre, Cephalis uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.

Pterelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Comæthius fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 sqq.

Plimyris ab Egyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.

Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.

Plous, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.

Puerorum amores a Thamyri cepti, I, 3, 3, 1.

Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.

Putei Agamemnonis, *Clitod.* 9.

Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.

Pygela, urbs Ioniae, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.

Pygmæi, populus in extrema Egypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.

Pygmalion, rex Tyriorum, cujus soror Thioisso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Metharmes, III, 14, 3, 4.

Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.

Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophii, *Hell.* 43.

Pylæon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.

Pylarge, Danai e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.

Pylas, Megaræ R., Pandionis filiam dat, et, Biantæ occiso, regnum: in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.

Pylene, urbs Ætoliae, *Hell.* 111.

Pylo, Thespii f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.

Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.

Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.

Pyræchma, Ætolus; ejus singulare certamen cum Degmeno, Epeo, *Ephor.* 15.

Pyramus, Ciliciæ fl., III, 1, 1, 8.

Pyrene, Cycni e Marte mater, II, 5, 11, 3.

Pyrrippe, Thespii f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.

Pyrria, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, *Acus.* 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Proteogeniæ, *Pher.* 51 a.

Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.

Pyrrhus, Achillis f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.

Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.

Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.

Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summo-pere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut inviolatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quædam, *Ap. fr.* 2.

Pythææ in Demosthenem dicerium, *Phyl.* 65.

Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripodæ spoliatur, illi nomen Alcidiæ dat, II, 6, 2, 6.

Pythica pompa: quanam via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.

Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.

Pythium in Oenoe, *Philoch.* 158.

Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.

Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythonis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

«Quarta die mensis natus es.» Proverb., *Philoch.* 176.
Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.
Quinquentium Persei temporibus nondum institutum, *Pher.* 26.
«Quondam fuere strenui Milesii.» Proverb., *Demo* 10.

R.

«Res amicorum communes»; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.
Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Bœotiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Pher.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe iudex apud inferos, III, 1, 2, 5 sqq.; II, 4, 11, 8.
Rhodius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.
Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titanis, Cœli f., I, 1, 3; Crono nubit, I, 1, 5; liberis a marito devorari videns, Jovem celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; OEnonen docet artem vaticinandi, III, 12, 6, 2.
Rhegium, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.
Rhesus, Strymonis e Calliope f., a Diomede necatur, I, 3, 4.
Rhexenor, Chalciope pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
Rhipæi montes, *Hell.* 96.
Rhios, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.
Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Rhoie, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4.
Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.
Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.
Rhodia, Danaï f., Chalcodontis sponsa, II, 1, 5, 4.
Rhodii, in sacris Herculis ipsum execrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.
Rhœcus, Cnidius, a Nympha excæcatus, *Charon* 12.
Rhœcus, Centaurus; ab Atalante sternitur, III, 9, 2, 3.
Rhymus, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.
Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.
Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Ænea conditæ, *Hell.* 53.
Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.
Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Ænea, *Hell.* 53; a Gallis capta, *Theop.* 144.
Romani equum ante urbem jaculis conficiunt in Trojæ captæ memoriam, *Tim.* 152.
Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.
Rubelæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.
Sacra bella duo, *Philoch.* 88.
Sadyattes, Alyattæ filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydæ) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attæ et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 40. (*Idem Sadyattes* p. 42 *ap. Anonym. nominatur Alyattes*.)

Sadyattes, ditissimus Lydorum Ἐσαππός, a quo Cræsus argentum mutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.
Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.
Salamis, Asopi f., Cychrei e Neptuno mater, III, 12, 7, 1.
Salamis, post Cychreum Telamoni paret, III, 12, 7, 1.
Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.
Salix, arbor, *Hec.* 173.
Salmoneus, Æoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcide; Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum civibus ob impietatem e medio tollitur; I, 9, 7; pater Tyrus, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisæorum rex, ex Elea Ætolium ejicit, *Ephor.* 15.
Salmus, urbs Bœotiæ, *Hell.* 13, 27.
Salmydeus, Thraciæ urbs, Phinei sedes, I, 9, 21, 1.
Samiorum Ionie migratio, *Ap. fr.* 180.
Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei Ancæus præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.
Samus, Nili insula, *Hec.* 286.
Samus, Same, i. q. Cephalenia, *Ap. fr.* 167.
Samothrace, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.
Samothracæ festo quodam Harmoniam quæerunt, *Ephor.* 12.
Sanapæ apud Thraces vocantur ebrii, *Hec.* 352.
Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celeudrin in Cilicia condit; e Pharnace pater Cinyræ, III, 14, 3, 3.
Sandrocyttus, Indorum rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.
Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montanæ sacrum, *Xanth.* 7.
Sangarius fl., Hecubæ pater e Metope, III, 12, 5, 3.
Sao, Nereis, I, 2, 7.
Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.
Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.
Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condit et Anchialen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.
Sardes a Ionibus captæ, *Charon* 2.
Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.
Sardiniorum mos barbarus, *Demo* 11, 12.
Sardonium mare, I, 9, 24, 5.
Sardonius risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.
Sariusa, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.
Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Æniæ ab Hercule confoditur, II, 5, 9, 13.
Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Miletæ a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex fit; longævus, II, 5, 9, 13 sq., Miletum condit, *Ephor.* 32.
Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.
Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.
Satrocentæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.
Saturno parentes immolantur ab incolis Sardinie, *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.
Satyrium, *Ant.* 14.
Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vincti liberantur, III, 5, 1, 5.
Satyrus, ab Argo cæditur, II, 1, 2, 4; cum Amymonæ congressi conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.
Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.
Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.
Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.
Sauromatides, eadem quæ Amazones, *Ephor.* 103.
Scalaba, regio Eretriensium, *Theop.* 162.

- Scæa, Danaë f., Daiphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 Scæl, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 Scæus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 Scamander, pater Teucri ex Idæa, III, 12, 14; Calirrhœos, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 Scamander ab Ida defluens, *Hell.* 132; eum Achilles tranat, *ibid.*
 Scamandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 Scepsis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 Sceptum cyaneum Tiresiæ, *Pher.* 50.
 Schedius, Epistrophus f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Scheria, antiquum nomen Corcyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Scheneus, Athamantis f., I, 9, 2, 5.
 Schœneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 Sciapodes, gens Æthiopica, *Hec.* 265.
 Σκιπίης unde dicta? *Theop.* 254.
 Sciraphidas monetam auream vel argenteam in Spartam urbem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 Scironides petrae, II, 8, 1, 4.
 Scirus, Theseo misit Nausithoum et Phæacem, *Philoch.* 41.
 Scithar, urbs Thraciæ, *Theop.* 311.
 Scius, regio ignota Eubœæ insula, *Hec.* 106.
 Scorio a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 Scolussa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 Scutorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 Scybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 Scylace, urbs Asiæ, *Hec.* 205.
 Scyletius, sinus Italiæ, *Ant.* 4, 6.
 Scylla, Nisi f., patrem Minoi prodit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 Scylla, Phorcynis et Hecataë f., *Acus.* 5.
 Scyllam promontorium, *Hec.* 42.
 Scythia, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 Scyphus Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 Scyrius, Ægei pater, III, 15, 5, 5.
 Scythiæ, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; *cf.* 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 Scythia, II, 1, 3, 6.
 Seis. *Vide Neis.*
 Σεισάβεια Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 Seleucus Nicator; ei munera misit Sandrocottus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 Seleuci Callinici amasia Mysta, *Phyl.* 29.
 Seleucis, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 Sellasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 Selleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 Semachidæ, Epacriæ in Attica demus, *Philoch.* 78.
 Semele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Iove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cælum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 Senatores Atheniensium inde a quo anno secundum litterarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 Senus, urbs Egypti, *Hec.* 272.
 Septem duces adversus Thebas. *Vide Thebæ.*
 Septem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 Septimus dies, faustus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 Sophoclis vita, *Ister* 51.
 Seriphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26.
 Sermylia, urbs Thraciæ, *Hec.* 121.
 Servi emptiū antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chiorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit æs, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostrius rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiæ, *Hec.* 15.
 Sicani, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentinis, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 51.
 Sicanus, fluvius Iberiæ, *Philoch.* 3.
 Σίκαον(?), *Ister* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilia a Siculo Ausonum rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Siculi ab Æonotris et Opicis ex Italia pulsi transierunt in Siciliam. *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Siculi et Morigetes et Itali iidem sunt, qui erant Æonotri. *Ant.* 3; Siculi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculo Roma profugus a Morgele Æonotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculo, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Siculi. *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo cæso, a Lyco occupatur, III, 5, 5, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sicyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inierat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœniciæ, *Hell.* 8; *Hec.* 256.
 Sidus, vicus agri Corinthi, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigeum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadis, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyocheus pater et Hieromnemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ad Bosporum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonæi, populus Thraciæ, *Hec.* 117.
 Sinia, Polypemonis e Sylea f. Pityocampes dictus, isthmum Corinthium infestum reddit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thracæ in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantalus sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filiæ, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ præterveluntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habeat, *Tim.* 62.

- Siris, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam molliitumque prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuriis belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisypheus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephyræ condit, ducit Mærope[m] [*Hell.* 56]; ex ea progenies; supplicium apud inferos, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem, Antigoneæ raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6; *Pher.* 78.
 Sisypheus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Clisthenis filiæ nuptias ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. *Vide* Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis ætas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cypro, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Aetæ e Perseide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augeæ, I, 9, 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum draconibus junctum Medæe dat, I, 9, 28, 3; Hercule[m] cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima ejusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sacra faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340; e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloës, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Creso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece servatur, *Phyl.* 23.
 Spalethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. *Vide* Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies, III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se cadunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus, *Hell.* 2; *Pher.* 44; homines ex diversis locis commixti, qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29.
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthii pater perhibetur, III, 13, 4; ex Polydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille vincitur, *Ister.* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depopulatur; Hæmonem necat, Oedipodis arte tollitur, III, 5, 8, 2 sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragitides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Statira, uxor Darii Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Doriensium jure fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephori Athenis heroum, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandynorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acasti f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleas, Oenomai conjux, III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cinctum Medusæ ab Hercule accipit ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthæonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 7, 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Stesichori poetæ parentes, *Philoch.* 205.
 Steneboea, Iobatæ s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Aphidantis filia, Præti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Bellephontem, frustra amatum, coram viro calumniatur, II, 3, 1, 2.
 Stenele, Acasti f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
 Stenele, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Egypti e Tyria f., sponsus Steneles, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, Oedipi uxoris, pater, *Pher.* 48.
 Sthenelus, Capanei f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ proci, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II, 4, 5, 8; Argis pellit Amphitryonem; Thyrtum et Mycenæ tenet, Mideam dat Alreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Stheuo, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.* 112, 113.
 Stœa, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοιχάδες, genus olearum, *Philoch.* 62.
 Στρατιά ἐν τοῖς ἐπινύμοις quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoniorum regis vita et mores, *Theop.* 126.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespii f., Atromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratonicus in facie dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Eolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 21, 8.
 Strophius, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiorum emporium, *Philoch.* 128; urbs Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11; Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rhesi ex Euterpe, I, 3, 4; Evadnes e Neæra, II, 1, 2, 1; ab Hercule vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycitoris sponsa, II, 1, 5, 7.
 Stymphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Stymphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II, 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Stymphalus, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopes pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III, 12, 6, 10.
 Stymphalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Stymphalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Stygem juratur I, 2, 5, cf. *Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crotoniatos legatos occidunt. Somnium Sybaritæ-

rum perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45; eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo Delphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tim.* 58—61; *Phyl.* 45. Sycophantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35. Syis, urbs Ægypti, *Hec.* 274. Sylea, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1. Syleus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3. Symætha, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154. Symbola, omina ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199. Συμπολαί Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8. Symplegades, I, 9, 22. Συντάξις, Callistrato auctore nominati sunt φόροι, *Theop.* 97. Syopii, populus Liburnis vicinus, *Hec.* 64. Syracusæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 45. Syracusanorum leges sumtuariæ, *Phyl.* 45. « Syracusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14. Syria, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Tithoni, Phaëthontis, Astynoi, Sandaci; Cinyræ paret, III, 14, 3, 3. Syrnus, ubi Padalirii posteri, *Theop.* 111.

T.

Tabis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264. Tachus Agesilao munera mittit, *Theop.* 23; Ægyptiis deficientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120. Tænarus, urbs, arx et portus a Tænaro nomen habet, *Pher.* 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.* 59; ibi est ostium Inferorum, II, 5, 12, 3. Tænarus, Elati ex Erimeda filius, *Pher.* 88. Talaria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214. Talaus, Biantis f.; ejus e Lysimache progenies, I, 9, 13; *Pher.* 75; pater Hippomedontis, III, 6, 3, 2; Adrasti, III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4. Talentum Siculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet, *Tim.* 158. Talus, Crætae custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Porante) necatur, I, 9, 26, 4. Talus, Perdicis f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9, 1; *Hell.* 83. Tamariscus, arbor, *Hec.* 173. Tanais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ in reditu ingressi, *Tim.* 6. Tantalus, Sipyli R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clytia gignit Pelopem, *Pher.* 93. Tantalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur, III, 5, 6, 1. Tantalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23. Taphii, III, 4, 6, 1. Taphius, Neptuni f., ex Hypothoe Taphum ins. condit; incolas Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4. Taphus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis Echinadibus Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone, II, 4, 7, 5. Tarchia, urbs Sicula, *Philoch.* 29. Tarentum, urbs Italiæ a Partheniis condita, *Ant.* 14; *Ephor.* 53. Tarentini ob Siritidem contra Thurios belligerantes, *Ant.* 12. Tarentina regio, extra veterem Italiam sub Iapygiæ nomine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6. Tarentinorum mores, *Theop.* 260. Tarsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158. Tartarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I, 6, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5. Tartessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33. Taurois, urbs Celtica, *Ap. fr.* 103.

Tauromenitæ Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum, *Tim.* 135. Ταυροπόλος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10. Tauri, ieripedes, Ætæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4; *Pher.* 71. Taurus Cretensis, qui Europam per mare transvexit Jovi, III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minoi datur a Neptuno, III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7. Taurus Marathonius. Vide Marathonius. Taurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1. Taurus, quem Ægypti rex Inacho misit, *Ephor.* 79. Taurus, a Minoe militiæ præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3. Ταῦρος, hordeum. *Phanod.* 24. Tavaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32. Taygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lacedæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56. Tebrus, Hippocoontis f., ab Hercule cæditur, III, 10, 5, 1. Tegea, urbs, Cephei sedes, a Sterope defenditur Medusæ cincinnio, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4. Tegyrus, Thracum R., Eumolpum et Ismarum hospitio excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, illi regnum dat, *ibid.* Telamon, Salaminus, Æaci ex Endeide, al. Actæi e Glaucæ f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Herculis in expeditione contra Trojam socius, Hercule in se iratum placat, Hesionem præmio accipit, II, 6, 4, 3, *sq.*; *Hell.* 138; pater Aiæcis et Teucris, III, 10, 8, 2; Phoco fratre cæso, a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peribœam ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.* Telamon, Etruriæ portus, unde nomen habeat, *Tim.* 6. Telchin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6. Teleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4. Teleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3. Teleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt, *Pher.* 27. Teleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375. Teleclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus, *Ephor.* 53. Telegonus, Ægypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8. Telegonus, Protei f., ab Hercule cæditur, II, 5, 9, 14. Telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.* 91; e Nausicaæ pater Perseptoleos, *Hell.* 141. Teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8. Telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. quærit, III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a Cadmo sepelitur, III, 4, 1, 1. Telephi ara, I, 8, 6, 3. Telephus, Herculis ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes ex oraculo in Mysia quærit; Teuthranti succedit, III, 9, 1, 6; ex Astyoche pater Eurypyli, *Acus.* 27. Telephus, Oropius, *Theop.* 15 a. Teles, Herculis e Lysidice f., II, 7, 8, 3. Telesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186. Telestor, pater Eurypyli, *Pher.* 90. Telestas, Priami f., III, 12, 5, 13. Teutagoras, Herculis ex Euryce f., II, 7, 8, 3. Telmisæi cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111. Telodice nympha e Phoroneo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11. Telus, insula Cycladum, *Androt.* 22. Tellus, Cæli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid.* *sq.*; Titanes in patrem exacerbant, Cronum falce instruit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cælo, I, 6, 1, 1; his medicamentum quærit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typhonem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis ira tuetur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parans, II, 8, 2, 6 sq.; Hipponen pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 16; genero et filiae nimium studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
- Tempe Thessalica, *Theop.* 83.
- Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
- Tenedus, urbs Pamphyliae, *Ap. fr.* 142, 179.
- Tennes, filius Cycni, nomen dedit Tenedo insulae, *Hec.* 139.
- Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
- Teos, urbs Ioniae, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
- Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Procnem uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Itylis, III, 14, 8, 2 sqq.
- Teres, Odrysarum rex, *Theop.* 300.
- Teridae, Menelai pellex, III, 11, 1; mater Megapenthus, *Acus.* 28.
- Terpandri aetas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
- Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
- Terpsicrate, Thepii f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
- Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
- Testudinis carnem aut edas aut non edas, Proverb. *Demo.* 16.
- Tetrarchia Thessalica. Cuique τετραρχία archontem praefecit Philippus, *Theop.* 234.
- Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurytheo patria pulsī, *Pher.* 39.
- Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
- Teucer, Scamandri ex Idæa f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
- Teuceri, unde dicti? III, 12, 1, 4.
- Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypetensis demi, *Phanod.* 8.
- Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quique curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
- Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
- Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthraniae R. Augem ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 345; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganiae pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
- Thalamæ, urbs Messeniae, *Theop.* 192.
- Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effectit, ut Croesus eadem hora in rogam ascenderet, qua imbres fore praeviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus aetas, *Ap. fr.* 76.
- Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
- Thalophori in Panathæneis, *Philoch.* 26, 27.
- Thalpius, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Thamyris, Philammonis f., primus pæderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musis, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
- Thapecus, urbs Syriae, *Theop.* 53.
- Thargelia, festum Atticum, *Ister* 33.
- Thargelion mensis barbaris infaustus, *Phyl.* 66.
- Thasiorum coloniae, *Philoch.* 128.
- Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
- Thasus, urbs Thraciae, a Thaso condita, III, 1, 1, 8.
- Thasus ins., Thracibus pulsus, ab Hercule datur Androgei filius, I, 5, 9, 13.
- Thasus, Neptuni al. Cilicis f.; Europam quaerit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
- Thaulo quidam, *Androt.* 13.
- Thaumacus, Pœantis pater, I, 9, 16, 8.
- Thaumas, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 6.
- Thea, oppidum Laconicae, *Philoch.* 87.
- Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 138.
- Theano, Danae e Polixo f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 5, 7.
- Thebæ Egyptiae; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; hoc venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
- Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 1; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebas fugiunt cum Baccho Dodonides, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 6, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 5, 1; Labdaco, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zelo et Amphioni, III, 5, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vastatur a vulpe, II, 4, 6, 8; a Splinge, III, 5, 8, 2; Herculis ope a tributo, Minys pendit solito, liberatur, II, 4, 11, 4; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ducibus obsidetur, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis sub Epigonis evertitur, III, 7, 4; portæ urbis, III, 6, 6; in foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heraclidæ ad Electræ portas, *Pher.* 39.
- Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 26.
- Thebanæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 5, 2, 1.
- Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Hestiazam condunt, III, 7, 3.
- Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
- Thebanorum Egyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
- Thegonium, urbs Thessaliae, *Hell.* 21.
- Theianira, quam et Hesionem vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister* 22.
- Thelxion, Apidi insidiatur, II, 1, 4, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Themele, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
- Themis, Cœli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphis oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *Cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thetide filio, III, 13, 5, 1.
- Themis, Ili II f., Capiis uxor, III, 12, 2, 4.
- Themiscyra, II, 5, 9, 7.
- Themiscyra, campus a Chadisia ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
- Themison, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
- Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phrixi mater, sponte se immolandum præbet, *Pher.* 52.
- Themistoclis stratagema, *Clitod.* 13; Ephoros Spartanos, in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia redemit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quanta? *ibid.* 90; Themistocles Magnesiæ in Asia habitans valde honoratur, *ibid.* 91; Pausaniæ conjurationem novit, nec tamen probat, *Ephor.* 114; ad Xerxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquæ, *Phyl.* 64.
- Theocharides, Pamphae pater, Croso argentum suppeditat, *Xanth.* 19.
- Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Euboræ, Ioniæ et Megarensibus in Siciliam transvectus Megara et Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
- Theoclymenus Pylum fugit, Telemacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
- Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dictionum, *Phyl.* 41.
- Theodamas. Vide Thiodamas.
- Theodorus, archon, *Philoch.* 97.
- Theodorus Larissæus, abstemius, *Phyl.* 13.
- Theomenes, Hylæ pater, *Hell.* 39.

- Theophrastus a Timæo reprehensus, *Tim.* 143.
 Theopompus archon, *Philoch.* 117.
 Theoria Pythiaca et Deliacæ, *ibid.* 158.
 Theorica, publicæ pecuniæ, *ibid.* 85.
 Theoris, fatidica, morte mulctata, *ibid.* 136.
 Theostius, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
 Thericlei calices in Ptolemaide, urbe Egypti, *Ister* 38.
 Therimachus, Hercules e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11, 6; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
 Therma, Thraciæ oppidum, *Hec.* 116; *Theop.* 151; *Ap. fr.* 134.
 Therma, urbs Siciliæ, *Philoch.* 20.
 Thermae, urbs Ætoliæ, *Ephor.* 29.
 Thermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant Amazones, II, 5, 9, 1.
 Thermodyrae, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
 Thero, ex Apolline mater Chæronia, *Hell.* 49.
 Thero, Agrigentorum tyrannus, Demeretam filiam Geloni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzei filiam, *Tim.* 86; ejus contra Polyzelum bellum, *Tim.* 90; ejus majores, *ibid.*
 Thersander, Polyniciæ f., cum Epigonis Thebas petit, III, 7, 2, 3.
 Thersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponnesum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Calydonio vitat; a Meleagro de loco edito præceps datur, *Pher.* 82.
 Theseum, in quod servi perfigebant, *Philoch.* 47.
 Thesea mutata in Heraclea, *Philoch.* 45.
 Theseus, Aegi ex Ælira f., III, 16, 1, 1; a Minerva luctam edoctus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur, II, 5, 12, 6; e Troezen in Isthmum proficiscitur, II, 6, 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas capit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4; Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum descendit, *Hell.* 74; *cf. Philoch.* 46; adolescens, Athenas petens, viam a prædonibus tutam reddit; Periphætæ occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2, 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; *cf. Hell.* 73; *Philoch.* 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.* 49; *cf. Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis cæsis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Atheniensium in ludis Isthmiis proedra, *Hell.* 76; duos oschophoros eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores, *Pher.* 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.* 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
 Thesmophoria, in iis cur jocentur fœminæ, I, 5, 1, 3.
 Thesmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Thestiadæ, Hercules e Thestii L filiabos filii, II, 7, 8; a patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II, 7, 6, 2.
 Thestius e Laophonta pater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29.
 V. Thestius.
 Thesproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II, 7, 6, 1; Alcæmonem pellunt, III, 7, 5, 5.
 Thesproti carbones, *Theop.* 231.
 Thesprotus, Lycæonia f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Thessalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.* 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
 Thessalus Hercules ex Chalciope filius, *Pher.* 35.
 Thessaliæ antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.* 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334; sedes Salmonæi, I, 9, 7; Pelisæi, I, 9, 10; ejus montes per diluvium direnti, I, 7, 2, 4.
 Thessaliotis, tetras, *Hell.* 28.
 Thestalus, Hercules ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
 Thestiadæ, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2, 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
 Thestiades, Thestii L filii; cum iis congregitur Hercules, II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomina, II, 7, 8.
 Thestideum, i. q. Thetideum.
 Thestius (Ætoliæ R.) Martis f., ejus ex Eurythemide progenies, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10, 1; I, 9, 16, 8; Ledæ, III, 10, 5, 2; excipit Icarionem et Tyndareum, *ibid.*
 Ti. estius, Thespiarum R. filias e Megamede L ab Hercule gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a cæde filiorum purgat, II, 4, 12, 1.
 Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.* 70.
 Thestorius, urbs Thraciæ, *Theop.* 152.
 Thetideum, urbs Thessaliæ, ubi Thetis a Vulcano vulnerata sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
 Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, cælo dejectum, servat, I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos præter Charybdin, Scyllam et Planctas salvos vehi curat, I, 9, 25, 2; Bacchum excipit, III, 5, 1, 5; *Pher.* 46; a Jove et Junone amata, Peleo nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.* 16; filium Achillem immortalem reddere prolubetur, III, 13, 6, 2; eum celat, ne adversus Trojam proficiscatur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
 Thetталus, Hercules e Chalciope f., II, 7, 8, 11.
 Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
 Thias, Assyriæ R., imprudens e filia pater fit Adonidis, III, 14, 4, 2.
 Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
 Thimbron, dux Lacedæmoniorum, *Ephor.* 130.
 Thinge, urbs Libyæ, *Hec.* 326.
 Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
 Thiosso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus mors, *Tim.* 23.
 Thisbe, *Theop.* 294.
 Thoas, Icarii e Peribora f., III, 10, 6, 1.
 Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1; III, 6, 4, 2.
 Thoon, Gigas, a Parcis cæditur, I, 6, 2, 5.
 Thoricus, demus Acamantidis tribus, atque urbs, *Hec.* 94; II, 7, 4, 3.
 Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1, 1, 8.
 Thraces Bæotos adorantur, *Ephor.* 30; Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.* 149; *Androt.* 36.
 Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
 Thrasybulus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.* 123.
 Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis causa, *Theop.* 111.
 Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitutus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
 Thrasyllus, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
 Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Thriæ, tres Nymphæ, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
 Threpsippas, Hercules e Panope f., II, 7, 8, 1.
 Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
 Thrince, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
 Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
 Thucydides, Milesiæ f., Periclis adversarius, *Philoch.* 95; *Androt.* 43.
 Thucydides, Acherdusius, poeta, *Androt.* 44.

- Thuri bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
 Θηγάς quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymæadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbris, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymotes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo.* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thyone, nomen Semeles, inter deos receptæ, III, 5, 3, 3.
 Thyone, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thurium, urbs Acarnaniae, *Androt.* 55.
 Thyreus, Oenei f., I, 8, 1.
 Thyra, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, indoles, *Ephor.* 82.
 Tibari, populus Asiae, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiae, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Siciliae, quæ Hyblæ appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigasis, Herculis e Phyleide f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpyiis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphosseum, mons Bæotiae, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Bæotiae, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolaus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthogoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginensibus manum conserturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timæo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyartæ pellex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbo vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Tindium, urbs Egypti, *Hell.* 150.
 Tipanissæ, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argo navis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespii f., Lyncei ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tiresias, Everis e Clariclo Nympha f., vates cæcus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alcmenam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tiribazus Evagoræ insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, mœnibus cincta a Cyclopihus, Præto paret, II, 2, 1, 4; Perseo, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo.* 20; Achaïam occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinnyis, I, 1, 4.
 Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f., Creonti educanda data, ab hujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tisse, oppidum Siciliae, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister.* 1.
 Titanas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenum necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Coeli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 *sqq.*
 Titanides, Coeli e Tellure filiae, I, 1, 3.
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanius, unus antiquiorum Titanum; qui Marathone habitavit, *Philoch.* 157; *Ister.* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephalis, III, 14, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persaram classi præfectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos pœnas luit, I, 4, 1, 4; cur terrigena appellatus sit, *Pher.* 5. Panopeorum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Herculis ex Astyoche (ex Astygenia, *Pher.* 37 a; Astydania, *Actus.* 27) f., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; invitus Licymnium cædit, exul in Rhodum abit, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Omphalæ uxori Lydiæ regnum relinquit, II, 6, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscriptio, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariae, *Hec.* 239.
 Tomarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretæ, gens Pontica, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciæ, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telegoni sedes, II, 5, 9, 14.
 Torrhebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torrhebia ex Jove mater Carii, *Xanth.* 2.
 Torrhebis, Lydiæ regio, *Xanth.* 2.
 Torrheborum et Lydorum linguæ non multum diversæ, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, Atys filius, a quo Torrhebi (Tyrrheni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, urbs Lydiæ, *Xanth.* 2.
 Toxæus, Oenei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespii f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Trachina, sedes Ceycis, II, 7, 6, 4.
 Trachinii, Hercules contra Eurytum socii, I, 7, 7, 7.
 Tragasæ, regio in Epiro. Tragasæi sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervæ, *Ister.* 16.
 Trapezus, unde nomen habet? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Treeros, regio Thraciæ, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliae, *Phyl.* 56.
 Tricarana, castellum Phlasiæ, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94, 1), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliae, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 3.
 Trinessa, urbs Phrygiæ, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Cælei f., al. Eleusinis, al. Coeli e Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Trisplæ, populus Thraciæ, *Hec.* 147.
 Tristitiæ fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογενής Minerva tertia mensis die nata, *Ister.* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quem nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyæ tempore expeditionis Argonæstarum, *Tim.* 6.

Tritonis palus; ei adjacet Irassa, *Pher.* 33 d.
 Tritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; iis ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Venti, *Demo* 2; Tritopatores, Cottus,
 Briareus, Gyges, *Clitod.* 19.
 Trizi, populus Thraciæ ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 Troadis fines, *Charon* 8.
 Troes, pop. Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Trœzen Pitheo paret, III, 15, 7, 1.
 Trœzen, frater Dimœtæ, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 Troja, ob Laomedontis impietatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, II, 5, 9, 10; ab Hercule capi-
 tur, II, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, III,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datum, *Hell.* 139; Troja a
 Græcis quando capta, *ibid.* 143; *Tim.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 Troilus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Tropica dicendi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irrepserit, *Tim.* 95.
 Tros, Erichthonii ex Asyche f., Trojæ R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirrhoe progenies, III, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 Τριτρία θορία, *Ister* 34.
 Tychia, insula Syracusarum, *Ephor.* 110.
 Tydeus, Oenei f., I, 1, 8, 5, 2; exul ab Adraeto excipitur,
 ejus f. Deipylon ducit, I, 8, 5, 3; III, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedes, *ibid.*; e VII ducibus, III, 6, 3, 3;
 Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, III, 6, 5; a Melanippo vulne-
 ratus, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
 III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 Tyndareus, Perieris e Gorgophone al. OEbali e Batia f., I,
 9, 5; III, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, II, 7,
 3, 5; ab Esculapio in vitam revocatur, III, 10, 3, 12;
 regno excidit, III, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redux, *ibid.* (*Hell.* 83); Ulys-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenæ
 tutus est: Menelao illam dat, III, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, III, 11, 2, 7.
 Tyndaridæ Peleo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 Typhon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, I, 6, 3; pater Chimææ, II, 3, 1,
 6; leonis Nemei, II, 5, 1, 1; Orthri canis, II, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Caucasii, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 3;
 Typhon Babys nominatur in Ægypto, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quæ morsu
 lædunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucaso in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 Typhon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 Tyrannus, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Tyridiza. V. Tyrodiza.
 Tyria, Ægypti conjux, II, 1, 5, 6.
 Tyro, Salmonæ ex Alcideæ f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuevit, I, 9,
 8; Crethæ conjux, I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 Tyrodiza vel Tyrediza, urbs Thraciæ, *Hell.* 161.
 Tyrrheni prædones, persidi in Bacchum, ab eo in delphi-
 nes mutantur, I, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Philo-
 ch.* 5, Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italiam nomen id assumerunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 Tyrrhenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 Tyrseta, urbs Samnitum, *Phil.* 39.

Tyrtæus Athenis s. Aphidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedæmonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abijciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udæus, quinque Spartorum superstitem unus, III, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, III,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Bæotia natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, III, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ proculus, III,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, III, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, III, 13, 8, 3; cum Enea in Italiam ve-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhenia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiæ; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, I, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, III, 8, 2, 7

V.

Vellus aureum, ab Æete dedicatum, I, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Venti, Astræi filii, I, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventriloque mulieres, *Philoch.* 192.
 Venns, Jovis f., I, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, I, 3, 3; Auroræ irascitur, I, 4, 4; Buten in
 Lilybæum desert, I, 9, 25, 1; mater Harmoniæ e Marte,
 III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, III, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, III, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Aria-
 dnen consolatur, *Pher.* 106; Cinyræ filias cum pere-
 grinis viris in Ægypto, et Myrrham cum patre consue-
 scere facit, III, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, III, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus ἑταῖρα, πᾶνθενος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur æstas populus qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 105.
 Vesta, Croni e Rheæ f. natu maxima, a patre devoratur,
 I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptalis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcanus, a Junone extra concubitum editus; matri auxi-
 lium fert vincitæ; a Jove e Cælo detruditur, I, 3, 5; in
 Gigantomachia, I, 6, 2, 2; Prometheum Caucaso affigit,
 I, 7, 1, 2; Æetæ dat tauros eripedes, I, 9, 23, 4; Minoi
 Talum, I, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, II, 4, 11,
 9; ænea crotala Minervæ, II, 5, 6, 2; torquem Cailmo,
 III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Geryonis ar-
 menta Herculi custodit, II, 5, 10, 11; pater Palæmo-
 nis, I, 9, 16, 8; Erichthonii ex Attidæ al. e Minerva,
 III, 14, 6, 3; Periphætæ ex Anticleæ, III, 16, 1, 3; pater
 Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcania, festum Atticum, *Ister* 3, 4
 Vulpes Thebanum agrum infestans, II, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucaso, II, 5, 11, 12.
 Vultur Melampodem docet, cur prole careat Iphiclus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciæ, *Hec.* 134
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, I, 7, 7, 1.

Xanthippus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthia, Thespil f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melanthe, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnossia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sylei f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopitheas, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmonis interfecta, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prælium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpretes, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

Zaleuci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Getis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zancleæ Chalcidenses evocant, *Ant.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancus, terrigena, *Hec.* 43.
 Zauces, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyltis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεφά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Calatis insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀπρίστους, *Acus.* 3.
 Zerauia, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranii, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; al. ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiope f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, Thebam in matrimonium ducit, III, 5, 5, 4.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 102.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Leucopoli cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasithes soror, conjux Pandionis, III, 14, 8, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Eumeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quonam dolo Babylonem cepit, *Theop.* 73.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zygantis, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.